

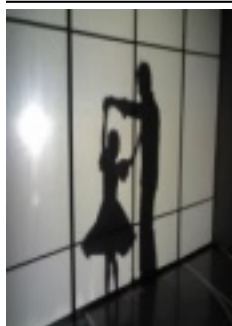
Nước Mắt Lọ Lem

Contents

Nước Mắt Lọ Lem	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	13
5. Chương 5	15
6. Chương 6	16
7. Chương 7	18
8. Chương 8	18
9. Chương 9	20
10. Chương 10	23
11. Chương 11	27
12. Chương 12	32
13. Chương 13	36
14. Chương 14	42
15. Chương 15	45
16. Chương 16	51
17. Chương 17	53
18. Chương 18	59
19. Chương 19	62
20. Chương 20	69
21. Chương 21	74
22. Chương 22	81
23. Chương 23	85
24. Chương 24	89
25. Chương 25	94
26. Chương 26	97
27. Chương 27	102
28. Chương 28	106
29. Chương 29	108
30. Chương 30	113
31. Chương 31	115
32. Chương 32	122
33. Chương 33	124
34. Chương 34	128
35. Chương 35	130
36. Chương 36	134
37. Chương 37	138
38. Chương 38	141
39. Chương 39	147
40. Chương 40	150
41. Chương 41	153

42. Chương 42	155
43. Chương 43	156
44. Chương 44	158
45. Chương 45	160
46. Chương 46	162
47. Chương 47	166
48. Chương 48	168
49. Chương 49	170
50. Chương 50	172
51. Chương 51	173
52. Chương 52	175
53. Chương 53	177
54. Chương 54	179
55. Chương 55 - End	181

Nước Mắt Lọ Lem

Giới thiệu

pic này chỉ mún nhấn nhủ tới những người cha. . . xin hãy làm tốt bổn phận của mình. . . đừng để n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nuoc-mat-lo-lem>

1. Chương 1

Chap 1:

Ngôi biệt thự của Gia tộc nhà họ Hạ

-cậu chủ...cậu bình tĩnh lại đi..

-Mẫn Mẫn..em đừng đi

-cậu chủ..tôi k phải Mẫn tiểu thư..cậu chủ..bỏ tôi ra..cậu say rồi..

Cô gái nhỏ dùng chút lực tàn nhẫn cản những hành động sai trái của người đàn ông..

nhưng liệu cô có đủ khả năng thoát khỏi sức mạnh của người đàn ông chưa quá 27 tuổi này?

Những giọt nước mắt lăn dài trên gò má người hầu gái....những giọt nước mắt bất lực

Sáng hôm sau...

Trong khuôn mặt bơ phờ..người đàn ông hoảng hốt trước những gì mình đã làm tối qua..

ngước nhìn đôi mắt đỏ hoe của người hầu gái...anh quá đỗi xấu hổ trước những gì mình đã làm..những lời xin lỗi quá muộn màng:

-tôi...tôi..tôi xin lỗi..tôi tưởng cô là Mẫn Mẫn..tôi..

-Tuệ Nhi tự biết thân phận tự hỏi k dám trèo cao..chuyện tối qua...Nhi mong là nó chỉ là cơn say...xin cậu chủ..đừng nhắc tới nữa..Tuệ Nhi thấy rất thẹn với cha mẹ..

cô hầu gái đôi mắt đỏ hoe..rưng rưng mà nói...

làm s chấp nhận đc..khi thân phận 2 ng quá cách biệt..

1 cô hầu gái..nào dám trèo cao..

-tôi xin lỗi...tôi..sẽ chịu trách nhiệm..

Tuệ Nhi k đòi hỏi cậu chủ phải chịu trách nhiệm...chắc chán lão gia sẽ k chấp nhận chuyện này...1 giấc mơ...Tuệ Nhi chỉ xin cậu từ nay đừng nhắc đến chuyện này nữa..tôi biết trong lòng cậu chỉ có Mẫn tiểu thư...

-cô ấy...đã k cần tôi nữa..cái cô ấy cần là quyền lực và địa vị...những thứ đó..tôi có thể cho cô ấy..có sao..có sao cô ấy k từ bỏ những tham vọng của mình...có sao????

gào trong đau khổ..người đàn ông bắt giặc rơi những dòng lệ hoen mi...

xảy ra 1 chuyện k ai muốn...nào aj biết kết quả sẽ thế nào??

~~

-ba gọi con?

-Niệm Nam...ba biết con phải chịu cú sốc rất lớn khi Gia Mẫn từ bỏ con...Mẫn Mẫn cũng là đứa con gái mà ta giấu làm dâu..ai ngờ ý trời k theo ý người...nhưng dù có như thế nào đi nữa..con cũng k nên ăn nằm với 1 con hầu gái..con có biết nếu chuyện này lan truyền ra ngoài..gia tộc nhà họ Hạ còn mặt mũi nào đi nhìn thiên hạ...con...con...

người đàn ông trung niên trạc 50 ho khụ khụ tháo máng đĩa con trai của mình trong cơn tức giận.

-ba..ba bình tĩnh...xin ba giữ gìn sức khỏe....con biết lỗi rồi...

-con k định cưới con hầu gái chứ??

-mọi việc tùy ba quyết định..

-ừm..ba dùng 1 số tiền để bịt kín tin đồn..còn lại để ba giải quyết..con ra ngoài đi.

người đàn ông trung niên ánh mắt sắc lạnh..liệu ai có đoán đc ông sẽ làm gì? khi ông chính là người đang cai quản cả 1 gia tộc hùng mạnh..1 người lạnh lùng,quyết đoán và đầy mưu mô.

Cộc!Cộc!Cộc!

-Vào đi.

-Chào lão gia

-Cô là Lăng Tuệ Nhi?

nhìn ánh mắt sắc lạnh đang híp vào nhau..1 người hầu gái yếu ớt k đối bàn hoàng...

-Vâng...ng..vâng..g...ạ

-chắc cô đủ thông minh để hiểu tôi gọi cô đến vì chuyện gì chứ?

-Tôi hiểu..

-Tôi sẽ cho cô 100 triệu đô la..đủ cho cô sjh sống suốt đời..chỉ cần cô biến mất khỏi đây và mãi mãi k xuất hiện ở nơi này nữa..cô có thể đi cư..hoặc đi đâu đó..

-ý ông là sao?

-thế nào? chê k đủ à? 150 triệu? đc chứ?

-Ông xem thường người khác quá rồi đấy?

mỉm cười nhạt nhẽo..ng đàn ông đáp

-thế cô muốn gì?

-tôi sẽ k bao giờ ở lại đây nữa và tôi cũng k cần số tiền bản thủ của ông. chào ông

-khá mạnh mẽ..đc thôi..tùy cô vậy..

Cô hầu gái nước mắt ngấn lệ bước ra khỏi căn phòng..nơi cô vừa đối diện với 1 ác ma..1 ng chỉ biết xem thường người khác...

-Dù tôi chỉ là 1 người hầu gái..nhưng tôi nhất định mấy người xem thường!!!

lau giọt lệ hoen mi..cô hầu gái biến mất khỏi biệt thự Hạ gia tự ngày đó...

2. Chương 2

Chap 2:

-Tuệ Nhi..con vào phụ mẹ làm con cá này nào...

-Vâng ạ..con vào liền...

Tuệ Nhi linh tinh bước ra sau bếp..cầm lấy con dao và làm việc mẹ giao phó..

kể từ ngày nói chuyện với Hạ lão gia..cô đã rời khỏi biệt thự đó,trở về thôn quê cũng đc 2 tháng..mặc cho Niệm Nam đi tìm cô để gửi lời xi lỗi và số tiền đền bù thay cho việc anh k thể chịu trách nhiệm trước những gì mình đã làm..nhưng cô vẫn biệt vô âm tích..

-Oe!!!!!!

Bất giác nôn trước mùi tanh của cá...bà Xinh thấy con gái mình thật lạ...

-con làm sao thế Nhi? con k khỏe à?

-con hông biết nữa mẹ..dạo này con thấy trong người cứ làm sao á...hay buồn nôn lắm...đôi lúc khó thở nữa..

-để mẹ đưa con đi bệnh viện chứ sức khỏe k tốt là k đc đâu..

-Dạ...

Bệnh Viên Trung Ương

-Cô là Lăng Tuệ Nhi?

-Vâng...

-Còn người đó là??

-Mẹ của tôi

-Bác sĩ cho hỏi con gái tôi bị gì thế?

Bà Xinh lo lắng hỏi

-Cô Lăng đây đã có mang được 1 tháng rưỡi...gia đình phai chăm sóc cô ấy thật kĩ..tránh những việc nặng nhọc để bào thai đc phát triển tốt...

-Cô..cô..nói gì??? con gái..con gái tôi đã có thai sao??? k thể nào...k thể nào

-Bà Lăng...bà bình tĩnh..gái có chồng có mang là chuyện bình thường...bà nên vui chứ...

-Nhi..con...con...

-Mẹ...mẹ...con xin lỗi mẹ...có gì về nhà mình nói đc k hả mẹ?

Giọt nước mắt lan trào khóe mi 2 mẹ con bất hạnh..

xót xa ôm bụng..ôm đứa con nghiệt chủng trong bụng mình..Tuệ Nhi hận bản thân..hận bản thân tại s cô k chết đi..để mẹ mang nỗi nhục như thế....

~~

-Con..con có thể nói với mẹ...đc chưa? con còn định dấu mẹ đến bao giờ nữa hả Nhi?

-Mẹ...con thật sự k biết con có thai..con k có ý dấu mẹ...mẹ hãy tha lỗi cho sự bất hạnh của con?

-sao con hư đồn đến thế hả? ba con mất...mẹ k mong gì hơn,chỉ mong cơm cháo 2 bữa wa ngày..mong con lớn lên mạnh khỏe và hạnh phúc...mẹ chưa từng cầu mong cuộc sống giàu sang...mẹ chỉ muốn con là đứa con gái nên thân...con ăn nói làm sao với mẹ?? làm sao ăn nói với người ba đã khuất của con hả Nhi??

-Mẹeeee...con xin lỗi...con xin lỗi mẹ....

-Gia môn bất hạnh..gia môn bất hạnh mà.....k lẽ..k lẽ con muốn gái chưa chồng mà bụng mang dạ chứa sao con?? mặt mũi đâu đi nhìn làng xóm??

2 mẹ con khóc cho số phận trở trêu...sao dòng đời ác nghiệt,để cô phải lãnh lấy hậu quả này...

-Mẹ..nếu thân thể con là 1 tội lỗi...xin mẹ trách con...và hãy để con sjh đứa con ra..

-mẹ cho con đi làm xa...k phải muốn con hư thân như thế này...ông ơi..hãy đưa tôi đi theo với...tôi k muốn mang cái cảnh nhục nhã này với xóm với làng....

-mẹ ơi..đó là con của con..cũng...cũng là cháu của mẹ...con xin mẹ..để cho nó sống...để cho con của con sống nhà mẹ...con xin mẹ...con van mẹ...

-Tuệ Nhi..con gái của tôi...sao con k nghe lời mẹ vậy nè??? con ơi...

xót xa cho đời con gái...bà Xinh ôm đứa con ngây thơ vào lòng...nước mắt ngẹn ngào...

đời thiếu nữ...còn đâu???

-đó là con của ai??

-con k thể nói...mẹ ơi..con k thể nào nói đc

-con còn muốn dấu mẹ chuyện gì nữa hả Nhi???

-Mẹ ơi...con k thể làm trái lời hứa...chuyện này chỉ là ngoài ý muốn...mẹ đừng hối nữa..con k muốn nhớ đến những chuyện kjh hoàng đó nữa...con xin mẹ đó....

-1 nghiệt chủng k có cha..con còn giữ nó lại làm gì nữa...

-mẹ ơi..con yêu nó...con yêu con của con...giống như mẹ yêu con vậy...mẹ bảo con giết nó..mẹ bảo con làm sao nhẫn tâm?? là máu của con..là thịt của con...nó là con của con..là cháu của mẹ... nếu giết nó để giữ tự trọng với làng,..xin mẹ giết con đi..giết con đi...

-Trời ơi!!!! sao tôi khổ thế này??

nước mắt lã chã rơi...

lệ thấm nhòe mắt ai??

dòng đời bất hạnh mãi đeo đẳng lấy cô...vừa là 1 người mẹ-vừa là 1 người con...

con của cô..sjh ra..sẽ k có cha...nó sẽ mang kiếp nghèo..sẽ bất hạnh giống cô vậy sao???

-con gái của mẹ....

2 mẹ con ồm nhau khóc..khóc cho số phận..khóc cho đứa bé sắp chào đời.....

~

Phòng cấp cứu trung Tâm TP

-Lão Gia cố lên....ông sẽ k sao đâu..lão gia...

phu nhân của Hạ Niệm Huy cùng đứa con trai Hạ Niệm Nam đứng bên ngoài phòng cấp cứu chờ tin người đàn ông trung niên bị bệnh tim tái phát...

không khí căng thẳng và những giọt nước mắt bất lực-lo lắng..

2 tiếng sau:

-Ai là người thân của Hạ Niệm Huy?

-Tôi là vợ ông ấy..còn đây là con trai ông ấy...chồng tôi..chồng tôi sao rồi bác sĩ???

-xin lỗi..chúng tôi đã cố gắng hết sức..tình trạng bệnh nhân quá nghiêm trọng...chúng tôi k còn cách nào khác

-k thể nào...k thể nào...BS cứu ck tôi đi...cứu chồng tôi đi bs...bao nhiêu tiền...bao nhiêu tiền tôi cũng trả..bác sĩ....

-Bà Hạ..xin bà bình tĩnh..bà và cậu vào nhìn mặt ông lần cuối đi...xin lỗi!!

-Ông Oi!!!!!!!!!!!!!!

-Mẹ.....

Niệm Nam đỡ người mẹ bị ngất vì quá sock vào bệnh viện....

-Liệu có phải là quả bầu k???

a tự hỏi lương tâm..tự hỏi những gì mình gây ra cho Tuệ Nhi nhưng k chịu trách nhiệm....

thời gian thấm thoát trôi qua...

Tuệ Nhi vẫn sống..sống vì đứa con của mình

cuộc sống chật vật....khá vất vả..nhưng cô vẫn phải sjh tồn....

2 mẹ con đùm bọc lẫn nhau cũng sắp đến ngày cô phải sjh...tiền là vấn đề duy nhất mà cô cần lo...

-Cậu chủ...đã tìm đc Cô Lãng...

-Cô ấy đang ở đâu...

-Cô ấy..đã có mang...

-Lẽ nào...lẽ nào...

-Phải..là con của cậu...tôi điều tra biết đc sau 2 tháng cô ấy rời khỏi biệt thự Hạ Gia đã về vùng quê sjh sống và phát hiện là mình có mang thai..

-VẬY..vẬY khi nào cô ấy sjh?

-chắc cũng gần rồi thưa cậu..

-vẬY đC...sắp xếp cho tôi xuống đây thăm cô ấy..tôi cần chịu trách nhiệm những gì mình đã làm...

-Vâng..thưa cậu.

~

-Đau quá mẹ Ơ!!!!!!!!!!!!!!

-cố lên con gái...gần tới rồi..bs gần tới rồi...

-Con..con đau quá...đau quá mẹ Ơ....

-Bác sĩ.bác sĩ giúp con tôi với...nó đang chuyển dạ...

-đc rồi...phiền bà ở ngoài..có chúng tôi lo.

~

-Oa!!!!Oa!!!Oa!!!!

-sjh rồi..sih rồi...

tiếng bác sĩ reo lên cũng là lúc Tuệ Nhi ngất đi...cô hạnh phúc...cuối cùng đứa bé cũng chào đời..niềm hạnh phúc của 1 người mẹ..

~~

-chúc mừng cô...là 1 nữ thiên thần...1 cô bé..rất xinh...lớn lên nhất định sẽ là 1 sắc nước hương trời....

-Tuệ Nhi..con sjh rồi..con nge k?? là 1 bé gái..rất đẹp..

-Vâng..thưa mẹ...cảm ơn mẹ...con yêu mẹ nhiều lắm

-Cho tôi hỏi..cha đứa bé đâu?? tôi cần biết họ và tên nó để nhập hồ sơ..-người bác sĩ hỏi

-Đứa bé k có cha..cha nó đã tai nạn wa đời khi nó còn trong bụng mẹ-Bà Xinh tức giận khi nhắc tới cha đứa bé...

-Vậy cho tôi xin tên bé để nhập hồ sơ cần thiết

-Nó tên là Hạ Niệm Từ...là con gái của Hạ Niệm Nam...là tôi.

Thoáng ngac nhiên và sững sờ...cả căn phòng im bất...trước sự hiện diện của người đàn ông

-Cậu là ai??-Bà Xinh k hài lòng trước những gì Niệm Nam vừa nói....

-Tôi là cha đứa bé...

-Cậu..cậu..chủ...cậu...

-Tuệ NHI..xin lỗi vì những gì trước kia cha tôi đã làm...tôi cần có trách nhiệm với em..với con mình...

-Thế những ngày wa cậu ở đâu??? s cau65k tìm con gái tôi để nó phải đau khổ..1 mình chật vật vs cuộc sống,

-Con xin lỗi...con xin lỗi mọi người rất nhiều....

quay sang Tuệ Nhi..anh ân cần nói

”

-Anh sẽ chịu trách nhiệm với mẹ con em..để con chúng ta có cha...chúng ta sẽ là 1 gia đình hp..mình lấy nhau nha

Bật khóc trước những gì đang diễn ra..con của cô..sẽ có cha,,và người cha đó..nhất định sẽ iu thương nó....

Và nó...tên là Hạ Niệm Từ...

3. Chương 3

Chap 3:

11 năm sau:

Gđ nó vẫn sống hạnh phúc....pa mẹ nó đã kết hôn..và nó là 1 đứa trẻ có cha,có mẹ...1 đứa trẻ tưởng chừng như hp nhất trần thế...là 1 Tiểu Từ thông minh và vui vẻ...

-Công chúa của ba..ba về rồi đây....

Niệm Nam-ba nó vừa về đã nhào tới ôm hôn nó 1 cách nhớ nhung..đầy yêu thương chiều chuộng..

-Em cho con ăn chưa?-quay sang Tuê Nhi..ông hỏi.

-Cả nhà đợi anh về...

-Công chúa của ba có đói k nè?

-hông ba..có ba ăn..con mới ăn...

nó mồm mệu cong môi tí tởn...

gia đình nó..hạnh phúc thế đấy..ngày theo ngày...

cũng 11 năm rồi...

Niệm Từ giờ đây đã là 1 cô bé lớp 6...1 cô bé 11t xinh đẹp lộng lẫy..như 1 nàng tiểu công chúa đến từ cổ tích...

Phòng học lớp 6A khá đông đúc...phần đông là các bạn nam sjh đến từ các lớp # đang tập trung xung quanh phòng học này...với 1 mục đích chung:

-Tiểu Từ ơi..hôm nay mình mang sô cô la đến cho cậu nè..mình biết Tiểu Từ rất thích sô cô la-1 bạn nam lên tiếng đầy tự tin

-Còn Hoàng mang cho Tiểu Từ cái ô tô điều khiển từ xa..ba mình mua nó ở Nhật..Tiểu Từ có thích k?-1 bạn nam # lên tiếng k kém về đại gia Nhí..

-Mày điên à..Niệm Từ là con gái..sao lại chơi xe điều khiển..tao mang đến cho Tiểu Từ 1 cái máy bay luôn cơ đấy...(:D :D)

cả lớp cứ nháo nhào lên...lớp 6A vậy nên nhộn nhịp..

từ trong lớp có 1 cô bé đáng iu..mắt to tròn đi ra vẻ khá ngây thơ...

-Bạn Hoàng ơi là bạn Hoàng...bạn Hoàng hồng có đẹp trai....

rồi quay sang bạn nam thứ 2..cô bé típ

-Bạn Cường ơi là bạn Cường...bạn cường hông có galang....

-Thế bạn là ai? sao lại chê chúng tớ...chúng tớ thích Tiểu Từ..tặng quà cho Tiểu Từ..chứ đâu phải bạn???

Hơi quê độ..nhưng cô bé ấy cũng k vừa...Bước lên Bục giảng..cô bé tăng hăng:

-Xin tự giới thiệu..Tớ là Lại Giao Giao..là bạn thân rất thân của Tiểu Từ..

-Thế thỳ sao?-các bạn Nam trở mắt hỏi

-Nói nhé...các bạn xem..k có điểm gì nổi bật hết..Tiểu Từ của chúng tôi ít ra cũng là sắc nước hương trời...là hoa khôi của cả tập thể...các bạn như vậy..làm sao tôi đồng ý gã Tiểu Từ cho các người đây..k Gã

-Đồng ý k Gã-cả lớp đồng thanh khiến các bạn nam lớp # hơi mất tự tin

-Giao Giao...cậu làm gì mà hạ sĩ khí của các bạn ấy thế...-1 giọng nói trong trẻo có vẻ khá nghịch ngợm vang lên

cả đám đông way lại...chứng kiến 1 cô bé rất dễ thương...1 đôi mắt nâu to tròn...1 đôi má hay hây hồng của cái nắng mùa hạ...1 mái tóc xoăn lộn màu nâu hổ phách...tất cả phối hợp hài hòa như 1 khuôn mẫu...1 định số là cô bé đó rất dễ thương

-Tiểu Từ...cậu xem...bọn họ vô dụng zậy làm sao mình yên tâm gã cậu cho họ chứ-Giao Giao Nũng nịu...

-Cảm ơn các bạn đã thích mình như vậy..nhưng quà các bạn..mình k lấy đâu...

mỉm cười nhẹ nhàng..nụ cười em dịu như cái nắng ngọt ngào của mùa thu...cô bé khéo léo từ chối...

khó aj có thể nghĩ rằng đó là cách ứng xử của cô bé chỉ mới 11t đầu...1 cô bé thông minh và sắc sảo..

-Uyển Tú...có gì mà lớp 6A đông thế?

-nghe nói các nam sjh lớp # sang để xem mặt hoa khôi lớp 6A đó..

-Ai vậy?

-Niệm Từ...Hạ Niệm Từ

-Cái tên sao nghe wen thế này??

-Là tiểu thư của gia tộc nhà họ Hạ..1 gia tộc quy mô đầy quyền lực..

-Àaa

cô bé gái

"à

" lên 1 tiếng..như hiểu ra chuyện gì..tiếng đến lớp 6A..đám đông từ từ dần ra:

-Ai là Hạ Niệm Từ?

-Là mình..bạn là...?

-Thái Tiểu Đan..

-mình giúp gì đc cho bạn?

-nghe nói bạn là hoa khôi của lớp 6A sao?

-k giám..chỉ là các bạn mến mộ nên nói thế thôi

-Ồ..thế ra là k phải à?

-Tiểu Từ xjh đẹp hơn người...là hoa khôi thì có gì k đúng-Giao Giao thấy chướng mắt cho những lời lẽ xĩa xoi kiếm chuyện nên lên tiếng

-mình đang nói chuyện với Niệm Từ..cảm phiền bạn đừng xen vào..

-Rốt cuộc cậu muốn gì?-nó thấy bất an

-Đừng nóng..nghe nói..bạn là con gái của Ông chủ Hạ-Hạ Niệm Nam?

-Vậy thì sao? bạn biết ba mình à?

-đương nhiên...ba mình có nói..ông chủ Hạ là 1 người giàu có..có thế lực rất lớn...

-thế thì thế nào?

-Nhưng chỉ có 1 điều..lấy 1 người vợ là 1 người hầu gái thấp hèn..và bạn-Hạ Niệm Từ là con của 1 người hầu gái..k xứng đáng đứng trong ngôi trường này...càng k xứng đáng làm hoa khôi gì hết...

Lời nói của Tiểu Đan vừa thốt ra...xung quanh lại xì xầm bàn tán...

-Nếu thân thế của mình là 1 tội lỗi...bạn có thể xỉ nhục mình..nhưng bạn k có tư cách xỉ nhục mẹ mình và bàn luận về chuyện gđ mình...dù mình có là con của 1 người hầu gái..thì mình vẫn là con của Hạ Niệm Nam...là người đầu tư cho ngôi trường này..nên bạn..k có tư cách chấp vắn đời tư của mình...Thái Tiểu Đan!

Ánh mắt sắc lạnh và đầy phẫn uất đang rặng đe trong từng lời nói..từng cái nhìn sắc bén như muốn ăn tươi nuốt sống người xỉ nhục mẹ nó...

-Mày...Mày...-Tiểu Đan áp ứng..bất ngờ trước phản công của nó

-Thái Tiểu Đan..bạn k có quyền xỉ vả aj khác...càng k có tư cách xỉ nhục Tiểu Từ của chúng tôi...-Giao Giao tức giận.

-Đúng...k ai có quyền phá hoại hình tượng Tiểu Từ trong lòng chúng tôi.-các Nam sjh đồng thanh...

trước sự công kích của nhiều người..Thái Tiểu Đan đành ngậm tức mà rút lui..

-Khoan đã...

Nó dường như vẫn chưa hạ đc cơn giận..bước đến bên cô bé kia..giọng lạnh lùng:

-Nên nhớ...Mình là Hạ Niệm Từ...

Cả lớp đồng thanh:

-Tiễn khách!!!!!!

Thái Tiểu Đan k còn cách phản công đành rút lui...ôm cục tức ngang hông và đợi cơ hội báo thù..

~~

Biệt thự nhà họ Hạ:

Bốp!!!Xoảng!!!

Những âm thanh khùng khiếp vang lên trong căn phòng xjh đẹp.

-Tiểu thư..đừng giận nữa mà...

Xoảng!!!!!!

tiếng người vú nuôi càng ngọt bao nhiêu thì âm thanh lại vang lên khùng khiếp bấy nhiêu...

-Có chuyện gì vậy vú Tâm?-ba nó lo lắng

-k biết Tiểu thư làm sao? khi về nhà là tức giận đập phá đồ..rồi lại giấu mình trong chăn khóc...tôi đành bất lực..

-Để đó cho tôi..-ông từ tốn

-Dạ... ông chủ.

~

-Công chúa của ba..ai chọc giận con vậy nè?

-con k thèm nói chuyện với ba nữa.

-Ồ..ba làm con gái giận hả?

-Có phải ba k yêu mẹ?

-Ai nói với con vậy? Ba mẹ yêu nhau nên mới lấy nhau.

-Vậy sao người ta nói ba lấy 1 người hầu gái thấp hèn...sgh ra con cũng thấp hèn.?

-Con gái yêu..ai dám nói con như thế? con là con gái của Hạ Niệm Nam..là Tiểu thư danh giá...ba mẹ..mãi mãi iu con mà...

-thật hông ba...ba đừng lừa con nghe ba..

-nhất định rồi

sà vào lòng ba nó...nó cười khinh khích.

-con yêu ba nhất..

-Con ăn kem nhé...ba lấy kem cho con ăn để chuộc lỗi nè..

-oke papa...hihi

Nó vẫn như thế,..bướng bỉnh và đáng yêu...

nhưng pa nó vẫn yêu nó..chiều chuộng nó...

cuộc sống 3 người vẫn hạnh phúc...cho đến khi..

ngày sịh nhật 16t của nó...mọi chuyện từ đó mà thay đổi...

nó từ nàng cộng chúa..dần dần biến thành 1 cô bé Lọ Lem..sống trong ám ảnh và nước mắt.... ngày mai sẽ biết chuyện gì xảy ra nay thì đi học bài thôi...cả nhà đọc truyện zz... Chap 3:

-Con gái..ba phải đi công tác xa nhà...chắc khoảng vài tuần..con ở nhà với mẹ ngoan nhé!

-Ba đi phải zề sớm với con đó...-nó cong môi nũng nịu

-Dĩ nhiên rồi!

-Ba đi làm ở đâu?

-Nha Trang con ạ...gia đình mình có vài đồn điền ở đó..ba phải xuống trông việc để còn làm ăn với đối tác nữa con gái yêu à.

-thế ba làm xong sẽ về với con và mẹ nhé ba

-Chắc chắn là thế rồi...sao ba lại bỏ công chúa của ba được..

-hiiiiiiii hiiii!!!

Nó cười khúc khích...và ông cũng bật cười trước những lời dặn dò ngây thơ của đứa con gái..

thế là ba nó phải công tác xa nhà...từ nhỏ tới lớn...ba nó vẫn thường xuyên công tác và vẫn là thời gian k dài cho lắm

Dù có nhớ nhưng nó vẫn vui vẻ để ba đi lo sự nghiệp..và khi ông về..việc đầu tiên làm là ôm hôn nó 1 cách đầy yêu thương...

Với ông..nó là mạng sống..

Và nó cũng yêu ônghơn bao giờ hết!

-Anh đi đường cẩn thận nhé-Mẹ nó chào tạm biệt và dặn 1 cách thật wan tâm

-Ừ..em ở nhà trông Tiểu Từ..nhớ lo cho con gái cẩn thận nhé..

-Vâng....

-Ba đi nhé!

-Chào ba ạ...

nó đứng nhìn luyến tiếc...mãi khi chiếc Limo khuất xa sau bóng cây um tùm.

-Mẹ à...con yêu ba..và mẹ cũng thế mà..phải k mẹ..

-ừ..con gái..vào nhà nhé..mẹ dạy con học may

Mẹ nó..với thân phận là phu nhân của nhà họ Hạ..nhưng vốn xuất thân là hầu gái..những việc may giá thuê thừa luôn là sở trường của bà..và bà chưa hề xem mình là 1 phu nhân gì cả...tất cả chỉ là vì đứa con...và bà....chỉ là len lỏi cho wa ngày...

Nó gấp gấp gấp gấp dài...

Ngoại hình nó rất nữ tính..nhưng những việc thêu thùa với nó k chút gì hứng thú..

cứ mỗi lần mẹ nó dạy nó làm những việc nữ tính nó lại kiếm cớ để

”chuồn

”

-Con gái..con phải tập trung chứ

-Mẹ ơi...pùn ngủ lắm..học cái này chi vậy mẹ?

-để sau này nhờ bản thân..phục vụ cho chồng,cho con nữa..

-con chỉ mới 11t thôi mà mẹ..học sớm quá vậy?

-k sớm đâu con...k gì là k thể..con k thích thêu thùa sao?

-ạ hông..

Nó thật thà đáp

Trong tiếng thở dài..mẹ nó lẳng lặng nói

-cũng đúng..con gái sao này sẽ là tiểu thư của nhà họ Hạ..gánh vác trên vai biết bao trọng trách..bao cơ ngơi của gia đình...con k thể chú ý đến việc may giá tầm thường này được.

Nó ngạc nhiên trước thái độ của mẹ...

-Mẹ là vợ của ba...là phu nhân của Hạ gia...sao mẹ lại làm những việc của người tì nữ?

-Vì mẹ vốn xuất thân là hầu gái...-mẹ nó vừa nói..nước mắt lưng tròng..

-hầu gái thì sao? mẹ là mẹ của con..k ai được phép xem thường mẹ hết!nếu k con sẽ đâm,đá...cho họ chết mới thôi

Nó cung tay..dơ nắm đấm hươ hươ trước mặt mẹ..giọng khẳng định

bà nhìn nó trong tư thế đáng yêu cũng bật cười khúc khích...bao muộn phiền tan biến mất...

Ba yêu nó..hơn cả mạng sống!!!

Thành phố Nha Trang:

-Chủ tịch..ngài chủ tịch đã tới..

-Đồn điền mình phát triển vẫn tốt chứ quản lý Chung?

-phát triển rất thuận lợi..hiện nay có 1 đối tác sẽ ký hợp đồng dài hạn trên đồn điền của mình để tiện cho việc xuất khẩu sang ngoại quốc..

-Khi nào chúng ta sẽ gặp họ?

-Sẽ sớm thôi..

-uhmmm!

-Tôi đã sắp xếp khách sạn để chủ tịch vào nghỉ..

-được rồi...cảm ơn ông!

"ba ơi..nghe đt kìa....con gái gọi nè....Ba ơi!!!!

"

Tiếng chuông đt vang lên réo rắc...ông Hạ vội vàng nhấc máy để nghe tiếng nói bé bỏng bên đầu eday6 đang ngân nga:

-Ba ơi...ba tới chưa? con nhớ ba quá

-Ba vừa tới...xỉ lí xong công việc ba sẽ về mau thôi con ạ.

-Vâng ..ba nghỉ ngơi đi..nhớ giữ gìn sức khỏe nhé,,con và mẹ rất nhớ ba..

-Ba cũng thế

-Chào ba...

Nó ngắt máy...lòng mừng tí tởn..

Ông cười ôn tồn...cứ mỗi lần nghe nó nũng nịu nói chuyện..bao nhiêu phiền toái cũng tan biến mất..

Nó như liều thuốc tinh thần cho ông vậy...

Loay hoay tìm đường ra khách sạn với mớ hành lí chật vật..

Sầm!!!!!!!!!!!!

Sự vô tình..ông va phải người đối diện khiến người đó ngã xuống..đứa bé gái luống cuống:

-Mẹ ơi..mẹ có sao k?

-Mẹ không sao.

Giọng nói ngọt ngào quen thuộc...

Trong bất giác ông chưa nhớ ra người đó là ai..

Ông Vội vàng:

-Xin lỗi...xin lỗi...tôi vì quá vội nên va phải cô..cô k sao chứ?

-tôi không sao.

Ngước nhìn người đàn bà mình vừa va vào..ông Hạ k khỏi ngạc nhiên..

-Mẫn Mẫn...Mẫn Mẫn...là em đó sao?

-Niệm Nam? là a à? sao anh lại ở đây?

-Thật là em sao???

-bất ngờ thật đấy...a làm gì ở đây?

-A công tác ở đây...

Cả 2 nhìn nhau...bất ngờ..và cả niềm vui nữa

Mẫn Mẫn..người con gái mà trước ông từng rất yêu..

người con gái 1 thời phụ ông

giờ gặp lại..nên hận hay nên yêu?

-Tối nay mới anh ăn tối nhé-Mẫn Mẫn nhẹ nhàng

-Được chứ...

thế là cuộc gặp gỡ kết thúc tại đó..

để lại cho ông bao nhiêu nỗi băn khoăn

...

4. Chương 4

Chap 4:

-Xin lỗi..cô đi mấy người?-người phục vụ lịch sự hỏi.

-Tôi có hẹn..-Gia Mẫn nói rồi chỉ tay về phía bàn khuất=nơi có 1 người đàn ông đang tọa vị

Bà bước đến bên bàn..nhẹ nhàng chào hỏi khách sáo:

-Anh tới lâu chưa? xin lỗi vì để anh phải đợi.

-không sao..a vừa tới..

Nở 1 nụ cười đầm ấm..ông Hạ nói rồi kéo ghế,lịch sự mời bà ta ngồi..

-Chúng ta sẽ dùng bữa chứ?-Bà ta nói rồi nữ 1 nụ cười ngọt..

-Đương nhiên

Họ gọi món rồi tám chuyện phím...đến mãi..ông Hạ mới giám hỏi thẳng những gì ông đang thắc mắc.

-Sao em lại ở đây? chồng em đâu?

-chuyện dài dòng lắm...em thật sự cũng k còn mặt mũi nhìn anh nữa..em cảm thấy rất xấu hổ..

-Mẫn Mẫn..có chuyện gì vậy? nói anh nghe nào?

-Chồng em đầu tư thất bại..bị siết nợ...anh ấy vì k chịu nổi cú sốc đã uống quá nhiều rượu và bị tai nạn wa đời...bỏ lại em và đứa con chỉ vừa tròn 11t

Bà ấy vừa nói..nước mắt lại lưng tròng,đôi mắt đẹp đang dần dần rơi nước mắt..

-Khổ cho em quá..giờ mẹ con em sống thế nào rồi?

-Leo lắt qua ngày thôi anh.,Mẫn Quân nó rất ngoan..cũng đỡ dần em được phần nào...còn anh? dạo này anh thế nào?

-Vẫn tốt thôi em..anh đã kết hôn..và con gái anh cũng được 11t..

-Ồ..tiểu thư nhà ai mà vinh hạnh thế anh?

-Là Tuệ Nhi...

-Tuệ Nhi? là ai nhỉ??

-Chỉ là 1 người hầu gái thôi em..

-.....

Bà ấy có vẻ ngạc nhiên..và bất ngờ khi nghe ông Hạ nói

-sở thích của anh cũng thay đổi à? em nhớ anh rất kiêu ngạo..

-Duyên số thôi em...

-...à..chúng ta sẽ giữ liên lạc chứ?

-được chứ..

nói rồi ông ấy đưa tấm danh thiếp của mình cho Gia Mẫn...

Cuộc gặp gỡ mang lại cho mối tình cũ này 1 chút giao động...

Cô ấy đã trở về...Cô ấy chính là Mẫn Mẫn....người con gái ông từng rất yêu..

~

-Mẹ..mẹ về rồi hả?

-Mẫn Quân..con muốn 1 người cha chứ?

-Đương nhiên rồi mẹ...con k muốn bị người khác nói là đứa k có cha...

Xoa nhẹ đầu đứa con..bà Mẫn cười..1 nụ cười đầy ẩn ý.

-Người cha đó..của con sẽ rất giàu...và con sẽ là 1 tiểu thư...1 tiểu thư danh giá...

Bao nhiêu kế hoạch được vạch ra để độc chiếm người đàn ông mà bà từng phụ...

Giống như 2 mẹ con phù thủy...

đang âm mưu thôn tính những thứ k thuộc về mình mấy ai biết được???

5. Chương 5

Chap 5:

Trường học Royal

-Tiều Từ...sao cậu buồn quá vậy..-Giao Giao lay lay cánh tay nó đang thơ thẩn úp điệu đà,hỏi

-mình nhớ ba.

-Ba cậu đi đâu?

-Ba mình công tác xa nhà...đã 3 tuần rồi

-thế cậu có gọi điện cho ba k?

-có..nhưng vẫn nhớ...

-Tiều Từ ngoan nhé..ba cậu sẽ về mau thôi

-Ừmmm.. cảm ơn cậu.Giao Giao..

2 cô bạn nhỏ an ủi nhau trong sự đồng cảm..quý mến nhau...1 tình bạn thân thiết và đẹp đẽ

Nó cảm thấy may mắn..khi có Giao Giao ở bên cạnh...

TP Nha Trang...

-Đau quá....

Mẫn Mẫn ngã khụy xuống khi kêu lên 2 tiếng..

-Mẹ ơi..mẹ có sao k? mẹ bị sao zậy?-cô bé Mẫn Quân lo lắng hỏi

ông Hạ bất ngờ nhìn thấy người phụ nữ yếu đuối đang ngã bên đường dưới cơn đau nhói của bàn chân bị chuột rút..ông vội vàng chạy lại..

-Mẫn Mẫn...em sao thế?

-Em bị chuột rút...chắc k về được

-em đi đâu đây?

-Em đi tìm việc làm...mẹ con em còn phải sống..

Xót thương cho số phận của người tình cũ..ông Hạ nhẹ nhàng nói

-Đồn Điền cần 1 người quản lí...em đồng ý chia sẻ công việc giúp anh chứ?

-Thật sao a?

Mẫn Mẫn vui mừng..nhìn ông với ánh mắt biết ơn tha thiết

-Dĩ nhiên rồi..

Vội vàng ôm lấy người đàn ông đối diện...quá đổi vui mừng...

Bà mẫn ôm chầm lấy ông...

Quá bất ngờ trước hành động của Bà ấy..ông Hạ siết chặt Mẫn Mẫn...1 cái ôm động viên

còn Mẫn Mẫn...cái ôm đó...là có ẩn ý gì??

Hạ Niệm Nam có nhận ra những gì mà bà ta muốn???

6. Chương 6

Chap 6:

-Tối nay anh mời em uống nước nhé!

-Được chứ...

-Tại Bar Angle nha anh

-ok.

chào tạm biệt ông Hạ với cái nháy mắt đầy tình tứ..ông Hạ k khỏi chột lòng

Bar Angle

-Anh...ở đây.-Bà Mẫn vẫy tay khi thấy ông Hạ từ ngoài vào quầy tiếp tân

-Xin lỗi..anh đến muộn

-không sao..là em tới sớm thôi..

Mỉm cười nhẹ nhàng..bà ta gọi cho mình ly nước và 1 li rượu vang cho ông Hạ

cả 2 nói chuyện vui vẻ...uống đến say mềm...

Trong cơn say..ai biết ta sẽ làm gì??

Hơi men vào..ta có làm chủ đc tình cảm k??

-Niệm Nam...em xin lỗi,,em sai rồi..em k nên phụ anh mà đi...em sai rồi...em sai rồi...

-Mẫn Mẫn...em say rồi...

Đặt Mẫn Mẫn xuống giường...ông Hạ nhẹ nhàng đắp chăn lên tấm thân quỵn rũ ấy....

-Anh..đừng đi mà....em xin lỗi...

nắm lấy cánh tay ông Hạ...Mẫn Mẫn ôm chầm lấy ông...hôn dồn dập

-Mẫn mẫn..đừng như vậy mà...vừa nói ông ấy vừa đẩy Mẫn mẫn ra..

-m biết a vẫn còn yêu em..vẫn còn quan tâm em mà...

cai hôn dồn dập lần áp đi tiếng nói và lí trí của ông...

hơi men và tình cảm hòa vào nhau khiến ông trở thành 1 người cha xấu xa...1 người chồng k chung thủy...

và ông đã quyết định làm 1 người cha có lỗi với đứa con mà ông yêu nhất...

~

Sáng hôm sau:

Hôn nhẹ lên bờ môi ông Hạ..Mẫn Mẫn ngọt ngào nói

-anh dậy rồi hả? ăn sáng đi anh..món a thích ăn nhất nè...

Bày sẵn thức ăn trên bàn...ông Hạ hài lòng với sự chu đáo của bà...

nhìn bà âu yếm

-em vẫn đẹp như xưa....

-anh này...

Khẽ cắn khoắn khi nghĩ về nó..nghĩ về Tuệ Nhi..ông chau mày

-Anh đang nghĩ về gd anh ha?

-Anh có lỗi với họ...

-Nhưng a k thể có lỗi với bản thân..anh yêu em..và điều a làm tối qua là đúng..nên a đừng tự trách mình nữa...

Khẽ gật đầu.ông nói

- ó lẽ thế thôi....

Ba nó..đang sống trong 1 niềm hạnh phúc #..

1 hp k có nó...

Nó có biết chẳng???

~

-Mẹ ơi...sao ba đi lâu quá vậy.? đã 1 tháng mấy rồi..con nhớ ba lắm

-Ba bận công chuyện mà con..con gọi cho ba đi...

Nó tủi thân lấy đt và gọi cho ba nó..mong đc nghe rằng ba nó sắp về

~~

"Ba ơi...nghe đt kìa.....

"

-Con anh gọi hả?

-Ừ..chắc là nó lo..2 ngày rồi anh k gọi cho nó

-anh nghe đt đi

Bước ra ngoài để nghe máy của nó..ông cảm thấy xấu hổ...

-Alo..ba hả...khi nào ba về? sao ba k gọi cho con??

-Con gái...chuyến công tác dài quá...chắc phải vài tuần nữa ba mới về được

-huhu..con nhớ ba lắm ba ơi...

-ba cũng nhớ công chúa của ba nữa...khi nào xong việc,..ba sẽ về mà..

-Nhớ ghen ba..-Nó sụt sùi..nổi nhớ chất chứa bấy lâu nay k đc thổ lộ...nó bắt đầu rơi nước mắt

-Ừ...thôi ba cúp máy đây...công việc bận quá..ba sẽ sớm về thôi..

Tút!!Tút!!!Tút!!!

-Ba ơ...i..

Nó chưa kịp nói lời chào tạm biệt ông đã ngắt máy...

uất ức k nói nên lời...

nó nhớ ba

nó yêu ba

ba nó có biết k>?

s k nghe nó nói?

s k nghe nó hôn?

sao ba lại vội vàng tắt máy?

Công việc bận thế sao ba???

7. Chương 7

Chap 7:

-Chắc anh phải về tp sớm thôi em à!!!

khẽ chau mày..ông nói vs Mẫn Mẫn

-Anh có xuống đây? với em k?

-đương nhiên rồi..anh về tuần lại xuống đây với em mà...

-con anh vẫn quan trọng hơn

-sao em lại so sánh..đó là con anh..anh yêu nó...và a cũng yêu em nữa

-thôi đc rồiiii

-đừng giận mà baby...

-anh phải xuống với em đó nghe hông...

-Anh biết rồi...

-Khi nào anh đi?

-Bây giờ em ạ..chuyến công tác đã kết thúc 3 tuần trước...vì em nên anh ở lại nữa tháng rồi...công ty a còn nhiều việc phải giải quyết

-uhm..anh đi sớm..cẩn thận nhé

-chào em,,,

cuộc chia tay đầy luyến tiếc khiến người đàn bà đó càng muốn độc chiếm ba nó hơn...

có ai biết bà sẽ lại làm gì???

8. Chương 8

Chap 8:

-A....ba về!!!!!!!!!!!!

nó hét lên trong vui mừng...sà vào lòng ông..

cảm giác ấm áp...và hạnh phúc

-Ba nhớ công chúa quá

ông hôn nó..cái hôn đầy tội lỗi..

1 ng cha..1 người chồng...k chung thủy.....

cuộc sống vẫn trôi qua...

cũng đc 2 tuần rồi...ba nó lại đi công tác xa nhà...

Tp Nha Trang:

-Anh à...em có mang rồi!-Mẫn Mẫn nhảy cẫng lên...sung sướng khoe

-Thật sao?

-vâng..đã đc 2 tháng

Thoáng chút bối rối...chút vui mừng khi lại lần nữa được làm cha

-Em biết a không thể cưới em..nhưng như vậy em đã hạnh phúc lắm rồi...

-cảm ơn em đã hiểu cho anh..mình sẽ là 1 người hạnh phúc em nhé

Siết chặt bà vào lòng...ông đâu biết những toan tính bên trong con người ấy....

-Mẹ ơi..sao ba cứ đi công tác hoài vậy mẹ?

-công việc mà con...con phải thông cảm cho ba con chứ

-nhưng ngày mai là sinh nhật mẹ rồi..

-ừ...-mẹ nó cười buồn

-ba sẽ về mừng sinh nhật với chúng ta chứ mẹ?

-mẹ không biết nữa...

-ba nhất định sẽ về mà

nó chạy lục đục lên phòng..lôi cái điện thoại và bấm lấy bấm để:

~~

"Ba ơi...nghe điện thoại kìa....."

"

-con à gọi...kìa..

-mỗi lần đối diện với nó...anh áp lực lắm

suy nghĩ đó thôi thúc ông không nghe điện của nó...

chột dạ...thất vọng...nhưng nó không nản lòng

vì mẹ..nó sẽ cố gắng

-Anh vào nhà vệ sinh tí nhé

ông Hạ bước vào nhà vệ sinh..

để chiếc điện thoại trên bàn ...vô tình để quên trái tim bé bỏng của nó ở lại với mọi phù thủy ác độc với bao âm mưu..bao quỷ kế

"Tĩnh Tang...."

"

chuông tin nhắn đổ reo...vớ lấy chiếc điện thoại..

Mẫn Mẫn cảm động hết nội dung tin

"ba ơi mai là sinh nhật mẹ ba nhớ về nhé..con yêu ba"

"

Nó gửi hàng loạt tin nhưng không 1 tin hồi âm

1 một tiếng thôi..

thất vọng và đau lòng nữa

tự bao giờ...ba nó không nghe điện của nó??

tự bao giờ...ba nó không 1 tiếng hỏi han nó suốt 1 tuần liền..

tự bao giờ..ba nó đang dần dần thay đổi??????

~

-Anh ơi...ngày mai anh dẫn em đi khám thai nhé..em mún biết con mình có khỏe k??

-đc chứ..ngày mai a rảnh mà...

-Anh hứa đi..dù bất cứ chuyện gì cũng k đc hủy hẹn với em

-Anh hứa...

Mỉm cười hài lòng...bà ta cho mớ tn nó vừa gửi vào sọt rác...ấn Del..thế là những gì nó muốn nhấn nhủ đã đổ sông đổ biển

ba nó..nào hay biết????

9. Chương 9

Chap 9:

-Mẹ ơi mẹ...sao tối rồi mà ba vẫn chưa về vậy?

-Chắc ba bận công việc đột xuất thôi con gái..

-Nhưng nay là ngày quan trọng với mẹ...sao ba k về mừng sjh nhật với mẹ con mình??

Khẽ thở dài..mẹ nó vuốt gò mà hồng nó..nâng niu và an ủi nó..như chính bản thân bà vậy..

-công việc quan trọng mà con.

Đã 8 giờ tối...2 mẹ con nó ngồi trước chiếc bánh sjh nhật..ngóng trông ra cửa..

như mong một điều kì diệu gì đó...

-Anh à...anh nghe k? bác sĩ nói con mình khỏe lắm..

-Ừ..em phải giữ gìn sức khỏe biết k?

-Vâng...

-À mà điện thoại anh bị sao mà mở nguồn k lên thế nhỉ?

-Chắc là hết pin rồi đó a.

-ừmmmm

Ba nó..đang sống với 1 gđ nhỏ bé của riêng ông...đã suốt 3 tháng trời...

Ông vẫn hỏi han nó..vẫn yêu nó nhưng trái tim k còn trọn vẹn...

~

-Mẹ ơi mẹ..dậy đi mẹ...

Nó lay lay mẹ nó đang ngủ gật trước chiếc bánh Kem đã tàn nển từ lâu..

-Chắc ba k về đâu con..2 mẹ con mình ăn bánh đi..

-Happy birthday to you..Hapy birthday to you..Happy birthday to mami..happy birthday to you

”

Nó cất giọng hát...

-Mẹ ơi...cậu nguyện đi mẹ...

Mẹ nó chấp tay thì thầm rồi thổi nến...

-Tiểu Từ ăn bánh kem nhé..

-Mẹ ơi..sao mẹ khóc.?

-Mẹ vui vì có con nên mẹ khóc

-Mẹ nói dối..k có ba..mẹ khóc..mẹ buồn đúng k mẹ?

-....

-Mẹ ơi đừng ùn nữa Tiểu Từ sẽ luôn luôn ở bên cạnh mẹ..mà mẹ ước gì đó?

-Mẹ ước cho Tiểu Từ của mẹ mãi mãi được hạnh phúc và vui vẻ..

-Con yêu mẹ lắm mẹ ơi...con nhất định sẽ chăm sóc cho mẹ thật tốt...

Buổi sịnh nhật đơn côi..chỉ có 2 mẹ con nó...

buổi sịnh nhật k trọn vẹn...mẹ nó nước mắt lăn dài...

thương mẹ...nó thương mẹ lắm..

Ba nó..giờ đang ở đâu?

~~

Lớp học 6A...

Nó thơ thẩn bước vào sân trường vắng tanh...lòng đứa bé ới lớn rất buồn...nó buồn tại sao tối wa ba nó k về? mà cũng k 1 cuộc gọi..1 tin nhắn...

cả 1 câu chúc mừng sịnh nhật tới mẹ nó ba nó cũng k có thời gian sao??

-Aaaa..thì ra là Từ Tiểu Thư của chúng ta sao??

-cậu là ai?-Nó vươn mắt hỏi.

-Mới đó đã quên rồi sao? Thái Tiểu Đan..nhớ chứ?

-Có việc gì thế? các cậu thích kiếm chuyện với người khác lắm à?

-Đừng có lên giọng với tao..mày chỉ là con của 1 đứa hầu gái..mày lấy tư cách gì lớn tiếng với tao hả? Tiểu Đan vừa nói xong thì thẳng tay tát cho nó 1 bạt tay vào má..5 dấu tay hằn học trên gò má hồng đang ửng đỏ

-Tụi bây...đánh nó cho tao..1 vệt mà muốn làm phụng hoàng à.?

Tiểu Đan chỉ tay về phía nó...lập tức có 5 6 đứa trạc tuổi xúm đến bên nó..đứa túm tóc..đứa đá...đứa tát...v.v..
rất khủng khiếp..

có bạn hỏi tôi tại sao Tiểu Từ k phản kháng..đc sao? nó là 1 đứa con gái nghịch ngợm..nhưng thực chất rất yếu đuối..nó là 1 công chúa..luôn nhận đc sự bảo vệ của mọi người..

hiện nay..Giao Giao k ở bên cạnh nó..

còn ba nó...

Ba đang ở đâu?? có nghe Tiểu Từ đang kêu lên đau đớn??

Nó muốn mẹ nó bị xỉ nhục sao? bô nó muốn bị những trận đòn đồ kị như thế này sao?

bộ nó k muốn có cha có mẹ bảo vệ sao??

Có..nó muốn..nó rất muốn

Ba nó rất yêu nó...

Nhưng sao giờ ba nó lại quên nó..

công tác..công tác...công tác..ba chỉ biết công việc...và ba..quên nó rồi...

Dần xé với cơn đau...nó mím môi thật chặt..

đừng xỉ nhục mẹ nó nữa..xin đừng...

mẹ nó..rất đáng thương...tại sao những trái tim nhỏ bé kia luôn chầm chọc...luôn đổ kị...? đó là trái tim thiên thần..hay là những con ác quỷ...

mẹ..nó yêu mẹ..và cả ba nữa...

Ba ơi? Ba đang ở đâu? Tiểu Từ đau lắm

nhắm nghiền mắt lại chờ đợi cơn đau tê tái dần xuống từ những bàn tay hằn học cơn bực tức...

-1 con hầu gái..mày cũng chỉ là 1 con hầu gái...hahaha

-Mẹ tôi...là 1 người mẹ cao quý nhất..tôi yêu mẹ..các cậu k có tư cách xỉ nhục mẹ tôi..k có tư cách..nghe kkkkkkkkkk??

Nó hét lên mặt Tiểu Đan...giọt máu lăn từ khóe môi dài xuống cổ....

Bốp!!!!!!

1 cái tát đau đớn...

-k có tư cách à? mày muốn bị ăn đòn nữa thì tiếp tục lên tiếng đi..1 con hầu gái...

tiếng cười chế giễu của lũ bạn..

tiếng xỉ vả..ô nhục mẹ nó..

Dùng chút lực tàn...nó đẩy mạnh Tiểu Đan ngã xuống đất...tát thật mạnh vào mặt cô bé...lớn tiếng:

-k ai đc phép xỉ nhục mẹ tôi...nghe k? nghe k?

Nó tát liên tục vào mặt cô bé đó...nước mắt lăn dài

Ngay lập tức những đồng minh của Tiểu Đan túm nó lại...

Thái Tiểu Đan đứng dậy..tức tối bước đến bên nó..

xô nó ngã nhào và đập lên bàn tay bé bỏng..

bàn tay trắng nõn đang rỉ máu...

những vết xước thi nhau đổ máu tươi...

-các..các người k đc xỉ nhục mẹ tôi...nghe k hả??

Nó thều thào...Con yêu mẹ..Tiểu Từ yêu mẹ...

Bọn nhóc hung hăng đá những cú thật mạnh vào nó..

Tiểu Đan gơ chân thật cao..tưởng chừng nó sẽ tàn phế nếu lãnh nhận cú dao9pp đó

nhắm nghiền mắt lại chờ cơn đau kéo tới

1s

2s

....15s

vẫn k có hiện tượng..nó mở mắt ra..thấy bọn nhóc đang co rúc người trước 2 bạn nam sjnh

-các người k thấy mất xỉ diện lắm khi lấy đồng hiếp ít à?-1 nam sjnh trong số đó lên tiếng

-các cậu làm gì ở đây sao giờ này chưa về?-Tiểu Đan hơi ngượng

-Về sớm thì s coi đc cảnh hay thế này? bạn nam đó típ lời
-Ồ..thì tụi nay chỉ muốn dạy cho con đó 1 bài học thôi....-1 trong số nữ sjh lên tiếng
-Con nào thế?? Tò mò nhé....-cậu nam sjh đó tiếp tục..
-Kia kìa...bọn họ chỉ về phía nó đang nằm...
Đột nhiên cậu nam sjh nói liên tục nãy giờ bỏ về sau khi nghe cuộc điện thoại..
Lạ thật!! lạ..nãy h' người con trai đó chưa nói gì cả...cứ im lặng như thế..1 cách im lặng đáng sợ..
Cậu ta đang giúp nó à?
phải k? hay đang châm chọc nó đây??

10. Chương 10

Chap 10:

-Sao các cậu còn ở đây-cậu nhóc im lặng lúc giờ lên tiếng..
-Ồ..thôi bọn tớ về đây..cậu cũng về đi nhé...-Bọn nhóc nói rồi lườm nó những cú nhìn sắc bén...chột dạ..
-k sao chứ?-vẫn lạnh lùng
-cậu đang giúp tớ đây à?
-k giống sao?
-Ừm...k giống..
-Thế có sao k?
-Này...cậu có thể hỏi lịch sự 1 tí đc k? k có đầu đuôi gì hết..tôi có tên đây..
-tôi đang giúp cậu đây...đừng hăm học thế chứ!!
quay nhìn nó đang cố gắng lết thân hình bị thương...cậu bé đó chau mày:
-có đi đc k?
-Có lẽ...
cậu bé thụt xuống...trước sự ngạc nhiên của nó..giọng lạnh tanh
-Còn k lên...
vừa mừng vừa vui..nó leo lên k chút do dự..
-Cảm ơn nhé..
-s cậu nặng thế?
-hừmmmmm
Ra tới cổng..nó móc chiếc đt nhỏ xjh ra gọi cho Quân Gia Kim...
quay nhìn cậu nhóc mồ hôi nhễ nhại..nó phì cười
-Sao mà cậu yếu thế?
-Thế cậu thử đi cổng 1 bao cát nặng cân như cậu xem có mệt k...
-Hứ!!!

Cậu nhóc nhìn nó xăm soi mãi..:

-Này..cậu bắt lịch sự vừa thôi nhé

-Tôi chỉ muốn biết cậu có gì đặc biệt mà bọn họ đổ kị thế?

Khẽ cười chua chát..nó cười

-Vì tôi là đứa bé bất hạnh...

Rồi như chợt nhớ ra điều gì..nó

"A

" lên 1 tiếng rồi nhìn cậu nhóc:

-Tớ có thể gặp lại cậu ở đâu?

-Tớ sẽ k ở lại đây..và k học ở đây nữa.

-Tại sao?

-....

-Thế cậu có trở về đây nữa k?

-Có lẽ...

-Khi nào???

-Tớ k biết...chẳng hạn như vào 1 ngày cậu cần tớ giúp đỡ..1 ngày cậu bị người khác ăn hiếp và cần sự có mặt của tớ..

-Thật chứ??

-Đương nhiên

-Tớ xem như đây là 1 lời hứa nhé!!

-Tùy cậu thôi..

Chìa ra 1 cái móc khóa có chữ

" Tiểu Từ

"..nó đưa cho cậu nhóc..nhoe mắt tinh nghịch

-Cho cậu đây...coi như là quà cảm ơn vì cậu đã giúp tớ...

Cậu nhóc cười trẻ con...

-Sao mà cầu thế??

-Hừm..tuy là có hơi xấu nhưng là tớ tự làm...độc nhất vô nhị đấy..

Nó cười tươi rồi dúi vào tay cậu nhóc...

leo lên chiếc Limo trần..nó vẫy vẫy tay chào tạm biệt....

Cậu nhóc bật cười..nụ cười ảm áp khác hẳn với giọng nói lạnh lùng đến lạnh người...

Chìa móc khóa..cậu bé thích thú:

"Tiểu Từ

"..

Sân trường quốc tế Royal:

-Thái Tiểu Đan..mày thật liều lĩnh khi đụng đến Tiểu Từ của tao.-Giao Giao tức giận như phún ra lửa..quát nhìn Tiểu Đan.

chưa đợi người khác lên tiếng,con bé típ:

-Đứa nào nhào vô tao xử!

Chỉ vùn vùn như thế...Giao Giao nhà ta bay vào tấp Tiểu Đan toi tã..những trận đòn ác liệt dù chỉ là của đứa bé 11t...

Giao Giao đã trả lại những gì tụi nó nợ của Tiểu Từ:

-Đứa nào đụng tới Tiểu Từ..thì đừng trách Lại Giao Giao này....

cô bé lôi Tiểu Từ đi trước sự sợ hãi của đám nhóc...

Chỉ 11t thôi nhưng cô bé ấy đã cư xử giống như 1 người lớn..

cô bé ấy luôn bảo vệ và chăm sóc nó...để nó k bị người khác ức hiếp

-Tiểu Từ...cậu hết giận chưa?

-cảm ơn cậu..Giao Giao..-Nó ôm cô bé..cảm động khóc

-Tiểu Từ ngốc..tớ mãi mãi bảo vệ cậu..chúng ta là bạn thân rất thân mà

2 đứa nhóc ngồi tâm sự..lúc khóc..lúc cười khúc khích..

Ngây thơ và trong sáng

Ngày tháng cứ thế trôi wa..gđ nó vẫn thế...ba nó vẫn wuan tâm và chăm sóc cho nó tỉ mỉ..

Nhưng nó k còn cảm giác ấm áp như trước nữa.....

Bệnh viện thành phố Nha Trang:

-Mẫn Mẫn...em cố lên..em và con sẽ k sao đâu..xiết chặt bàn tay người phụ nữ đó..ba nó cố động viên

-Em đau lắm..anh ơi....

Bác sĩ kéo tới...ngay lập tức bà ấy được cách li với thế giới bên ngoài.

Bà ta phải sjh!

~~

Oa!!!!oaaa...oa!!!!

Cánh cửa phòng sản khoa bật mở...ông vội vàng bước vào..1 đứa bé đã chào đời,,nó là con của ông.

-chúc mừng ông bà..là 1 bé gái....

là 1 bé gái..nó sẽ k còn là công chúa của ba nó nữa...

sẽ có 1 công chúa khác thay thế cho nó..và nó sẽ phải là 1 lọ lem..1 lọ lem đáng thương Chap 10 :(Tiếp)

-Anh..là 1 bé gái đó..con chúng ta là con gái-bà Mẫn vui mừng

-Ừ..con bé rất giống em...rất đẹp.

-nó sẽ tên gì anh nhỉ? anh đặt cho nó đi

Sẽ ngượng ngùng..ông ấp úng

-Mẫn Mẫn à..chúng ta chưa chính thức kết hôn..con k thể lấy họ anh đc..hay tạm thời lấy họ em nhé?

Thoảng chút k hài lòng..nhưng k muốn mất lòng ông hạ..bà ta khẽ gật đầu

-Vậy hãy gọi con bé là Triệu Bối Bối nhé anh...

-cái tên rất hay...ở nhà anh sẽ gọi con mình là RyA..1 thiên thần bé nhỏ..

-Cảm ơn anh đã đối xử tốt với mẹ con em..

rồi quay sang Mẫn Quân-con gái riêng của bà..bà tiếp

-Mẫn Quân..con xem..từ nay con có em rồi...

1 gia đình trọn vẹn..

cứ thế..ông vẫn 2 lòng..

người đáng thương nhất chỉ là mẹ nó..

Vì thương nó..bà hi sinh cả cuộc đời..

Bà lấy ông chỉ vì muốn nó là 1 đứa bé có cha..muốn nó có 1 cuộc sống tốt..

Bà chưa hi vọng mình sẽ trở 1 phu nhân hoàng gia cao quý..

chỉ muốn 1 cuộc sống bình an..

thế nhưng???

Bất công là thế....

Trường học Royal:

-Tiểu Từ..sao cậu thoát đc bọn yêu tinh đó thế?-Giao Giao tròn xoe mắt ngạc nhiên

-Có 1..à k..là 2 người giúp tớ?

-Aj thế??

-Tớ k biết..tên cậu ấy..

-Sao thế? sao lại k hỏi tên người ta?

-Nhưng cậu ấy sẽ k về đây nữa...

-Có duyên sẽ gặp mà...

~

Cuộc sống của nó vẫn thế..cứ thế trôi wa..ngày wa ngày cũng đã 5 năm rồi

Nó giờ đây đã là 1 Tiểu Từ 16t..

1 nét đẹp chết người..

1 nụ cười có thể khiến người khác chảy máu mũi..

nét đẹp giết người k dao..

chính là nó..Tiểu Từ..

-con gái yêu...mai là sinh nhật của con rồi...-ba nó nói

-Con biết mà..ba có về mừng sinh nhật với con k?

-Dĩ nhiên rồi..công chúa của ba hỏi gì kì thế?

-Ba lại bận công tác nữa....

-k có đâu..ba đặt tiệc ở nhà hàng r..tối nay con sẽ là công chúa đẹp nhất thế giới..

-Cảm ơn ba..hihihi

Nó cười mãn nguyện..

Ngày mai..

nó sẽ là 1 nàng công chúa thực thụ..

có biết đâu bao âm mưu đang rình rập nó...

-Mẫn Quân..ngày mai sẽ có kịch để xem đây-bà Mẫn cười nham hiểm..mặt đầy mưu mô

-Mẹ định làm gì?-Mẫn Quân dò xét..

-Mai sẽ biết...

2 mẹ con nhìn nhau...lòng hiện những âm mưu khó aj lường trước...

từ trong gian phòng nhỏ..cô bé khoảng 5t chạy ra..cong môi với mẹ:

-Mẹ ơi..ba đâu rồi??

-Rya ngoan..mai mình sẽ lên tìm ba nhé..

-Vâng ạ..hihi

Ngày mai...1 cơn ác mộng sẽ bắt đầu...

đeo đẳng mãi theo đời nó..

Thỉnh thoảng bật khóc..

kêu lên :Tiểu Từ Đau lắm!!!!

11. Chương 11

Chap 11:

Trong tầng hầm của khách sạn SM

-Con gái mẹ hôm nay đẹp quá...

mẹ nó ngắm nó trông trang phục của 1 công chúa thực thụ

1 chiếc váy màu hồng phấn ngắn hơn gối.điểm nhấn của chiếc váy là chiếc nơ màu tím nhả đính ngang thân ngực..1 đôi Boots màu hồng phấn và 1 cái vương miện yên vị trên mái tóc nâu hạt dẻ lung linh phát sáng

Nữ 1 nụ cười duyên chết cười..nó ôm mẹ và nói:

-Là con gái của mẹ sao mà k đẹp đẽ...

Mẹ nó cười xòa..vuốt mái tóc nó..bà âu yếm:

-Tiểu Từ của mẹ rất xinh đẹp..lát nữa con sẽ đứng trước mặt hàng trăm quan khách..đều là người có máu mặt trong giới thượng lưu..con phải bình tĩnh và tự tin thể hiện...vì con là người của gia tộc nhà họ Hạ..ba sẽ lên khán đài với con....

Sững sờ...nó hỏi ngay mẹ

-Thế mẹ có lên khán đài với con k?

-k con gái à..mẹ k thể ra đó...

-Tại sao?mẹ là mẹ của con mà??

Im lặng thờ dài..

bà làm sao quên đc thân phận của mình để bước lên cao mà đứng..??

k hài lòng trước cảm xúc của mẹ..nó xụ:

-Mẹ k thương Tiểu Từ nữa.....

-sao lại k? mẹ chuẩn bị những lời chúc tốt đẹp nhất tới con rồi..để mẹ đọc con nghe nhé!

Nó lẳng lặng ngồi nghe mẹ nó nói:

-con gái yêu à..16 năm rồi đc nhìn thấy con khôn lớn..từng giờ từng phút..mẹ vui và hạnh phúc lắm..mẹ là 1 người hầu gái..thân phận mẹ k đáng làm vị phu nhân của gia tộc nhà họ Hạ..

Lau nước mắt..bà nghẹn ngào tiếp:

-Điều mẹ tự hào duy nhất là có con..1 đứa con gái hiếu thảo và xinh đẹp..mẹ yêu con...và sẽ dùng hơi thở cuối cùng để bảo vệ,che chở cho con gái của mẹ.....

Nước mắt tuôn trào..nó nhìn người mẹ khắc khổ mà xót xa...

-Tiểu Thư..đã tới giờ ra chào quan khách-Quản Gia Kim gọi

mẹ nó lau nước mắt cho nó..cười nhẹ nhàng

-Con ra đi..con sẽ xinh đẹp nhất...

~

Quan khách đến đông đúc..chỉ tiếc là Giao Giao k đến đc..

Nó rất buồn..

Mọi người aj cũng sang trọng và long lẫy..con nhà hào môn thì đua nhau chào hỏi ra mắt mọi thứ đi vào quỹ đạo của nó..

-Mẹ ơi..kia có phải ba k mẹ?-cô bé nhỏ chỉ tay về phía ông Hạ đang tay bắt mặt mừng

-Ừ..đó là gia đình của ba con...-bà ta nói giọng đầy ảm ức

-Con gái ba đẹp quá mẹ...-cô bé ngây thơ

-sắp đây mình sẽ là gia đình duy nhất của ba con mà thôi

Nói rồi bà ta dẫn đứa bé vào tầng hầm bí mật..nơi mẹ nó đang ở

~~

-Cô là ai?-Mẹ nó ngạc nhiên.

-Tôi tên Gia Mẫn..cô biết chứ??

Như sét đánh ngang tai..mẹ nó lắp bắp

-Cô..cô đến đây làm gì?

Nở 1 nụ cười hiểm độc..bà chỉ đứa bé đang mãi mê xoay lộn tóc..

-Đó là con của tôi và Niệm Nam..

-k thể nào..cô đừng đến đây phá rối gia đình tôi...k thể nào

Mẹ nó phản kháng yếu ớt..cái bà sợ lâu nay đã đến

Lấy mạnh mẽ nó..bà ta giọng mỉa mai:

-Mày chỉ là 1 con hầu gái..mày làm sao có thể giữ Niệm Nam??

-Cô k đc cướp ck tôi..k đc cướp ba của con gái tôi..nghe k??

mẹ nó đẩy mạnh bà ta...giọng cứng cỏi..

k còn nét yếu ớt cầu cô hầu gái

Trong chớp nhoáng..

mọi việc xảy ra trong chớp nhoáng thôi Chap 11 (tiếp)

mọi việc xảy ra trong chớp nhoáng thôi

chỉ có 3 người biết..

ngay lúc đó đã xảy ra chuyện gì..

Con bé khóc thét lên kêu:

-Mẹ ơi..mẹ..con sợ quá..mẹ ơi

~~

Mọi người vào tiệc linh đình..k ai hay xảy ra chuyện gì cả

Ba nó khiêu vũ cùng nó..những bước nhảy tung tăng trong hạnh phúc

-Cháy rồi.....cháy rồi....tầng hầm đột nhiên cháy rồi...mọi người ới!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

tiếng la thất thanh của bảo vệ..tiếng đổ dồn nhau chạy khỏi nhà hàng..

tiếng kêu gào của quan khách

Ngơ ngác

Bàng hoàng

ba nó kéo nó ra phía bên ngoài nhà hàng đang rực lửa

Bất giác nhớ ra điều gì,,

Tầng hầm???

Mẹ nó

Gào thét trong con lo sợ..nó bườn mình vào đám cháy như 1 con thiêu thân

-Mẹ ơi....mẹ ơi....mẹ ơi mẹ đâu rồi....

Ba nó cố níu nó chặt lại..ngọn lửa 1 lúc 1 dữ dội hơn

-Bỏ con ra..con phải vào cứu mẹ...ba bỏ con raaaaaaaaaaaaaaaa..bỏ con raaaaaaaaaaaaaaaa

nó vùng vẫy khỏi cánh tay sắt chắc của ba nó..nhưng vô dụng

-Tiểu Từ..con bình tĩnh..chắc hẳn mẹ con biết cháy đã ra ngoài rồi

-K thể nào..mẹ ra ngoài sẽ đi tìm con ngay..k thể nào..mẹ vẫn còn trong đó...còn trong đó

Nó lấp bắp đến tê dại

-Nghe ba đi con..trong đó nguy hiểm lắm

-Ba bỏ con ra..mẹ của con,,mẹ đang trong đó..nóng lắm..lửa sẽ thiêu lấy mẹ...ba bỏ con ra đi....bỏ con ra...con van ba...con xin ba...con phải vào cứu mẹ....mẹ ới!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Nó hét lên đau đớn..

Mẹ của nó..đang dồn dả với đám cháy ác nghiệt

-Con yên nào..nguy hiểm lắm..nhân viên cứu hỏa đã vào đó..họ sẽ cứu mẹ mà..con ngoan nào..

-Ba có yêu mẹ k?? ba phải lo cho mẹ chứ..mẹ đang trong đó..nóng lắm..đau lắm,mẹ sẽ đau lắm...ba ơi bỏ con ra...bỏ con ra đi...con phải vào cứu mẹ..con phải cứu mẹ của con....đó là mẹ của con..huhu..mẹ của con...ba bỏ con ra ...bỏ ra

Hất tung cánh tay..nó bắt lực

Vô dụng...Nó vô dụng rồi..

mẹ đang nguy hiểm..cơn đau đang sấm xé mẹ

mẹ ơi!!!!!!

gào lên thảm thiết...nó lay hết người này đến người khác

-Cứu mẹ cháu đi....làm ơn..cứu mẹ cháu đi..xin mọi người đẩy...cứu mẹ cháu đi..mẹ ở trong đó..mẹ vẫn còn chưa nói xong lời chúc sinh nhật với con..mẹ còn chờ con vào mừng sinh nhật với riêng mẹ..mẹ ở đó...cứu mẹ con đi....xin mọi người đẩy

Nước mắt bất lực của đứa con gái 16t rơi lã chã..

Nó dẫn mình với con đau xé lòng..dập đầu van lạy mọi người trước sự ngăn cản của ba nó

-Xin mọi người..cứu lấy mẹ tôi....mẹ ơi con vào cứu mẹ...con sẽ cứu mẹ mà mẹ ơi....mẹ ơi...
dập đầu xuống nền đất mong được sự giúp đỡ của những con người đang hoảng hồn..

Vô ít thôi

máu lã chã tuông

Đau điếng...

chỉ toàn nhận được những cái lắc đầu ngao ngán

10

sau..nhân viên cứu hỏa đưa 1 xác chết đã bị lửa đốt đen..

trên tay vẫn còn cầm chiếc nhẫn ba nó tặng

1 sự thật đau lòng:Là mẹ nó

-Mẹ ơi!!

Nó ôm xác người nằm đó..nước mắt tuôn trào như suối đổ ra sông

nỗi đau thể xác sao bì được cảm giác con tim???

Mẹ nó?

-Mẹ ơi...mẹ ơi mẹ..dậy đi mẹ..con là Tiểu Từ nè mẹ...mẹ ơi..dậy đi mẹ...mẹ ơi mẹ....mẹ ơi...

Nó lay lay mẹ nó trong vô vọng

-Khỏi chúng tôi xuống tới tầng hầm thây bà ấy đã tắt thở.xin lỗi...chúng tôi không còn cách khác.chia buồn cùng gia đình..-nhân viên cứu hỏa giọng đau xót

-Im đi..mẹ tôi chưa chết..vẫn còn sống..mẹ còn những lời chúc sinh nhật tốt đẹp tới tôi..mẹ vẫn còn sống..mở mắt nhìn con đi mẹ..Tiểu Từ,con là Tiểu Từ..con gái mẹ đây...mẹ yêu con..mẹ sẽ không bỏ con đâu mà phải không mẹ? dậy đi mẹ..mẹ..mẹ. ời nhìn con đi mẹ...

Không khóc òa...máu hòa với nước mắt

Có ai hiểu cảm giác của đứa con mất mẹ là như thế nào??

Đau lắm

Nó đau đến tim vẫn thò thà Nhịp đập mỗi lúc 1 chậm hơn

-Mẹ..ơi..tỉnh dậy nhìn con nè mẹ...

vén vén nhui đó..nó ngất,,

Tang lễ mẹ nó được cử hành trang trọng

đúng nghi thức của 1 phu nhân quyền quý

Từ căn phòng trên lầu..mở mắt

nó bật dậy

mong sao chỉ là 1 cơn ác mộng

12. Chương 12

Chap 12:

1 tháng 12 ngày là khoảng thời gian như xâu xé trái tim nó..

mỗi lần bước về nhà..nó lại nghe văng vẳng tiếng mẹ đâu đây.

” Tiểu Từ của mẹ rất xjh đẹp..mẹ yêu con gái lắm...

-Mẹ ơi..sao mình phải học may vậy nẹ

-học may để sao này làm người vợ tốt đó con..con k thích may hả?

-k ạ..pùn ngủ lắm mẹ ơi

.....

”

1 vệt nước mắt lăn dài trên má

nó Nhớ mẹ..rất nhớ

thỉnh thoảng..ba nó lại vỗ về

-Tiểu Từ ngoan..vẫn còn có ba mà...ba vẫn yêu con

nó sà vào bờ vai vững chãi..nó rất mệt..

những thành ngàyn thiếu bóng mẹ

nó rất buồn...và hơn thế nữa

bước vào phòng may

những hiện vật vẫn còn đó

chiếc máy may mà ngày nào mẹ nó cũng gắn bó

Ôm chiếc máy may..hình bóng mẹ lại hiện về

mọi vật hiện hữu..cớ sao mẹ nó k còn?

~

-Tiểu Từ...tớ vừa trở về từ Paris..chia buồn cùng cậu.-Giao Giao ôm nó xót xa

-Mẹ rớt..mẹ k ở bên cạnh tớ nữa Giao Giao à...-Nó rơm rớm nước mắt

-Thôi nào...vẫn còn có tớ mà

-Mỗi lần nhớ tới mẹ..lòng tớ lại đau lắm

bàn tay ngo ngoe ngón tay..nước mắt lăn dài..

từ khi mẹ nó mất

căn nhà tĩnh lặng hẳn

đêm đêm..nó lại bật dậy gọi mẹ trong tiếng nấc thôn thức..lòng tê dại lại...

-Mẹ ơi...

cứ như thế..nó choàng tỉnh đến sáng

cứ thỉnh thoảng..nó lại nói với ba là

”Con nhớ mẹ

”

chỉ biết ôm nó vào lòng..ba nó vỗ về

Khóc!! Khóc!!!Khóc..và chỉ khóc

sáng hôm sau tại trường học Royal

-Tiểu Từ sao? còn nhớ Tiểu Đan này chứ?5 năm rồi-Tiểu Đan nhìn nó lòng đầy nghi kị

Nó thật sự rất mệt mỏi..nó k muốn phiền phức..làm lơ..nó bỏ đi

-Khinh bọn chị à?-phía sau Tiểu Đan vẫn còn 1 nhóm nữ sjh tóc vàng móng đỏ gì đó đang kên kiệu nhìn nó

-Rốt cuộc các người muốn gì?-Nó cau mày

-Royal có mày chưa bao giờ đc yên bình cả-Người có vẻ cầm đầu nhìn nó..lớn tiếng quát

-k nói nhiều..cho nó biết tay..

-Đừng nghĩ là con của Hạ Niệm Nam thỳ tụi tao sẽ nể mày

các nữ sjh thi nhau dồn dập...

-Mày dù sao cũng là con của 1 con hầu gái..nghe nói..mẹ mày vừa chết thì phải-Tiểu Đan lại cất

-Các người k có tư cách xỉ nhục mẹ tôi

Nó quắc mắt..bước đến bên Tiểu Đan và tát thật mạnh..cái tát dồn hết nổi căm tức phần uất..

bất ngờ.Tiểu Đan ngã nhào xuống...mấy nữ sjh thấy đồng đội bị ăn hiếp kẻ buộc tay..kẻ nắm tóc...

Nó k còn sức phản kháng..

ánh mắt chưa chan bao hận thù căm ghét

Nữ sjh đầu nhóm lên tiếng:

-Con hầu gái chết rồi...hahaha

Đúng là 1 lũ khốn nạn...1 lũ khốn nạn..nó chỉ muốn băm..xé...và ghiền nát những con tội đồ đầy tội lỗi..mẹ nó đã mất..

bà có lỗi lắm chi

chẳng lẽ thân phận thấp hèn cũng là 1 cái tội?

Mẹ nó muốn làm hầu gái à?

mẹ nó muốn mang kiếp nghèo thế sao?

Ai sjh ra lại muốn như thế chứ?

chỉ có những lũ tồi bại,..những lũ khốn nạn chỉ biết nhục mạ mẹ nó thôi.

Nó hận,..nó ghét..

Bốp!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

1 cái tát hằn học từ Tiểu Đan vừa lồm cồm bò dậy

khá sung sức

máu từ khóe môi rỉ xuống

Bốp!!!!!!!!!!!!!!

cái tát thứ 2

ai tát thế nhỉ?

k đau..nó k đau..mở mắt ra..

-Tao đã nói ai đụng tới Tiểu Từ của tao là biết tay tao mà-cô bé nam tính Lại Giao Giao điên tiết

Cả nhóm nữ sjh lúc này hung hăng cũng giẫm bớt sỉ khí...

thể lực bên nào đông hơn chắc các bạn cũng đoán dc..

-Mày...Thái Tiểu Đan..đây là lần thứ mấy mày ăn hiếp Tiểu Từ của tao..khuôn mặt này..này có tư cách đánh à?

Bốp!!!!!!!

lại 1 cái tát..Giao Giao ban cho đứa nữ sjh đầu nhóm

-Mày...thật đáng chết..chứ k đáng bị đánh như thế này...lần này thôi nhé

Quay lại đám nữ sjh đang co rúc...cô bé tiếp:

-Đứa nào đụng tới sợi tóc của Tiểu Từ nữa..tao xử!!!

Chỉ thế thôi..đám đông giải tán

Giao Giao chính là bùa hộ thân của nó...

mỗi lúc khó khăn...mỗi lúc nó bị ng # ức hiếp..cô bé nam tính này là người bảo vệ nó..che chở nó

Cảm ơn Giao Giao...

nó cần người bạn như thế Chap 12(Tiếp)

-Anh à...khi nào anh mới rước mẹ con em lên đó đây?-Mẫn Mẫn nhìn ý thăm dò

Khá bần khoan...ông đáp:

-Tình hình của Tiểu Từ bây giờ em cũng thấy,nếu đột ngột đưa em về anh sợ nó k chịu nổi...

-Haizzz...anh định để em và Rya Côi cút ở đây mãi s?Rya nó còn sắp phải đi học-bà ta k hài lòng

-Để anh lựa cơ hội nói với nó..anh đưa em và Rya ra ngoài chơi..

Họ vui vẻ bên nhau...hp như 1 gia đình thực thụ..

~

-Mẹ à..đó k phải ba của Tiểu Từ sao?-Giao Giao thắc mắc

-Đúng là ông ấy..mà..

-Thế 2 người bên cạnh bác ấy là ai?

-Mẹ k biết..

-K lẽ...bác ấy có người tình ở ngoài...thảo nào lạnh nhạt với mẹ Tiểu Từ như vậy...thật quá đáng mà...

-Giao Giao...chuyện đó là chuyện gđ người ta..

-K phải người..xa lạ.Tiểu Từ là bạn thân của con mà mẹ..

-Mẹ nghĩ con nên nói sự thật để con bé giải quyết...

Thở dài..Cô bé hắt hơi..

chỉ tội cho Tiểu Từ..liệu nó có chịu nổi cú sock này k?

Nó ngoe ngoạy ngón tay..mím lân la hát bài hát gì đó..

-Giao Giao..nhà cậu có sữa chứ..

-Giao Giao-Nó lay cô bé trở về hiện tại

-Sao thế?

-Nhà cậu có sữa k?

-Có..trong tủ lạnh..ngăn phải..bỏ ra cốc có thể dùng đc..k cần cho đường

-Cảm ơn nhé...

Nó lộc cộc pha cốc sữa rồi uống 1 cách ngon lành...

-Giao Giao uống k..?-Nó nâng cốc thủy tinh,nháy mắt bảo Giao Giao

-Tiểu Từ này...tớ có chuyện này muốn nói với cậu!

-Gi thế Giao Giao? sao cậu lại có vẻ khó khăn thế?

Xoàng xấp ảnh mà Giao Giao chụp ở Nha Trang trước mặt nó..cô bé nói

-Tớ biết cậu sẽ đau lòng..nhưng k thể trơ mắt nhìn cậu bị ba ruột mình dối trá..

Xoảng....

chiếc cốc thủy tinh vỡ vụn..

Từng mảnh vỡ găm vào bàn chân trần đang rỉ máu

Đau..nhưng liệu có đau bằng tim nó bây giờ??

Ba nó...đang có 1 gia đình khác sao>?

-K thể nào..Giao Giao à..k phải vậy đâu

-Cậu nên về nhà hỏi rõ ba cậu đi..Tiểu Từ à..

-Giao Giao..nói với tớ đi..họ chỉ là bạn bè bình thường..nói với tớ như vậy đi...

-Bình tĩnh nào..cậu đang chảy máu đấy..

-Ok..ba nhất định k làm vậy đâu..

Nước mắt lặn 1 vệt dài....

Máu đang rỉ.

và nước mắt đang rơi

~~

Nhìn thấy nó khuôn mặt bơ phờ..ba nó lo lắng

-con sao thế Tiểu Từ?

-Ba ơi...ba thương con k?

-Dĩ nhiên rồi...con quan trọng nhất với ba mà-ngạc nhiên.ba nó xoa đầu nó bảo

-Ba công tác sao lúc nào cũng ở Nha Trang vậy ba?

-Công việc mà con..

-Ba có gì cần nói với con hông ba?

-Con làm sao thế Tiểu Từ?

k còn chịu nổi..nó quăng xấp ảnh trước mặt ba nó..nước mắt lặn dài trên gò má

-Cái này mà ba nói là k có gì để nói với con sao..

Bất ngờ..xấu hổ..và then với đứa con gái mà bấy lâu nay ông yêu thương

-Tiểu Từ..ba xin lỗi con...

-Đừng nói xin lỗi với con..ba hãy nói với mẹ..mẹ vì ba làm biết bao nhiêu chuyện..đổi lại ba đối xử với mẹ như thế sao?

-Con nghe ba nói...

-ba còn gì để nói? Ba nói với con là k phải vậy đi ba...ba nói với con là chuyện này chưa hề ảy ra..nói vs Tiểu Từ như vậy đi...

Nó rơm rớm nước mắt...

-Ba với dì Mẫn thật lòng yêu nhau..ba mong là con sẽ chấp nhận dì ấy...

-Chấp nhận?? Ba bảo con làm sao?

-Coi như là ba cầu xin con...

Ông nắm tay đứa con gái..van xin trong hàng lệ...

Đau lòng...nó đau lòng lắm

Ba nó vì ng đàn bà đó mà trở thành như vậy sao

-đã bao lâu r? ba đã lừa dối gia đình này bao lâu rồi?

-ba và dì đến với nhau đã 5 năm..và có 1 đứa con gái đã gần 5 tuổi...

-Đã sjh con rồi?? ba quá đáng lắm...

-Con gái à...chuyện đã lỡ lầm..ba k thể bỏ mẹ con cô ấy..mong con sẽ chấp nhận cho cô ấy về đây..chúng ta sẽ là 1 gđ..

-Ba còn muốn đưa bà ấy..đưa gđ của ba về nhà này sao??

-BA cầu xin con..đó cũng là em của con mà...

Nước mắt tuôn đầm bờ áo..nó lao vệt nước mắt..

-Nhà này là nhà của ba..con k có quyền..

quay mặt bỏ đi..

lòng nó đau lắm

sự thật...đó là sự thật...

k sự thật quá phũ phàng....

13. Chương 13

Chap 13:

-Giao Giao à..tớ buồn lắm!

-Sao thế?nói tớ nghe nào!

-Ba tớ muốn người đàn bà ấy về ở trong ngôi nhà này....:-(

-Thật thế sao? ba cậu thật quá đáng..

-Giờ tớ phải làm sao?

-Tớ k biết...cậu hãy làm theo những gì trái tim cậu mách bảo..

-Tớ hận..tớ ghét người đàn bà đó...nhưng...tớ yêu ba..tớ yêu ba lắm giao Giao à..tớ k muốn ba buồn

-Tổ hiểu! rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi!!!!

Om mặt khóc rưng rức!

Nó chưa bao giờ có cảm giác hụt hẫng đến thế....

~~

-Mẫn Quân..con thấy k? mình sắp sửa đc ở biệt thự chứ k còn ở ngôi nhà chật hẹp này nữa đâu!

-Thiệt hả mẹ-Mẫn Quân tí tởn

-Đương nhiên rồi..khi nào mẹ chính thức trở thành Hạ phu nhân thì con sẽ là 1 tiểu thư danh giá..

-Nhưng mà muốn chú lấy mẹ thì hơi khó..còn có con nhỏ Tiểu Từ đó làm vật cản chân..

-Con đừng quên mình còn Rya là bùالهệ mệnh..mình phải nhanh chóng đuổi nó ra khỏi căn nhà đó..xem nó còn làm đc công chúa bao lâu nữa...

Cười đắc ý..bà đổi ánh mắt sang nhìn Rya-con gái nhỏ của bà

-Rya..lại đây mẹ bảo.

-K..mẹ là người xấu..con k chơi với mẹ..mẹ là người xấu

Quắc mắt dữ tợn lên nhìn con bé..bà nạt

-Im ngay k? Rya..lại mẹ bảo hay con muốn ăn đờn?

Con bé nước mắt rùng rùng...bước đến bên bà

-Rya..nghe mẹ nói..hôm đó chỉ là tai nạn..mẹ k muốn thế..con hiểu mà

-Nhưng bà ta đã chết!!!!

Bấu chặt cánh tay non nớt đến ửng đỏ..bà tiếp:

-Là bà ta tự xô ngã cây đèn cầy để nó cháy lan ra màn cửa..k phải tại mẹ..con k nghe .nghe k hả?

con bé nhỏ sợ hãi trước sự hung tàn của bà mẹ

-Mẹ à..con đau lắm...

-Con nghe đây..nếu con còn nhắc hay nói chuyện này với ai..thì đừng có trách mẹ...đừng có trách mẹ..con nghe k?

Càng nói..bà càng bấu thật chặt vào con bé...

-Mẹ à con biết rồi..con đau lắm..mẹ bỏ con ra đi..con k nói với ai..mẹ à...

con bé đau..nó khóc dữ dội

Bà mẹ dịu giọng

-Nếu con nói..ba mẹ sẽ k còn yêu mẹ con mình nữa..ba sẽ bỏ con mà đi..con có yêu ba k?

-Con yêu ba..con sẽ k nói..k nói thý ba sẽ k đi hả mẹ?

-Đúng vậy...

Cười hài lòng trước sự điều khiển của bà với cô bé nhỏ đã có tác dụng...

1 cô bé sắp sửa 5t có biết gì là tội lỗi? nó chỉ thấy sợ..khiếp sợ khi đèn nào cũng năm ác mộng..thấy mẹ mình là 1 con quỷ dữ...

-Bác sĩ..con gái tôi bị sao thế-bà Mẫn hỏi người bác sĩ điều trị cho cô bé nhỏ Rya

-Cô bé bị mắc chứng trở ngại tâm lí...tạm thời tôi k biết lí do..chỉ biết là con bé đã chứng kiến 1 chuyện rất kinh hoàng..dẫn đến dây thần kinh não phải trì trệ hoạt động..ở giai đoạn này..con bé sẽ ít nói..nhất là nói

về chuyện mà nó sợ hãi...con bé hay khóc và nằm ác mộng..anh chị phải chăm sóc cháu thật kĩ để bệnh k trở nặng hơn.-Bác sĩ ôn tồn

-Thế làm cách nào cho con tôi đc bình thường lại-ông Hạ lo lắng

-Tôi k chắc chắn con bé sẽ nói ra điều gì...nó sẽ khỏi bệnh..nếu nó nói ra đc những gì trong lòng nó..

Khẽ thở dài..ông đưa Mẹ con bà ta ra bệnh viện.

-Rốt cuộc Rya nó làm sao thế?

-Em k biết..có lẽ là lúc chơi trốn tìm với bạn rồi bị ngã..em sợ anh lo nên k nói...

Ôm con bé vào lòng..ông Hạ thiết tha

-Ba sẽ cho con 1 cuộc sống tốt..

-Ba sẽ yêu con và mẹ chứ?-Cô bé nhỏ nhìn ba..rồi hỏi

-Dĩ nhiên rồi....

Ngày căn nhà nó chào đón thành viên mới cũng đã đến...

Và từ đó..căn nhà sẽ k còn đc bình yên nữa...

1 buổi cơm-1 buổi ra mắt-1 buổi chính thức dọn về Biệt Thự Hạ Gia ở...

-Tiểu Từ,,để ba giới thiệu,,đây là Mẫn Mẫn..con có thể gọi = Dì..

Rồi lần lượt chỉ vào 2 người còn lại..ông cất giọng:

-Kia là Mẫn Quân..con gái lớn của Dì Mẫn..con bé = tuổi con..còn đứa bé nhỏ là Bối Bối..con gọi em là Rya..là em của con đấy!!

Bà ta và Mẫn Quân gật đầu chào nó ra vẻ từ tốn

Con bé Rya thỳ ngó xung quanh căn nhà:

-Mẹ ơi..nhà đẹp quá!!!!

Nó k buồn đáp lại lời ba...gật đầu theo lệ...nó nói:

-Con thấy mệt..ba dùng cơm đi..con lên phòng đây...

Nó xoay mặt mà k buồn nhìn ông Hạ 1 cái..

Nó khinh..nó hận...

Và giờ..nó đau...

Mẹ ơi!!! về với Tiểu Từ đi..đó là câu nói mỗi khi nhớ mẹ nó lại khóc...

Lắc đầu..ông Hạ nhún vai bảo

-Em với 2 đứa dùng cơm đi..anh lên xem Tiểu Từ..

-Anh dùng cơm luôn đi chứ..

-Anh k thể bỏ mặc con bé,em à!

-Tùy anh vậy Chap 13 (Tiếp)

Để bà ta và 2 đứa con dùng cơm..ông lên phòng tìm nó

đúng là có nhieu cái cần phải nói chuyện!

-Hừm..để xem nó còn làm chảnh được bao lâu!-Bà ta lẩm li

-Mình k thể để nó làm công chúa mãi mẹ à..đến lúc phải để con vọt trở về vị trí ban đầu của nó...nó phải giống mẹ nó..chỉ là 1 con hầu gái-Mẫn Quân đánh giọng

-Ăn cơm thôi!Việc gì phải nhịn!

Cộc!Cộc!Cộc!

-Ai đó...ra ngoài..Tôi đang rất khó chịu.! -Nó bực mình lắm khi phải bị làm phiền

-Là ba..ba vào đc chứ?

-Ba xuống ăn cơm với bà ta đi..việc gì ba phải lên đây-Nó giận dữ

-Thôi nào..mở cửa cho ba vào...

-Cửa k khóa!!!

Ba nó bước vào..

nhìn nó trằm chằm khóc thình thít..lòng ông thất lại..

Ông chưa từng nghĩ có ngày chính ông sẽ làm nó đau lòng đến vậy...

-Cho ba xin lỗi....

k 1 tiếng đáp..chỉ có tiếng thút thít của nó đầy ảm ức và xót xa

Ngồi lặng thinh..ba nó tiếp

-Mọi chuyện đã lỡ làng rồi..ba k thể bỏ mặc dì ấy và Rya..nó cũng là con gái của ba..con bảo ba phải làm sao con mới hài lòng?

-Con k đòi hỏi gì ca..và ba ra ngoài đi..-Nó sụt sùi

-Ok...coi như ba xin con..vì ba mà chấp nhận họ..Ba tin chắc Dì sẽ rất thương con giống mẹ con vậy!

-Ok..Con hiểu rồi..ba ra ngoài đi..nhưng có 1 điều con muốn ba biết...Sẽ k bao giờ có 1 người đàn bà nào thay thế được địa vị của mẹ trong lòng con..bà ta cũng vậy..bà ta k có tư cách..là nhân tình của ba..nhưng tuyệt đối k phải mẹ của con!

Lắc đầu..ông k biết làm thế nào để nó chấp nhận

Làm sao chấp nhận đc???

Nó vừa là đứa bé mất mẹ...

Nay lại phải san sẻ tình yêu thương của ba với người #..

Ai hiểu cái cảm giác đó thế nào k???

~~

Nó bước xuống nhà..mở tủ lạnh cầm lấy chai nước uống cho tỉnh người...

-Khát hã?

K thèm trả lời...nó quay mặt đi nơi khác uống hết ngụm nước rồi bước đi

-Đừng có thái độ như thế...vẫn giọng nói đó

-Bà muốn gì??-Nó bực mình

-Thế nào? k hài lòng khi tôi xuất hiện trong căn nhà này à?

-Bà còn phải hỏi..tự biết câu trả lời ắt còn hỏi tôi

-Mày đừng nghĩ mày sẽ mãi là công chúa trong ngôi nhà này...mày còn k biết điều thì mày sẽ hối hận

-Bà có thể làm gì??? Tôi rất ghét bà..điều đó k thể nào thay đổi...bà hiểu chứ.!

-Tao cũng rất ghét mày....

-Thực chất tôi k cần bà yêu thích tôi...ở trong căn nhà này..chỉ cần bà thật lòng với ba tôi là đc.

Nhìn thấy ông Hạ đang từ trên lầu bước xuống...bà toan nắm nó lại

-Mày và mẹ mày đều thấp hèn như nhau..đều là hầu gái...-Cười độc ác..bà lườm nó

K ai đc phép xỉ nhục mẹ nó...nghe k?

Hất chai nước vào mặt bà..nó quát

-Bà k có tư cách xỉ nhục mẹ tôi..ba k có tư cách..nghe k hả???

Ba nó chứng kiến cảnh bà ta bị đối xử như thế..ông chạy xuống..lấy khăn tay lau nước cho bà...

Bà ta mỉm cười đắc ý...

-Tiểu Từ,nếu con k thích Dì lấy nước cho con thì con nói tại sao con lại làm vậy với Dì?-Bà ta nói giọng rưng rưng (đóng kịch)

-Bà đừng đóng kịch nữa..thực chất là bà....

-Con im đi..ba chiều con đủ rồi! Tiểu Từ,,dù sao đi ấy cũng là trưởng bối của Con..ai dạy con cư xử mất dạy thế hả???-Ba nó cắt ngang lời nói của nó..ông Quát To...

Ngơ ngác...bất ngờ..và đau lòng

-Ba....

-Con k thích Dì ba k nói..Con có thể làm lơ trong căn nhà này..sao con lại sjh sự với Dì...Dì đáng tuổi mẹ con...sao con lại cư xử láo cá thế?-Ba nó tức giận khi người ogn6 yêu bị đứa con mà ông yêu thương nhục mạ...

-Ba đang mắng con đấy ư?

-Con đáng bị thế...

-Thôi mà anh..là do em..anh đừng mắng con nữa

Cười chua chát...

-Bà thật khéo đóng kịch..

-Đủ rồi..Tiểu Từ..ba nhin con k đc nữa...con có thể tôn trọng ý kiến và quyết định của ba đc chứ?

-Quyết định của ba? Có nghĩa là ba chọn bà ấy? và từ bỏ con-Nước mắt bắt đầu lăn dài

-k..ba k có ý như vậy..sao con cứ đặt ba vào tình thế lựa chọn..ba yêu cả 2 người...

-Ba lựa chọn tin bà ta..chứ k tin con??

-Thế những điều con làm và ba đã thấy làm sao ba tin được?

-Sao ba k hỏi bà ta đã làm gì? Bà ta đã nhục mạ mẹ con..bà ta k có quyền làm thế ba hiểu k??Ba hiểu k??-Nó khóc...Nó hét cho ba nó hiểu

-Đủ rồi con gái..ba hiểu Mẫn Mẫn và ba tin cô ấy k làm vậy!!

-Ba thực sự rất quá đáng ba à!!!

-Anh à..thôi đc rồi..là em k tốt...

-con thấy k? Dì ấy luôn chịu thiệt,,ngay cả khi con làm lỗi Dì cũng năn nỉ giùm con..sao con k thử chấp nhận..có thêm 1 người mẹ k đáng sao?

-Huhu..K...k đáng...bà ta k đáng làm mẹ con...k ai thay thế đc mẹ trong lòng con cả..bà ta càng k thể..

-Con thật cứng đầu-Ba nó quát

Cười nhạt nhẽo..nói là cười..nhưng thực chất kèm theo nước mắt

Nụ cười chát đắng và rất đau lòng

-Ba...k còn yêu con nữa
Nước mắt lã chã rơi...
Nó chạy ra đường
Cứ chạy..
Mưa cứ trút và nó k biết mình sẽ đi đâu!!!
Những viên đá nhọn cứ châm vào bàn chân nhỏ bé đến rỉ máu...
Máu đỏ
Nước mắt rơi
hòa vào mưa...
Lạnh và đặng...
Đau nhưng sao có thể đau = tim nó bây giờ
Ba chưa từng to tiếng với nó
chưa chừa quát nó...
Và ba nó chưa từng nặng lời với nó như vậy
Thay đổi rồi..tất cả đã thay đổi rồi
Máu cứ chảy đi
Nó mệt lắm
Thật sự rất mệt mỏi
Ba nó..niềm yêu thương của nó...
Vấp ngã...
Máu chảy từ bàn tay nhỏ bé...đau
mẹ?? h' niềm tin yêu duy nhất của nó là mẹ...
Chạy đến bên ngôi mộ mẹ..nó bật khóc...
Nhìn ảnh mẹ...nó xót xa...
-Mẹ rời bỏ Tiểu Từ thật rồi sao mẹ?? Ba giờ đây có gđ mới..ba k cần Tiểu Từ nữa rồi mẹ ơi....
Khóc thốn thức...
-Mẹ về với con đi mẹ...con nhớ mẹ lắm...con nhớ mẹ..rất nhớ..mẹ của con:((mẹ ơi..về đi mẹ....
Cái rét của mùa đông sao lạnh bằng tim nó bây giờ??
Mệt mỏi...nó nằm bên cạnh mộ mẹ và ngủ
Ấm cúng hơn ngôi nhà mà trước kia nó xem là tổ ấm
Ba..oi..
Ba ơi....Tiểu Từ đây mà...sao ba k chạy đến bên con chứ??
Đổi thay rồi..mọi thứ đã đổi thay rồi....

14. Chương 14

Chap 14:

-Alo..Giao Giao à..là bác đây..

-Có chuyện gì k bác?

-Tiểu Từ có đến nhà cháu k?-ba nó hỏi giọng lo lắng

-K bác ạ..có chuyện gì sao?

-bác và Tiểu Từ có chút bất hòa...con bé bỏ đi đâu từ tối qua tới giờ..cháu có biết nó ở đâu k?

Ngẫm nghĩ 1 hồi lâu..cô bé đáp

-Cháu nghĩ bạn ấy sẽ đến nơi này..

-Ok..bác qua chở cháu..

7 phút sau..chiếc BMR lao vun vút tới nhà Giao Giao...

-Lên xe đi cháu.-Ông giục

chiếc xe nhanh chóng chạy...

-Có chuyện gì hả bác? chắc là nghiêm trọng lắm bạn ấy mới bỏ đi

-chuyện là như vậy:!!@#\$\$%^&**(-Ông từ từ thuật lại cho cô bé nghe

-Cháu tin Tiểu Từ..bạn ấy k bao giờ cư xử như vậy...

-Bác cũng tin Mẫn Mẫn..cô ấy k thể nói Tuệ Nhi như vậy cháu à.?

-Vậy là bác chọn tin bà ta mà k tin con mình?

-Bác thật sự bất ngờ,và thật vọng nữa khi nhìn thấy con bé hất nước mào người Mẫn Mẫn..

-Cháu biết Bạn ấy sẽ k làm như vậy nếu k có lí do chính đáng...

Cuộc tranh luận kết thúc khi chiếc xe phanh gấp...

-La Tiểu Từ..đúng là c0n bé ở đây..cảm ơn cháu Giao Giao à...-Ông Hạ nhìn cô bé đầy vẻ biết ơn..

-Cháu nghĩ bác và bạn ấy cần nói chuyện..!

-Ok..

~~

Thơ thần vật những cọng cỏ đại trên mộ mẹ...nước mắt nó cứ thể chảy ra..

-Tiểu Từ..là ba

Hốt hoảng...bất ngờ và có chút ảm áp..ba nó vẫn đi tìm nó..vẫn cần nó:

-Ba đến đây làm gì? ba vẫn còn nhớ mẹ sao?

-Con à..ba biết tối qua là ba k đúng...ba xin lỗi con-Ông hạ giọng
có chút mãn nguyện...Nó thôi khóc

-Ba đi tìm con sao?

-ba sao có thể bỏ mặc con ęc...

-Ba tin những gì tối qua con nói chứ?

-Con à..chuyện đã qua..ba k muốn nhắc lại nữa...ba chỉ muốn gđ mình hòa thuận và sống hạnh phúc thôi con

-Ba vẫn k hề tin con-Mỉm cười nhạt nhẽo..nó đáp

-Ba tin con..và ba cũng tin Dì...Coi như ba xin con..về nhà đi..

-Con sẽ về..nhưng k phải vì ba..mà vì mẹ..đó là nhà của mẹ..cũng chính là nhà của con..

-Con yêu à..con có thể thử chấp nhận Dì đc k? ba k đòi hỏi con coi Dì ấy là mẹ..chỉ cần con đối xử như người thân trong nhà là ba mãn nguyện rồi...

-Ba đã kết hôn với bà ấy?

-K con gái à..

Vẫn còn...nó vẫn còn cơ hội để tách bà ta ra khỏi thế giới của nó..1 người đàn bà độc ác...!!

-tiểu thư về rồi s? -Vú Tâm nhìn nó nước mắt rơm rớm

-Vù ù ù ù khóc...Tiểu Từ về rồi...

-Tôi cứ tưởng cô k về nữa-Vú Tâm tiếp khóc khóc

Bà là người chăm nó từ lúc nó còn bé..tính ra cũng hơn 20 năm bà ở trong căn nhà này tuy chỉ là người vú nuôi..nhưng mọi người trong nhà...nó và mẹ nó đều coi bà là người thân...

-Con mệt lắm..con lên phòng ghen...

-Dạ..cô lên phòng nghỉ..Tui nấu miếng gì rồi mang lên cho cô ăn..

Nó gập gật rồi bước lên phòng...

Nhìn chung quanh..khung cảnh cứ như đang bị thay đổi

Đau lòng nhất là căn phòng may..

Nó lại nhớ mẹ..mọi kỉ vật của mẹ đều trong đó

Nhìn thấy chiếc máy may...cũng như thấy mẹ vậy

Giờ đây với nó..căn phòng đó..chiếc máy may đó chính là mẹ...

Nằm bệt xuống giường..cảm giác mệt mỏi đang xâm chiếm...

Vú Tâm nấu 1 ít cháo cá cho nó..

bà luôn là người tận tụy với nó nhất trong từng món ăn thức uống...

-Bà làm gì vậy?-Mẫn Quân từ trên lầu đi xuống khi ngửi mùi thơm của thức ăn

-Tôi nấu cháo cho cô chủ.

-Cô chủ nào?-Cô ta hỏi về khjh khi

-Là Niệm Từ tiểu thư...-bà ta nhấn rõ 2 chữ tiểu thư cho người đối diện nghe

-Nó..nó về rồi à?

-Đây là nhà cô ấy..tất nhiên cô ấy phải về rồi,

-Thế mà tôi tưởng nó k về nữa-Bật cười chế giễu.cô ta đáp

Nhìn xuống bát cháo đang bốc khói ngun ngút...cô ta tiếp

-Đây là của cô ta à?

-Ừ..cô chủ mệt..tôi mang lên đây..làm ơn tránh ra

Vú Tâm đẩy người cô ta ra và bước đi..

-Đứng lại..tôi Cũng muốn dùng..đưa nó đây.

Cô ta chỉ vào bát cháo

-Muốn ăn thì tự mà nấu..tôi chỉ nấu cho 1 mình cô chủ ăn thôi

-Bà...

-Tránh ra..-Bà vú đẩy cô ta ra và bước đi

Mẫn Quân tính vốn đồ kị..chạy đến giật chén cháo

2 bên giằng co qua lại..chén cháo đổ ra tay cô ta..

-Nóng quá...

Bốp!!!!!!!!!!!!

cô ả ban cho vú Tâm 1 cái tát nóng tai.....

-Cô làm cái gì vậy?? đây là của Tiểu thư..cô là gì trong nhà này mà lấy quyền đòi hỏi,lấy quyền đánh tôi?-Vú Tâm tức tối

-Vì nó là con của tôi..-Bà Mẫn từ trên cầu thang ung dung đi xuống

-Và tôi..là phu nhân trong nhà này...-Bà ta tiếp

-Căn nhà chỉ có 1 ng phu nhân..người đó là Mẹ của Tiểu Từ tiểu thư.-Vú Tâm đối kháng

-k sớm thì muộn..tôi cũng sẽ chính thức trở thành phu nhân..và người đầu tiên tôi đuổi...sẽ là bà..!

Bực mình..Vú Tâm bỏ lên..nghe thoang thoáng tiếng của Mẫn Quân

-Đồ bà già!!!

Đúng là vật đổi sao dời...

1 đám vịt mà cứ muốn bay lên cao làm phụng hoàng..

Vú Tâm thầm nghĩ

-Tiểu Thư...tôi xin lỗi

-Vú sao thế? sao tự nhiên xin lỗi..mà mặt vú sao thế này...?-Nó hốt hoảng sờ vào bờ mà đang hằng đỏ của bà

-Tôi nấu cháo cho tiểu thư..ai ngờ 2 mẹ con mụ phù thủy cướp..rồi còn đánh tôi nữa...tôi là phận hầu không sao..chứ chén cháo mà tôi bỏ công nấu họ cũng cướp..đúng là mụ ác nhân

-Bà ta đánh Vú sao??-Nó bực

Vú k nói gì...nó thật sự rất tức..mẹ nó còn chưa đối xử với Vú như vậy...2 mẹ con đó có tư cách gì?

-K phải..là con gái lớn của ba ta

-Mẫn Quân? cô ta lấy quyền gì trong căn nhà này?

k còn chịu nổi

Nó xông qua phòng Mẫn Quân..

Cô ả đang ngồi ướm những bộ quần áo hàng hiệu vừa sắm...

chỉ thế thôi đủ thấy tư cách cô ta như thế nào r

-Ai cho phép cô đánh Vú Tâm của tôi-Nó trợn mắt

-Tôi thích..-Cô ta cười nhạo

Bộp!!!!Bộp!!!!Bộp!!!!

Nó tát liền 3 bạt tai vào má...Giọng đanh thép

-Cô k có tư cách dạy người trong căn nhà này..dù là người ở!

Bất ngờ.nhưng k thể làm gì nó..cô ả trợn mắt

-Mẹ tao là phu nhân trong căn nhà này..và tao cũng là tiểu thư..k thua kém mày

-nhà này chỉ có mẹ tôi là phu nhân..k ai có tư cách làm cả..và cô..chỉ là 1 người thấ hèn..k đc phép đụng vào người của tôi

Nó lườm...ánh mắt sắc lạnh như muốn đâm chết người

Có chút sợ hãi..Mẫn Quân k còn giám lớn giọng nữa

đứng quắc mắt về phía nó..cô ả bảo:

-rồi mày sẽ biết....

Nó bỏ mặc cơn tức tối của cô ta..bỏ ra khỏi phòng

Rõ tức!!!

-Mẹ à..nó đánh con..-Mẫn Quân ức chế..nói to

-Con làm gì mà để nó đánh?

-Chuyện của bà Vú..nó biết nên nó đánh con!

-Hừm...đừng vội..rồi mình sẽ từ từ trả thù nó

-Giờ mình làm sao mẹ?

-Mình phải chia rẽ ba nó và nó..để ông ta k còn tin tưởng nó nữa..rồi cô lập nó..chỉ có thể..nó mới bỏ đi..và chúng ta sẽ là chủ nhân ngôi nhà này

Mỉm cười đắc chí..2 mẹ con bỏ ra ngoài...

k ai biết là đi đâu

15. Chương 15

Chap 15:

Sân bay:

-Con trai của mẹ..về rồi sao?-1 phụ nữ trung niên sang trọng niềm nở..

-Chào mẹ..con về rồi

-5 năm rồi đấy..5 năm rồi..-bà ta sụt sùi

-Con đã hoàn thành việc mẹ giao..con muốn về đây học...

-Con đã lớn thật rồi..còn rất đẹp trai nữa-Ôm đứa con xa cách bấy lâu vào lòng..người đàn bà rơi lệ hạnh phúc

-Cậu Khấu...xe đã chuẩn bị rồi..

-Đc..tôi se đến gặp 1 người...quay sang mẹ..hắn tiếp

-Và tối nay con k ăn cơm nhà đâu mẹ nhé...

Quăng hành lí cho quản gia thu xếp..hắn ra xe và đột ngột tăng tốc

-Alo..Tô Minh Hoàng nghe...

-Là tao...

nghe đc chất giọng quen thuộc..Minh hoàng bật reo

-Nguyên Vũ..mày về rồi..

-Phải..tao về rồi

-Đem đầu tiên tại Việt Nam mày phải giành cho tao đó-Minh Hoàng bật cười khanh khách

-Đương nhiên..chỗ cũ nhé

-Oki...

~~

Big Bar:

-Uống cho tao...-Minh Hoàng nâng ly Logs Iland lên..chỉ định

-Tao vừa về..mệt quá mày ơi

-Phạt mày tội đi suốt 5 năm trời bỏ tao..

Bật cười trước lời lẽ thẳng bạn..hắn xuề xòa:

-Giờ tao về đây rồi

-Khi nào chuyển hồ sơ về Royal với tao đây?-Nhìn nghiêm nghị..Minh Hoàng hỏi

-mai tao đi học đc rồi...

-haha..suốt 5 năm bên đất khách quê người mày có quen được em nào k?

khẽ cười..hắn nói

-Quen gì mà quen...tao chỉ thích hàng của Việt Nam thôi..con gái Tây..tao k Ham

-Hay là có ý trung nhân rồi.?

Cười nham hiểm..hắn bảo

-mày nhiều chuyện từ khi nào thế?

cuộc trở về...với mục đích chỉ 1 mình hắn biết!! Chap 15 (tiếp)

-Mẹ à? giờ mình làm sao đây? ba nó ngày càng cứng nó hơn-Mẫn Quân bực bội

-Con đừng có la toáng lên thế chứ? để mẹ tính nào..mình về đây chưa được 1 tháng..ông ấy vẫn chưa đồng ý kết hôn với mẹ..mẹ k thể làm zì nó..-Bà ta dăm chiêu

-Mình phải làm zì bây giờ?

-Mình chỉ có thể làm nó từ bỏ ba nó..chỉ thế thôi!

-Bằng cách nào chứ? Nó rất cứng đầu kia mà?

-Chỉ cần ba nó k còn tin tưởng nó nữa..mọi việc sẽ dễ dàng hơn

Những con người độc ác đang lâm le cuộc sống nó...

Ba nó vẫn ôn tồn..

vẫn ấm áp..

nhưng tình yêu dành cho nó đã san sẻ..k còn trọn vẹn

Ông đang vô tình làm tổn thương nó

~~

-cả nhà dùng cơm đi-Ông Hạ lên tiếng

-Mời Dì dùng cơm-Nó nhanh nhẩu
Rồi gấp thức ăn cho bé Rya..nó cắt
-Rya của chúng ta ăn cho chóng lớn nhé
Bất ngờ trước thái độ của nó
mỗi người theo đuổi 1 suy nghĩ
Sau bữa cơm
-Cảm ơn con nhé..con yêu
-Chỉ cần ba hạnh phúc là đc..-Nó mỉm cười

~~

-Mẹ..nó dở trò gì vậy mẹ?-Mẫn Quân thắc mắc
-Mẹ k biết..k lẽ nó cam tâm chung sống chung 1 ngôi nhà với mình sao?
-Con nghĩ là k thể
-Đúng..1 nhà k thể có 2 chủ..để khi nào có cơ hội..mẹ thử nó.
-Dù sao mình cũng phải tổng khứ nó ra khỏi căn nhà này
-Đương nhiên rồi!!!

~~

-Con muốn ăn mì à? có cần dì giúp k?-Thấy nó lục đục..bà ta dò xét
-Ồ k cần đâu Dì..phiền Dì lắm-Nó cười mở
Bưng bát mì ra bàn ăn..nó hì hụp
-Mày k ghét tao nữa sao?
-Dì nói gì vậy? k đóng kịch nữa hả Dì?
-Mày đừng giả vờ ngoan hiền nữa...
-Chấp nhận đc thì chấp nhận thôi!..con phải ăn..Dì có thấy là k tiện để nói chuyện k??
Bất ngờ trước thái độ nó..bà ta bỏ lên
Thực sự
Nó bất mãn
nó ghét
nó hận..nhưng bản thân nó bao nó phải chấp nhận
Nuốt nước mắt cho qua
Ừ thì chấp nhận!!

~~

-Tiểu Từ.cậu chấp nhận bà ta thật sao?
-Ừ..mình nghĩ là bỏ qua đc thì bỏ qua
-Nhưng liệu mẹ con ác độc đó có dễ yên cho cậu k?
-Tớ k biết,,Giao Giao à..tớ mệt mỏi lắm..giờ tớ cần cuộc sống yên tĩnh...bình yên..thế là đủ
Bỏ qua chuyện đó...Giao Giao thắc mắc

-Mẹ cậu mất vì cháy à?

mẹ...nhắc tới mẹ..lòng nó lại nhói

Nhớ mẹ...

Nó khóc

-Tiểu Từ..tớ xin lỗi..nhưng tớ cần biết chuyện gì đã xảy ra với mẹ cậu.

-Cậu nói vậy nghĩa là sao?

-Camera đã quay thấy mẹ đàn bà và em cậu đến tầng hầm..cuộn băng này tớ đã save vào Ipad cho cậu!

-Họ..họ đến...đến đó làm gì-Môi nó mấp máy

-tớ k biết nữa..bộ dạng rất đáng nghi..cả ba cuậ cũng k biết họ đến buổi tiệc

-Mẹ tớ bị va chạm mạnh ở đầu mà chết...có lẽ là xóc khói nên mẹ ngã..

-Cậu nghĩ thế sao?

-Tớ..tớ k biết nữa..Giao Giao à...tớ rối lắm!

-Tớ cũng k biết nên làm thế nào...nhưng tớ thấy cái chết của bác gái rất khả nghi

-ý..ý cậu là..bà ta sao?

-Ừ..mình có cảm giác mọi chuyện đều liên uan quan đến bà ta!

-Tại sao..tại s chứ..sao lại là bà ta chứ

Ôm đầu..nó khóc rưng rức

ng ba nó yêu..

vì ng đó ba nó bắt chấp phân bội mẹ nó

là ng đàn bà đó

giết mẹ nó

thì ba nó phải làm sao??

Khó xử...

Nhưng nó k thể bỏ qua.

mẹ nó là tất cả với nó mà...

sao có thể bỏ qua..xem như là k có chuyện gì đc chứ

Nó từng nghĩ sẽ chấp nhận họ là 1 gđ..

nhưng nín họ giết mẹ nó??

Chấp nhận làm sao đây?

~~

Trở về với bao nhiêu sự lo lắng..mệt mỏi..nó mệt lắm!!

Buổi cơm..lại phải đối diện với 2 mẹ con cay độc đó

Nó hận!!hận..

-tiểu Từ ăn gà nhé-Ba nó gấp đồ ăn vào chén nó...trước ánh lườm sắc bén mà bà ta phóng cho nó

ăn? sao nó ăn vào..nó đang bận khoản biết mấy

Nó k thể chấp nhận..kể sát hại mẹ nó ở trong ngôi nhà này!

-Ăn rồi em dẫn Rya đi thấp nén nhang cho Tuệ Nhi anh nhé
Giả tạo..đúng là giả tạo mà
đang nhục mạ mẹ nó đấy à??
Kìm nén!!!nhất định phải kìm nén
-Dù sao cũng là phu nhân của Hạ gia..em k muốn bắt kính-bà ta tiếp tục ngọt ngào
-Cảm ơn em
k còn chịu nổi nữa.
thật sự phải bùng nổ thôi!
-Giả tạo..bà thật giả tạo!-Nó hét thẳng vào mặt bà ta
Bất ngờ..
mọi ng đều bất ngờ trước hành động của nó
-Tiểu Từ..con làm sao vậy-Ba nó lo lắng..
-Dì làm gì cho con k vừa ý sao?-Ba ta tò mò
-Ba à..ba đừng tin bà ta nữa..chính bà ta....
-Con gái..k phải giống như mọi ngày sẽ tốt hơn sao? con đã hứa với ba rồi mà?-Ba nó cắt ngang lời nó
-Con đã từng nghĩ sẽ chấp nhận họ..nhưng mà..
-Tiểu Từ..có phải con nhớ Tuệ Nhi k?
-Bà k đc gọi tên mẹ tôi..bà k có tư cách....-Nó xỉ
-Đủ rồi...Dì k chịu nổi nữa..nếu con k thích dì ở đây thì Dì dẫn Rya rời khỏi..chứ con đừng có cái thái độ đó với Dì
Bà ta nắm tay Rya..con bé đau..nó khóc
-Ba ơi...con hông muốn đi đâu ba
ôm đứa con gái nhỏ vào lòng
-Ba k để aj đuổi con ra khỏi nhà...đây là nhà của con
Sock...thật sockk..
ba nó đang giữ chân họ lại à?
Ba ơi!! họ là người giết mẹ..chính họ đó ba..
Nó muốn nói lắm
nhưng liệu ba nó có tin
-Tiểu Từ..con quá đáng rồi đấy!-Ông nhìn nó
-Ba à..con k thể sống chung với họ..con k thể
-Tại sao chứ?? Dì rất thương con?
Cười nhếch mép..nó lạnh lùng
-Thương à?? chính bà ta đã giết mẹ con để bước chân vào ngôi nhà này..con đường mà bà ta bước vào ngôi biệt thự này trải đầy máu của mẹ con..ba bảo con làm sao chấp nhận chứ??
Nó thét lên...nước mắt lã chã rơi
-Đủ rồi..Con thật là..sao con có thể vu oan cho Dì như vậy chứ..con cần phải tôn trọng Dì chứ-Ba nó quát

Lại quát..

ba nó cứ mắng nó..vì ng đàn bà đó

-Ba...mẹ mất k bao lâu..ba lại mang ng đàn bà # đến ở..ba k sợ mẹ từ trong quan tài ngồi dậy sao? ba k sợ mẹ con chết k nhắm mắt sao???

Xoảng!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ba nó hất tung chén đĩa trên bàn

tức giận..cơn phẫn nộ đang trút ầm ì lên ng nó

-Tiểu Từ...con k thể vu oan cho Di..di sao có thể giết mẹ con-Bà ta phân trần

-Nghe k? Di đã nói thế? con nghe chưa hả?-Ba nó nhìn nó..

Như muốn úp hết cơn giận lên người nó vậy

1 vệt nước mắt trải dài trên má

-Ba...

Nó kêu ông..tiếng kêu chất chứa tình yêu thương..mong 1 sự đồng cảm

-Ba cấm...từ nay k được nhắc tên ẹm con trong ngôi nhà này..con nghe k?? ba cấm!!!!!!!!!!!!!!

Ông quát thẳng vào mặt nó

cấm sao?

ba k yêu mẹ nữa à??

phải..ba giờ chỉ yêu ng đàn bà đó thôi

-Ba..đó là mẹ con..tại sao ba lại cấm con nhớ đến mẹ chứ??

Nó khóc...nước mắt mỗi lúc 1 nhiều..

Đau lòng lắm..ba à

-Mỗi lần nhắc đến mẹ cả nhà đều k vui..mẹ con mất rồi..con chấp nhận đi..và đừng làm ầm trong căn nhà này nữa!!!

Ông to tiếng hơn

Ngã..

Nó ngồi bệt xuống nền nhà

Miếng chén đĩa châm vào da thịt nó đến rỉ máu...

-Con làm gì vậy hả?-Ông thực sự rất tức!!

-Chính họ là người giết mẹ con...chính họ đó ba...-Nó nước mắt đầm đìa..chỉ tay về phía bà

Giơ chiếc Ipad..nó nói

-Chứng cứ nằm trong này..

-đủ rồi..tiểu từ..con thực sự quá đáng...con đừng bao giờ nhắc lại chuyện này nữa và ba sẽ k tin đâu

Ông nhìn nó...thật vọng

sao có thể chứ

ba k cần nó thật rồi!!

k tin những gì nó nói

Ba ơi!!!

Đó có phải là ba k?? Ba nó k phải như vậy!!!!!!!!!!!!!!
Vô dụng..ba nó đã tin tưởng bà ta tuyệt đối..dù có thể nào..ba cũng k tin nó
Nó vô dụng rồi
Mẹ ơi!!

16. Chương 16

Chap 16:

Bỏ lên phòng...nó khóc...

phòng may?

mẹ nó ở đó

nằm gục trong căn phòng mà mẹ nó luôn gắn bó

nước mắt cứ lăn chã rơi

Mẹ nó thường nói

"Tiểu Từ của mẹ là xjh nhất..Tiểu Từ luôn đúng..dù bất cứ chuyện gì Tiểu Từ làm cũng đúng..mẹ ủng hộ Tiểu từ...

"

-Mẹ bỏ con thật rồi...mẹ k về với con nữa hả mẹ??

ôm chiếc khăn tay mẹ nó may..nước mắt thấm nhòa chiếc khăn

giờ ba nó cũng k cần nó nữa

suốt 1 tuần liền nó k đến trường

nơi nó đến là các Bar..vũ trường

nơi có thể giúp nó quên đi tất cả

~~

-Cô làm gì trong phòng tôi?

Bất ngờ khi thấy Mẫn Quân lục đục trong phòng nó..nó trợn mắt

-Tôi bị mất cái áo..k biết ng làm có để nhầm phòng k..tôi sang tìm lại

-Đồ rẻ tiền! tôi k cần..k tìm đc thì ra ngoài cho tôi,!

Nó bước vào lấy túi xách rồi ra cửa

đúng lúc ba nó về

k thèm nhìn ba nó lấy 1 cái...

nó đi xuống..

bất giác..Mẫn Quân chạy theo nó..nín nó lại,Giọng thiết tha

-Tiểu Từ..cậu đừng đi nữa...những nơi ấy k tốt đâu!!!!

Ngạc nhiên..nó và ba nó cùng quay lại?..

-Cô nói gì vậy? Tôi chỉ đi đến nhà Giao Giao thôi mà...
 nhìn ba nó..Mẫn Quân típ

-K phải đâu chú...Tiểu Từ đi đến Bar đó chú...
 Giận giữ,..ông nhìn nó:

-Con đến những chỗ đó sao?
 -k có..con chỉ đi đến nhà Giao Gjao
 nó quay đi
 Mẫn Quân chạy theo nó..
 2 bên giằng co
 túi xách nó rớt ra..
 -Heroin?-Ba nó xanh mặt,ông lấp bắp
 Chỉ vào gói ma túy..ông đưa trước mặt nó
 -Con hư đồn như thế tự bao giờ?
 Bất ngờ..nó thật sock
 tại sao vậy? sao lại có gói thuốc ấy trong túi nó...??
 -Con k biết..con k biết tại sao nó lại trong túi của con...con k biết mà ba....
 -Thế con nói là tự nhiên nó ở trong túi con à?
 -k..chắc chắn có ng hại con...là cô ta...lúc này cô ta vào phòng con,,chắc chắn là cô ta-Nó khóc,gì tay chỉ về phía Mẫn Quân
 -Con hư đồn thế từ khi nào?? hã...ba thương con để con thế sao? lúc nào con cũng đổ lỗi cho mẹ con Mẫn Mẫn..sao con k tự coi lại mình đi..
 -Ba...ba đang đổ oan cho con...ba...-Nó nắm lấy cánh tay ông..tha thiết
 Hất nó ngã..ông lạnh lùng
 -Con làm ba quá thất vọng..những gì con làm và ba thấy làm sao ba tin con đc?
 -Đúng..ba chỉ tin bà ta..tin mẹ con mù độc ác đó...ba có còn tin con nữa đâu..
 Bốp!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
 1 cái tát thật mạnh
 đau đến tận tim
 như 1 nhát dao vô hình đang xoáy sâu trong tim nó
 ôm bờ má hăng đỏ..
 nó cười
 máu
 nước mắt
 đang hòa vào nhau
 nó phải tựa vào tường để k bị ngã...
 là đánh
 chứ k còn nặng lời quát mắng nó nữa r

ba nó

đã đánh nó

suốt 16 năm qua..cái tát đầu tiên ông đánh nó

vì ng mà ông xem quan trọng hơn

-Vì bà ta..vì bà ta..ba đánh con..ba đang bảo vệ gđ của mình..ba đang cố tách con ra khỏi gđ ba? đúng k ba??

nước mắt tuôn thành dòng..nó thốn thức..

-Chính con đang tự tách mình ra cuộc sống của ba..là con..là bản thân con

-Đc..đc mà...ba cứ bảo về ng thân của ba đi...còn con..con là ng ngoài..người ngoài thôi phải k ba...??

nó thét lên...gào lên

liệu ba nó hủ?

Nó bị oan..oan mà..sao ba k hiểu chứ

-Con im đi..con hư đốn như thế..làm sao ba tin tưởng con nữa

lắc đầu

nước mắt tuôn trào

nó nghẹn ngào

-Chính họ giết mẹ..chính họ hãm hại con..ba cứ tin họ đi...tin họ đi

Nó bỏ chạy ra ngoài

đi đâu bây giờ??

mọi thứ đang thay đổi??

thay đổi rồi!!!

17. Chương 17

Chap 17:

Nó cứ chạy...k biết là đi đâu:

Kít!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-Này..đi đứng kiểu gì thế hả?-Ng con trai trong xe bực mình khi tự dưng có người băng ra đường.

Ngắn khuôn mặt đầy nước mắt

Nó nhìn

-Tôi...xin lỗi...tôi k..có ý

Bất ngờ...tại s khuôn mặt này...làm hấn bối rồi

ngỡ như đã quen từ rất lâu

-Ồ...lần s..đi đứng cho cẩn thận đó

K đáp..nó tiếp tục đi

-Ra liền..-Giao Giao từ trong nhà hét với ra khi có người ấn chuông cửa
Mở cửa...

bất ngờ khi thấy nó nước mắt đầm đìa...

việc gì đang xảy ra với nó?

Ôm Giao Giao

nó chỉ biết khóc

-Tiểu Từ..có chuyện gì vậy?

-Ba tớ..ba tớ k cần tớ nữa rồi..Giao Giao à...k cần tớ nữa rồi

-Có chuyện gì vào nhà rồi nói

Dẫn nó vào nhà...Giao giao lo lắng

-Kể lại tớ nghe!

Nó nước mắt lưng tròng

kể lại cho Giao Giao biết

...

-Thật quá đáng mà...

Giao Giao bực tức

-Giao Giao à..tớ nhớ mẹ lắm..-nước mắt lãnh dài...nó nhớ mẹ...nhớ lắm
mẹ k cần nó nữa rồi...

~~

Đã 2 tuần rồi nó k về nhà..

ba nó cũng k đi tìm nó nữa

Ba bỏ mặc nó thật rồi sao?

-Tiểu Từ à...cậu nên về nhà đi...cậu k thể chịu thua như vậy đc

-Nhưng tớ k muốn đối diện với ba..và gđ của ông ấy...tớ hận!

-Ngoan nào..cậu cần bảo vệ những thứ mẹ cậu để lại..nghe tớ đi

Bặm môi..nó cắn răng bước về địa ngục k lối

~~

-anh à...hôm nay em sẽ đưa con đi làm hồ sơ nhập học..anh k cần đi đâu...em và Mẫn Quân đưa Rya đi được rồi

-Ừ..anh cũng mệt..anh cần nghỉ ngơi

Trường học:

-xin lỗi bà...tôi cần biết ba của cháu là ai...sao cháu lại lấy họ mẹ?-Hiệu trưởng thắc mắc

-tôi nghĩ là việc tôi chọn cho cháu ngôi trường tư thục k liên quan gì tới việc cháu có ba hay k?

-Trường chúng tôi chú trọng việc xuất thân gđ của học trò...nếu cháu chưa chính thức nhập họ ba tôi nghĩ bà nên bàn lại việc này với ba đứa bé..để bé có môi trường học tập tốt hơn...

-Có cần thiết k?

-Tôi nghĩ trước khi chọn trường này bà đã biết trường chúng tôi cần lấy những học sinh mang họ của cha....khi chính thức nhập họ cha mọi việc sẽ ổn thỏa

-Vâng..tôi biết

~~

Kết thúc cuộc đối thoại với hiệu trưởng..bà ta bước ra

-Mẹ à..sao mẹ lại chọn trường này cho Rya..chú vẫn chưa chính thức cưới mẹ và Rya vẫn đang mang họ mẹ mà?

-Chính vì mẹ muốn như thế

Rỉ nhỏ vào tai Mẫn Quân..

-Con hãy làm theo những gì mẹ nói

~~

Cô bé nhỏ đứng ở 1 góc sân chờ mẹ và chị gái..

ngó khung cảnh xung quanh..cô bé cảm thấy mới lạ và sợ sệt

Bỗng có 2 đứa nhóc khoảng lớp 6-7 gì đó chạy đến xô bé té ngã

-Mày là đứa k có cha...k đc học cùng với tụi tao

Đứa thứ 2 tiếp

-Mày k có cha...đồ k có cha..k có cha

Con bé sợ hãi..khóc thét lên

-em có cha..có cha mà....

Con bé khóc mỗi lúc 1 dữ dội hơn

2 đứa nhóc thấy vậy rút lui

~~

Xì xấp tiền ra..Mẫn Quân vỗ đầu 2 đứa nhóc

-2 đứa làm tốt lắm..phần của 2 đứa đây..tuyệt đối k đc nói chuyện này với bất cứ người nào nữa..ok?

-Vâng!! cảm ơn chị

2 đứa nhóc cầm xấp tiền nặng tay đi mua quà vật..và nhanh chóng quên những chuyện tụi nó vừa làm

~~

-Rya..con sao thế..bà ta hạ giọng

-Mẹ à..con có ba..con có ba mà mẹ...sao ngta nói con k có ba...-con bé khóc âm ỉ..

-Nào..nghe lời mẹ..là ba con k cưới mẹ..nên người ta nói con k có ba...

-Sao vậy mẹ....ba là ba của con mà...

con bé thút thít mãi k chịu nín đến khi về tới nhà

quăng túi xách xuống giường..bà ta bực nhọc

-Anh sang dỗ Rya..nó khóc mãi k nín kìa

-Con làm sao vậy em?-Ông lo lắng

-Anh sang thì biết...

~~

-Rya..ba vào được chứ

con bé nhào vào lòng ông...khóc rưng rức

-Ngoan nào..sao con khóc?

-Người ta đánh con..nói con k có ba..k có ba..huhu

con bé khóc mỗi lúc một dữ dội hơn

-Có ba đây mà...chuyện gì đang diễn ra thế

~

-Có chuyện gì xảy ra với Rya vậy?-Ông hỏi

-Em k biết..con bé bị mấy đứa trong trường ăn hiếp..nó mắng con là k có ba..-Bà ta giải thích

-Thế em ở đâu mà để con bị ng ta ức hiếp vậy nè?

-anh tưởng em muốn sao?? em phải lo hồ sơ nhập học cho con nhưng ngta k nhận ngta nói con bé cần theo họ ba..-Bà ấy típ tục

-Chuyện gì vậy?? k đc thì chuyển trường #..cả cái tp này đâu phải có 1 trường

-Nhưng đó là trường học tốt nhất..anh k muốn con mình có môi trường học tập tốt nhất sao?

Khẽ thở dài

-Để anh nghĩ đã

Giọng ngọt ngào..bà ta tiếp

-Anh à...anh cần nghĩ cho con...em thì không sao..nhưng còn tương lai của chúng ta thì sao??

Anh nghĩ chúng ta cần đi du lịch 1 thời gian..mọi việc càng lúc càng căng thẳng

-Được mà..em sẽ thu xếp hành lí cho Rya...chúng ta sẽ đi đâu?

-Anh có căn nhà ở Đà Lạt..chúng ta sẽ đến đó

Hôn nhẹ bờ má ông,bà ta ngọt ngào

-Cảm ơn anh yêu!

Bà biết..mục đích của bà sắp sửa đạt được

-Vú Tâm...ba tôi đâu?-Nó hỏi khi thấy căn nhà vắng tanh

-Ông chủ đi du lịch với bà ta và cô Rya rồi..

-Du lịch?? ở đâu?-Nó bất ngờ..nó k hề hay biết điều đó

-Đà Lạt..căn nhà mà lúc trước ông hay đưa cô đi đó

Rồi nhìn nó..Vú Tâm nói tiếp

-Tôi lấy mấy cuộn băng ra..vô tình thấy được cái này..k biết giúp gì được cho cô k?

Chìa cuộn băng cho nó..

Bật lên..nó chăm chú nhìn vào nội dung trong đó

bất ngờ..và vui mừng nữa

Nó có thể rửa oan rồi

Ba nó sẽ lại yêu thương nó

Cuộn băng quay cảnh Mẫn Quân bỏ gói Heroin vào túi xách nó

Ba nó sẽ thấy

và sẽ k còn tin mẹ con họ nữa

” Reng..Reng..Reng....

”

-Alo..Biệt thự Hạ Gia nghe..-tiếng Vú Tâm đáp lời đt

-tôi là bạn của Tiểu Từ..cảm phiền chuyển máy

-Alo..Giao giao à? có chuyện gì vậy?

-Tiểu Từ..cậu đến Đà Lạt mau đi...bạn của mẹ tớ vừa nhận đc thiệp mời đến dự đám cưới của ba cậu..và bà ta..cậu biết chưa?

-Cậu...cậu nói gì?? k..k thể nào...k thể nào

-Nhanh đi...đê muộn...= mọi cách cậu phải ngăn cản đám cưới đó...

Xoàng!!!!!!!chiếc đt rớt vỡ trên sàn nhà...tim nó

Cũng vỡ như vậy

Ba đã đám cưới sao?

1 người con như nó...cũng k hề hay biết

chẳng # gì 1 người ngoài vậy

!!!!

~

-chúc mừng..chúc mừng ông chủ Hạ...chúc 2 người hạnh phúc

-Cảm ơn

tiếng mừng của mọi người gửi đến ngày hạnh phúc của ông

bà ta miệng cười mãn nguyện

chúc vị phu nhân của nhà họ Hạ bà cũng vớ tới

cô bé Rya miệng cười hạnh phúc đang đứng bên cạnh Mẫn Quân...

1gđ ..chính là 1 gđ...

~~

Nhà thờ đông đúc người...

bên ngoài đổ mưa tầm tã..nhưng k ảnh hưởng đến k khí vui tươi..hạnh phúc bên trong

dưới màn mưa trắng xóa

1 cô bé đang dùng chút sức lực bé nhỏ bươn trong cơn mưa...

cái trơn trượt của cơn mưa dưới đất Đà Lạt làm nó ngã

máu tứa ra đỏ cả bộ váy trắng tinh khôi...

-Ba à..ba k đc kết hôn với bà ấy..bà ấy giết mẹ...bà ấy hại con..chính ba 2ta chia rẽ gđ mình..ba ơi...

nó gào lên..vừa gào vừa chạy thật nhanh....

Cơn mưa trút tầm tã...

Lạnh và Đau....

k biết nó ngã bao nhiêu lần nữa
có thể nói là vô số
nhưng vẫn can đảm đứng dậy
Ba nó....

~~

-Con có đồng ý lấy Hạ Niệm Nam làm chồng chính thức của con k?-Cha sù hỏ
-Con đồng ý...
Quay sang ông...cha hỏi
-Còn con..Hạ Niệm Nam..con có đồng ý lấy Triệu Gia Mẫn làm vợ chính thức của con k?
-Thưa cha...con
tiếng nói của ông bị cắt ngang bởi những tiếng mà ỹ bên ngoài
-Có chuyện gì vậy nhỉ?-mọi người xì xầm bàn tán

~~

-Cho tôi vào..tôi là con gái của Hạ Niệm Nam
Bảo vệ ra sức giữ nó lại...nó k thể bước vào trong
bước vào lễ đường hạnh phúc của ba nó
Vô dụng..nó k thể vượt khỏi hàng rào rắn chắc từ những người bảo vệ
-tôi xin mấy người..cho tôi vào..đi
Quỳ gối..nó đang quỳ
nước mắt lăn chã rơi
-Cô à..cô đừng làm khó chúng tôi..cô k có thiệp mời...chúng tôi k thể cho cô vào
nước mắt mỗi lúc 1 nhiều
Nó đập đầu xuống nền nhà cứng cỏi
đầu nó bắt đầu rỉ máu
cánh tay trắng trợt bắt đầu đau nhức lên
Máu..chảy
-Tôi xin mấy người..xin mấy người..cho tôi vào...xin mọi người..xin mọi người
vừa khẩu..nó vừa khóc và nói
-Cô để tôi vào nói với ông chủ đã
cứ thế..nó cứ đập đầu van xin từng người 1
máu cứ thế k ngừng chảy ra
cảm giác lạnh và đau đang xâm chiếm
nhưng nó k thể bỏ cuộc!!
phải cố gắng..cố gắng lên!!!!
(t/g ủng hộ Tiểu Từ!! cố lên nhé ^^)

~~

-Ông chủ...bên ngoài có người tự xưng là con gái của ông..chúng tôi k biết làm sao
Không khí trở nên ngột ngạt và căng thẳng...bà ta liếc nhìn Mẫn Quân..k biết đang xảy ra chuyện gì
-Để tôi ra xem...-Ba nó nói
nín nhẹ cánh tay...ba ta tha thiết
-Em và Rya chờ anh.!!!
khẽ gật đầu..ông theo người bảo vệ đi ra phía cổng
nước mắt ông lăn dài khi thấy đứa con bấy lâu nay ông yêu thương,chiều chuộng...
1 Tiểu Từ cao quý đang dập đầu cầu xin từng người 1...
Đau lòng...ông đau lòng lắm
ông đã làm tổn thương nó rồi
máu từ người nó k ngừng chảy ra...
Nước mắt cứ thế trào...
Từng lời van xin tha thiết....
Ba ơi...đừng bỏ rơi con..đừng quên mẹ...nó chỉ có thể nghĩ như thế..và tiếp tục dập đầu để máu k ngừng tuôn

18. Chương 18

Chap 18:

Chạy ra đỡ lấy nó..ông ôm nó vào lòng
Đau lòng...ông đau lòng lắm
-Tiểu Từ...con làm sao vậy? sao con khờ vậy
mỉm cười mẫn nguyên..nó ôm ba nó thật chặt..
hạnh phúc..hạnh phúc rồi
-Ba à...ba muốn lấy bà ấy thật sao?
Xấu hổ trước lời chấp vắn của đứa con gái..ông gật đầu
-Ba cần cho mẹ con họ 1 danh phận...
Bất ngờ...
cứ ngỡ nó đã thuyết phục đc ba nó...
cứ ngỡ ba nó sẽ suy nghĩ lại...
đẩy ba nó ra..nó nhìn ông...nước mắt lưng tròng
1 cặp mắt sưng và mọng đỏ vì rơi quá nhiều nước mắt
-Ba...còn con?? còn mẹ??
-Con à..con vẫn là con yêu của ba..mẹ con đã mất và ba nghĩ con nên chấp nhận...
-Con của ba...-khẽ cười chua chát.
-Con là con của ba sao?? thế ngày hạnh phúc của ba người làm con gái này k đc quyền biết sao?

-Ba chỉ k muốn con đau lòng...

-giờ thì sao? Giờ thì ba nghĩ con có đau lòng k ba..ba quên rồi..quên hết trước kia rồi..giờ ba chỉ có gđ bé nhỏ của ba thôi!!!

-Con bình tĩnh nào...

-Bình tĩnh? làm sao con bình tĩnh đc??? Ba xem con là người ngoài..người ngoài phải k ba?? lẽ đường hạnh phúc của ba thỳ đứa con này k có tư cách bước vào nữa....

-Con à...

-Ba...con xin ba..đừng lấy ba ấy..chính bà ta đã giết mẹ..và hại con..chính ba ta đó ba

Chìa chiếc Ipad..nó đưa cho ba nó xem..

ba nó sẽ hiểu..sẽ hiểu tất cả mà..sẽ k cười mụ đàn bà ác độc đó nữa
nhất định mà

Nhìn ba đầy niềm tin...nó thốn thức

-Ba xem đi ba....chứng cứ trong này...ba ơi!!!

lay lay cánh tay của ông..nó khóc

-Ba sẽ k tin những gì con nói.! con có nghĩ cho ba k? ba vì gđ này đã suốt mấy chục năm trời giờ đây con k thành tâm chúc phúc cho ba..k tôn trọng quyết định của ba đc sao?-Ông nhìn nó..giọng hờn trách

-Ba..bà ấy là người xấu..ba xem đi ba..

Nó cô nhét chiếc Ipad vào tay ông...

Cầm chiếc Ipad trên tay

niềm tin của ông đã trao trọn cho người đàn bà đó...

sao ông có thể tin nó nữa

Bộp!!!!!!!!!!!!

Chiếc Ipad rơi xuống màn mưa trắng xóa...vỡ vụn!!!

chứng cứ mất rồi!!!

Vỡ rồi

ba nó buông tay

mặc cho chứng cứ mà nó vất vả có đc..

mặc cho hi vọng của nó tan tành

Vỡ Rồi

tất cả hết rồi

Ngã khụy xuống đất

Nó nhặt từng mảnh vỡ lên..

Nhìn ông...ánh mắt đầm đìa nước mắt

-Ba sẽ k tin những gì con nói và con đừng nói xấu Dì nữa..

Cười...nó đang cười đấy!!!!!!

cười đi

cho vị đắng tan biến hết

cười đi

cho nỗi đau trong tim lắng xuống

Đứng đối diện với ông

khuôn mặt ướt sẫm nước mưa...

Nó cười

-Ba k còn tin con nữa.....k tin nữa..thôi đc..ba vào đi..vào lễ đường...vào với gđ hạnh phúc của ba đi..mặc kệ đứa con hư này...

Ba nó lắc đầu trước thái độ bất cần của nó

-Ba hãy vào với gđ hạnh phúc của ba..và đứa con này,...sẽ mãi mãi k tồn tại trong lòng của ba nữa...

Chớp nhoáng...Ông quay vào trong

thật rồi

đi thật rồi

bỏ mặc nó thật rồi.....

Ông khoát tay bà ta..bước lên lễ đường

trong màn mưa..

-Con đồng ý lấy Triệu Gia Mẫn làm vợ chính thức của con
tiếng vỗ tay vang rộn.

họ đang trao nhau cặp nhẫn cưới trong niềm hạnh phúc vô bờ

cô bé nhỏ đứng ngoài cơn mưa ướt sũng..

nước mắt lăn chả rơi

lòng cô bé đau thót

Đâm đi

ngàang mũi kim vô hình đang xoáy sâu trong tim cô

-Cha tuyên bố..chúng con chính thức thành vợ chồng!!!!

Sầm....

1 cô gái nhỏ gục ngã trong màn mưa

ba cô

k hề quan tâm

và k hề hay biết

-Tiểu Từ...cậu tỉnh lại đi

Giao Giao ôm nó trong cơn mưa...gào tên nó

bé nó lên xe và trở về tp..

hết rồi...mọi thứ hết rồi!!!!

19. Chương 19

Chap 19:

-Tiểu Từ..cậu k sao chứ?

-Giao Giao..tớ đau lòng lắm...đau lắm Giao Giao à...

cứ mỗi lần tỉnh giấc..

nước mắt nó cứ rơi..lòng nó cứ kêu lên

”Đau lắm

”

cuộc sống của nó giờ đây rửa mặt bằng nước mắt

ném trải đủ vị mặn đắng và đau nữa

-cậu bình tĩnh..mọi việc đã lỡ làng rồi...

Đập mạnh bàn tay vào tường

bàn tay bé bỏng của nó hằn lên những vết đỏ...

-tớ vô dụng..tớ k cần đc ba...tớ k bảo vệ đc cuộc sống gia đình mình...là tớ

Gối đầu xuống tay..nó khóc rưng rức...

-Ngoan nào..giờ cậu phải sống thật tốt..trở về nhà và bảo vệ cha cậu..bảo vệ di vật của mẹ..

-tớ k đủ năng lực..tớ vô dụng rồi Giao Giao..mẹ à..con xin lỗi..con k bảo vệ tốt gđ này...

-Dù gì tớ vẫn ủng hộ cậu..cố lên nhé...

Ôm nó vào lòng..Giao Giao khích lệ

đôi mắt ngấn lệ...

-Cảm ơn cậu..Giao Giao

~~

-Ngày mai con sẽ đến Royal học...cảm ơn mẹ yêu-Mẫn Quân ôm bà ta..giọng phấn khích rõ

-Rồi con sẽ có 1 thế lực riêng ở trường...sẽ có nhiều người theo nịnh hót con cho mà xem-Bà ta nhìn cô nói

Cười độc ác..cô ta tiếp

-Và con sẽ cho nó biết tay

2 mẹ con cười nham hiểm nhìn nhau..

những con người độc ác!

-Mẫn Quân...cậu là Mẫn Quân sao?

-Ồ..mẹ cậu ấy chính là vợ của Hạ Niệm Nam đấy

-Nghe nói ông Hạ đã chọn bà ấy và k còn yêu thương Tiểu Từ nữa

mọi người bàn tán...

ở 2 trạng thái

1 người rất kiêu hãnh..đang đc sự ngưỡng mộ của mọi người

còn 1 cô bé..đang âm thầm ngồi khóc

-Mẫn Quân sẽ là con cờ cho tụi mình hạ nhục Tiểu từ-Tiểu Đan nói...giọng rõ cay độc!!!!

-Tôi chẳng cần là công chúa gì cả và tôi cũng sẽ k bao giờ gọi bà là Dì

Nó bỏ đi

sự yếu đuối nhỏ bé của nó k đủ chống lại tội ác kia..

nó thực sự rất đau..đau lòng lắm

suốt khoảng thời gian 2 tháng nó đối đầu với mẹ con bà ta

thật sự rất mệt!!!

nó chịu bao điều oan ức mà ba nó nào biết!!!

-Bác sĩ..tôi nghĩ tôi cần 1 giấy chứng nhận là tôi đã có thai!-Ba ta nhìn người BS dăm chiêu

-Điều đó ngoài năng lực của tôi! làm sao tôi cấp giấy khi bà thực sự k có mang

Chìa xấp tiền dày cộm trước mặt người BS

-Nhiều đây đủ chứ? tôi sẽ k bao giờ nói chuyện này ra..và nếu bà k giúp tôi..thì tôi nghĩ k bệnh viện nào sẽ giám nhận bà làm việc..

-Bà đang uy hiếp tôi đấy à?

Trợn mắt nhìn người bác sĩ..bà ta tiếp..

-Bà hiểu năng lực của tôi mà..k phải là Dọa đâu!

Lương lự..người BS gật đầu

-Được!!!

Giấy chứng nhận mang thai mau chóng đc cấp..

hài lòng..bà ta chìa trước mặt chồng mình

-Anh xem..anh lại sắp đc làm ba rồi

Vui mừng..kể từ lúc ông và nó bắt hòa..đây là ngày đầu tiên ông đc vui như thế

Ôm bà ta vào lòng..ông nói

-Cảm ơn em yêu! em phải giữ gìn sức khỏe thật tốt đấy nhé

-Và chúng ta sẽ làm 1 căn phòng cho em bé...con chúng ta sẽ rất vui

-Mọi việc tùy em quyết định!!

Hôn nhẹ lên má bà ta..ông hài lòng

~

-Tiểu Từ..là ba..

-Con mệt lắm..ba về phòng đi

-Ba nghĩ chúng ta cần nói chuyện!!

-Con k có gì để nói..và con cũng k muốn nghe ba nói bất cứ điều gì cả

đẩy nhẹ cửa phòng..ông bước vào

nó núp dưới chăn

tuy k thấy nhưng ông hiểu nó đang khóc

và ông biết quyết định kết hôn đã làm nó tổn thương rất nhiều

-Ba xin lỗi con..xin lỗi con nhiều lắm

-Ba có lỗi sao? lỗi là do đứa con hư này..con k có gì muốn nói cả..ba về phòng đi

-Con gái à...coi như ba xin con đó

Hất tung chăn..nó rướm lệ

-Ba đã 3 lần 4 lượt vì bà ta tổn thương con và ba chưa từng nghĩ cho con..ba k tin con..

-ba biết đó là lỗi của ba...và giờ ba xin con tha thứ..ba chỉ muốn có 1 gđ bình yên

-mẹ mất k bao lâu ba đưa người đàn bà # về nhà...rồi còn kết hôn..ba k nghĩ cho mẹ con sao?

-Con à..ba cần tìm hạnh phúc cho riêng mình...

-Ok...ok..con sẽ k bao giờ làm phiền tới hạnh phúc của ba

-Ba biết hôm ba đánh con là ba sai..và ba hứa...sẽ k bao giờ đánh con nữa...

lời khẳng định của ông nó cảm thấy có chút an ủi..

ít ra ông vẫn còn yêu nó.....

-Ba về phòng đi..!

Biết khó làm nó nguôi giận...ông khép nhẹ cánh cửa về về phòng

mọi thứ đã tạm ổn

~~

-Anh đi làm nhé...tối nay anh phải họp và anh k về ăn tối đâu! cả nhà cứ ăn ngon miệng

-Anh đi cẩn thận

chào tạm biệt ông..

và 1 âm mưu khác đang đc tiến hành....

Nó lại phải đối đầu với những con ác quỷ Chap 19 (tiếp)

Xoảng!!!Xoảng!!Xoảng!!!!

những âm thanh khó nghe đua nhau vang lên...

phát ra trong đêm tối..từ 1 căn phòng

bước về nhà..nó nghe những âm thanh đó..cảm thấy rất khó chịu

chuyện gì đang diễn ra vậy??

Người đàn bà đó bước ra..trên tay cầm lấy 1 vật khá nặng

Âm thanh đó phát ra từ phòng may?

Phòng may?

bất ngờ..lo sợ..nó ù té chạy vào phòng may..

Thôi rồi!

mọi thứ hết rồi

tan tành..k còn gì nữa..đổ vỡ hết rồi

những vật dụng thường dùng của mẹ nó nằm rải rác xuống nền...

Chuyện gì đang diễn ra vậy?

Máy may??

-Máy may của mẹ đâu?? đâu rồi???

~

-Vú tâm? Máy may đâu rồi Vú?

-Tôi thấy ba ta cầm nó ra sân rồi..k biết làm gì nữa..tôi k dám hỏi

Nước mắt ghen ngào...cho những chuyện k hay sắp xảy ra..nó chạy ra sân
muộn màng!! quá muộn màng

chiếc máy may đang bị ngọn lửa thiêu đốt

thét lên thảm thiết

-Mẹ ơi.....!!!!!!!!! mẹ ơi mẹ....mẹ

nó nhào vào ngọn lửa trước cái vịnh chặt của Vú Tâm

-tiểu thư..nguy hiểm lắm!!

-Bỏ con ra đi.....bỏ ra,....mẹ đang ở trong đó...mẹ ơi...mẹ ơi

lăn dài trên má những giọt nước mắt nóng hổi...

-huhu..mẹ..mẹ ở trong đó..bỏ ra..bỏ ra đi..mẹ ơi...mẹ..

ngọn lửa đã đc dập tắt..

và chiếc máy may chỉ còn lại những mảnh vụn bị cháy đen

-Hết rồi..mọi thứ cháy hết rồi....hết rồi....!!!

nhặt những mảnh vụn lên...nó khóc

ngọn lửa đã hủy diệt tất cả..mẹ nó..và di vật của mẹ

trước nụ cười độc ác của bà ta

-Ai cho phép bà đốt di vật của mẹ tôi...ai cho phép bà làm như thế..-lắc mạnh bà ta..nó mắng

Bực mình..bà ta hất nó ngã nhào..cánh tay trắng trúa túa máu ra

-Điên à...

-Huhu...bà ...bà trả mẹ lại cho tôi!! trả mẹ lại cho tôi!!!!huhu...huhu trả mẹ lại cho tôi.....-nó phản kháng yếu ớt

-Cái máy đã củ rít và tao sẽ k giữ lại những đồ rẻ tiền như thế

-Nhưng đó là của mẹ tôi...mẹ tôi rất thích chiếc máy đó..ai cho phép bà làm như thế chứ....

Nó khóc ghen ngào..giọt đắng dâng lên tận cổ họng

nó chỉ nghe chất đắng nơi đầu môi!

-Chính Niệm Nam cho phép tao làm như thế và tao thích làm gì thì làm.-Trùng mắt với nó..bà nở nụ cười cay độc rồi bỏ vô nhà

Ngã khụy trước chiếc máy tàn tro..nó ngẩn lẹ

-Mẹ ơi..mẹ của con...mẹ của con!!!!xin lỗi mẹ...con xin lỗi mẹ nhiều lắm....mẹ ơi..

khóc..nó chỉ biết khóc..

Bà ta đã k chừa lại bất cứ thứ gì trong căn phòng đó nữa

hết rồi

-Sao bà ta nhẫn tâm thế chứ...hết rồi..mọi thứ mất hết rồi

căn phòng mà mẹ nó yêu quý...mà nó hết lòng bảo vệ giờ chỉ còn là căn phòng k..

Nó chỉ biết ứ lên ~ tiếng kêu thảm thiết

-Mẹ....!!!!

mẹ nó đã hoàn toàn biến mất

bỏ nó lại thế giới này 1 mình

k còn bất cứ thứ gì về mẹ...

-Mẹ ơi..nhớ mẹ..con phải làm sao đây?? nói cho con biết đi-Nó thốn thức

Mọi chuyện xảy ra quá nhanh..và khi ba nó trở về đã quá muộn màng..

nhìn nó giam mình trong phòng và khóc mỗi ngày

ông k biết làm sao

-sao em làm vậy? lần này em quá đáng lắm!-ông gắt

-sao anh lại trách em? em chỉ muốn lấy căn phòng đó làm phòng em bé cho con mình thôi!

-Thiếu gì phòng sao em lại chọn phòng đó

-Đó chỉ là căn phòng cũ với những vật dùng rẻ tiền..nên em mang bỏ hết

-Thế em có biết những thứ đó rất quan trọng với Tiểu Từ k??

-em xin lỗi..em k biết-bà ta phân trần

-con bé giờ trốn trong phòng khóc suốt mấy ngày k ăn k uống..anh nghĩ em nên sang xin lỗi con bé đi-ông bực dọc

khẽ nắm lấy bàn tay ông..bà ta nhẹ nhàng

-em xin lỗi anh.sáng mai em sẽ xin lỗi với con bé

Khẽ thở dài..

ông gật đầu..

~~

-Tiểu Từ..cho dì xin lỗi...

-Bà k cần đóng kịch nữa-Nó lạnh lùng

-Dì thật sự k biết đó là Di vật của mẹ con

-Dù sao đi nữa tôi cũng k bao giờ tha thứ cho bà..và bà cũng k cần ra sức diễn kịch trước mặt ba tôi!

-Con à..Dì đã nói vậy con hãy bỏ qua đi-Bà nó đỡ lời

-Bỏ qua? ba nghĩ mẹ với con k qtrong giống đối với ba vậy à..con sẽ k tha thứ cho người đã cướp mẹ ra khỏi cuộc đời con..và con biết ba k tin con nên con k muốn giải thích và các người hãy ra khỏi phòng tôi ngay lập tức!

Giọng ứ lệ..

nó đáp

lắc đầu ngao ngán

ông ra khỏi phòng

giờ đây ông vùi đầu vào công việc và gđ với ông thực sự rất áp lực!

Bệnh viện....

-bác sĩ...vợ tôi saop rồi?

người bác sĩ ngưng ngừng đáp

-Bà Hạ không sao..nhưng đứa bé đã mất..chia buồn cùng gđ

Như sét đánh ngang tay..ông ngã xuống

con ông mất rồi sao?

con bé Rya khóc âm ỹ...

-Mẫn Mẫn..em đừng buồn..rồi chúng ta sẽ xjh ra đứa con mới..chúng ta còn nhiều cơ hội mà quay mặt nơi #..bà ta nói

-em cần yên tĩnh

-Rốt cuộc có chuyện gì vậy?

Mẫn Quân nhanh nhẩu

-Là Tiểu Từ đẩy mẹ xuống cầu thang..là nó đã giết chết em bé

1 sựn thực quá phũ phàng với ông!!!

-Là...là Tiểu Từ sau

khẽ gật đầu..ba ta bảo

-Em sẽ k tha thứ cho nó..và nếu nó k thích em em sẽ cùng Rya dọn ra ngoài
xiết nhẹ tay bà..ông nói..

-Anh sẽ k để mẹ con em chịu thiệt

~~

Nó cứ lặng lẽ..và k hay biết chuyện gì sắp diễn ra

2 hôm sau..bà ta đc báo xuất viện

-Tiểu Từ...mày sẽ phải cuống gó ra khỏi nhà này..vì mày đã giết con của mẹ.

Nó k hiểu những lời xàm bậy cô ta vừa nói

nó bỏ đi

thoáng thấy bóng ông về...cô ta lại tiếp

-Trả em tao lại đây...

Bốp!!! cô ta tát nó 1 cái thật mạnh

nó k hiểu gì cả?

chuyện gì đang diễn ra

nó vốn đâu làm gì bà ta?

-Sao cô giám đánh tôi hả?

-tao còn làm nhiều hơn thế nữa!!!

-Ba...-nó bật khóc gọi ông ấy khi thấy ông ấy chứng kiến tất cả nhưng k hề làm gì
ba có còn là ba của con k?

20. Chương 20

Ông quay mặt lại..nhìn nó đầy thất vọng

thực sự nó k hiểu ra chuyện gì nữa

-Sao ba có thể làm ngơ khi cô ta đã đánh con??.-Nó rơi nước mắt

-Con đáng bị như vậy..-Ông nhẫn tâm đáp

lấp bắp bờ môi rướm máu...nó như k tin vào những gì mình vừa nghe

-Ba..ba nói gì vậy ba?

-Con đáng bị đánh như vậy!!!! vì con thực sự quá độc ác!

Con độc ác sao??

Nó độc ác à??

có nhầm k?? ông đang nói gì vậy?

Bất ngờ..nó ơ mờ má,,nước mắt ghen ngào tuôn

-Có chuyện gì vậy ba? chuyện gì đang xảy ra vậy?

-Con đã làm Di xảy thai..con đã giết em con..con bảo xem..con có độc ác k?

-Ba...ba...nói gì? con giết em? con k hề biết bà ta có thai làm sao con giết con bà ta đc chứ

-Con đừng mở miệng ra là bà ta bà ta..đó là Di của con con k thể tôn trọng người lớn sao?

-Con sao có thể tôn trọng người đã hủy hoại gđ của mình chứ

Nó thét lên..nước mắt mỗi lúc 1 nhiều

-và ba sẽ k bao giờ tin lời con nói nữa

lùi lại

1 bước

2 bước

3 bước

ngã! nó đã thực sự gục ngã

ông đã hoàn toàn k tin nó

từ bỏ nó

Nước mắt tuôn đầm bờ áo..

nó ghen ngào

-Thực chất ba chỉ muốn con tách khỏi cuộc sống của ba thôi! đúng k?

Ông bỏ mặc nó với cơn choáng váng.

vô tâm bước lên lầu...

trước nụ cười đắc ý của Mẫn Quân

mọi thứ diễn ra quá bất ngờ

mọi thứ như đang quay cuồng

Nó gục ngã.

mọi thứ giờ đây nó có chỉ là nước mắt..và nước mắt

Ba nó bỏ lên lầu..

Còn 1 mình

nó cần biết chuyện gì đang diễn ra

mà ba nó...ba làm sao thế? k cần Tiểu Từ nữa à?

~~

-Em dậy ăn tí gì đi-Ông lay bà ta dậy và gọi

-Em k muốn ăn..con chúng ta mất rồi và nó là người giết chết con em

-Thôi mà em..con bé k muốn thế

-Nó hận em hủy di vật của mẹ nó..và nó giết con em để trả thù

-Ok..ok em bình tĩnh lại

-Em cần yên tĩnh..và em muốn xuống vườn dạo

ba nó khẽ gật đầu..

nằm trên giường..nhắm mắt cố xua tan những cảm giác mệt mỏi

-Mày biết sự lợi hại của tao rồi chứ

Nhìn nó đang nức nở trong vườn..ba ta nói

-Rất cuộc bà đã nói gì với ba tôi?

-k có gì...đơn thuần là chút chuyện nhỏ

-Ba đã làm gì?? bà ác độc lắm...

Bật cười độc ác..bà ta nói

-Và mày sẽ còn thấy nhiều hơn đó nữa

-Trả gđ lại cho tôi...

Nó xô bà ta ngã...nó hét...sự yếu đuối k thể mãi xâm chiếm nó đc

Bốp!!!!Bốp!!!!

tát liền 2 cái mạnh vào má nó

máu từ khóe môi rơi ra từng giọt

Bà ta ghì mặt nó xuống mặt đất

khuôn mặt bé nhỏ đang trườn trên đất

Vú Tâm liền chạy ra..hát bà ta té ngã

mọi việc đang đến hồi căng thẳng

-Dượng ơi!! Vú Tâm và Tiểu Từ đang đánh mẹ con ở dưới

Ông bật tung,

cả 2 hối hả chạy xuống

~

-Tiểu Từ...con làm gì vậy?

-Bà ta đánh con....vô duyên vô cớ lại đánh con

Quay sang Mẫn Quân..ông hỏi

-Chuyện này là sao?

-Con thấy Tiểu Từ đánh mẹ và Vú Tâm xô mẹ ngã

-Là em..em k kiềm chế đc bản thân nên mắng Tiểu Từ-bà ta phân trần

-Và nó đã đánh em..còn nguyên rửa con chúng ta...-Nức nở..

-Có thật k Tiểu Từ.?

-Ba..ba tin..những gì bà ta nói sao?

-Nếu là trước kia...ba sẽ k tin..nhưng bây giờ..con bảo ta làm sao tin con?

-Ba...ba k thấy vết máu từ môi con sao? sao con có thể làm chuyện này chứ?

-Là con đã khiến mọi việc ra nông nỗi này..Ba thật sự mệt mỏi với căn nhà này..

Ông bực tức bỏ lên lầu

Cười chế giễu..2 mẹ con độc ác đó bỏ vào nhà

Vú Tâm ôm nó vào lòng

nước mắt cứ nghẹn ngào rơi

-Có phải ba k yêu con nữa? chắc chắn là vậy rồi

-Ông chủ chỉ nhất thời bị mẹ con đó lừa..ông vẫn yêu cô mà

Vú Tâm vỗ về nó

có thể nói..bà là người động viên tinh thần cho nó trong căn nhà này

~~

-Anh à..Tiểu Từ là con gái anh..em k nói..nhưng Vú Tâm chỉ là người làm..em là phu nhân lại bị người làm xô ngã..k tôn trọng..còn ra thể thống gì nữa?

-em à..Bà Vú đã làm trong ngôi nhà này đã 20 mấy năm rồi

-Bây giờ em k có tư cách đuổi 1 người làm sao?-Bà giận dữ

-Ai cũng đc..sao lại là bà ta...Tiểu Từ nó rất cần bà ấy..

-Tiểu Từ Tiểu Từ..lúc nào a chỉ biết có nó..em là vợ của anh...

-Thôi mà em..sao em lại ghen tức trẻ con thế?

-Trẻ con? nó đã giết con chúng ta..và giờ em chỉ muốn đuổi 1 người giúp việc cho hả cơn giận cũng k đc?

Khẽ hắt hơi...ông gật đầu

-Thôi để anh lo liệu

-Vú ơi..con mệt mỏi lắm..

-Tôi chỉ sợ k còn đc ở bên cô lâu nữa thôi

-

Vú nói gì vậy? sao lại như thế?

-Mẹ con bà ta nhất định k bỏ qua cho tôi...

-Vú tâm..ông chủ gọi Di-Tiếng cô Liên Giúp việc nói

vỗ nhẹ cánh tay như trấn an nó..

-Sẽ k sao đâu..cô luôn là đúng mà...

Rướm lệ,...nó đáp

-Con sẽ k để ai đưa Vú đi...

-Ông chủ cho gọi tôi

khẽ nhúu mày..ba nó trầm giọng

-Tôi biết Vú đã làm cho nhà này 20 mấy năm rồi...và với Tiểu Từ..bà cũng như 1 người mẹ...

-Tôi hỉu ông chủ muốn nói gì

-Việc này xảy ra khiến cho phu nhân k vừa lòng...

-Ông chủ à..tôi làm công cho gđ mình cũng hơn nửa đời người..tôi chỉ muốn ra đi 1 cách thanh thản và k muốn làm khó ai...

Chìa xấp tiền ra..ông nói

-Số tiền này đủ cho Vú giống dưỡng già..k cần lao động nặng nhọc nữa

đẩy xấp tiền về phía ông..bà trầm

-Tôi chỉ nhận đủ số tiền tôi kiếm đc và tôi k muốn lương tâm mình cắn rứt

khẽ gật đầu..ba nó từ tốn

-Con bé sẽ k vui

-Có điều này tôi nghĩ mình nên nói...ông nên qun tâm đến Tiểu Thư nhiều hơn..cô thường trốn trong phòng khóc 1 mình và tôi tin tiểu thư là người lương thiện

bước ra khỏi phòng...k đợi ông nói thêm 1 lời nào..

bà quay về thu xếp hành lí..

xách túi hành lí nặng nề..bà gõ cửa phòng chào tạm biệt nó

Nhìn bà xách túi va li..nó hiểu chuyện gì đang diễn ra

Nước mắt lưng tròng

-Vú đi thiệt sao Vú..ba con đuổi vú sao?

-Tôi k muốn làm ông chủ khó xử..

-k thể nào...k thể nào..ba thừa biết vú quan trọng với con cỡ nào mà

Lắc nhẹ đầu

-Đừng trách ông chủ...

Mím chặt môi..nó sang đập cửa phòng ông

-Ba...mở cửa ra...mở cửa ra đi ba....

Ba nó sợ phải đối diện với nó

sợ nhìn thấy nó nước mắt đầm đìa

-ba biết con muốn nói gì

-Sao ba lại đuổi Vú Tâm..sao ba lại làm vậy hả ba???

Nó lay lay cánh tay ông...bắt lực nói

-Dì vừa mất con...ba k muốn dì buồn...

-Thế còn con? con làm sao ba?? con k quan trọng bằng bà ta à

-Đủ rồi con gái..ba mệt lắm..ba thấy rất phiền khi những chuyện như thế này xảy ra

-Người con yêu thương lần lượt rời khỏi con...sao ba nhẫn tâm vậy?

Nó bỏ vào phòng...âm ỨC khóc

Vú tâm đã đi

nó cô đơn..

1 mình phai đối mặt với 2 mẹ con hiểm ác đó

~~

con bé Rya mắt em khóc âm ỹ trong phòng

-Chị à...sao em bé mắt vậy chị..Rya thương em bé lắm

-Là Tiểu Từ..nó là người xấu..nó cướp ba của em..giết em của em..nó là người xấu

-Thật hả chị?

-Ừ...nó là người xấu

con bé giận dữ chạy sang đập cửa phòng nó

Nó mở cửa phòng muốn biết chuyện gì xảy ra

con bé bất ngờ chạy lại

xô nó ngã

đầu nó đập vào tường và máu đang túa ra

con nhóc hung hãn chạy đến lay tay nó thật mạnh

-Chị là người xấu...chị giết em của em..chị cướp ba của em..chị là người xấu

Nó thật sự mệt mỏi..phản ứng tự nhiên bảo nó phải bảo vệ cơ thể mình

Nó lắc mạnh vai con bé..hét lên

-Là em..là mẹ em...tất cả các người đã cướp đi gđ chị..mẹ em mới là người xấu...em nghe k?

Nó bấu tay con bé thật chặt..bao nhiêu tức giận uất ức đang dồn nén

-Em đau..chị

-Tiểu Từ,,có gì từ từ nói..sao lại đánh Rya-Mẫn Quân tự dưng thốt lên

Ba nó chạy đến gỡ tay nó ra..xô nó té ngã

-Con làm gì em thế hả

Ngơ ngác..nước mắt nó giàn giụa

-Ba..con k có

Xoa bàn tay cô bé nhỏ ông quát

-Thế con đang làm gì em thế?? con thật là...

-Ba...sao ba chưa hề tin con dù chỉ 1 lần vậy

-Con bảo ba làm sao tin con đc??? Riều Từ..mọi lỗi lầm là do ba và em k có lỗi..sao con đánh em..sao con có thể cư xử khốn nạn như vậy?

-Con k có..con k có.....sao ba cứ 5 lần 7 lượt đổ oan cho con vậy?

-Sao con cứ làm cả nhà đảo lộn lên..thay đổi mọi thứ vậy??

-Con k có...ba k thấy từ khi họ về mọi thứ mới thay đổi sao ba?? ba tỉnh lại đi.....;baaaa

Nó hét lên..thiết tha và yếu đuối

-Con cứ đổ lỗi cho Dì và em...con thật quá đáng

-Chính họ đã giết mẹ đó..chính họ đó ba..tin con đi

Bốp!!!!!!!!!!!!

1 cái tát thật mạnh in hằn hoi trên má nó

vết tay của ông

vô tình của ông đang làm nó tổn thương

cái tát mạnh khiếnn đầu nó va chạm mạnh vào tường

máu từ đầu..từ môi tuôn ra k ngừng

nước mắt đang thấm nhòa chiếc áo

lã chã rơi

-Ba...ba đã hứa...hứa là k bao giờ đánh con nữa mà...ba..

-Con thực sự k nên thân ba k chịu nổi nữa rồi

-Sao ba k tin con dù chỉ 1 lần vậy

Nó ghen ngào..cổ họng đang thấm dần vị đắng

thất vọng và đau lòng...

-Nếu con cảm thấy k thích Dì và gđ này...thì...con hãy dọn ra khỏi nhà này mà sống cuộc sống của con đi

Tựa vào tường..nước mắt đang thi nhau rơi

-Ba..đuổi..con sao?? phải k ba?

-Là con muốn như thế

-Được....con sẽ đi..và k bao giờ làm phiền cuộc sống của ba nữa..ba hài lòng chưa????

Chạy vội vã vào phòng

nó sẽ đi

và nơi này k còn gì cho nó lưu luyến nữa

Nó hận

Con hận Ba!

21. Chương 21

Nó thu xếp hành lí...

nhìn ngôi nhà ấm áp và từ biệt..

-Tôi thề...sẽ k bao giờ trở lại đây 1 lần nữa...nếu người đàn bà đó còn ở trong ngôi nhà này!

Mím chặt môi..nó bước đi...

-Cậu từ bỏ như vậy sao?

-Giao Giao à...tớ quyết định rồi..và tớ sẽ k ở lại trong ngôi nhà đấy nữa..

-Cậu sẽ đi đâu chứ?

-Đi đến 1 nơi ba tớ k thể tìm thấy tớ,và chưa chắc chắn rằng ông ấy có đi tìm tớ hay k..-Nó nước mắt nghẹn ngào

Ôm nó trấn an..Giao Giao bảo

-Dù cậu làm gì đi nữa tớ vẫn ủng hộ cậu..cố lên nhé

-cảm ơn Giao Giao...

-Mà cậu định đi đâu?

-Tớ chưa biết nữa...

-Nếu vẫn còn trong thành phố chắc chắn rằng ông ấy sẽ tìm thấy cậu...

-Tớ phải làm sao?

-Đi..tớ sẽ đi với cậu.cuộc sống ở nhà với tớ quá nhàm chán...

-Đi?? Cậu bỏ mẹ cậu ở nhà 1 mình sao

-Yên tâm...mẹ tớ hiểu tớ mà...

Xoa đầu nó..Giao Giao tiếp

-Chúng ta sẽ rời xa nơi này...đi tạo dựng cuộc sống của riêng chúng ta...

Gật nhẹ đầu..nó nói

-mẹ...Con hứa với mẹ..1 khi không đuổi được người đàn bà làm tổn thương mẹ ra khỏi nhà..con sẽ k bao giờ trở lại..và Tiểu Tử hoạt bát,yếu đuối sẽ chết..kể từ ngày hôm nay!

Cắn chặt bờ môi hồng...ánh mắt trở nên sắc lạnh và vô hồn...

1 ánh mắt lạnh đến thấu tim!

Lí do?? chỉ bản thân nó mới hiểu cảm giác đau đớn mà ba nó đã gây ra cho nó

yếu đuối à....Vĩnh biệt nhé!!!!

~~

-Mẹ à...con k muốn lấy vợ sớm thế!-Hắn cau có

-thôi nào con trai...gia thế như cô bé đó khó có thể tìm được người thứ 2

-Con k cần biết..tóm lại con phải lấy người con yêu..chứ k thể theo kiểu hôn nhân chính trị mà mẹ sắp đặt!

-Tình yêu đích thực à? người đến với con k phải vì vẻ bề ngoài thì cũng vì cái gia tài này thôi..tình yêu..thật nực cười

-Thế sao mẹ giám chắc người mẹ chỉ hôn cho con sẽ dòm ngó tới cái gia tài này-Hắn bực dọc

-Vì người ta đường đường là Tiểu Thư của Hạ Gia..làm sao mà ngó cái gia tài của mình đc.

-Nếu người ta tốt vậy đâu cần mẹ phải mai mối..thiếu gì người theo chứ!

-k nói nhiều..mẹ đã hẹn ông chủ Hạ và con gái ông ấy dùng cơm..cả 1 tháng rồi mới được ng ta nhận lời,con phải trân trọng cơ hội

-Con k đi..và con cũng k cần biết cái gì là tiểu thư Hạ Gia...

bỏ mặt mẹ hắn đang gân cổ diễn thuyết.hắn lên phòng

-Khấu Nguyên Vũ..con đủ lông đủ cánh rồi giờ muốn bay đúng k?

Mẹ hắn nói với theo

-Chị à...con gái ông chủ Hạ đã bỏ nhà đi rồi

-Sao? tin tức này ở đâu em có?

-Là bạn thân của em..nó có đưa con gái học ở Royal..đc biết là Hạ Niệm Từ và Lại Giao Giao,2 cô bé này đã rút hồ sơ rồi..k biết họ đi đâu

-Thiệt là...khó khăn lắm mới hẹn được..Nguyên Vũ nhà mình lo chưa xong giờ tới bên đó...đau đầu quá..mà tin tức có chính xác k em?-quay lại nhìn người em bà hỏi

-Chính xác..ai chứ con bé đó là hoakhôi6 của cả trường..chỉ cần biến mất là biết ngay mà..

-còn Nguyên Vũ..nó cứ khẳng khẳng k chịu đi gặp mặt người ta..thiệt là....

Khẽ thở dài..2 người đàn bà nhìn nhau..1 người là dì..1 người là mẹ vẫn k thể hiểu nổi cậu thiếu gia lạnh lùng cứng đầu trong nhà này!!!

~

-Minh Hoàng..tao Vũ nè

-Nghe rồi..có gì k?

-mẹ tao bắt tao lấy vợ

chồm người dậy,Minh Hoàng bắt ngờ cười sảng khoái

-k phai mày chứ...tuổi này mà lấy vợ à? mày cam chịu số phận à?

-Đương nhiên k rồi!

-Thế làm sao?

-Bối zậy tao mới gọi cho mày nè..làm sao giờ?

-Hay bỏ nhà đi.

-Đi? đi đâu?

-rời khỏi thành phố..cho bà khỏi tìm thấy..tao cũng muốn thử cuộc sống phong trần!

-ý kiến hay!

-Khi nào đi?

-Nói thì làm...chiều nay...

-Ok..quyết định vậy!!!

Tại 1 thôn nhỏ bên ngoài thành phố

-Nè..như vậy có đc k đó?

Ngơ ngác nhìn mình trong gương..nó đáp

-K đc cũng phải được

Quay lại nhìn Giao Giao...con bé phải bật cười đến nghiêng ngã

-Trời đất ơi..Hoa khôi của Royal đây sao?haha k thể tin nổi...haha...haha

con bé cứ ôm bụng cười bò lăn bò lóc...

Cười cũng đúng...trông nó giờ thì hoa khôi xjh đẹp biến đâu mất?

Tiểu Từ của mẹ nó cũng mất luôn

1 con bé xấu xí đến k thể tả nổi..

đôi mắt to tròn đc đầy bằng gọng kính ngố tròn nhìn càng thêm ngố

lớp da trắng hồng hào bị đắp lên 1 lớp phân nâu đen...thay bằng 1 lớp da đen chi chút mụn
 mái tóc hung đỏ cũng bị xén bớt phần nào!
 Nói tóm lại cả khuôn mặt nó phối hợp hài hòa tạo nên 1 chữ:Xấu!
 k những xấu thôi..mà còn ngố nữa
 ngắm mình trong gương..nó hài lòng với cách hóa trang này
 trải qua bao việc..nó mới biết lòng người khó đoán..
 và 1 nhan sắc xjh đẹp..mang lại cho con người bao phiền toái...chẳng hạn phải đánh đổi cả gia đình vì sự
 ghen ghét đố kỵ của những người xung quanh
 Nó mới nhận ra...xấu k hẳn là k tốt...
 2 vị tiểu thư nhà ta thuê căn hộ trong làng...k quá to..và cũng k quá nhỏ..
 đủ cho 2 đứa bày ra trận địa của riêng mình
 -Ê...mai tui với bà đi nộp hồ sơ nhập học!-Giao Giao nhìn nó..túm tùm cười
 -ừ..sao nay đổi cách xưng hô rồi
 -Zậy cho nó thân mật..mà k làm tiểu thư thì phải nói chuyện k giống tiểu thư chứ!!
 cóc nhẹ đầu nó..Giao Giao cười
 -Mà bà định để bộ dạng này ra đường sao? thật là k giống tiểu từ của tui..
 -Ừ...phải vậy thôi!
 Nó thần thờ..
 1 ngôi làng nghèo sơ xác..
 k tập nập bộn bề như thành phố
 ở đây hoàn toàn yên bình..hoàn toàn thoải mái
 -Ê Hoàng...tao với mày đi nộp hồ sơ..
 -Ừ..ôi đi thuê căn nhà nữa
 -Hay là ở kí túc xá
 -Ở ngoài thoải mái hơn
 Cuộc tranh cãi vất vả lắm mới được kết thúc
 Và ngày mai..4 đứa sẽ đi nộp hồ sơ và có kịch hay để xem rồi
 -cầm zùm tui..-Quảng xấp hồ sơ nhập học cho nó..Giao Giao hí hục với xâu cá chiên vừa mua..nhai ngồm
 ngoàm..cô tía lia
 -Công nhân..cá chiên hàng rong ngon thiệt..zậy mà trước kia mình k khám phá ra
 Lắc nhẹ đầu..nó cười nhếch
 Kể từ khi nó rời khỏi nhà...
 hiếm khi thấy được nụ cười tỏa sáng như thiên thần của trước kia
 hoàn toàn lãnh đạm..
 1 cô bé..k biết cười!
 -Ýyyyyy
 Sầm!!!!!!!!!!!!!!

Giao Giao chỉ kịp hét lên tiếng đó

cố nín nó lại nhưng mà lực bất tòng tâm

Nó đau ê ẩm khi va phải 1 người...cái mặt méo xệch..đứng lên phúi phúi đồ..định xin lỗi thì...

-Này..đi đứng kiểu gì thế? k có mắt à?-Giọng hằn khó nge

nó típ tục phúi...

-Này...k nghe tui nói gì à? xin lỗi đi chứ?

-Xong rồi!!!-Nó ngược lên sau khi đã hoàn tất công việc

Ồ!!là 1 khuôn mặt quá hoàn mỹ

1 đôi mắt xanh vô thần...1 khóe môi yêu kiều và lăm lăm những cọng tóc vương ở khóe môi đó
quyến rũ..

Đẹp!

nhận định từ cái nhìn đầu tiên của nó..nhưng nó là 1 tiểu thư danh giá..học ở trường danh tiếng từ bé..việc
thấy những người hotboy là quá nhàm với nó

luyện cho nó miễn kháng với trai đẹp

Nếu như trong phim Hàn Quốc thì việc va chạm như vừa rồi sẽ nảy sinh tiếng sét ái tình...và xin số rồi hẹn
hò gì gì đó

Đó là phán xét của cô bé Giao Giao

nhưng...

Xẹt!!!!Xẹt!!!Xẹt!!!

15s rồi vẫn k có động tĩnh

Nó cứ trơ mắt đứng như k có chuyện gì vậy!

-Xin lỗi đi chứ..cậu tung phải tui đấy!-Hắn gắt gỏng

-Cậu k thể lịch sự hơn đc à?-Nó tỉnh bơ

-là cậu có lỗi..và hiển nhiên..cậu cần xin lỗi nạn nhân

-Vốn dĩ là định xin lỗi..mà giờ k cần rồi

Nó ngang nhiên kéo Giao Giao đi..

-Đứng lại..-hắn nín tay nó lại

-Ai cho đi.xin lỗi đi.

-Cậu bị thần kinh đấy à?-Nó cáu

-xin lỗi đi rồi muốn đi đâu thì đi

-Vô duyên! đường rộng thế ai bảo cậu đứng sờ sờ cho tui đụng chỉ rồi bắt tui xin lỗi

-k biết..chỉ biết cậu đụng tôi..và cần xin lỗi!

-Bỏ tay ra...

-k..xin lỗi mau!-Hắn quả quyết

-bỏ ra!

-k

-đừng hối hận

-ừ

xong!

15s

Nó hoàn toàn biến mất..

chỉ có tiếng gọi ý Ớ của hần đang xuýt xoa cái chân đau

-con nhỏ xấu xí...cậu đừng hòng trốn..có trốn đằng trời Khẩu Nguyên Vũ này cũng tìm ra!!lui zaa
chỉ biết bất lực nhìn cái chân vô tội bị đau!

~~

-hộc!!!hộc!!-Giao Giao thở dốc

-Bà...bà cho tui thở đã..tui mệt quá

Đứng lại..nó nhìn Giao Giao muốn đứt hơi...

-Có sao k?

-y hệt chạy maratong..mà bà tuyệt thật đấy!!

-Cái thằng cha khó ưa đó...đúng là hách dịch mà

-mà công nhận ông đó ổng đẹp trai thiệt

-Xì!!!!

Nó và Giao Giao lê lét..cuối cùng cũng tới

đứng trước cổng trường THPT Minh Đức..Giao Giao mừng rỡ:

-Cuối cùng cũng tới Tây Thiên!!!!

2 đứa mò lại cửa

gặp 1 ông bảo vệ độ khoảng 3 tuần trăng

-2 cô đến đây có chuyện gì?

-Dạ..con đến nộp hồ sơ đó chú-Giao Giao đáp tươi tỉnh

-Giờ này hết giờ làm việc rồi..mai hẵng đến

vẽn vẽn nhiều đó

ông ta có vẻ khó chịu6 khi cô gọi = chú

đóng cửa..ông ta bước vào trong

2 đứa nó lủi ra 1 góc...Giao Giao rên rỉ

-Trời..tới Tây Thiên rồi mà Phật cũng k cho thỉnh kinh về..hự hự...mai mà lét tới trường như bữa nay chắc
chết-lắc đầu ngao ngán

-Ủm...-Nó đáp vẽn vẽn nhiều đó

-giờ sao? về hả?

-k...

-chứ sao giờ?

nhìn cô đầy vẻ nguy hiểm...nó đáp

-Nhờ cậu đấy

Xì xầm vào tai Giao Giao

1 hồi sau:

-Trời đất...được hông?

-Được mà...

-Hơ hơ..Mĩ nhân kể hả?-Giao Giao lắc đầu

-phải tự tin vào bản thân chứ

-hay bà lột mặt nạ ra đi....

-k đc....

Đẩy Giao Giao về phía cổng...nó nháy mắt..

cái nháy mắt đầy nguy hiểm

cô bé mặt méo xệch..nhưng vì tương lai ngày mai..đành liều

-Này...có chuyện gì nữa-Ông bảo vệ khó chịu khi thấy 2 đứa nó quay lại

-Ồ..ơ..cũng có chuyện...chuyện

cô bé cứ ấp úng

Nó huých vào hông Giao Giao..ra hiệu hành động!

-Ồ..anh à...chuyện là vậy...tụi em đến để nộp hồ sơ nhập học

Nhìn cô bé khá xjh...chất giọng cũng khá ngọt ngào..ng bảo vệ lại cảm thấy thích thú khi đc gọi = anh:

-Nhưng đã hết giờ làm rồi..

Vỗ nhẹ vai ông...Giao Giao tiếp tục cố gắng:

-Anh à...thông cảm cho tụi em đi..

-Nhưng mà....

-Đi mà anh..nhà tui em nghèo..ba má lại bệnh..tụi em tự lo việc học hành..nếu nay k nộp xong hồ sơ..mai em lại bỏ việc mà đến thì tội em lắm..

Cô bé cố nhớ đến những việc đau buồn nhất..chẳng hạn như bị mẹ mắng..hay điểm kém nhưng việc nào cũng khiến cô nhớ đến là cười..chứ nặn đâu ra giọt nước mắt?

Giao Giao ra sức ngọt ngào...nháy mắt nó ý bảo

” cùng phối hợp

”

Nó tiến đến 2 người..giọng nức nở

-mẹ con mất..ba con cưới vợ mới...bà ta...rắp tâm chia rẽ 2 cha con con..và tìm mọi cách đuổi con ra khỏi nhà..cuối cùng thì...

1 giọt nước mắt lăn dài trên má

bao kí ức k vui hôm nào ùa về

”-Nếu con k thích ở trong căn nhà này thì con hãy dọn ra ngoài sống cuộc sống của con đi

...

”

-cuối cùng thì sao-người bảo vệ tò mò

gạt đi nước mắt..nó lạnh lùng
-ông ấy đã đuổi con ra khỏi nhà....
Gật gù trước số phận của nó..
-Nhưng quy định vẫn là quy định
Cô bé Giao Giao tức muốn xì khói
-Trời! bạn tui chảy bao nhiêu nước mắt nước mũi mà ông k chút động lòng sao?
Bất ngờ trước thái độ xoay 180 độ của cô..
vừa rồi còn ngọt ngào..
mà giờ
-Ờ..
-Bao nhiêu đây đủ chưa?-Hắn xìa xấp tiền ra trước con mắt sáng rỡ của bảo vệ
-Thôi! thấy 2 cô cũng tội...lần này phá lệ..-nhận xấp tiền..ông ta mở cửa
Ôi trời ạ..
Nó và Giao Giao định bước vào..
-Đứng lại..
-Gì thế ôn thần?-Nó trợn mắt
-Cửa này là do tui mở.và tui phải vô trước
kéo nó bật ra sau..hắn và Minh Hoàng chạy vào
k quên thè lưỡi trêu nó..
-Thằng cha khó ưa...đợi đó!!
nhưng mà vô đc là tốt rồi..nó lườm hắn sắc bén
mà 2 người diễn cũng nhiệt tình ghê
Hắn chứng kiến tất cả..quay lại trêu 2 đứa nó
Tức muốn xì khói!!!
-ĐỒ ÔN THẦN!!!!
Nó thét lên....
mai 4 đứa nó sẽ đi học
còn nhiều chuyện hay xảy ra lắm!!!
:D

22. Chương 22

-Nè...sao mà 2 thằng cha đó cũng đến Minh Đức vậy?
-Hông biết...
-K lẽ cũng đến nhập học như mình?

-K biết luôn

-Bà có thể trả lời tui câu nào khác mà nó có ý nghĩa hơn k?

-Cũng...k biết nữa-Nó cười xòa

trở thành 1 con người trầm tính..k còn hoạt bát như xưa nữa

-Mà nè..thể tính dụng tớ gần hết tiền rồi-Nó thở dài

-Ừ..để tui kiu mẹ chuyển tiền cho tuij-Giao Giao đưa ra ý kiến

-Nhưng tớ k muốn dựa vào ba mẹ...

-Chứ sao giờ??

-Hay là....mình đi làm thêm đi!-Nó quả quyết

-Trời đất...để báo chí mà biết tiểu thư nhà họ Hạ đi làm thêm..chắc bà chỉ có nước độn thổ thôi!

-Nhưng ở đây.làm gì có nhà báo..mà cũng có aj biết tới tớ đâu!

Thoáng chút lưỡng lự..Giao Giao gật đầu

-Ừ..nhưng mà mình làm cái gì bây giờ?

-k biết nữa...tìm chỗ nào cần nhân viên thì mình xin vô làm

-Ừ...mai học zê rồi tính...ngủ đi.tui mệt rồi..hôm nay đúng là xúi quẩy mà

-Ừ..mà nếu biết cái ông bảo vệ muốn là tiền thì mình k phải diễn tùm lum hết..-Nó bực dọc

-Hừm..chảy bao nhiêu nước mắt nước mũi mà ổng k động lòng..nếu biết ổng tu thành chính quả rồi thì tui k có dùng cái gì gọi là

” Mĩ nhân kế

” của bà đâu..quê muốn chết!

Giao Giao thở hắt

-Thôi ngủ đi..mai còn đi học!

-Ok...

” giờ này ba đang làm gì? chắc hẳn là đang hạnh phúc với gia đình của ba...

tiểu Từ sẽ k bao giờ làm phiền cuộc sống riêng của ba nữa...

1 ngày..1 cuộc sống..thật tẻ nhạt

”

Xua tan vội những ý nghĩ trong đầu..nó có vồ về giấc ngủ...

~

-Chào buổi sáng cả lớp...-1 cô giáo có vẻ trẻ tuổi đang tươi cười nhìn lớp học của mình

đứng trước lớp 10A1..2 đứa nó ngó nghiêng ngó dọc

tình hình vật chất ở nơi đây thực sự cách rất xa với Royal..1 ngôi trường cũ kĩ và truyền thống

Lớp hình như k để ý đến sự hiện diện của cô giáo...đang rất chi là náo nhiệt

-Cả lớp trật tự!-Cô hét to!

k chút phản ứng!..lớp đang tập trung vào chuyên môn

Gân cổ...đẩy gọng kính..cô đập bàn

Rầm!!!!

-Tôi bảo là lớp im lặng

Cả lớp cứ nháo nhào lên..

-Cô ơi..có gì k cô?

-Đc nghỉ tiết nào hả cô?

-Hôm nay đc nghỉ phụ đạo hả cô?

”Trời đất ơi..cái gì vậy nè?

”

2 đứa nó nhìn nhau..đây là lớp học sao??

-K..k..hôm nay..lớp chúng ta..có đến 4 học sinh mới...

tiếng vỗ tay rần rần vang lên

-Nam hay nữ vậy cô?

-Ở đâu chuyển về vậy cô?

-Sao lại bị đưa vô lớp mình zậy cô?

\$%^&^%\$^^^

còn nhiều câu hỏi đưa ra..nhưng ấn tượng của nó là

” tại sao lại bị đưa vào lớp mình vậy cô

”

câu hỏi đó có ý nghĩa gì?

-Ủa..k phải chỉ có tui với bà sao? sao lại tới 4 học sinh mới

Thoáng sức nhớ..nó gần người

-k phải là 2 tên ôn thần hôm qua chứ

2 đứa nó nhìn nhau...như muốn nói với nhau là

”k thể nào

”

nhưng mà

-Nè...2 người cũng học lớp này sao-giọng nói khó ưa quen thuộc

k sai rồi..k sai vào đâu đc..chính là hấn và Minh Hoàng

-Ừ...tui tui học ở lớp này..ý kiến k?-Giao Giao đáp lại

-Ồ k đâu..rất vui khi chúng ta sắp sửa trở thành bạn học!

Đưa bàn tay ra trước mặt nó.hấn nhếch mép

-Tôi là Khấu Nguyên Vũ!

Lườm hấn sắc bén..k thèm đáp lại..nó bước vào trước lời gọi của cô giáo chủ nhiệm

-Nào..các em đã đến đông đủ chưa? Vào đây đi!

Ra hiệu cho 4 đứa bước vào

là 3 thiên thần...

và 1 cô bé xấu xí

cả lớp như náo loạn

Rầm!!!!Rầm!!!!Rầm!!

là tiếng đập bàn hò hét...

-Bạn mới lớp mình dễ thương quá...nhất là 2 bạn nam!!! thích quá-1 cô bạn mắt tròn xoe

-Bạn nữ có mái tóc đen tuyền cũng xinh nữa...

Cả lớp đang nhiệt tình hưởng ứng với học sinh mới...

-Các em tự giới thiệu về mình đi..nhớ là giới thiệu về tên,trường lúc trước học và gia cảnh..vì các bạn rất muốn biết bạn mới của mình như thế nào...-Cô tươi tắn

-Tớ là Tô Minh Hoàng..lúc trước tớ học ở...ở...

k biết làm sao để nói xuất thân và trường học của mình...cậu ta ấp úng...

-Ở đâu em?-Cô sốt ruột

-Dạ...ở...ở 1 trường nghèo nàn trên thành phố..em nói thì cô và các bạn k cũng k biết đâu!

-Ồ...thế ba mẹ bạn ở đâu? làm gì?-1 bạn nữ có vẻ thích thú với vẻ lúng túng của Minh Hoàng

-À..gđ tớ nghèo lắm..ba mẹ làm ăn nhỏ để gửi tiền về quê cho tớ ăn học

-Ồ..thế còn bạn nữ kia-Chỉ tay sang phía Giao Giao..cô bé cũng đang lúng túng k biết làm sao để nói ra xuất thân của mình

k lẽ nói cô từng học ở Royal sao?

như vậy bại lộ hết rồi sao?

Nhìn sang nó cầu cứu..nó chỉ lắc đầu như thể

"Dấu hết..Bị hết đi

"

-Ồ...tớ là Lại Giao Giao..tớ...tớ cũng học ở 1 trường nghèo trên thành phố...gđ cũng rất nghèo...chỉ vậy thôi! hấn và Minh Hoàng bất ngờ xin sang 2 đứa nó như là

" họ cũng có chuyện cần dấu sao?

"

-Còn tớ là Khấu Nguyên Vũ..tớ học cùng trường với Minh Hoàng

1 tràng pháo tay nhiệt liệt chào mừng hấn

vì hấn quá tỏa sáng

quá đẹp và rất hoàn hảo!

Còn 1 mình nó

sự tập trung dồn vào nó..

1 cô bé xấu xí với lấm tẩm mụn...

1 cái kính Gọng Ngổ ơ là Ngổ

1 mái tóc hung đỏ cắt xén bớt phần nào

và 1 nước da đen sạm...!

Xấu!!! k còn chỗ chê

-tớ tên Niệm Từ..tớ..k có họ...gđ tớ ở xa..kinh doanh nhỏ trên thành phố
Mọi người đang hướng ánh nhìn về nó..có vẻ k vui..khi nhắc đến gia đình
”k có họ? quá lạ!
”

nhận xét đầu tiên của hắn là thê!

mà nhà nó kinh doanh nhỏ nhẻ :D

Giao Giao mém bật cười trước lời giới thiệu của nó

4 ngôi sao này đang cố che đi ánh hào quang...và họ k muốn tỏa sáng!!!

-Thôi đc rồi!!! các em tự chọn chỗ cho mình đi!

Cô hài lòng trước sự giới thiệu của 4 đứa...chỉ xung quanh lớp rồi nói

-lớp chúng ta có 25 bạn..và 15 cái bàn..mỗi bàn là 2 bạn..giờ các em có thể tự chọn chỗ ngồi cho mình

Đảo mắt xung quanh lớp..ngắm ngía chiếc bàn ở góc cuối lớp

-Em muốn cái đó-Hắn và nó đồng thanh

Nhìn hắn đầy sát khí..nó nói

-Cậu chọn cái khác đi!

-K..tui thích cái đó..

-đang kiểm chuyện à?-Nó gắt gỏng

cả lớp đang im lặng thinh thít để xem cuộc hỗn chiến

-Thôi..nếu 2 em thích cái đó thì ngồi chung đi-Cô giáo nêu ý kiến

-K đời nào-2 đứa đồng thanh!

Cô cũng vô phương cứu chữa

23. Chương 23

Nó bực mình đi xuống cái bàn..quăng túi xách lên và nằm trườn ra đó như thể độc chiếm

-Đi ra..chỗ này là cùi tui-Hất bức bối

-k..đi chỗ # mà ngồi

quắc mắt nhìn nó..hắn bảo

-Có ra k thì nói 1 tiếng?

-K đấy-Nó nhướn mắt thách thức

-Ừ thì đừng hối hận

Nó vẫn ngang nhiên chễm trệ y như đang ngồi ở vị trí người chiến thắng

k chút ngần ngại..hắn để ba lô lên bàn,thản nhiên ngồi xuống bên cạnh nó..

-Cậu còn k ngồi dậy là tui ôm cậu đó

Trợn mắt..nó bảo

-Giỡn mặt hả?

-k tin à?

Nó đăm chiêu

-Ừ..k tin thì tui ôm nhé

quàng tay qua người..hắn ôm nó 1 cách tự nhiên

và hậu quả là ăn 1 quả đấm nặng cân và những câu chửi rửa

-Cái đồ âm binh..thần kinh cậu rung rinh có vấn đề à?

-Ồ..sợ rồi hả?-Hắn cười khó hiểu..giọng mỉa mai

-Này...cô bạn xấu xí...k những xấu xí mà còn khó ưa nữa..nếu mà muốn gây chuyện thì tui đây sẵn sàng tiếp!!!

-Cái đồ...cái đồ..thần kinh!!!!

Nó bực dọc quăng ba lô hắn xuống nền

-Này nhé..tui nhin cậu đủ rồi..

-Hừm..biết lời hại của bốn cô nương chưa?

-Đừng có hòng.!

Hắn cười bá đạo..rồi ném túi xách nó xuống nền lại

-Nè...cậu bị đột biến Nhiễm Sắc thể đó à? sao mà lì thế?

Nó bực dọc

-Từ ngày mai..aj đến sớm thì có quyền ngồi cái bàn này.Ok?

-đc thôi..tui k tin cậu đến sớm mãi!

Giao Giao và Minh Hoàng lắc đầu ngán ngẩm

-Haizzz..chắc chết với 2 người này quá!!!!

Tiếng cô giáo xoang xoảng đèn bực giảng:

-Các em phải giúp đỡ bạn mới..biết chưa?

-Dạ thưa cô..chúng em biết rồi-Cả lớp đồng thanh trả lời cô rồi cười sặc sụa

-Bây giờ...cô sẽ nói cho các em biết lí do tại sao các em lại phải vào lớp này

-Tại sao ạ?-Giao Giao tò mò

-Đây là lớp cá biệt nhất trường..do hiệu trưởng đọc hồ sơ của các em nên mới chuyển các em đến lớp này

-Cá biệt á-Cả 4 há hốc mồm đồng thanh..

1 bạn nữ có vẻ mập mập cười giải thích:

-Mình tên Như..mọi người gọi mình là Như Mập..lớp chúng mình liệt vào danh sách đen của trường..vì học tập lúc nào cũng xếp từ dưới đếm lên...

-k những thế..10A1 còn là nắm trùm trong những trò nghịch ngợm..quậy phá của Minh Đức..và kẻ thù của 10A1 chúng mình chính là Bóng Ma học Đường....

-BÓNG MA HỌC ĐƯỜNG?-đồng thanh tập 2

-Bà ta tên là Quệ Hương...là giám thị ở đây..mỗi lần Bóng Ma xuất hiện..là có các oan hồn theo..rình rập chúng ta

-k hiểu-Nó thắc mắc

-Trời ơi!! nghĩa là mỗi lần kiểm tra..là bà ta đc phân công gác thi lớp này..cặp mắt cô ấy như con cá Tra..lia tới..lia lui và thể nào lớp mình cũng có đứa

”Dính chường

” ...

Cả lớp ngồi thuyết minh 1 lèo về bóng ma học đường

” ba ta có khiếp sợ như vậy k nhỉ?

”

cả 4 nhìn nhau dò thám

Nói về học lực..cả 4 đứa nó đều là những gương mặt xuất sắc của Royal

nếu là trường học trong tp thì chắc chắn k ai k biết đến Hạ Niệm Từ...1 tiểu thư danh giá...

và vật chất ở đây...sao thể nào bì lại Royal...

và cả 4 đứa cũng yên tâm che dấu bí mật

1 trường làng nhỏ đang ẩn chứa những ngôi sao sáng...mà họ k hề hay biết..

~~

Giờ ra chơi

Lớp nó đông nghịt người..

phần đông các học sinh lớp khác đang tò mò với 4 gương mặt mới

ngắm đã rồi thì có những lời xì xầm bàn tán

-Bạn nam có vẻ lạnh lùng thiệt là hot...

-Còn cái bạn nữ tóc đen tuyền qúa là kute...

-nói chung cả 3 người đều đẹp..nhưng mà sao có 1 con nhỏ xấu thế nhỉ?

Thắc mắc..và thắc mắc

k biết nơi này có kì thị k?

Giờ ra về!

-Về à? k ngồi giành bàn nữa đi-Hắn chỉ vào bàn mĩa mai

-Khùng à? có giành thì mai giành!

-Đợi đi với

Hắn cứ tò tò theo nó...như 1 cái đuôi..

-thần kinh có chỗ nào k đc bình thường k?-Nó quạu

Lắc đầu..k nói gì

cứ đi theo nó

”thú vị

” hắn cứ có suy nghĩ với 1 con bé như nó

khiến nó bực mình chết đi đc

-Cậu có thể thôi theo tui và để tui về nhà k

-Ừ...-Hắn gãi đầu cười xuề xòa
cái hành động con nít và trẻ con ghê
nhưng nó k cười!..và thấy rất nhàm chán với cách tự làm nổi này
Ra tới cổng
-Chào các bạn mới..mình là Huệ Chi...mình là chi đội trưởng của trường..và là con gái của trưởng thôn!
-Ừ..-Hắn ừ 1 cách uể oải
-Nghe nói 10A1 vừa có 3 ngôi sao sáng..là các cậu sao?-Huệ Chi nhìn thăm dò..đôi mắt dán chặt vào hắn
-Mong cậu giúp đỡ-Giao Giao cười...miệng liếng thoáng
Nó gật nhẹ đầu rồi kéo Giao Giao về...
còn hắn với Minh Hoàng đang
” dính
” trong
” thiên la địa võng
” của mấy đứa con gái..
-giờ mình đi xin việc à?-Giao Giao hỏi nó
-Ừ-chỉa tờ báo cho cô.nó tiếp
-Chỗ này!
2 đứa hành trình đến mục tiêu là 1 quán cf khá lớn với khuôn viên thơ mộng..
-2 em đến đây tìm việc à?-anh chàng có vẻ là hiểu biết lên tiếng
-Vâng!-Nó đáp
-2 em có thể làm những việc gì?
-Anh cần tìm nhân viên như thế nào?-Nó thăm dò
-Anh là quản lí ở đây..tụi em gọi a là Key..anh cần tìm 1 người biết hát và 1 người biết chơi đàn piano,2 em có dc k?
-Đc ạ..-nó nhanh nhẩu
cầm kì thi họa là việc mà nó quá nhảm,và trình độ đạt đến mức tuyệt kĩ
nó chơi đàn..có thể khiến người nghe cảm động mà rơi nước mắt
Cô bé Giao Giao luyện thoáng nhìn chung quanh..
-Khi nào tụi em có thể đi làm-Nó hỏi
-Ngay bây giờ..2 đứa vào thay đồ đi!
anh key chỉ vào phòng thay đồ tiếp tân bảo 2 đứa nó
-Ấy da...đường đường là Tiểu thư nhà họ Lại mà lại đi hát rong thế này...huhu-Giao Giao tròng bộ váy tiếp tân...rên rĩ
-Thôi mà..giờ k phải như trước nữa...
ừ nó có hóa trang xấu xí đến đâu..thì dáng người mảnh khảnh vẫn là 1 thân hình tuyệt đẹp..
1 mảnh lưng trần cong vút miên man....
2 đứa nó ra chào quản lí nhận việc

-Chà..2 đứa mặc đồ này đẹp ghê!-Key buộc miệng khen...

-2 em cũng đến xin việc à?-Kwy nhìn sang 2 người vừa đến

-Vâng,thưa anh!

”chất giọng quen quen

”

Xẹt...Xẹt..Xẹt...

-Trời đất..cái thằng cha thần kinh này..ở đâu đây-Nó hú hồn

-Đi xin việc chứ đâu

-Hơ..thiếu gì chỗ cậu k xin..lại đến đây

-Thích thế!

-Cậu theo dõi tui à?

-Đừng tự tin thế!

-Âm hồn k tan!

Nó ôm đầu rên rĩ

-vậy 2 cậu làm phục vụ viên nhé!

Hơi bất ngờ..nhưng mà cũng gật đầu

-Vâng

Key quay đi...dẫn nhân viên nhận việc

-mà công nhận body cậu cũng chuẩn thật đấy

hắn nhìn nó..neho mắt đầy nguy hiểm

” trời ạ..xấu xí thế mà cũng k tha..

”

nó nghĩ thầm

Đạp mạnh lên chân hắn..nó bảo

-Đừng nó mà dòm ngó lung tung,bắn cô nương móc mắt đấy!

Minh Hoàng và Giao Giao chỉ biết thở dài ngao ngán

24. Chương 24

1 buổi sáng uể oải cho nó

quên mất vụ

” chiếc bàn

”

nó ngủ 1 mạch tới 7 giờ sáng vẫn chưa đến lớp

-Tiểu Từ...dậy đi...trễ rồi

Ồi thôi! tốc mạnh chắn

VSCN rụp rụp

2 đứa thở dốc tới trường

văng hoe

-Người ta vào lớp hết rồi sao 2 cô còn ở đây?

1 bà cô trung niên,tóc xoăn xì tin mắt kính gọng đen có vẻ khó tính hỏi

-Thưa..thưa cô...-Giao Giao ấp úng

-lớp nào đây?-Bà ta bật hỏi khi thấy đồng phục k có phù hiệu

-Dạ...10A1

-Quái...lớp đó ai mà tôi k biết? 2 em định lừa tôi đó à?

-K ...ạ..tụi em mới chuyển đến ngày hôm qua

nhìn mắt như muốn tóe ra lửa...bà cô gắt

-là học sinh mới mà thế à?

-Thưa...thưa cô..tụi em..bị trễ xe buýt nên phải chạy bộ đến đây-Nó vừa thở dốc vừa đáp

- k cần biết lí do..2 em..hết giờ lên phòng giám thị cho tui!

bà cô ghi tên 2 đứa nó rồi bảo về lớp

ngày đầu tiên đi học tạo dựng tương lai tươi sáng mà thế đó

tươi sáng đâu k thấy chỉ thấy đen thùi lùi!

Nó bước vào lớp với khuôn mặt hình sự...

nhắm tình thế k ổn..hắn im

-sao 2 bà đi muộn thế?-Như mập hỏi.

-Tụi tui bị trễ xe...phải chạy bộ

-Trời đất..thế có bị bắt k?

-bị 1 bà tóc xoăn mang kính bắt

-TRỜI Ạ...LÀ BÓNG MA HỌC ĐƯỜNG-cả lớp đồng thanh

-Tiêu 2 ba chắc rồi

-chết chắc

-Thôi xong

toàn bọn khùng bố tinh thần..trần an k trần an toàn đe dọa..

2 đứa nó nhìn nhau..chỉ mún mếu máo

-Đi làm mệt lắm à

-k biết

-Có cần mai tui qua rước đi học k

-k biết

-cậu k nói câu nào khác đc sao?

-Cậu có thấy cậu phiền lắm k?

Nó gục trên bàn..

3 tiết đầu trôi qua quá nhàm chán..nó ngủ! và chỉ ngủ!

còn 3 tên còn lại thì kẻ headphone,kẻ truyện tranh,kẻ dt...

nói chung đã là lớp cá biệt,,thêm 4 đứa nó vào là càng cá biệt

-Niệm Từ..đứng dậy cho tôi!

ông thấy lùn tịt..hình như là thầy Huy dạy toán gọi nó

-tiểu từ,thấy gọi kìa..tiểu từ!!!-Giao Giao chọt chọt nó phía s lưng

-Nhỏ khó ưa..thấy gọi kìa

Nó như trên mây rơi xuống

-Ồ..thấy gọi em..?

-Em làm gì thế? tối qua k ngủ à?

-ạ...ạ...tại thầy dạy hay quá..em ngủ quên

Cả lớp bật cười sặc sụa trước cậu trả lời của nó

-Em..lên bảng làm bài này cho tôi

cả lớp hướng vào nó ánh mắt thương hại

+Thầy Phùng Ngọc Huy: Giáo viên dạy toán..độc đoán..khó tính và rất thích làm đẹp.chuyên bắt bẻ học trò..nhất là nữ (^.^)

Quá dễ dàng đối với nó..1p30s là quãng thời gian nó gài3 xong bài tập

Ngang nhiên bước về chỗ ngồi..nó nói

-k sai đâu thầy ạ..

Xong tiếp tục ngủ

trước ánh mắt kinh ngạc của cả lớp..(trừ Giao Giao)

Bất ngờ trước năng lực giải toán của nó,thầy giáo vẫn như trên trời rơi xuống

” đây là 10A1 đây sao?

”

Cả lớp hồi hộp chờ kết quả

-k sai..k sai vào đâu đc..1 bài giải quá hoàn hảo.-Thầy phán

-Hoan Hô...Hoan Hô...Niệm Từ-Cả lớp vừa đập bàn vừa vỗ tay ầm ầm

-Cả lớp làm gì náo loạn thế?

-Ồ...là cô Hương đây sao-Thầy Huy thấy bóng dáng cô tỏ ra vui mừng cực độ như thế

” có ý đồ đen tối

”

Như mập rỉ tai nó

-Đó là bóng ma học đường..cẩn thận nhé..

Bà cô 4 mắt đi quanh lớp,trên tay cầm 1 cây thước bằng

-Lớp có chuyện gì náo nhiệt vậy?

-k có gì đâu cô..lớp tụi em vui vì có 1 bạn giải ra bài tập của thầy Huy thôi ạ-1 bạn giải thích

-Là ai? ai có khả năng siêu phàm thế?-Lia mắt xung quanh lớp,

-Là bạn đó-Bạn nam lúc nãy chỉ tay về phía nó đang ngủ ngon trên bàn

Đập mạnh cây thước xuống bàn..bà ta đe dọa

-Ngủ ngon nhỉ

Nó cười xòa

-Dạ..cũng tạm tạm à cô!

trời đất! nó ăn gan hùm hay sao mà ăn nói thế

mà chẳng hiểu sao nó đủ dũng cảm để nói như vậy

-Em thật liều lĩnh...hết tiết lên phòng giám thị gặp tôi nhé

Tuy chất giọng rất nhẹ nhàng nhưng đủ cho người khác sờn gai ốc..có chút độc địa và sắc bén

-Qoa!!!! bà giỏi thật đấy

-Phản công rất hay

-chưa bao giờ tui thấy Bóng Ma Học Đường tức đến như vậy

-hahahaha

cả lớp rần rần lên..như thể thích thú với câu trả lời lúc nãy của nó.

-Bạn cậu thú vị thật đấy-Minh Hoàng ghé tai giao Giao nói...

Xời!!! còn nữa..tại mấy người chưa biết thây

-Văn phòng giám thị

-Em chào cô

Nó lễ phép chào rồi kéo ghế ngồi

-k đc ngồi!

bà cô phán

Trời ạ!

nếu mà là Royal...có thầy cô nào giám nói với nó cái giọng điệu như thế?

Nó đứng dựa người vào tường...đang chờ tuyên án

-Em là học sinh mới..mới vào đã ghi 2 lỗi

-em ghi lỗi gì ạ?-nó ngây thơ

-1 là đi học muộn,1 là ngủ trong giờ Toán

-cô có bằng chứng k cô?

-Trời đất..em là người đầu tiên hỏi tôi câu đó

-Đương nhiên phải hỏi rồi k cô bắt oan em rồi sao?

-Em đi học muộn đó là điều hiển nhiên, em có gì để nói?

-Ok..là đi học muộn..nhưng đâu ngủ trong lớp,chẳng phải em đã giải bài tập của thầy cho rồi sao?

-Ok..em rất biết biện minh

-Vậy giờ cô muốn phạt em như thế nào?

hừm..bà ta đang có vẻ trầm tư lắm đây!

-Viết cho tôi câu

” Nếu ai cũng như mình,thì lớp này sẽ ra sao?

”

Ấy da (nhớ FaQuDa qúa -thầy chủ nhiệm of t/g)

Nó ngạc nhiên..và bất ngờ...hình phạt gì mới mẻ vậy?

-Cô..cô k đùa chứ?

-Nhìn tôi giống đùa lắm à?

-Trời ạ! Cô bảo đó là hình phạt của em sao?

-Dĩ nhiên..1000 lần cho tôi..mai phải nộp!

Oh mu god

”die

” chắc rồi

-Em ra ngoài đi-bà ta sắc lẹm

vừa rồi nó vẫn còn tươi tỉnh lắm..

nghe xong hình phạt thì tay chân rụng rời..1000 lần cơ đấy..huhu

~

Giữ khuôn mặt đưa đám về lớp

chắc chán là cả lớp biết hình phạt đã mang thể nào rồi

Hừm...

Tiết cuối cùng: Tiết Văn

Cô giáo dạy văn xinh tươi bước vào lớp

1 chiếc áo Vôn mỏng ôm sát người và 1 chiếc quần bò...cô khá trẻ trung

-eh

~ Sexy Lady-Cả lớp đồng thanh khi cô bước vào lớp

Cô cũng k chút ngạc nhiên..như là quen với tình trạng này!

Đúng là 1 lớp cá biệt!

-Chào các em-Cô tươi tắn

-Hôm nay trông cô đẹp nhỉ? cô ơi nay mình chơi cái gì?

”chơi cái gì?

”

4 đứa nó nhìn nhau..cái quái gì thế này

Cả lớp đang nháo nhào lên...như thể tiết này rất phấn khích

-Cả lớp trật tự nào! hôm nay chúng ta sẽ k chơi...

-Sao? sao vậy cô-1 bạn nam có vẻ thật vọng

-Zậy chúng ta làm gì? chúng em k học đâu

các bạn # phụng phịu

-Nào nào..các bạn ngoan nào..hôm nay chúng ta k chơi.vì ngày mai chúng ta có tiết khảo giảng..vì thế chúng ta phải khảo bài trước

”KHẢO BÀI TRƯỚC

”

đó là quy định cấm cơ mà!!!!

Nó như k hiểu chuyện gì

-cô là cô Quỳnh Nhiên,cô dạy văn...thường thì tới tiết của cô tụi mình đều đc nghỉ,vì k ai chịu học văn cả..cô cho tụi mình chơi thỏa thích,,vì k học mà dự giờ sẽ bị lộ nên mới khảo bài trước

Ôi!!! Lớp quái gì đây?

Cô giáo Nhiên thảo bài cho ngày mai...1 ngày dự giờ thật tốt

có biết đầu lũ yêu quái này lại nghỉ ra bao trò nghịch ngợm

cả lũ tùm tùm lại..đang nghỉ ra trò thú vị cho buổi thao giảng ngày mai

-ngày mai chúng ta sẽ dự giờ bài :Từ Hán Việt,các em về nhà chuẩn bị bài thật tốt như trong giáo án cô đã đưa...Long,em phụ trách đọc bài thơ 5 chữ

” làm anh thật khó

” nhé..nhớ phải thuộc lòng đấy!

-Vâng ạ..cả lớp đồng thanh

rồi ngày mai sẽ có chuyện hay để xem rồi

25. Chương 25

2 đưa nó trên đường đến nơi làm việc

ngày đầu tiên đi làm khá thuận lợi..tuy là có chút chuyện k vừa ý nhưng cũng k đáng để tâm

-2 đưa tới rồi hả? 2 cậu kia đâu-Key hỏi

-Ồ..sao em biết 2 thằng cha mất dịch đó ở đâu..-Nó k hài lòng

-Anh tưởng mấy đứa quen nhau chứ..

-Anh Key..là oan gia đó-Nó phụng môi..

-Ok..ok..2 đưa vào làm việc đi..

2 đưa nó nhanh nhẩu vào thay đồ thì 2 tên kia cũng tới

-Tối sớm thế? k chờ đồng nghiệp đi làm à?

-Cậu thôi theo ám tui thì tui mừng lắm rồi

Nó bỏ mặc..lên vị trí của mình

Hắn cười nhếch mép..sao mà hắn cứ thích theo ghẹo 1 con bé xấu xí như nhỏ thế nhỉ?

-Quý khách dùng gì?-hắn hỏi

-Ồ..là cậu sao?-cô gái có vẻ sành điệu ngạc nhiên

-Cậu là....
 -là Huệ Chi..
 -à...nhớ rồi
 -Cậu làm việc ở đây sao-Huệ Chi nheo mắt hỏi
 -Ừ..cậu dùng gì?
 -cho tớ 1 coca..
 -Ok..
 -Cậu ấy thật đẹp trai!
 -Ừ..là học sjh mới của trường tớ
 -Ngưỡng mộ thật,yêu mất thôi
 các khách nữ bắt đầu chăm chú vào hần...
 1 phong cách lãng tử nhưng có vẻ lạnh lùng đang thu hút ánh nhìn chung quanh
 1 bản nhạc vu vương cất lên
 mọi người đang hướng mắt đến cô bé với chiếc piano
 1 bản nhạc buồn..mang theo tâm trạng của cô bé đó-chính là nó
 quán cf ngày càng đông hơn..và tấp nập hơn
 công việc bộn bề và vất vả khiến nó mệt mỏi
 ~
 -Chào cả lớp...xin giới thiệu với lớp hôm nay có tổ văn đến dự giờ lớp chúng ta..cho 1 tràng pháo tay nào
 Cả lớp 10a1 rần rần vỗ tay..
 k 1 tiếng động..cô giáo Nhiên rất hài lòng
 -Nào..bây giờ chúng ta vào bài học...ai cho cô biết từ Hán Việt là từ như thế nào?
 cả lớp đồng loạt giơ tay >.<>
 -Thưa cô từ Hán Việt là Từ Việt gốc Hán..đc người Việt chuyển từ nghĩa tiếng Hán sang nghĩa tiếng Việt
 (huề vốn)
 Cả lớp vỗ tay hoan hô cho câu trả lời vừa rồi..
 Vào bài học đc khoảng nửa tiết
 cả lớp rất sôi động..
 cô hỏi câu nào cả lớp a1 đều giơ tay trả lời khiến thầy cô giáo phải ngạc nhiên bàn tán
 -Nào..vậy bây giờ ai cho cô biết thế nào là PHU TỬ
 Đảo mắt 1 vòng..cô gọi
 -Như nào
 -Thưa cô Phu là thầy..tử là chết..PHU TỬ là THẦY CHẾT ạ..
 Cả lớp cười ầm ầm lên
 Cô Nhiên đỏ mặt..trong giáo án đâu phải như thế
 lấy lại bình tĩnh..cô tự tin giảng

-Chắc là bạn ấy giải nghĩa theo từng từ..nhưng có chút nhầm lẫn..thật ra phu tử là chỉ người thầy..nào..bây giờ ai cho cô biết thế nào là Bạch Mã?

Né những đứa siêu Nghịch ra..cô gọi

-Mời Bảo

-Thưa cô Bạch là Trắng..Mã là MỘ..BẠCH MÃ nghĩa là NGÔI MỘ MÀU TrẮng ạ!!!

lại 1 tràng cười dồn dập nổi ra..

đứa nào đứa nấy sắc súa trước những câu trả lời,giải nghĩa của 2 bạn nam trong lớp

Cô giáo Nhiên bắt đầu áp lực..mất tự tin..liên tục ra hiệu cho lớp đứng quây nữa..nhưng vô dụng!

những cái bất ngờ của giáo viên dự giờ...như muốn té ngã

-Nào..cả lớp trật tự..bây giờ chúng ta sẽ chuyển chủ đề về thơ.....ai có thể đọc cho cô bài thơ có thể loại 5 chữ nào

Như kế hoạch đã tính trước..cô mạnh dạn gọi..

-Mời Long

1 bạn Nam khá điển trai..có vẻ là đại ca trong lớp..đứng dậy..

Cô Nhiên nhìn cậu ấy bằng ánh mắt tha thiết như cầu cứu

mồ hôi trên trán lấm tấm rơi cho thấy cô rất căng thẳng

-thưa cô..em xin đọc bài thơ...LÀM CHỒNG THẬT KHÓ

"Quái...phải là LÀM ANH THẬT KHÓ chứ

"

Cô bắt đầu bất an..

-Em nhầm rồi..phải là LÀM ANH THẬT KHÓ chứ..-Cô cố gắng bào chữa

-k nhầm đâu ạ...Xin phép các thầy cô cho em đọc

Long bước lên bục giảng...tăng hắng giọng

Cả lớp bắt đầu gõ nhịp rồi múa từa lưa

-LÀM CHỒNG KHÓ ĐẤY

PHẢI ĐAU CHUYỆN ĐUA

VỚI VỢ NGỐC XÍT

PHẢI NGƯỜI LỚN CƠ?

KHI VỢ NGỐC KHÓC

CHỒNG PHẢI DỖ DÀNH

KHI VỢ NHÔNG NHỎ

CHỒNG KHUYÊN NHẹ NHÀNG

GIÀNH TIỀN ĂN SÁNG

MUA CHO VỢ ĂN

CÓ GÌ HAY ĐẸP

CỪNG NHƯỜNG VỢ LUÔN

LÀM CHỒNG THẬT KHÓ

NHƯNG MÀ THẬT VUI

AI YÊU VỢ NHẤT

THÌ LÀM ĐƯỢC THÔI

Rầm!!!!Sầm!!!! Ầm!!!!

những âm thanh cực kì quái gỡ vang lên dữ dội

các thầy cô ngồi bàn dưới cũng phải tốc chạy

Sách vở,,bút thước...phấn bản bay từa lư từa

những tràn pháo tay,những cái đập bàn..những tiếng hò hét đua nhau reo lên

-Tuyệt lắm Long

-Quá đỉnh

Cô Nhiên vội vã lau mồ hôi...khuôn mặt méo xệch..

bò ra khỏi lớp như còn ám ảnh

-10A1 thật là 1 lớp dã man!

Những thầy cô tham gia thao giảng cũng k khỏi bàn hoàng

-Lớp chúng ta thật thú vị...-1 ông thầy nói,mặt còn xanh mét

-đúng là cá biệt có khác-1 cô giáo khác phân trần

-Có dịp lại mời thầy cô đến dự giờ nữa ạ-Long ngồi trên bàn,tí tởn nói

-Ồ..lần này là chúng tôi tận mắt chứng kiến rồi..mở rộng tầm nhìn..nào giám lần sau

Các thầy cô vội vàng lắc đầu ngao ngán mà rời khỏi

-Oh yeahhhhhh

-Thành công rực rỡ

-Hú Huuuuuuuuuuuu

Những âm thanh kì dị vang lên trong căn phòng 10a1..

như sắp vỡ tung!

Oh my God

26. Chương 26

Nó thực sự cảm thấy kinh hoàng với 10A1..trên cả cá biệt

có 1 chút thích thú và vui vẻ khi học ở nơi này,tuy trường có hơi tồi tàn..nhưng lại rất ấm áp..

Lớp của nó tuy quậy phá,ngịch ngợm nhưng lại rất đoàn kết và k có lòng đố kị

với cuộc sống giàu sang..bộn bề những toan tính

Người nó yêu mến và có cảm tình nhất là cô bạn tên Phan Nguyễn Huyền Như, người ta gọi cô là Như Mập, vì cô ấy có 1 thân hình rất tròn trịa...cô bạn ấy rất hòa đồng và vui tính, ăn lại rất nhiều và luôn tham gia hưởng ứng trò nghịch ngợm của lớp

Càng ngày nó càng thấy thú vị với lớp học mới..với bạn bè mới...nỗi buồn từ người cha nhằn tâm của nó cũng từ từ được xoa dịu phần nào

-Nè..sao quen cậu lâu rồi mà k thấy cậu cười-Nhìn nó đầy nham hiểm..hắn hỏi

-Liên quan gì tới cậu

-Ờ..bạn bè..đồng nghiệp thì cần quan tâm nhau chứ

Lườm hắn đầy sắc bén,nó trông k:

-Ai cần cậu quan tâm! cái đồ âm hồn k tan theo ám tui mãi!

Rồi quay sang Giao Giao..nó bảo

-Giao giao à..chắc mai mình phải đi đốt phong lông quá!!!!

Giao Giao bật cười khanh khách...hắn và Hoàng thì mặt mày méo xệch!

-Phong lông là cái chi á?-tò mò hắn hỏi

-Là đốt những âm hồn k tan..cái kiểu mà âm binh thần kinh rung rinh có vấn đề đó-Nó ôn tồn giải thích

-Cậu đang nói tui à?

-đâu có...

-Còn chối!

-Là cậu tự nhận..suy bụng ta ra bụng người chứ!

Nó lườm hắn rồi bỏ đi!

Để lại cục tức ngang hợm hắn!

-Cái con nhỏ khó ưa này!!!

Từ trong quán..Key vui vẻ bước ra:

-Có gì mà sôi động thế nhỉ?

-Dạ..8 chuyện trên lớp thôi anh!

-Dạo này quán đông khách hẳn...toàn nhờ mấy đứa k đấy-Key nheo mắt

4 đứa nó ngạc nhiên

-Sao lại nhờ tui em?

-Ừ thì 1 đồn 10,10 đồn trăm..nữ thì đến ngắm Vũ với Hoàng..còn Nam thì đến ngắm Giao Giao,còn những cụ già thì đến nghe Niệm từ chơi piano..đủ thể loại

Hắn và Minh Hoàng nhìn nhau cười ý đồ

-Trời đất ới!!!! Con Nhỏ khó ưa là để giành cho các Cụ sao?-Hắn cười sặc sụa

-Cười gì chứ..có gì đáng cười! tui bán nghệ chứ đâu có bán thân như mấy người-Nó phản công

-Nè nè..ai bán thân

-Cái người thấy gái là tươt tươt tươt tươt đó!

-Cậu vừa thôi nha!!!!

Key lắc đầu..2 đứa nó mỗi lần sắp lại là cãi nhau chí chóe

-Haiiiizzzz....2 ông bà..là 2 tấn bằng ngàn năm k tan mà gặp nhau là như muốn bùng nổ dậy đó..Bùm!!-Giao
Giao thở dài nhìn Minh Hoàng cười chúm chím

2 đứa nó trao cho nhau ánh mắt

” tình tứ

” muốn xẹt ra lửa..dấu hiệu cho cuộc chiến sắp bùng nổ!

-Niệm Từ..Niệm Từ..giúp chị với..chị đau bụng quá!

Chị Thảo trao cho nó key nước rồi ôm bụng chạy vào trong

-Chị Thảo,bàn số mấy vậy? -Nó í ơ

-bàn số 5 em...

3 người còn lại mỗi người 1 việc..Giao Giao thôi hát vào trong giúp mấy chị tiếp viên khác rửa ly..

Hắn cũng đi bồi bàn khắp nơi về bận rộn lắm!

Nó bưng key nước ra bàn số 5...nơi có khoảng 4 5 người con trai..tóc đủ 3 loại đèn giao thông :Xanh-đỏ vàng
luôn!

-Chúc quý khách ngon miệng!-Nó đặt thức uống xuống bàn,thường ngày công việc của nó là chơi đàn piano
chứ k phải phục vụ như thế..

thấy tiếp viên lạ mặt..thằng cha tóc đỏ bắt đầu chọc ghẹo!

-Cô em..hay đàn piano đó à?

Nó k đáp

-Ồi chào!! xấu hổ với tụi anh nữa cơ đấy à?-Tên khác tiếp lời

Sờ bàn tay mịn màng của nó..thằng tóc vàng buộc miệng

-Tuy là khuôn mặt k đc xinh cho lắm..nhưng thân hình em nó quá là chuẩn..bàn tay cũng trắng trẻo mịn
màng nữa

Giật bàn tay ra..nó lườm hắn

Nếu là Tiểu Từ của trước kia..nó sẽ k có dũng khí để phản bác..

Nhưng yếu đuối à? tạm biệt rồi nhé

-Bỏ bàn tay dơ bẩn của anh ra khỏi tay tôi! Ngay lập tức!-Nó lạnh lùng

4 tên con trai dè dặt nhìn nhau..hơi ớn ớn với giọng điệu sorn gai ốc đó

nhưng bản lĩnh thằng đàn ông k cho phép 4 đứa nó mất mặt

-Ấy da..cá tính đó chứ..anh thích lắm

Bắt đầu dùng bàn tay bẩn thiếu đó chạm vào người nó

Mím cười = nữa khoe môi,1 nụ cười đều cáng..nó bảo

-Đừng trách nhé

Xoảng...!!!!

Nước từ trên đầu tên con trai tóc vàng chảy dài xuống..

Nó cầm ly nước hất vào mặt hắn..đanh giọng

-Đừng giở trò bẩn đó ở đây! k hay cho các người đâu!

Xoảng!!!!!!

hắn ta quắc mắt tức giận.hất tung các ly còn lại trên bàn xuống đất!

Nơi này trở thành tâm điểm chú ý của mọi người

-Con ranh..bọn anh đây để ý mà k biết điều à?

túm lấy tóc nó...1 trong 4 gã đó bảo

Nó đang định phản công thì...

-Bỏ cậu ấy ra!-1 giọng nói k kém phần lạnh lùng và rắn chắc vang lên!

(đoán xem là ai nhá)

-Nè thằng ranh..định làm anh hùng cứu mỹ nhân sao?-Gã đó tay vẫn k buông tóc nó ra...mắt hướng về người vừa lên tiếng

-Tôi bảo bỏ cậu ấy ra mà

-nếu tao nói k đấy...!-Gã ta trợn mắt dữ tợn

-Đừng hối hận nhé!

lướt lự khoảng 30s..

và k để gã ta có cơ hội phản công..hắn tung 1 cú đập

3 cú đấm

toàn là Karate đai đen..những đòn quyền hiểm trở

Nó lạng người xem hắn ra oai như thế nào

4 gã con trai đó hoảng hồn..nhưng k kém phần hung hăng

-Tụi mày đợi đó!!!

-Cút!

Hắn chỉ tay về phía họ và tiến đến phía nó

-Có sao k?

”có sao k?

” câu hỏi này,giọng điệu này sao mà wen quá

”Supper Man..có phải cậu k?

”

Nó thầm nghĩ..người con trai năm 11 tuổi nó trao cho móc khóa

Nhưng k thể nào...và k thể như thế đc

-K sao!

Tới phiên hắn bối rối

”Cái cách tl này sao má quen thể

”..

Thoáng chút ngỡ ngàng cho 2 đứa..nhưng vội xua tan ngay

-K sao là tốt rồi

-Cảm ơn nhé..lần sau k cần cậu nhiều chuyện vậy đâu

-Nè..nè tui là ân nhân cứu cậu đấy.trả ơn đi

-tui đâu có mượn cậu giúp...mà tui cũng cảm ơn rồi..cậu lời rồi đó

Nó bỏ vào trong!

hừm..nếu k có hẳn..nó cũng có thể tung ra những đòn taiwoondo như thế..thậm chí là lợi hại hơn..để hả cơn giận với những tên dê sòm đó chứ!

Nhưng dù sao cũng cảm ơn hẳn..1 người bạn dừng cảm!

Trở về với cuộc sống của ba nó

kể từ khi nó đi..ông đã cho quân gia Kim lục tung thành phố..có lẽ là lạc tung lên nhưng nó vẫn biệt vô âm tích

-Có lẽ tiểu thư k còn ở trong thành phố nữa

-Haizz..cũng là tôi..tôi nặng lời với con bé..nhưng cứ ngỡ nó sẽ đi 1 vài ngày thôi..giờ cũng đã gần 1 tháng rồi..

Ông lo cho nó lắm..hàng đêm..ông k tài nào chợp mắt đc..

sang căn phòng của nó..mọi thứ đều trống trải..k còn tiếng cười khúc khích của Tiểu Từ hôm nào nữa..

Nó đã đi thật rồi..cả chiếc nhẫn mà ông tặng cho nó năm sinh nhật 6 tuổi..cái mà nó thích nhất..lúc nào cũng mang trên cổ nó đã bỏ lại..

Cứ như nó k nợ ông..chỉ còn mạng sống thôi!

nó hận ông đến thế..cái day dứt của người cha cứ ám ảnh ông mỗi tối..

Nhật kí buồn..

Ngày...tháng..năm...

" Tối nay..mình lại khóc...biết tại sao k? mẹ mình đã nhẫn tâm bỏ mình lại thế giới này..đơn côi 1 mình..mình nhớ mẹ lắm..nên mình khóc.! ba lại đưa gđ nhỏ bé của ba về..mình k biết làm sao để chấp nhận họ..họ đã giết chết mẹ mình,và mình ghét bà ta! nhưng ba yêu bà ấy..và ba luôn bảo vệ gđ nhỏ bé của ba!

Mình nói với ba là mình bị oan.nhưng ba nhẫn tâm vứt bỏ chứng cứ khó khăn lắm mình mới có đc..ông quay vào lễ đường hạnh phúc của riêng mình,bỏ mặc mình với cơn mưa tầm tã đang trút xuống.!

Mình đau lòng lắm..và mình đã khóc rất nhiều..mình tự bảo là đừng khóc nữa! rồi mọi chuyện sẽ ổn thôi! nhưng vẫn k thể! nước mắt nó k nghe lời mình..và nó cứ rơi! cứ mỗi lần nghĩ đến mẹ! mình nhớ mẹ và khao khát đc ở bên mẹ!..

"

ngày tháng năm

" Tối nay mình lại sống trong nước mắt..người đàn bà độc ác đó đã đốt chiếc máy may của mẹ mình..mình đã bật khóc..và mình như muốn quỳ lạy van xin bà ta..nhưng bà ấy chỉ mỉm cười ác độc và chôn vùi nó vào ngọn lửa bùng cháy...Mình hận..và mình cần ba để làm chủ cho mình..mình rất ức chế.nhưng ba đã bảo : Dì vừa mất con..ba k muốn dì buồn.Thế đấy! đứa con này k còn quan trọng với ba nữa..cả ngày ông thành lập gđ mới mình vẫn bị xem là người ngoài..mình rất khó chịu..đau lòng nữa/

Cuộc sống mình cứ thâm dần nước mắt..mẹ k còn.và mình lại phải san sẻ tình cảm của ba với 2 mẹ con bà ấy! mình k muốn..và mình đau lòng lắm! Ba vì 1 gói heroin k rõ nguyên nhân nở lòng đánh mình..1 cái tát khiến tim mình đau lắm! mình rất hận! bản thân mình k thể làm ba tin đc..và ba đã k tin mình nữa..

"

Ngày...tháng....năm

" lần cuối cùng mình viết nhật kí và mình sẽ k còn trong căn nhà này nữa...

Ba đã đánh mình.lần thứ 2 rồi..vẫn vì người đàn bà ấy! ba đổ oan cho mình giết chết con ông ấy..và ba nhấn tâm vút bỏ mình

Nếu con k thích sống trong căn nhà này nữa thì con hãy dọn ra ngoài sống cuộc sống của con đi..câu nói ấy..suốt đời mình k thể quên..như 1 nhát dao xoáy trong tim mình vậy! tự mình can đảm bảo là k bao giờ rơi nước mắt nữa! nhưng mình k làm được!

Và mình quyết định ra đi! mình nhớ mẹ..và mình yêu mẹ..mình đã thề là sẽ k bao giờ trở về căn nhà ấy,nếu người đàn bà hủy hoại gia đình mình vẫn còn ở đó..

tạm biệt ba,..tạm biệt tất cả! Tiểu Từ yêu ba!

”

Bộp!!!!

đánh rơi quyển nhật kí xuống đất

Ông vẫn chưa hoàn toàn..nước mắt tự bao giờ lăn dài trên gò má..

ông làm tổn thương nó nhiều đến vậy sao?

Tiểu Từ-con gái của ông đã chịu bao nhiêu uất ức!!!

Xin lỗi..và xin lỗi..có quá muộn màng với những gì ông gây cho nó và mẹ nó...

chắc hẳn nó sẽ k tha thứ cho ông!

lúc đọc xong nỗi đau của nó..bao uất ức của nó là cả thế giới đang đè nặng trên vai ông..

ông có cảm nhận như mình là tội đồ thiên cổ

và ông k đáng nhận sự tha thứ của nó!

Đúng vậy! Nó hận ông!

27. Chương 27

Tháng lương đầu tiên của nó k đủ đầu vào đâu: nào là tiền nhà.tiền nước.tiền ăn còn tiền sinh hoạt của nó nữa v.v...

Cuộc sống xa nhà quả là rất khó khăn đối với nó!

tiền là vấn đề duy nhất nó cần bận tâm!

Giờ ra chơi.

-Nè..ra đá bóng đi..ở lại trong lớp buồn lắm-Như mập lay lay cánh tay nó rủ

Trời ạ! cái gì đây..con gái đây à?

-Sao lại đá bóng -Nó trở mắt ngạc nhiên

-Hi..con gái 10a1 là vậy đó..gái đá bóng,nam nhảy dây-Như cười xòa rồi giải thích

-Trời!-Nó thốt lên kinh hoàng

-Vậy nó mới sọc!

-Vậy còn trò gì mới hông?

-Đánh nhau..gái đánh trai! nhưng trai k đc đánh gái :D

-Trời đất!

-Hi hi..vậy nó mới sốc..mới gọi là cá biệt..cho ng ta biết cái gì là 10A1..

Nó nhăn mặt..đúng là kinh khủng thật..

rồi k đợi nó phản ứng..Như lời nó ra sân

Đúng như lời nó nói

Con gái đứa buộc áo dài,săn quần đá bóng.

đứa leo cây bắt ve..

mọi thứ tiêu khiển chết người..

Còn mấy anh chàng nam nhi đáng lí ra phải Manly thì lại nhảy dây chuyền chuyền..mọi thứ đúng là rất khác thường

Cá biệt mà lạ!

-Ê..Như...2 bà cũng ra đây chơi đi!-Giao Giao ngoắc nó

cô tiểu thư nhà họ Lại đây sao?

mẹ Giao Giao mà biết cô k giữ hình tượng như vậy chắc chỉ có con đường chết

Tóc búi 1 cục..dài buộc thành 2 chùm trên hông.quần thì săn tới đầu gối..

đúng là cả sân trường chỉ có lớp nó là như thế!!!!

-Đúng là sốc thật...

Nó cũng hòa vào cuộc chơi..tuy k biết đá bóng nhưng hấp thụ rất nhanh

chơi nhiệt tình..và cảm thấy rất vui nữa

Sầm!!!

Nhóm tụi nó va phải 1 nhóm nữ sinh khác từ căng teen đi vào

-Huệ Chi..cậu k sao chứ-1 trong nhóm đó hỏi..

-Không sao!

-Ai mà đi đứng k đàng hoàng vậy

-Ồ..cho xin lỗi nhé! -Giao Giao gãi đầu.

cái gãi đầu dễ thương của cô làm cho mấy nữ sinh khó chịu

Cũng đúng..Huệ Chi là con gái của trưởng làng...hiệu trưởng trường này là bác ruột của cô..và bao năm qua cô chính là hoa khôi-nữ sinh xuất sắc của trường mà

Cũng k đến nổi tệ..1 dáng người mảnh khảnh.1 nước da trắng mịn màng và đôi môi chocolate khá ngọt ngào! nhưng từ khi Giao Giao đến,phần đông lời bàn tán nói cô sẽ rớt chức vị Hoa Khôi năm nay!

Khó chịu và bức dọc!

-Đi đứng k có mắt à?-1 nữ sinh trong số đó nói

-Nè..tụi tui đâu có cố ý..làm gì dữ zậy?-Giao Giao k còn lịch sự

-Có lỗi còn k chịu xin lỗi..ở đó lớn giọng nữa hả con kia

-Con nào? ăn nói cho đàng hoàng nhé! xin lỗi mà mấy người đâu có nhận

Như mập,nó và 1 số bạn nữ khác trong lớp đi lại xem chuyện gì đã xảy ra

-Có chuyện gì vậy?-Như hỏi

-À...thì ra là 10A1...-Con nhỏ lúc này bĩu môi mỉa mai

-10A1 thì sao? ảnh hưởng gì đến kinh tế nhà mày à?-Như hung hăng

-thì là lũ ăn nói mất dạy chứ sao?

-Đừng có suy bụng ta ra bụng người..mấy cái con ẻo lả tối ngày làm dáng để đc tụi con trai để ý k có tư cách nói chuyện với bạn tao-1 bạn nữ # của lớp nó lên tiếng..có vẻ hung hăng hơn Như nữa

-Đồ mấy con vừa học dốt lại vừa quậy phá,chẳng ra tích sự gì..toàn gây rắc rối cho trường

-tụi mày thì làm đc gì? ngồi đó mà lớn tiếng lên giọng!

-Ồ...thì lớp tụi này 1 năm có biết bao người đi thi cho trường chứ..

-Haha..mà có lần nào đoạt giải đâu-các bạn nữ lớp nó cười chế giễu

nó và Giao Giao đứng quan sát nãy giờ..coi bộ bên kia cũng k phải hiền

-Ừ thì Huệ Chi lớp tao là cháu của hiệu trưởng,là người đi thi Nữ Sinh Duyên Dáng với các trường làng hàng năm,tuy k đạt giải nhất nhưng cũng chiếm đc phần đông trái tim hâm mộ của các bạn trẻ...

-Ôi...toilet....Toilet....-Như gào lên..

phía bên kia khá ngạc nhiên

-mày bị sao vậy Như mập?-1 bạn nữ hỏi vẻ lo lắng

Như cười ha hả...nói lớn

-Nghe tụi nó nói tao muốn mửa...thì vào toilet chứ sao..haha

Cả đám đứng cười rộ lên khiến bên kia bĩ mặt

Mặt Huệ Chi đang chuyển từ trắng thành đỏ đỏ..rất tức..nhưng phải giữ hình tượng thù mị của mình mà!

từ phía xa có 1 nhóm nam sinh tiến lại gần...khoảng 12 12 người gì đó

-Ai chọc gì Huệ Chi lớp này vậy-1 thằng có vẻ đại ca lên tiếng...

-Ai là ai? mấy con nhỏ điệu chảy nước lớp mấy người kiem1 chuyện chứ bộ-Như nói..k chút sợ hãi

-Tụi nó lớp 10A1 đó-Con nhỏ lúc nãy thuyết minh

-10A1 thì sao? thì cũng là lũ ngu si thôi!-thằng đó tiếp

-Tụi mày vừa nói cái gì?

Quay mặt hướng về người vừa phát ra tiếng nói.

Ồ...là Long và phần đông nam sinh lớp nó

giờ 2 bên như 2 băng nhóm..thế lực ngang bằng nhau..

4 đứa nó nhìn nhau...đang chờ xem kịch hay

-Có giỏi thì 4h ở lại sân vận động..tụi tao tiếp-Bên kia thách thức

-Bệnh gì cử-Long lớn tiếng

Đám đông giải tán..chuẩn bị sẵn sàng cho cuộc tấp lộn chiều nay!

4 giờ chiều tại sân vận động trường THPT Minh Đức

4 đứa nó đều k bỏ lỡ chuyện thú vị này!!

2 bên đã đến đầy đủ..

bên kia khoảng 13 đứa con gái và 17-18 thằng con trai..có vẻ hung hăng và kênh kiệu lắm!

Bên nó cũng k phải ít..hầu như cả lớp nó đều nhiệt tình hưởng ứng phong trào này,vì ai cũng ghét cái gì gọi là Ghen Án Tức Ổ với người ta của cái lớp bên kia

-Giờ tụi mày muốn sao?-Long lớn tiếng hỏi

Tuy là k học Võ nhưng Long có thân hình rắn chắc và lực lưỡng...

-Thích gì bên này cũng chiều...nếu đánh hội đồng thầy hiệu trưởng sẽ biết..và k còn gì thú vị-Đầu đàn bên kia lên tiếng

-Chứ giờ sao? k lẽ ra coi mấy con nhỏ lớp mấ người đi biểu diễn thời trang à?-Như lớn tiếng

-Giờ bên mày cử ra 2 nam 2 nữ...đánh với bên tao! Bên nào thua thì từ nay gặp bên kia phải gọi là anh chị!

Lớp nó có 8 nữ và 21 Nam..nếu mà đánh hội đồng thì có thể hỗ trợ lẫn nhau! còn nếu tay đôi thì k biết có thắng nổi k!

Như ném lao phải theo lao...đành liều

-Sao?-Bên kia dục

-Được thôi!-Bỗng dừng hẳn lên tiếng...

-Cũng lâu rồi tao k đánh nhau-Là Minh Hoàng...

Giao Giao nhìn nó..như thể muốn tham gia vậy!

Rủ tai nó..cô bảo

-2 ông đó sao nay sung zữ zậy?

Long hơi bất ngờ trước sự nhiệt tình của 2 bạn mới...

-các cậu có đc k?

-Yên tâm..ngày mai tụi mình có đàn em theo hầu rồi-Minh Hoàng nheo mắt đầy tình từ khiến các nữ sinh bên kia choáng

Huệ Chi rất k vui..cô ta thích hẳn cơ mà...sao hẳn lại hòa với lớp đó chống lại lớp cô!

Hắn thậm chí k nhìn lấy cô 1 cái!!!

Bên kia cử ra 2 thằng lực lưỡng nhuộm 2 màu tóc ra vẻ ăn chơi,đại ca lắm...1 là tên cầm đầu còn 1 là 1 nam sinh có vẻ điệu đứng

-Còn nữ—Bên kia tiếp

Như mập định bước ra nghênh chiến thì...

-Để tụi này!-Giao Giao lôi nó bước ra...rất phấn khởi...

Nhìn thân hình thon gọn của 2 đứa nó...Như mập lo lắng

-2 bà có đc k? đừng cố..để tui là đc rồi

Giao giao cười

-Tụi này sao có thể hèn nhất để 2 ông kia cười vào mũi chứ

Giao Giao trở mặt qua bên phía hắn..như thách thức

-Trời...bạn dễ thương...hay bạn chuyển sang lớp tụi này học đi..tụi này sẽ k để lòng chuyện này đâu

-phải đó

Các nam sinh bên kia đang ra sức thuyết phục Giao Giao

-Thôi các Cự..cháu mà qua đó học lại nhiễm cái bệnh ơng ẹo của mấy hotgirl bên đó thì đen lắm

Giao Gioa mĩa mai

-Đừng có lắm mồm..2 con nhãi..để tụi này cho tụi mày biết tay

2 nữ sinh to con bước ra ứng chiến
Và...Cuộc chiến bắt đầu

28. Chương 28

-Mày đánh trước hay tao?-Minh Hoàng nheo mắt hỏi hấn
-Cho mày trước đó..nhẹ tay thôi nhé
ku
-Hấn đáp
Và bên kia..tên con trai mang tóc màu vàng hung bước ra...
1 phát..
1 ngay bụng.
1 ngay đầu
và 1 tấn công vào hạ bộ
Những đòn quyền Taekwondo rất đẹp mắt..
phải nói Minh hoàng rất đẹp trai..k hề kém hấn...
1 chiếc răng khểnh hợp với đôi đồng điều trên khuôn mặt nâu đồng có vẻ rất manly của cậu ấy đã khiến
biết bao nữ sjh Royal ngã như đổ.. sao mà k đẹp đc!
Bại tướng của cậu ta bước vào trong trước con mắt kinh ngạc của 2 bên...
-Còn nữa.chưa hết đâu!
Hấn cười đều rồi bước ra..
tên cầm đầu có vẻ
mất lòng tin
khi thấy đồng đội bị đánh k thương tiếc như thế
nhưng k thể mất mặt..và hấn đã bước ra
Tim Huệ Chi từng bừng rộn nhịp..
1 cặp mắt đẹp đến mê hồn và 1 khóe môi hồng tựa đóa hoa hải đường đang thiêu đốt tim can các nữ sinh...
nhưng khóe môi ấy chỉ cười 1 cách hờ hững-những cái cười mỉa mai
1
”hit
” thôi!
từ trên xã xuống với cú đập rất mạnh...đẹp như tong phim kiếm hiệp truyền kì vậy!
tên cầm đầu ngã khụy tại chỗ...máu tuôn từ môi ra..quả thật rất đau!
Minh Hoàng vỗ tay
-Cho tụi nó biết cái gì là đai đen Karate mày nhỉ

Cả đám bên nó cười rộ lên
Quả là đc mở rộng tầm nhìn
hắn vênh mặt nhìn nó và Giao Giao như kiêu
”chiến thắng rồi-còn 2 người
” vậy
và k đợi hắn đợi lâu
Giao Giao bước ra nghênh chiến với nụ cười tươi như đóa hoa bách hợp
và hắn cũng k thất vọng
1 Cú bẻ tay đau đến mức có thể gãy xương vậy....
đưa con gái chảnh chọe hung hăng rơm rớm nước mắt bò vào trong!
-Tới phiên bà rồi đó..Tiểu Từ!
”Tiểu Từ
”-thoảng nghĩ đến móc khóa hắn luôn mang theo bên người...có trùng hợp đến thế k?
tiểu công chúa trong lòng hắn..hắn đã tìm lâu lắm rồi..nhưng vẫn biệt vô âm tích..cho đến khi mẹ hắn bắt
hắn cưới vợ..k còn cách khác hắn phải trốn nhà đi
Nó bị ép buộc phải bước ra..thực tế nó k muốn rắc rối..nhưng chiều lòng cô bạn..nó đành miễn cưỡng
-Con nhỏ xấu xí..đánh mày chỉ làm bẩn tay tao!
Rất bực! giọng nói chảnh chọe và như
” chảy ra nước
”,nghe mà phát buồn nôn
-Nếu còn k im cái mồm thôi thì tao cho đi châu diêm vương luôn đấy
Nó thực sự phát hỏa!
Yahhhhhhhh
Nữ sinh đó lao đến nó với thân hình to tướng...như muốn
” lấy thịt đè người
”
Nhắm nghiền mắt lại
chỉ còn khoảng 1s nữa thì thân hình mập mạp đó sẽ đè lên nó đến ngạt thở..1s cuối cùng
cái lách người sang bên khiến mái tóc đỏ hung tung bay trong gió
1 cú quật mạnh mái tóc vào mắt đối phương khiến cô ấy ngã nhào xuống đất đau điên
k cần đụng tới người cô ta..nó vẫn có thể hạ gục mà k tốn chút sức lực
1 nụ cười khinh bỉ..nhưng rất đẹp..đẹp đến mê hồn...
nhưng k ai thấy đc...
-Hoan hô....
tiếng vỗ tay hò hét của tập thể 10A1 vang lên
những lũ chảnh chọe khinh người cũng rút lui trước tiếng nói của Long

-Nhớ những gì tui bây vừa nói..Cút cho tao!!!

Đám đông giải tán và sau đó là những tràng pháo tay,những cái ôm cảm động mà 4 đứa nó đc hưởng...
Rất ấm áp...những phần thưởng giành cho người chiến thắng!

29. Chương 29

Nó mệt nhoài...ngồi trên thềm trước lớp và vẫn còn mắc cười,
nhớ bộ dạng của tui nó lúc chịu thật tình rất dễ thương!

-Nhỏ khó ưa..chưa về à?

-Giờ về!

-Giao Giao với Minh Hoàng đi đâu rồi?

-Giao Giao trật chân..cậu ta đưa cô ấy về trước rồi

-Ô...tưởng 2 đứa nó đi đánh lẽ!!

-k phải ai cũng dễ tiện như cậu đâu!

Nó bĩu môi rồi đi ra cổng thả bộ về

Hắn cười đều rồi chạy theo

-nè nhỏ khó ưa,sao cậu ghét tui quá vậy? k phải tui rất đẹp trai sao

-Thôi tự kỉ!

ngẩn ngơ tò te...hắn hỏi nó

-mà cậu tên Tiểu Từ hay là Niệm Từ

-Muốn gọi cái nào cũng đc!

-Nhưng hồi nhỏ tui có quen 1 bạn tên tiểu Từ..tui rất muốn gặp lại cậu ấy

-Vậy thì đi tìm đi..nói tui làm gì?

Ngẩn ngơ vài giây..nó típ

-à...à..hay là cậu nghĩ tui là cô nhóc đó nên tối ngày đi theo tui? định tán tỉnh tui phải hông? hay là bị đổ trước tui rồi?-nó nhìn hắn đắm chiêu

-Thôi...ai cũng đc..nhưng cô bé đó rất dễ thương..đâu có...xấu xí như cô..lêu lêu

Hắn thè lưỡi trên nó rồi bỏ chạy...

-Đồ khùng

-cậu nói gì?

-tui nói cậu khùng

-Ừ....

-k có ai khùng như cậu!

-làm sao có đc..

Nó thiệt là bó tay với tên đó...

2 tấn bằng này cứ như ngàn năm k tan...sắp tu thành chính quả rồi mà giờ cũng biết trêu ghẹo nhau sao?

-Là 2 đứa này!!!!

1 đám đông tụ lại vài chục người bao lấy 2 đứa nó

-Mấy người là ai?-Nó sừng sộ

-Còn nhớ bọn anh k?

Thì ra là 4 cái đèn giao thông ban chiều ở quán cà phê! nó nhếch mép

-À...4 đứa Cún..chị vẫn nhớ

-Con này lão thật-thằng tóc vàng lên tiếng

Hắn nhắm bệ k yên...rỉ tai nó

-giờ làm sao?

-Ai biết...liều đi

Cắt ngang cuộc trao đổi của nó..hắn sẵn giọng

-Lên cho tao! xử đẹp hết

Thế là bọn côn đồ lao lên

khoảng 20 đứa...

2 đứa nó xuất những đòn quyền để phản ứng..

nhưng 20 rồi lại 20 nữa

bọn chúng cứ như thể k chết..kéo đến hoài càng lúc càng đông

Hắn thấy nó có vẻ đuối sức...lên tiếng hỏi

-Nè nhỏ...có sao k đấy?

-Tui chịu sắp hết nổi rồi..

Nó thật thà thú nhận

-Lên cho tao!-Hắn tiếp tục ra lệnh!

-yahhhhhhhhh-Bọn chúng lao hét tên đâm về phía 2 đứa nó

-Khoan!-Hắn hét

Ngừng lại bất ngờ...4 tên cầm đầu cũng bất ngờ

-Muốn giở trò gì?

Hắn cười xuề xòa chỉ tay về phía sau lưng bọn chúng

-Nhìn kia...cảnh sát tới

Bọn côn đồ hốt hoảng quay lại cũng là lúc hắn nm81 tay nó chạy mất

Hồn hể thổ khi đã đến nơi an toàn...hắn vẫn chưa7n bỏ bàn tay nhỏ bé của nó ra..

2 đứa nhìn nhau..

cười ha hả

-lúc đó trông cậu têu thật đấy-Nó trêu

-26 kẻ chạy là thượng sách mà

-Cũng hay! chiến thuật đánh nhau à

-Trước giờ đnh91 nhau tui chưa phải chạy..lần này bị cậu báo hại...rồi!

-Ồ..chưa ăn tối đã bị cậu làm cho ĐAO TIM

2 đứa mệt nhoài..tựa lưng vào nhau

-Để tui đưa cậu về cho chắc ăn!

Nhìn hấn...

-Trời..nay đổi tính rồi sao?

-Thật là..cậu k móc tui cậu ăn k vào à?

-Chắc vậy!

Hấn đưa nó về nhà

Giao Giao và Minh Hoàng đã về từ sớm

-Nè..sao giờ 2 người mới về? đi đánh lễ hả-Minh Hoàng trêu

-Lẽ cái đầu mày..tí nữa là k còn gặp tao trên cõi đời này rồi!

-Ồ..có chuyện gì vậy?

-@#%^^*%\$%^*(

2 đứa nó từ từ thuật lại tình tiết câu chuyện!

-Trời ơi...tui lo cho bà quá...bà mà có chuyện gì chắc tui chết-Giao Giao ôm nó nức nở

-Nè..tui có ý kiến này...2 bà ở xa trường mà thân con gái vậy đi học nguy hiểm lắm..k biết chừng bọn chúng còn đến lần nữa..hay là...2 người dọn về nhà tui tui ở đi-Minh Hoàng liếc thoáng

-K đời nào!-Nó hét lên..

-Vừa tiết kiệm vừa an toàn

-Ồ chung với 2 người mà an toàn à?-Nó nhìn hấn hàm ý

-Bọn chúng mà quay lại lần nữa là cậu chết cũng k ai biết đâu!-hấn lên tiếng

-Tiểu Từ à...hay là...-Giao Giao lên tiếng

Nó bối rồi..tiền..nó còn phải tiết kiệm...tiền lương nó k đủ đâu vào đâu!

-Ừ..vậy cũng đc...

-Vậy mai tui tui sang dọn đồ giúp 2 người nhá-hấn và minh Hoàng phấn khởi

Mặt méo xệch..nó đáp

-Ừ...

Việc chuyển nhà thật vất vả!

4 đứa mệt nhoài cả người mới có thể chuyển hết đồ đạc về nhà hấn

ngã lưng xuống giường...nó la lên

-Thoải mái thật

-Ra ngoài..đây là phòng của tui-hấn trợn mắt

Hơi bị quê...nên nó bước ra ngoài mà k cần chào hấn

nhà khá rộng có tất cả 4 phòng ngủ..vừa cho 4 đứa nó..

chỉ có 1 bất tiện là chỉ có 1 cái nhà VS..kể có ngày nó phải giành nhau với hấn thì

”mất mặt

” lắm!

mà k biết tin đồn ở đâu truyền nhanh như thế..việc tụi nó sống chung với 2 chàng hoàng tử lan truyền khắp nơi

Huệ Chi vốn k ưa 2 đứa nó giờ nghe thêm chuyện này càng thêm ghét..nhưng cơn ghét k bộc lộ phía bên ngoài

cô ta luôn tìm cách hạ mình kết thân với tụi nó..chỉ mong tiếp cận đc hần..đc hần chú ý đến..

nhưng mà hần cứ như con động vật vô cảm...cứ hờ hững..cái hờ hững đó như xiết chết trái tim cô!

Giờ sinh hoạt:

Cả lớp cứ nháo nhào lên...ôi chào! thuở học sinh sợ nhất là giờ sinh hoạt mà!

-Ước gì có túi thần kì của doremon mình sẽ mượn cái gì có thể chóng lại tiếng cãi lương của bà cô la sát!!

-Trời hời trời ơi..lớp lại hạn cuối..lại nghe mắng nữa rồi!

-ước gì con cô bệnh..nhà cô cháy...xe cô hư..chồng cô có vợ bé..để cô k đến lớp đc.

Cả lớp nó tiếng than náo nê..nghe xót cả ruột..giờ sinh hoạt đáng ợ vậy sao?

-Học sinh...Nghiêm!

tiếng lớp trưởng vang lên khi cô bước vào lớp

người này rỉ tai người kia...

-k sát khí

-tươi như hoa

-chắc là thầy Vĩnh vừa tỏ tình với cô rồi

-thoát nạn rồi!!!

Cô tăng hàng giọng..ra hiệu cho lớp ngồi xuống..miệng vẫn nở nụ cười hiền

-Cả lớp ngồi!

Như buộc miệng

-Cô ơi..thầy Vĩnh vừa tỏ tình hả cô?

Trợn mắt to..cô xấu hổ

-khẽ thôi!

Ôi trời

Cả lớp bật cười ha hả

-con người khi có tình yêu là dễ chịu vậy đó

-Cô ơi..hèn gì nay em thấy cô đẹp quá trời quá đất

Tụi lớp nó thi nhau nịnh hót

-Chèn ơi! mấy đứa làm cô xấu hổ quá hà-Cô đỏ mặt đáp

-Cô ơi..chắc là thầy Vĩnh nói yêu cô hả?-Long trêu

-Cái thằng này..đương nhiên là vậy rồi-Bảo đáp

-Nhiều k cô?

-tất nhiên là nhiều.. nhiều lắm lắm lun.. rất chi là nhiều.. nhiều bá đạo.. ối zời ơi là nhiều.. => nói tóm lại là nhiều..@@

Lớp nó cứ đùa xướng đùa họa...cô đc dễ cười thích thú

-Mà này..lớp tuần này đứng hạng mấy?-Như k quên chủ đề chính...cô hỏi

cả lớp đang rôm rả bỗng im bất..im k tiếng động

-lớp trưởng?

-Dạ..em thưa cô..lớp mình..nay hạng nhất.....

-thật k?-Cô mừng rỡ

-Dạ thiệt..nhưng là từ dưới đếm lên!-Con nhỏ lớp trưởng thật thà đến mức thấy cô tức mà đầu xì xì khói..y hệt tu luyện nội công thâm hậu

Như rỉ tai 1 bạn gi bảo

-Cô tẩu quân nhập ma rồi tui bây ơ....!

Cô chủ nhiệm đập bàn

-Cả lớp...Đứng!

Cả lớp đứng bật dậy...chờ tuyên án tử hình

-Cô ơ..tha đi cô...nay có chuyện Zui mà cô

-Cô ơ...thủ hạ lưu tình

đang cố hết sức năn nỉ nhưng m,ặt cô đằng đằng sát khí

-Muốn tui tha cũng đc..nhưng cuộc thi Nữ Sinh Duyên Dáng đợt này phải thắng cho tui!

-Trời...!

-Sao có thể

lớp nó xôn xao nghe mà mất niềm tin!

-Lớp mình thắng..thì thầy Vĩnh mới chịu mời tui đi ăn..mà ăn rồi..tui mới vui..mà vui rồi..tuì mới nghĩ đến chuyện bỏ qua-Cô liếng thoáng

Cả lớp lắc đầu ngao ngán

Ai cũng biết thầy Vĩnh chủ nhiệm lớp điểm..lớp của Huệ Chi..mấy năm liền toàn lớp thầy đoạt quán quân..mà nay cô treo giải khó thể

-A..hay là để Giao Giao đi thi

-Ừ hé

-Ý kiến hay!

Cả lớp đổ dồn vào cô bé Giao Giao....

-Giao Giao của chúng ta xinh hơn hẳn Huệ Chi mà..cô nh

-Ừ..tốt..vậy để Giao Giao đi thi

-lần này có hi vọng rồi

Ôm cô đầy niềm tin..Như mậ trao di chúc

-Mạng sống cả lớp nhờ vào bà đây!!!!

!! @.@

30. Chương 30

Ngày thi Nữ Sinh Duyên Dáng cũng đến

và Giao Giao nhà ta như 1 thiêng thần, đầy tự tin chiến thắng!!!!

1 bộ váy trắng xinh hợp với màu da mịn màng của cô...điểm nhấn của chiếc váy là cái nơ hồng thắt ngang hông và 1 làn vải Vôn mỏng xuyên thấu làn da ấy..

mái tóc đen tuyền thả tự nhiên tung bay trong gió..đôi mắt màu cà phê với hàng mi rậm vun vút cong thoát2 chớp..

1 nụ cười đẹp như hoa bách hợp..

Cô ấy đang hấp hồn các nam sinh...

-Giao Giao!!

-Giao Giao

tiếng hò hét vang lên khắp khán đài Minh Đức...k chỉ lớp nó..cả toàn bộ trường đang dồn vào cô bé..

Đầy tự tin.!

Cô đã chiến thắng...!

Huệ Chi rất bức dọc..thất vọng nữa!

-Quán Quân năm nay thuộc về 10A1..1 bất ngờ phải k? chúc mừng tập thể 10A1..-tiếng thầy hiệu trưởng vang lên..

-Hoan hô...

-Thắng rồi

-Giao Giao I love You....

tiếng hò hét vang lên mãnh liệt...cầm tờ giấy khen trong tay..cô bé cười tỏa sáng!!!

-Chúc mừng em!-Thầy HT nhìn nó

-Em cảm ơn thầy!

1 chiến thắng rất đáng tự hào!

-Thầy có tin mới tuyên bố-Thầy HT đột nhiên tuyên bố

-Trường chúng ta nắm trong tốp đi thi Miss Idol toàn nước...và thầy mong sẽ đoạt giải để dùng khoảng ấy tu sửa trường mình ngày 1 tốt hơn

tiếng xì xầm bàn tán

-Thầy ơi!!! thi Miss Idol có nghĩa là với các trường toàn nước hả?-Giao Giao hoảng hồn

-Ừ..

-Trong đó có Royal?

-Dĩ nhiên

-Trời ạ...thầy có biết Idol mấy năm trước của Royal là ai k?

-Thầy tìm hiểu rồi...là tiểu Thư Hạ Niệm Từ..cô ấy xinh đẹp như 1 thiên thần vậy

-Oh my God!

-Nhưng gần đây báo chí đăng tin cô bé đã bỏ nhà đi..và lần này thầy hi vọng em sẽ mang lại vinh quang cho trường mình

-Thầy ạ..Royal vẫn còn 1 Thủy Linh tươi như hoa..em k phải đối thủ cô ấy

-sao em biết?

Thoáng giật mình...nhưng cô vẫn điềm tĩnh

-Thầy muốn trường mình thắng thì hãy đi van xin bạn Niệm Từ lớp 10A1..nếu k thì còn lâu mới rõ đc cái vương miện đó!

Gõn lộn nhiều đó..cô bé đáp

thầy hiệu trưởng thoáng sững sờ

!!!

Chap 30 (tiếp)

Phòng học lớp 10A1 đang náo nức...tất cả đều rất thoải mái khi năm nay lớp lại giành đc chức Quán Quân

Cô giáo chủ nhiệm đang tươi như hoa..hết lời khen ngợi Giao Giao

-Em thật là tuyệt...tuyệt thật đấy..Giao Giao à...

-Cảm ơn cô...

-Em hãy cố gắng đạt Vương Miện trong cuộc thi Miss Idol lần này nữa nhé..vậy thì sẽ k còn lớp nào giám khinh thường 10A1 chúng ta nữa

-Cô nghĩ em làm đc à?-Giao Giao trố mắt

-Cô thực sự ước ao 1 ngày nào đó trường mình sẽ trở thành Royal thứ 2

-Cô biết gì về Royal?

-Sao lại k?Royal là trường lớn nhất nước ta..do chủ tịch tập đoàn BĐS Hạ Niệm Nam đầu tư vào..cơ sở vật chất ở đó tốt khỏi nói...toàn là những học sinh ưu tú,chăm ngoan..học giỏi thi vào..bao năm trường đã đoạt Vương Miện,Huy Chương của các cuộc thi trước sự ngưỡng mộ của các trường con chúng ta...

-Chỉ vậy thôi ạ?-Giao Giao nhếch môi...

"Cái trường quỷ chỉ toàn những con người ganh đua đó kị tốt thế sao?

"nó thâm nghĩ

-Đương nhiên..còn nhiều điểm nổi bật khác..có kể ra thì chắc các em cũng k biết đâu...Royal chính là thần tượng của cô.và các em sẽ k bao giờ biết đc điều đó....-Cô thao thao bất tuyệt

-Sao cô lại nghĩ tụi em k biết?-Minh Hoàng Buộc miệng

-Vì các em làm sao có tư cách đc học trường đỉnh như thế chứ..có nói với các em cũng là đàn gảy tai trâu..các em k thể biết Royal tuyệt như thế nào đâu.

4 đứa nó k hện mà cùng nhìn nhau..như trong 4 đáng có cùng 1 ý nghĩ

"tuyệt mà tụi tui phải trốn thế này à? khủng khiếp thì có

"

Rồi quay sang Giao Giao..cô tiếp

-thần tượng của cô chính là Hạ Niệm Từ..con gái của chủ tịch Hạ Niệm Nam...

Nó đang mân mê ngón tay bỗng dưng bẻ đứt móng khi nghe cô giáo nói thế..trời đất..thần tượng nó à?

-Bạn ấy tuyệt như thế hả cô?-Như mạt tò mò

-Ừ...rất tuyệt em ạ...cô đã vinh dự thấy em ấy trong lần thi Miss Idol năm ngoái...rất đẹp..đẹp đến mê hồn..cô có thể ngắm em ấy cả ngày mà k biết chán đấy

Giao Giao che miệng cười khúc khích..nó thì úp mặt xuống...xấu hổ mà..

-Vậy sao em có thể Thi lại cậu ấy hả cô-Giao Giao cười ngắc ngéo

-Có tin đồn em ấy đã bỏ nhà đi rồi...Niệm Từ..cô luôn ủng hộ em ấy dù em ấy làm bất cứ chuyện gì

-Cô thần tượng cậu ấy tới vậy sao?-Nó buột miệng hỏi

-Đương nhiên..chỉ 1 lần nhìn thấy em ấy ngoài đời cô phải mất 1 tháng tiền tiết kiệm cô cũng chịu

” oh my god em trước mặt cô này

” @@

-Nhưng mà...Cô ơi..chắc hẳn Royal k chỉ có 1 Niệm Từ sắc nước hương trời mà phải còn nhiều hotgirl khác cô nhĩ-1 bạn nói

-Có lẽ...

-Cô ấy tên Thủy Linh..năm nay là hs lớp 12 rồi...trừ Niệm Từ..cô ấy là người nổi trội nhất trong trường!-giao Giao lém lỉnh

Cô ngẩn ngơ tò te..cả lớp cũng chú ý vào cô bé hơn...

hắn và Minh Hoàng cũng bắt ngờ khi cô bé hiểu Royal như vậy

-sao...sao em biết rõ thế?-Cô mấp máy

-Dạ....Dạ tại..tại em cũng là fans hâm mộ của Royal mà-Cô gãi đầu..

phù....tí nữa là lộ

-Ờ...làm cô tưởng em là nhân vật quan trọng...mà ngộ..ngươi ta cũng là Niệm Từ...sao mà ngươi ta đẹp như thế..còn Niệm từ của lớp mình....haizzz

Cô nhìn nó thở dài...

”Xấu quá hả cô !!

”

-Mà nè..lần này chúng ta chiến thắng..cô cho phép lớp đi picnic với các trường..chủ nhật tuần này..mỗi năm học các trường luôn tổ chức 1 cuộc picnic giao lưu...mấy năm trước lớp chúng ta k có kinh phí...chỉ biết nhìn lớp # đi chơi..năm nay cho phép các em tham gia đấy

-hoan hô....

-Cô muôn năm

-Nhờ Giao Giao cả

Cả lớp ầm ầm lên..ai cũng xôn xao..mong cho mau đến chủ nhật!

31. Chương 31

Chap 31:

-Chủ tịch....-1 ng đàn ông trung niên đang hết mực lễ phép trước 1 người

-Thế nào..có tìm ra con bé k trợ lí Nguyễn?

-Tôi làm việc bất lực..đã sục tung các trường trong nước nhưng vẫn k tìm ra tiểu thư mang họ Hạ...tên Hạ Niệm Từ.

khẽ lắc đầu..thở dài đầy lo âu

-Con bé thực sự quá cứng đầu..đã gần 3 tháng..nó vẫn k 1 chút tin tức cho ta....

-Nhưng có chuyện này đây nghi vấn lắm chủ tịch à!

-Chuyện gì?

-Có phải tiểu thư có 1 người bạn thân tên Lại Giao Giao k?

-Đúng vậy..2 đứa nó rủ nhau đi rồi

-Tôi tìm thấy tên của tiểu thư Lại ở 1 ngôi trường

-Thật chứ?

-Vâng..

-Tôi chắc hẳn con bé đang ở đó...bằng mọi cách đưa nó về thành phố này ngay lập tức cho tôi!

-Vâng..thưa ngài chủ tịch!

~

Tại biệt thự Khấu Gia

-Chị à..Nguyễn Vũ nó bỏ đi thật rồi sao?

-Hừm..chị bồn bễ công việc..k có thời gian đâu mà đi tìm nó..việc đó giao cho em đó Mộc Miên à-Liếc nhìn đứa em gái ruột..bà Khấu nghiêm nghị

-Thằng này nó đi đâu mà bất vô âm tính 3 tháng trời rồi

-Nó k đồng ý cuộc hôn nhân đó nên nó đã bỏ đi

-Chị k nên ép nó chứ

-Mộc Miên à...k phải ai cũng có phúc lấy dc con gái cưng của Chủ Tịch Hạ đâu.

-Thôi...việc tìm nó chị để cho em..và e k muốn chị làm tổn thương đứa cháu duy nhất này đâu!

ng đàn bà tức giận bỏ ra ngoài...chính là Dì của hắn...Đỗ Bảo Mộc Miên-em gái ruột của phu nhân nhà họ Khấu..Đỗ Mộc Lan!

~

-Nè.. bà đi picnic k?-giao Giao lay nó đang trèm chăn ngủ say sưa

-K..tớ k hứng thú..

-Thôi mà...hôm nay là chủ nhật rồi đấy!..đi đi mà

-k đi

-Đi mà..năn nỉ

-k đi đâu...tớ mệt lắm

-k đi thì đừng trách nhé,,tui cù léc đấy

”Ôi...nó sợ nhột!

”

Ngồi bật dậy mệt mỏi..nó quơ tay tìm cái kính ngó ơ là ngó mang vào

-Bà k bỏ 2 cái đít chai ra dc à?

-Vô duyên!

Nó bỏ ra ngoài...

-Tui xếp hành lí cho bà luôn đấy nhé

Giao Giao nói với theo

Hấn và Minh Hoàng đang chơi bóng rổ phía bên ngoài

đứng nhìn từ xa...hấn quả là rất phong độ...và bản lĩnh nữa..

đúng là 1 người chồng trong mơ ước..

Giao Giao tí tởn chạy ra chỗ 2 ng họ

-k đi picnic hả 2 người kia?

Minh Hoàng ngạc nhiên..

-Hôm nay đã là chủ nhật rồi à?

-Ừ..đi k?

-Tui mệt lắm..tui ở nhà...-hấn bỏ trái bóng xuống và đi vào trong.!

-Cái thứ BĂNG THÀNH TINH NGÀN NĂM-Giao Giao nghiêng răng kết kết..

-Còn cậu? Đi k?-Quay sang Minh Hoàng đang rùng rục cháy

-Thôi! tui ở nhà luôn...làm biến lắm...lè lè

Cậu ta vui tươi chạy vào trong

-Hồi....Nhiều khi tui nghi ngờ giới tính 2 người này ghê..cha Minh Hoàng cứ bám cha Vũ như sam á!

cô bé lấm bầm rồi đi vào nhà...

Nó thay 1 cái quần sort ngắn ngang gối và đi đôi giày thể thao..trông khá sành điệu đó chứ

Nếu nó k ở bộ dạng xấu xí thì chắc hẳn ai nhìn vào cũng đoán là 1 tiểu thư chính hãng..hấn nhìn nó từ đầu tới chân!

-Đi picnic à?

-Ừ.

-Sao nay đổi tính à

-Nhiều chuyện!

-sao cậu k hỏi tui sao k đi

Nhìn hấn với vẻ ngạc nhiên..mà như muốn ăn tươi nuốt sống

-Cậu có vấn đề chỗ nào à? đi hay k mắc zì tui hỏi!

-Cái con nhỏ này!

-Lớn rồi! làm giấy chứng minh rồi..

Nó quẩy 2 cái vợt rồi đi vào trong

Hấn cũng tò tò đi theo

-Tui k đẹp trai tí nào sao?

-Đẹp k liên quan gì tui?

-Sao cậu k đồ nhĩ? đáng lẽ phải bám theo tui...xin chữ kí hay đề nghị hẹn hò gì gì đó chứ

Nó trợn mắt

-Cậu đang làm phiền tui đấy.!

Hắn quē quē...bỏ vào trong!

-K đi thật hả 2 ông kia?

Hắn lưỡng lự..nhưng nhìn bản mặt khó ưa của nó..hắn cóc thēm đi!

-k đi

-Còn mình Hoàng?

Giao Giao lém lỉnh

-picnic nhất định sẽ rất rất rất là vui đấy..vui ơì là vui luôn

Minh Hoàng 2 tay đan vào nhau..nữa muốn đi..nữa muốn k

-Nhanh soạn đồ đi tụi tui đợi!-Giao Giao giục!

1s,2s,3s...hắn cười nhếch môi

-Nó k đi đâu..khỏi rủ..mày nhỉ?-Quay lại nhìn Minh Hoàng đầy ự tin..

nhưng anh ấy đã biến mất vào trong

khi trở ra với 1 cái balo trên lưng

-Trời...may đi bỏ tao thật à?

Minh Hoàng gãi gãi đầu

-Bằng tăng k thể tới tây thiên đc...xin lỗi bỏ cuộc giữa đường

cậu ta cười rồi bỏ ra xe....

Bỏ 1 mình hắn ở nhà...

-Bye bye ông nhá...BĂNG TINH-Giao Giao chào tạm biệt hắn

cuộc picnic diễn ra ở 1 khu rừng khá rậm rạp với rừng cây um tùm và bầu khí quyển trong lành...

mọi vật đang rất yên ả và tràn trề nhựa sống

Trường nó dựng 1 ngôi Trại lớn cạnh cây bằng lăng lấm lấm tím hoa..cũng khá đông đúc học sinh

xung quanh là các trường làng khác đang hì hục đồ lều...

Huệ Chi đứng cạnh nó..đưa cho nó 1 chai nước khoáng,cười hiền hậu

-Cho cậu này

-Cảm ơn..-Nó lịch sự đón nhận chai nước

-Cậu ở cùng nhà với Nguyên Vũ à?

-Ừ.!

-Có vui k?

-đừng hiểu lầm..chúng tui ở cùng nhà chứ k cùng phòng!

Như hiểu đc điều Huệ Chi cần biết..nó đáp gọn lộn

-ồ..mình chỉ tò mò thôi!

Nó rất k hài lòng khi bị hạch sách như thế..hay k thích Huệ Chi hỏi về hắn

Có trời mới biết!

Buổi tối...lửa trại nổi lên khắp nơi,cả 1 vùng trời rừng rực cháy

nơi này cũng k cách xa khu nhà của nó là mấy..nhưng y hệt tách biệt với thế giới bên ngoài

Những trò chơi nhân gian đc bày ra với những giải thưởng kỉ niệm rất đáng yêu...
trường làng thi nha chơi kéo co..rồng rắn..
cuộc sống bộn bề chốn thị thành sao có thể bắt gặp những hình ảnh đẹp như thế?

Nó lay vai Minh Hoàng

-Cậu biết chơi cái đó k?

Chỉ tay về phía hội người chơi cà kheo..nó hỏi

-biết chứ...mình là cao thủ đấy

-Chơi cho tớ xem đi-Nó đề nghị

Sững người trước sự hòa nhã của nó..như ngạc nhiên..

vẻ lạnh lùng hàng ngày đang dần dần biến mất.!

-Được thôi!-Minh Hoàng nhanh nhẩu chạy về phía đám đông

Nó cũng tiến lại gần đấy.chăm chú theo dõi

Cậu ấy đi rất đẹp..nhưng cũng rất ngộ..đôi lúc vẫn bị ngã nhưng vẫn tươi cười y hệt 1 đứa trẻ ngây thơ

-Minh Hoàng quả là rất đáng yêu!-Giao Giao bỗng nói

Nó vẫn k nói gì

-Có phải cậu lại nhớ supper man của cậu k?

-....

-Đã 5 năm rồi..chắc gì cậu ấy sẽ trở về chứ

-Tớ tin 1 ngày nào đó mình sẽ gặp lại cậu ấy

Vỗ vai người bạn thân ..cô an ủi

-Đừng buồn nữa,..mọi việc sẽ qua mau thôi!

Cuộc trò chuyện của 2 đứa bị cắt ngang khi Minh Hoàng trở lại..

trên tay cầm 1 chiếc vòng đc kết bằng những đóa hoa tươi xinh xắn

-Cho cậu này!

Cậu ấy nhẹ nhàng đặt vòng hoa lên đầu nó

giao Giao thoáng sững sờ...cô cứ nghĩ cậu ấy sẽ đặt vòng hoa lên đầu mình chứ!

có chút thật ọng và bối rối!

-Đẹp thật đấy-Minh Hoàng buột miệng khen...

trong bóng tối heo hắt...vẻ đen đúa nó cố bơi lên người cũng k hiện rõ..thoát ẩn thoát hiện..nhìn nó lung linh biết mấy!

Như nhận ra điều bất thường của Giao Giao...nó nhẹ nhàng gỡ vòng hoa xuống..đội lên trên đầu cô bạn nhỏ..nhẹ nhàng

-Cảm ơn..nhưng tớ k hợp với cái này...Giao Giao đội là thích hợp nhất

Nó bỏ vào trong

3 người 3 tâm trạng

sao cậu ấy k nhận vòng hoa của mình tặng? cậu ấy k thích nó sao?

sao Minh Hoàng lại tặng vòng hoa cho Tiểu Từ? cậu ấy thích Tiểu Từ sao? sao mình có vẻ k vui vậy nè?

Giao Giao thích Minh Hoàng sao? cũng tốt...còn mình..mình cần ai? supper man..cậu có trở về k?
mỗi người 1 cảm xúc...1 tâm trạng khác nhau!

Ngồi trên tảng đá cạnh cây bằng lăng..nó khẽ hát..bài hát mà nó yêu thích La La love on my mind

” There is only....la la love in my mind

Gonna leave my..la la love on the line

Baby just surrender..

You

ll be la lucky tonigt..

Looking out for...oohla la la famour

And i

m gonna la la love you toujours

There

s no doubt it..

You

re the la love of my life

....

”

-k nghe giọng hát cậu ngọt ngào đến vậy đấy!

thoáng giật mình..nó sống người

-Khuya rồi..sao cậu chưa ngủ?

Huệ Chi mon men..ngồi cạnh nó..ngây thơ đáp

-Mình muốn đi đến cây cầu nguyện

-cây cầu nguyện?

-Ừ..ở đây có tương truyền là cây cổ thụ ngàn năm trong rừng sẽ giúp ước mơ chúng ta thành hiện thực

-Thật ư?-Nó mừng rỡ

-Mình chỉ nghe nói

-Cậu biết đường đi k?

-Đương nhiên..mình sinh trưởng từ nhỏ ở nơi này mà

k biết đó có là sự thật k..nó luôn nuôi 1 hi vọng..1 gđ hạnh phúc

mẹ nó..sẽ ở bên nó mãi mãi

-Chúng ta sẽ đi chứ?-Huệ Chi hỏi

-Ừ...nhất định!

Nó phấn khởi..dù là 1 hi vọng mong manh nó cũng k từ bỏ

1 khao khát của cô bé muốn có ba..mẹ..có 1 gđ hạnh phúc

Huệ Chi dẫn nó đi đến cây cổ thụ lớn tuổi..đường rất khó đi..

những bụi gai chông chênh đôi lúc làm chân nó sụt máu..

nhưng nó vẫn đi..và nuôi 1 hi vọng nhỏ trong lòng

Niềm háo hức của nó k biết bao nguy hiểm đang rình rập

-Đến rồi!-Huệ Chi chỉ tay vào cây cổ thụ lớn...

-là nó sao?-Nó ngạc nhiên

-Ừ..cậu cầu nguyện đi!

Nó chấp tay..thành tâm cầu nguyện..nhớ đến mẹ mà nước mắt nó lưng tròng

-Thôi chết rồi..hoa tai của mình-Huệ Chi sưng sồ tai khi đôi hoa tai chỉ còn 1 cái

-Sao thế? cậu có chuyện gì à?

-đôi hoa tai mà ba mình tặng hồi sinh nhật rớt đâu rồi...nó rất có giá trị kỉ niệm với mình

Bỗng nhớ đến chiếc nhẫn mà ba nó tặng..nó đã k mang theo.

Như có chút đồng cảm..nó dịu dàng

-Đừng lo..chúng ta sẽ tìm nó chứ?

-Ừ..cậu cứ ở đây cầu nguyện..mình đi tìm nó rồi sẽ quay lại đón cậu!-Huệ Chi mếu máo

Nó thực sự tiếc nuối cho món quà kỉ niệm vô giá...nó hiểu đc..món đồ mình yêu thích mà đánh mất sẽ đau khổ như thế nào mà

-Tớ đi tìm cùng cậu..2 người tìm sẽ nhanh hơn!

-k đc..lỡ cậu lạc thì sao? hay để mình tìm đc rồi quay lại rước cậu

khẽ lưỡng lự..nó gật đầu

-Ừ...tớ chờ cậu

Nó ngồi phía dưới gốc cây cổ thụ chờ Huệ Chi trở lại....

và nó..k biết nơi này là nơi nào...lạ lẫm..và âm u!

~~

-Đồ ngu!-Huệ Chi móc trong túi áo chiếc hoa tai còn lại..cười nham hiểm rồi trở về trại!

Đã 3 tiếng...nó bắt đầu cảm thấy bất an..

-Huệ Chi..cậu ở đâu?..Huệ Chi??

tiếng gọi nhỏ bé của nó k tiếng người đáp

chỉ có tiếng vọng lại của núi rừng!

-Huệ Chi à? cậu đâu rồi?

Như k còn kiêng nhẫn chờ đợi...nó cố tìm lối ra

nhưng 4 bề toàn là cây và chỉ cây...nó biết đi theo lối nào

con bé yếu đuối đang đối đầu với nỗi sợ hãi..

Bóng tối...đang bao trùm lấy nó

-Lạnh..Tiểu Từ lạnh lắm ba ơi..mẹ ơi.....

Nó khóc rưng rức...nó nhớ mẹ...và nó sợ lòng dạ của con người!

~~

-Nè..tiểu từ đâu?-Giao Giao bật hét lên kinh hoàng khi k thấy nó

-Chắc cậu ấy đi đâu xung quanh đây thôi-Minh Hoàng trấn an
-Nhưng đã dọn xong trại..gần về rồi..cô ấy ở đâu chứ-Giao Giao lo lắng
-À...Lúc hừng sáng tớ gặp Niệm Từ..cậu ấy nói về trước có chuyện gấp-Huệ Chi thông báo
-k thể nào...nếu đi cậu ấy nhất mình nói vs tui-Giao Giao quả quyết
-thật mà...cậu ấy nói với mình như thế-Cô đang cố gắng thuyết phục
-Mong là k có chuyện gì!-Giao Gioa lo lắng
-Hay về nhà thử xem đã!
Khẽ gật đầu..cô bé tiếp
-Tiểu Từ..cậu đừng xảy ra chuyện gì nhé!!!
Chiếc xe từ từ lăn bánh khỏi khu rừng ấy
bỏ lại tiếng gọi não nề...tiếng kêu cứu thảm thiết của cô bé nhỏ!

~~

-Cứu tớ với....
Hắn bật dậy khi nghe tiếng gọi ngặt nghèo của 1 người con gái..giọng nói rất quen
Bồn chồn lo lắng....
-con nhỏ khó ưa...sao giờ này chưa về nữa...

~~

Minh Hoàng và Giao Giao chỉ kịp vút túi hành lí xuống nhà..chạy thẳng vào trong gọi lớn
-Tiểu Từ...cậu về chưa? Tiểu từ?
hắn mừng rỡ chạy ra..nhưng có chút hụt hẫng
-Sao chỉ có 2 người? Nhỏ khó ưa đâu?-Hắn lo lắng hỏi
-Cậu ấy vẫn chưa về sao?-Giao Giao lay mạnh người hắn hỏi
-Có chuyện gì vậy?
-Sáng nay khi dỡ trại đã k thấy cậu ấy..Huệ Chi bảo cậu ấy về trước rồi nên tụi mình về đây tìm-Cô bé khóc nức nở
-Có chuyện gì vậy trời..cậu ấy ở đâu-Minh Hoàng bồn chồn
-Để tớ quay lại khu rừng ấy tìm..nếu lâu quá k thấy tớ về thì báo cảnh sát nhé!
Hắn nói rồi chạy đi như bay
”con nhỏ khó ưa...câu k thể xảy ra chuyện gì chứ?
”

32. Chương 32

Hắn cứ thế mà chạy...mà k hiểu tại sao mình lại lo cho con nhóc khó ưa đó đến thế?
Khu rừng vắng lặng..những cơn gió heo hắt thổi lạnh cả người..
Nó buồn mình trong cái tối lạnh lẽo để tìm đường sống..nó gọi..nhưng k ai nghe thấy
-Ba..mẹ..Giao Giao..cứu tớ với....Mẹ ơi..con lạnh lắm...

Nước mắt lo sợ thì nhau là chã rơi...nó k còn chút sức lực để phản kháng nữa

-Nè..nhỏ khó ưa..cậu ở đâu đấy?? có nghe tui gọi k?

Có nghe lắm k? có người đi tìm nó?

là thật hay chỉ là ảo giác của con người sức tàn lực kiệt?

-Nhỏ khó ưa..cậu ở đâu??? nghe gì k??-Hắn ra sức gọi..nhưng k 1 tiếng đáp

-Nếu cậu còn muốn sống thì lên tiếng đi....

Nó chỉ nghe thoang thoang tiếng gọi...nó muốn hét lên

"tôi ở đây

" nhưng k còn đủ sức

Cái giá lạnh..cái đói và khát đang xâm chiếm cơ thể

nó hoàn toàn gục ngã

-Ne..tĩnh lại đi..nhỏ khó ưa...tĩnh lại đi-Hắn mồ hôi nhễ nhại trên trán..đang gọi nó trong thổn thức

-Là cậu sao? có phải cậu k? supper man?

nó chỉ nói đc câu nói đứt đoạn như thế và ngất hẳn

Hắn bế nó trong lòng và chạy ra trước cơn mưa đang ùn ùn kéo đến

Mưa đập vào mặt hắn ..đau và rất inh ỏi

những cái trượt chân ngã...và hắn vẫn kiên cường...

Máu từ bàn chân mon men cà vào đá cũng tuôn ra...

-Nè..k đc ngủ đấy..tĩnh lại đi...tui là supper man..tui k cho cậu ngủ đâu đấy....

Hắn dốc sức bế nó chạy thật nhanh..cái lạnh và đau đang thấm dần vào cơ thể!

Bệnh viện!

-Nguyên Vũ..cậu mau đi tẩy trùng vết thương đi-Giao Giao lay lay hắn bảo..

bệnh viện đông đúc người...phần lớn lớp 10A1 và cả 1 số ít lớp Huệ Chi cũng đến

cuộc vui xảy ra chuyện ngoài dự tính

huệ Chi h' đang rất lo âu..và sợ hãi

mỗi người 1 tâm trạng

Hắn mặc kệ vết thương.

chân k rời bước khỏi phòng cấp cứu

-Khi nào cậu ấy k sao tớ mới yên tâm-chỉ vắn vện nhiều đó và k aj khuyên nổi

Giao Giao đang thực sự rất bức xúc..bản tính nam nhi của cô bé k cho phép người bạn thân của mình bị tổn thương

bước đến bên Huệ Chi..Cô thẳng tay tát 1 bạt tai thật mạnh vào mặt cô ả..lớn tiếng đe dọa

-Ai cho mày cái tư cách đụng vào bạn tao?-k còn là 1 cô gái hiền lành dễ thương nữa..

1 cái tát tiếp theo..cô dùng tất cả nổi tức giận..ức chế trút lên người Huệ Chi..

cô gái ấy chỉ biết co rúm người..mà k phản kháng

tập thể 10A1 cũng như các lớp # cũng k dám xen vào.vì cơn giận của cô đang lên tới cực điểm

-Tao nói cho mày biết...mày biết mạng của Nó đáng giá bao nhiêu k? nó mà xảy ra chuyện gì chôn cả dòng cả họ mày cũng k đủ đâu đây! đồ ngu xuẩn..hay thôi những trò ti tiện đấy đi

Huệ Chi nhìn hấn thiết tha và xuấ hổ

những việc cô ấy làm cũng chỉ vì thích..cảm thấy thích hấn thôi! nhưng sự việc quá nghiêm trọng!

Hấn ngăn bàn tay của Giao Giao lại..lạnh lùng nói

-Đủ rồi..quan trọng giờ là cậu ấy tỉnh lại.!

Rồi quay sang Huệ Chi như răng đe

-Lần thứ 2...tôi đảm bảo mạng của cậu sẽ k còn đâu! Tôi hận nhất là kẻ đã đụng đến bạn tôi!

1 ánh mắt sắc lạnh và giọng nói lãnh đạm vang lên..

cô bé ấy chỉ biết bật khóc và chạy đi che nỗi xấu hổ!

từ nay chừa cái tình yêu mù quáng đấy!

Nó tỉnh lại trong cơn đau nhức...

sau 1 đêm hồi sức...

-Cậu k sao chứ?

-Cứ ngỡ là chết rồi

Hấn cười

-Cho chừa...k biết cái gì gọi là picnic thì đừng có đi!

-Ồ hay..tui là bệnh nhân đấy..đừng có móc méo nữa đc k

-ok ok....

Hấn thôi ghẹo nó khi thấy nó nhắm nghiền mắt trong cơn mệt mỏi

-Nếu tháo cặp mắt kính ra sẽ như thế nào nhỉ?

Hấn lăm bắm rồi định đưa tay tháo cặp kính thì....

-Nè..cậu định làm gì tui zậy?-Nó mở to mắt nhìn hấn

-Ờ..ơ...thấy...thấy con kiến..định...định...

hấn ấp úng như gà mắc tóc

Nó bấu môi

-Đừng có mà dờ trò dè sòm nhá...

Hấn đỏ mặt...kí đầu nó

-Ngủ đi! nhiều chuyện quá

!!!!

33. Chương 33

Sau bao ngày hồi sức nó cũng có thể đến trường..

Huệ Chi vẫn lăm lét nhìn nó..hình như vẫn k phục..nhưng k giám làm gì!

-Nó chỉ là 1 con nhóc xấu xí nghèo hèn..lấy tư cách gì tranh với Huệ Chi của chúng ta

-Đúng....đúng vậy!

Những cuộc đối thoại ngắn gọn như vậy cứ hay xuất hiện trong trường..nó nghe..và nó chẳng cần để ý!

Nhàm rồi cho những con người như thế!

Lớp 10a1 hôm nay xôm tụ hăng..khác thường nữa

hắn cũng k móc méo nó như mọi ngày...nhường cả hơn nữa bàn cho nó nữa....như nhận đc sự bất thường này..có cong môi hỏi

-Nay nào cậu có vấn đề gì trầm trọng hả?

Hắn nghe nó nói..k tức sùi bọt mép như mọi hôm mà cười tí ta tí tởn

-Bạn Niệm Từ đã khỏe hẳn chưa mà đã đến lớp rồi

-Trời ạ..nay cụ tổ KHÙNG nhập vào người cậu à?-Nó trố mắt

Hắn cười nham nhở

-Bạn bè...quan tâm lẫn nhau thôi

Nhìn cái điệu bộ của hắn...nó gãi gãi đầu lẩm bẩm

-Nhìn cậu y hệt thằng điên vừa trốn trại!

-Thôi..hôm nay k cãi nhau với cậu..dưỡng sức đi..khỏe rồi mình chiến

-Khùng

-Cậu nói gì?

-Tui nói cậu khùng!

-Ừ

-Trời ạ..k có ai khùng như cậu!

-Làm sao có đc

Hắn cứ cười cười như thằng bệnh á...nó thấy ghê ghê với cái thái độ này..vội vàng cấp sách xuống chỗ Giao Giao ngồi..

-Cái thằng cha Vũ nay điên điên sao á?-Nó hỏn hển

-Hi...hắn ta chỉ quan tâm tới bà thôi

-Có à?

-Có..hôm ở bệnh viện hắn ta mặc kệ vết thương mà lo cho bà k đấy

-Tốt thế cơ

-Đừng có ác cảm với người ta nữa

-Để suy nghĩ lại!

Cuộc đối thoại của nó bị cắt ngang khi cô chủ nhiệm bước vào lớp!

Cả lớp nó dạo này bớt cá biệt hăng...chăm học hơn hăng

Và cũng k phải là dốt..mà là lười...ai cũng rất có tổ chức học hành...nhưng k biết tại sao lại bỏ liêu như thế!

~~

Văn phòng Hiệu Trưởng

-Chào thầy!

-Chào ông...cho hỏi ông là...-Thầy HT bất ngờ trước người đàn ông lịch thiệp trước mặt..xung quanh còn có vài cận vệ...thăm nghĩ..có lẽ là nhân vật lớn..

-Tôi là Hoàng Nguyên..là trợ lí của chủ tịch Hạ Niệm Nam..người đầu tư vào Royal..chắc hẳn trong nên giáo dục thầy biết ngôi trường đấy chứ?

-Đương...Đương nhiên rồi

Hấp tấp và vụng về..

-Mời ông ngồi..

trợ lí Nguyên nhẹ nhàng ngồi xuống ghế đối diện..

-Chẳng hay...ông Hoàng đến đây k biết có chuyện chi?

-Tôi đến tìm người!

-Tìm người? k biết Ông đây tìm ai?

-1 người rất quan trọng đối với chủ tịch Hạ..

-Người..người quan trọng sao?? sao lại ở ngôi trường nghèo nàn như vậy?

-Cái đó thầy k cần biết..có phải trường mình vừa nhận 2 học sinh mới

Lục lại sổ từ..Hiệu trưởng gật đầu

-k phải 2..mà là 4

-4 ? thế trong sổ đó có ai tên Lại Giao Giao k?

-Có..có...

-hiện giờ cô bé đó đang học lớp nào?

-Hình như..là 10A1..

-Đc rồi..cảm ơn thầy

-Để tôi đưa ông Hoàng đây đến

-k cần thiết..chúng tôi tự biết đường..phiền thầy quá!

Nói rồi người trợ lí ra hiệu cho các vệ sĩ bắt đầu công việc!

-Niệm Từ..em không sao chứ

-Em không sao ạ..cảm ơn cô!

Cô khẽ gật đầu..rồi nhìn Giao giao = ánh mắt tha thiết

-Giao Giao,,cuộc thi Miss Idol sắp sửa đến nơi..em chuẩn bị đc gì chưa?

Giao Giao lắc đầu...

-Em phải cố gắng đoạt danh dự cho trường mình chứ!..cô rất có lòng tin với e..trường chúng ta rất cần khoản tiền đó để Tu Sửa

Giao Giao k đáp mà chỉ lặng yên

Bỗng ngoài lớp có người ra hiệu cho cô giáo ra ngoài...

Chỉ 1 chốc sao..cô đã trở vào với nhiều người khác...ăn mặc sang trọng và lịch thiệp

Thoáng nhìn thấy người đàn ông đó..

Nó khẽ chui xuống lòng bàn miêng hét nhỏ

-Trợ lí Nguyên?

Nó hoảng hồn khi thấy ông ấy...trốn và chỉ biết trốn

Cô bé Giao Giao thì k hay biết chuyện gì..chỉ cảm thấy lạ trước thái độ của nó

Người đàn ông đó là ai? sao nó lại sợ như vậy chứ

Có dự cảm k hay xảy ra..

-Chào các em..hôm nay trường chúng ta có khách quý..đây là trợ lí của Chủ tịch Hạ Niệm Nam..cha của Hạ Niệm Từ mà cô đã kể với các em.....

Đưa tay ngăn lời giới thiệu của cô..Ông đảo mắt 1 dòng trong lớp

định ánh nhìn tại Giao Giao...ông bước xuống

Cô bé chỉ thấy sức ép ngày 1 gần hơn..chỉ kịp kêu lên 1 tiếng

-Trời!

Vậy là lộ rồi sao?

-Chào tiểu thư..Lại Giao Giao-Ông ấy lễ phép nói

Cả lớp và cả cô giáo chủ nhiệm cũng ngân ngơ..k hiểu chuyện gì đang xảy ra..và cái cách xưng hô của ông ấy với cô bé..

Chỉ biết lặng thình quan sát!

-Ông..ông là ai?-Giao Giao đang sợ tái xanh mặt

-Tôi là Hoàng Nguyên..Trợ lí của chủ tịch Hạ Niệm Nam..cha của tiểu Thư Hạ Niệm Từ..bạn thân của cô!

-Bạn thân...hạ Niệm Từ...Từ...?-Cô giáo chỉ biết há hốc mồm

sự xuất hiện đột ngột của những người đàn ông Lạ ở lớp 10A1 làm cho mọi người tò mò hơn

các lớp # cũng tụ về xem chuyện!

-Tôi nghĩ ông..ông nhầm người rồi..hơ hơ...tui...tui sao...sao có thể quen biết đc Hạ tiểu thư chứ..

-Phải đấy ông Hoàng...có việc gì đó nhầm lẫn ở đây chẳng?-cô giáo k tin trước những gì mình đã nghe..hỏi lại

-Xin lỗi cô..và cả tiểu thư đây nữa..tôi k hề nhầm lẫn và tôi đã hoàn toàn xác minh Tiểu thư Lại Giao Giao đây chính là bạn thân rất thân của Hạ tiểu thư..

Giao Giao vò đầu rút tóc..

-Tui...tui nói..ông nhầm người rồi...

Cả lớp cũng gất đầu lia lịa..các lớp # cũng k biết chuyện gì đang diễn ra

Cũng đúng..ai lại k biết con gái cưng của Hạ Niệm Nam cao quý thế nào? sao lại đến ngôi trường tồi tàn thế này đc!

Cô bé Giao Giao cứ cố sức biện minh!

Nhưng vô ích

Trợ lí Nguyên rút tâm hình của cô ra..và đó chính là bằng chứng hữu hiệu buộc tội cô

-Đây chính là ảnh của Lại tiểu thư do chính Lại phu nhân đưa cho tôi! còn có gì nhầm lẫn k? thưa tiểu thư? k còn đường chối cãi..cô biết sớm muộn cũng trốn k thoát

Mọi người như đang nín thở...đã có 1 nhân vật quan trọng bị

” Lòi Đuôi

”

-Đúng...chính là Tôi!

-Trời ơi!

Cả lớp..à k...toàn bộ mọi người chứng kiến sự việc này giờ la lên kinh hoàng!
 Cô giáo như k tin vào tai mình..liên tục vỗ vào mặt xem có nằm mơ k
 hẳn và Minh Hoàng cũng nhìn nhau..bất ngờ và thú vị lắm chứ
 -tao đã nói thân thể họ k bình thường mà-hắn rỉ tai thằng bạn nói nhỏ
 Gật đầu hài lòng..Trợ lí Nguyên tiếp
 -Thất kính với tiểu thư..mong tiểu thư bỏ qua cho!
 Cô xua xua tay..giờ còn ở đó tính sổ gì nữa..quan trọng là nó...chắc hẳn ông ấy đã biết nó ở đây rồi
 -Ông đến tìm tôi làm gì?
 -Tôi nghĩ tiểu thư đây đủ thông minh để biết chúng tôi đến đây vì chuyện gì chứ?
 -làm sao tôi biết đc-Cô gắng chối cãi
 -Chúng tôi! ĐẾN ĐÂY ĐỂ ĐƯA NIỆM TỪ TIỂU THƯ VỀ
 -TRỜI Ạ!!!!!!!!!!!!!!-lại 1 lần nữa đám đông hét lên
 Cô giáo đang rơi vào trạng thái cà lăm
 -Hạ...hạ...hạ Niệm....Từ....????
 Trời đất ơi 1 ngôi sao sáng chói # tiếp tục xuất hiện!
 -Tôi k biết cậu ấy ở đâu-Giao Giao phẩy tay bảo
 -Chắc chắn tiểu thư ấy ở đây!
 -tôi bảo k có mà
 -Chắc chắn! Hạ tiểu thư đang trong lớp này
 -Hả????-Cô la lên...hình như sắp ngất vì xúc động
 -k..k thể nào..tôi..tôi biết Hạ tiểu thư và lớp này k có ai xinh đẹp như cô ấy cả
 -ông nghe chưa? Trợ Lí Nguyên?
 Như bỏ ngoài tai những lời nói chân thành của cô chủ nhiệm..ông ta lớn tiếng thông báo
 -Tôi biết tiểu thư đang ở trong số các học sinh này! Tôi cho cô 3 ngày để suy nghĩ lại..có trở về hay k..nếu
 cô k về thì tôi k dám chắc chủ tịch Hạ sẽ làm gì ngôi trường này!
 Để lại cơn bàn hoàng cho mọi người..ông ấy bỏ đi

34. Chương 34

Khi ông ấy đã rời khỏi cũng là lúc ánh mắt của mọi người đổ dồn về phía cô
 -Giao Giao...thì ra..em là bạn thân của Hạ Niệm Từ..trời ơi-Cô Ơm giao Giao xúc động mãnh liệt
 -Thì ra thân thể cậu k bình thường
 -Tỏa sáng!!!
 -Ôi...Supper Start
 Mọi người như vẫn còn mơ ngủ..Giao Giao nhìn nó đầy bất an
 -Ông ấy đã biết!
 Nó chỉ nói nhiều đó..lặng lặng thở dài!

-Khấu Nguyên Vũ!-1 tiếng hét kinh hồn vang lên nghe chói tai làm sao?
 1 người đàn bà còn khá trẻ đang xông vào lớp
 Hấn chỉ kịp hét lên kinh hoàng
 -Diiiiiiiiii
 Cả lớp lại 1 lần nữa bị sốc...
 -Chuyện...chuyện gì nữa...nữa...vậy..trời-Cô cà lăm
 -Cô đây là chủ nhiệm lớp này hay sao?
 -Chính là tôi..chẳng hay quý bà đây là
 -Tôi tên Đỗ Bảo Mộc Miên..là dì ruột của Khấu Nguyên Vũ!
 Dì hấn vừa nói vừa chỉ tay về phía hấn và Minh Hoàng!
 -Chẳng hay cô đến đây vì chuyện gì?
 -tôi đến chưa cháu tôi về! nó k thể học ở 1 nơi như thế này đc
 -Về? về đâu?
 -Royal!
 -Trời đất ạ.....-Cả lớp như k còn đủ bình tĩnh..đang rất rất rất xúc động khi nghe đến 2 từ
 ” Royal
 ” đấy
 kéo tay đứa cháu cứng...bà ta tiếp
 -Con bỏ việc hôn nhân với Hạ Niệm Từ để chạy đến đây à
 -Chúa!!!!
 h tới phiên nó và Giao Giao hét lên
 -cái gì mà hôn nhân?-Giao Giao đấm chính lại
 -Cháu tôi chính là vị hôn phu của Hạ tiểu thư..2 gđ đã bàn xong tất cả
 trời đất quỷ thần..nó đâu ra 1 tên hôn phu hờ vậy
 Cô chủ nhiệm k còn đủ can đảm để nghe tiếp
 trong 1 ngày liên tục 3 ngôi sao tỏa sáng xuất hiện trong lớp cô...hơ hơ..vậy mà cô k hề hay biết!
 -Minh Hoàng..cháu cũng a Dưa theo thẳng nhóc này hả
 Minh Hoàng gãi gãi đầu...né tránh
 -Theo Dì về
 -Thôi mà dì
 -Nhanh..Dì biết người của ông chủ Hạ cũng đến đây rồi.nếu cháu còn k về..Dì k biết mẹ cháu sẽ làm gì nữa!
 -Thôi mà..cháu k muốn kết hôn
 -Muốn hay k cũng phải về! cháu bỏ đi 1 mạch vậy cả nhà lo cho cháu lắm
 -Cháu k về!
 -Đừng để Dì phải dùng bạo lực!
 Hấn nhăn mặt....Nhìn Minh Hoàng cũng bất lực

thế là đành cuốn gói theo Dì hân về Royal!

-Trời đất ơi...chuyện...chuyện gì...đang xảy ra...vậy nè???-Cô lảo bảm nhiều đó rồi ngất chắc vì quá xúc động!

35. Chương 35

Nó nhắm nghiền mắt lại...những giọt nước mắt cảm cực cuối cùng cũng tuôn ra..

Nó đã cố gắng quên...nhưng sao ông ấy lại tìm nó..đưa nó trở về địa ngục trần gian k lối thoát..để dày vò nó

-Tiểu Từ...cậu k sao chứ?

-Hết rồi..mọi thứ lại trở về quỹ đạo của nó

-Vậy giờ chúng ta làm sao? hay là cậu đừng lộ diện

-Chắc hẳn ông ấy sẽ dùng mọi thủ đoạn để bắt tớ trở về..tớ k muốn người vô tội bị tổn thương!

-Vậy cậu định làm gì?

Nhắm mắt lại cho nước mắt rơi...con bé lạnh lùng ngày nào đang rất hệt hăng

-Cái gì cũng có 1 cái kết!

-Vậy cậu định trở về sao?

-Gọi cho ông ấy..tớ muốn 1 cái hẹn!

-Ok....

Giao Giao móc chiếc dt ra liên lạc với trợ lí Nguyễn

Mọi việc đến hồi phải giải quyết

Lột lớp hóa trang ra..bộ mặt này..đã lâu lắm k xuất hiện

buộc mái tóc gọn gàng...che đi đôi mắt mọng đỏ..nó đến nơi hẹn!

-Tiểu thư đã đến!

-Như ý ông! Trợ lí Nguyễn

-Xin lỗi vì đã làm khó cô!

-Tôi sẽ k trách ông!

-Ngày mai tôi sẽ cho vệ sĩ đến đón cô về

-k!

-Thế nào? cô định k về à? cô muốn ngôi trường ấy tan nát sao?

-k tôi k có ý như thế

-tiểu thư..ý cô là sao?

-Hãy để cuộc thi Miss Idol kết thúc! lúc đấy tôi sẽ trở về

-Tôi k có quyền quyết định

-Hãy nói với ba tôi..nếu muốn ép tôi thì hãy chờ nhận xác của đứa con gái này!

Nó nhắm mắt..đập mạnh xuống bàn!

-Đc..đc..tiểu thư bình tĩnh..5 ngày nữa Miss Idol sẽ diễn ra..và khi kết thúc cũng là lúc cô phải trở về với thân phận!

Nó k đáp..lạnh lùng quay mặt bỏ đi!

hết rồi...ngày tháng tươi đẹp ở chốn này đã hết rồi

-Tiểu Từ..2 người kia đã đi

-Ừ..và họ cũng k phải người bình thường!

-Ừm..k ngờ..hắn ta lại là..

-k thể nào!

-Tớ biết người trong lòng cậu là supper man..nhưng đã 5 năm rồi..cậu nên quên đi

-Mặc tớ

-Ok..vậy cuộc thi Miss Idol lần này sẽ thế nào?

-Tớ k biết..tớ sẽ k tham gia

-Tại sao?

-Tớ k muốn!

-Cậu thừa hiểu tớ k đủ bản lĩnh đấu lại Thủy Linh mà

-Nhưng tớ thật sự k muốn....

-Mong là cậu suy nghĩ lại

giao Giao bỏ vào trong!

Tại sao lại là nó chứ?Nó thật sự rất phiền não với việc tranh chức đoạt quyền của những con người giàu sang!

Rồi cuộc thi mịs Idol cũng đến

Khán đài Royal Hoàn tráng và náo nhiệt...

Đúng là phong cách của 1 Ngôi trường Quý Tộc...

Hạ Niệm Nam tọa vị ở vị trí khách mời Vip kiêm chủ khảo cùng với hội đồng các trường!

Những cổ động viên đang hò hét cổ vũ...phần đông là học sinh Royal

-Nam nay..Niệm Từ k thi..liệu chúng ta có giành đc chiến thắng>

-Tớ chỉ yêu 1 mình Niệm Từ thôi

-Huhu tớ nhớ công chúa của tớ quá

Những học sinh Royal phần đông đều là fans hâm mộ của nó..và hs Minh Đức nghe rõ những cuộc đối thoại như thế

Họ cũng mơ ước 1 lần đc nhìn thấy Hạ Niệm Từ...

Giao Giao trước phòng phục sức như chờ sự thay đổi của nó

Nó giờ đang ở vị trí của cổ động viên..đang đứng cạnh HT và cô giáo chủ nhiệm cùng phần đông hs Minh đức...Lòng nó đang đấu tranh mãnh liệt lắm!

-Sau đây là phần thi của Trường THPT MArroy!-MC dùng Mic tăng âm,tiếng nói ông ấy vang khắp khán đài..

Khi vừa ngót đã có 1 nữ sinh duyên dáng bước ra với 1 điệu nhảy Rumbar khá đặc sắc

1 chiếc váy ngắn ngang đùi phồng to với tông màu hồng chủ đạo..cô gái nhảy rất cá tính và nhiệt tình

~~

-Nguyên Vũ..mày k đi xem cuộc thi Miss Idol năm nay s?-minh Hoàng hỏi hấn

-tao k đi

-Toàn là con gái xinh k đấy..tiếc nhĩ

-k có hứng thú

Hấn cứ lãnh đạm như thế

-Haizzz..thằng bạn của tao..tao biết mày vẫn còn nhớ đến tiểu công chúa năm nào...

-Mày thì biết cái gì?

-Bạn bè với mày bao năm trời k lẽ tao k biết..Cái móc khóa đó mày luôn mang theo bên người..đủ hiểu mày k quên dc cô bé đấy!

-Nhưng..cô ấy ở đâu? tao đã tìm cô ấy suốt bao ngày nhưng vẫn k có kết quả

Cô vai hấn..cậu ta bảo

-Quên dc thì quên đi..biết đâu người vợ mày sắp cưới sẽ đẹp hơn cô gái ấy trăm ngàn lần..

Nắm chặt móc khóa có Chữ

” Tiểu Từ

”

Hấn khẽ rơi nước mắt

-Nhất định tớ sẽ tìm dc cậu!

-Sau đây là phần thi của Trường Royal...Phần thi của Nữ Sinh Thủy Linhhhhhhh..và phần thi cuối cùng của Miss Idol năm nay sẽ là trường THPT Minh Đức

tiếng vỗ tay nồng nhiệt vang lên

1 cô gái đẹp thánh thiện bước ra với bộ váy xanh nhả nhận hờ vai ..nở 1 nụ cười đẹp duyên dáng..với chiếc guitar..cô ấy đang cất 1 giọng hát rất hay..rất ngọt ngào....

Những lời khen ngợi vang lên k ngớt

Những tiếng vỗ nhịp theo tiếng hát cũng vang lên k ngừng

thầy HT và cô chỉ biết thở dài thất vọng

-Cô ấy thật đẹp..Giao Giao sẽ k thể thắng...

Thầy thất vọng...và chán nản...trước khi đi thi/thầy luôn tràn trề niềm tin rằng sẽ chiến thắng..

thầy sẽ dùng số tiền ấy để tang trả cho ngôi trường..cho các hs có điều kiện học tập tốt hơn

Nước mắt bất lực lăn dài trên gò má gầy của người thầy vĩ đại

-Hết rồi!!!!

1 vệt nước mắt lăn dài trên má nó...

xiết nhẹ tay thầy à cô..nó khẽ nói

-Chúng ta..sẽ chiến thắng

Và nó bỏ đi!

-thật là 1 cô gái hoàn hảo..k hổ danh là Royal mà...1 phần thi thật đáng nể...và cuối cùng là...phần dự thi của trường THPT Minh Đức

tiếng Micro vừa ngớt cũng là lúc thầy HT lắc đầu bất lực!

Từ trong cánh gà..

1 thiên thần trắng bước ra..với 1 bộ váy trắng tinh khôi phủ qua gối

1 chiếc hoa quỳnh tím đính trên thân áo

1 màu trắng tinh khôi!

Đẹp...đẹp mê ly!

1 đôi mắt đẹp quyến rũ với hàng mi cong vun vút chứa nỗi buồn sâu thẳm
cô bé đó tiến đến chiếc đàn piano...

-người đó là ai???-Thầy ngạc nhiên...và chưa kịp định thần thì

-Tiểu Từ....là Tiểu Từ...

-Hạ Niệm Từ...cậu ấy trở về rồi

Tiếng Võ tay vang dội cả khán đài Royal...

-tiểu Từ...Tiểu Từ muôn năm!!!!

Và im lặng hẳn khi tiếng hát và tiếng đàn của nó cất lên

"Bao ngày Mẹ ngóng, bao ngày Mẹ trông, bao ngày Mẹ mong con chào đời,

Ấp trong đáy lòng, có chăng tiếng cười của một hài nhi đang lớn dần?

Mẹ chợt tỉnh giấc, và Mẹ nhìn thấy hình hài nhỏ bé như thiên thần,

Tiếng con khóc oà, mắt Mẹ lệ nhòa, cảm ơn vì con đến bên Mẹ...

Này con yêu ơi, con biết không? Mẹ yêu con, yêu con nhất đời!

Ngắm con ngoan nằm trong nôi, mắt xoe tròn, ôi bé cưng!

Nhìn Cha con, Cha đang rất vui, giọt nước mắt lăn trên khóe môi,

Con hãy nhìn kìa, Cha đang khóc vì con...

Một ngày tỉnh giấc, rồi Mẹ chợt nghe, vụng về con nói câu:

"Mẹ ơi!

"

Chiếc môi bé nhỏ thốt lên bất ngờ, khiến tim Mẹ vui như vỡ òa...

Đây là mặt đất, này là trời cao, đây là nơi đã sinh ra con,

Bước chân bé nhỏ bước đi theo Cha, bước chân đầu tiên trên đường đời...

Này con yêu ơi, con biết không? Mẹ yêu con, yêu con biết bao!

Hãy cứ đi, Mẹ bên con, dõi theo con từng bước chân...

Ngày mai sau khi con lớn khôn, đường đời không như con ước mơ,

Hãy đứng lên và vững bước trên đường xa.....

"

Tiếng đàn ngừng hẳn khoảng 10s cũng là nước mắt nó đọng trên khóe mi...

Nó cô gượng...nhưng nước mắt cứ thế tuôn

trong ghen ngào...nó tiếp

"Một ngày con lớn, một ngày con khôn, một ngày con phải đi xa Mẹ,

Bước chân vững vàng, khó khăn chẳng màng, biển rộng trời cao con vẫy vùng,
Một ngày chợt nắng, một ngày chợt mưa, lòng Mẹ chợt nhớ con vô bờ,
Nhớ sao dáng hình, nhớ sao nụ cười, nhớ con từng giây phút cuộc đời...
Này con yêu ơi, con biết không? Mẹ yêu con, yêu con nhất đời!
Ở nơi phương trời xa xôi, hãy yên tâm, Mẹ vẫn vui!
Từng dòng thư ôm bao nhớ thương, Mẹ nhờ mây mang trao đến con,
Chúc con yêu được hạnh phúc, mãi bình an...
”

Nước mắt lăn dài trên khuôn mặt của thiên thần nhỏ..
phần đông người xem..hầu như cả khán đài đều rơi nước mắt..
Nó nghẹn ngào..và ba nó..cũng đang rơi nước mắt
Những nỗi nhớ mẹ cứ thế ủa về
-Sao em lại chọn bài hát đó-MC xúc động hỏi nó
-Vì đó là bài hát...bài hát..-Nó nức nở
-Bài hát mẹ tôi...đã từng hát cho tôi nghe...và giờ...mẹ đã mãi mãi k hát nữa
Nó cười lãnh đạm..nước mắt nhớ thương rơi xuống khóe môi
Ném trả những vị mặn của nước mắt..Nó nhớ mẹ!
-thực là bài hát cảm động..em có thể...nói tên mình đc k>
-Tôi tên..Hạ Niệm Từ...
Tiếng khan đài vang lên dồn dập
-Niệm Từ...Niệm Từ
-Cô ấy trở về rồi
-Chúng tôi yêu cậu! Niệm Từ
Và phần tuyên bố kết quả
-Idol và vương miện năm nay..thuộc về trường..THPT MINH ĐỨC...chúc mừng
Thầy HT rơi những giọt nc mắt cảm động
-Cảm ơn..trường đã cho em cảm giác ấm áp và cái gì gọi là niềm vui...Niệm Từ...chào tạm biệt
Che đi giọt nước mắt..nó bỏ đi
Đau lòng...1 cái kết đau lòng!

36. Chương 36

Gục mặt xuống bàn tay..nó khóc rưng rức..
Nó thật sự yêu ngôi trường..yêu cuộc sống nơi đó..
-Nếu ba k yêu con thì xin đừng làm con đau nữa!!!!
Con nhớ ngày nào 1 thời đc ba yêu thương chiều chuộng..giờ chỉ sống trong nước mắt!
-Con gái..-ba nó nhìn nó đầy nhớ nhung

Nhưng đối trả là 1 ánh mắt sắc lạnh vô hồn!

-Ba vừa lòng chưa?

-Về nhà đi..con gái...con đừng đi nữa..ba rất nhớ con

Nó cười nhếch môi..cái nụ cười chát đắng..vì chủ nhân của nó thực sự k thoải mái

-Về? con có nhà sao?

-Kìa con? sao con lại nói như vậy?

-Ba đừng quên ngày ấy ai là người đuổi con đi..và con đã thề trước mộ mẹ..nếu 1 ngày người đàn bà ấy k ra khỏi nhà...đứa con này dễ k bao giờ trở về nữa

-Tiểu Từ..con muốn ba làm sao?

-Con chẳng có tư cách gì để yêu cầu ba cả.! và con cũng k thiết tha gì với niềm tin của ba! Ba chẳng hề tin con nói..dù chỉ 1 lần!

-Và đó là hình phạt thích đáng cho ba phải mất con

-Con k muốn nghe! và ba đừng làm phiền con nữa!

-Con muốn đi đâu và làm gì?

-Đâu cũng đc.miễn là con sẽ k bao giờ đặt chân vào ngôi nhà đây

-Tại sao cơ chứ?

-2 cái tát..Đứa con gái này sẽ k bao giờ quên ba đã tặng con món quà sinh nhật năm 16 tuổi là 2 cái tát.rất đáng giá!

-Ba xin lỗi...

-Đừng..đừng nói gì lời xin lỗi ở đây..lẽ đường hạnh phúc ba bước vào bỏ mặc đứa con này ở ngoài cơn mưa giông tố..ngày ba đánh con và đuổi con đi chỉ vì 1 người đàn bà..người đã giết chết mẹ con và con sẽ k bao giờ tha thứ

Nó bỏ đi..

Lúc nó quay lưng cũng là khi cả thế giới tội lỗi đổ xuống người ông..chưa bao giờ ông cảm thấy tội lỗi như thế

-Tình yêu của ba giành cho con đã thay đổi rồi.!

Nó chỉ nói..và cười hờ hững rồi bỏ đi.!

~

-Cô gái đó là Hạ Niệm Từ sao?

-Ôi cô ấy thật đẹp

-Như 1 thiên thần vậy

Những tiếng bàn tán xôm tụ vang lên khắp ngôi trường Minh Đức

thầy Hiệu Trưởng thật sự sung sướng khi trường đã giành chiến thắng...1 danh dự đầu tiên

-Nhưng sao cô ấy lại giúp trường mình? Đáng lí phải giúp Royal chứ?

-Câu cuối cùng cô ấy nói..thật lạ..sao lại cảm ơn chúng ta?-Cô Chủ nhiệm thắc mắc

-Sao mình k hỏi Giao Giao

Quay nhìn chỗ ngồi của 2 đứa nó

hoàn toàn trống rỗng

-Cũng đúng...em ấy là 1 thiên kim..sao có thể học ở trường chúng ta

-k ngờ chưa đầy 3 tháng mà chúng ta lại chứa những nhân vật quan trọng đến như vậy

Thầy ôn tồn

-Hay là...Niệm Từ lớp mình là Hạ Niệm Từ...-1 ý nghĩ lóe lên trong đầu cô giáo

-k thể nào..Niệm Từ kia xinh như 1 thiên thần vậy...đẹp hơn xine còn Niệm Từ của mình chẳng # gì 1 hòn than di động!

-Trời!!!

Cả trường Minh Đức rất phấn khích..vì họ giành đc cái họ muốn

có biết đâu 1 trái tim bé nhỏ đã hj sinh vì họ

-Chào cô..chào các bạn!-Là 1 con bé Xấu xí ngày nào và Lại Giao Giao

-Ôi...giao Giao..à k..phải gọi là Lại tiểu thư chứ nhỉ?

Mọi người cử chỉ đều khép nép..k còn thân thiện nữa..tiền bạc quan trọng tới vậy sao

-Niệm Từ..em là Niệm Từ của 10A1 hay là....

-Em biết mọi người muốn biết gì...-Nó cắt ngang lời của Thầy HT ...cười nhạt nhẽo

Nhẹ nhàng lột lớp hóa trang xấu xí ra..

Là khuôn mặt ấy...khuôn mặt đẹp mê ly ấy

-Em chính là Hạ Niệm Từ...họ Hạ.!

-thật...thật là Hạ Niệm Từ rồi

-Tôi...tôi có nằm mơ k? -Cô và các bạn reo lên

1 sắc đẹp hoàn hảo

-Cuối cùng tôi cũng có thể nhìn thấy em gần như vậy..hoàn toàn bằng da bằng thịt....đẹp..đẹp thật đấy-Cô xúc động ôm nó

Nó cười..1 nụ cười thật sự..xuất phát từ niềm vui và hạnh phúc

-Ôi..cô ấy cười đẹp thật..

-1 nụ cười tỏa nắng

Những học sinh minh Đức bắt đầu đổ dồn vào nó

-em..đến đây để chào tạm biệt mọi người...-nó buồn giọng

-Cũng đúng...em..k thể học ở ngôi trường như thế này đc

-Ba em...k cho phép em học ở đây nữa..và em..lại phải bị cầm tù

1 giọng nói đầy uất ức vang lên

-Cảm ơn cô..các bạn trong bao ngày qua đã đối xử tốt với em..ở đây..giống như 1 gđ,em thực sự cảm thấy rất hạnh phúc và bình yên..nơi này tuy k đẹp..nhưng chứa đầy tình thương..k ghen ghét..k đố kị...em rất yêu mọi người..và em k muốn đi.....

Cô nước mắt lã lã...

- Cô rất yêu em...và cô cũng k muốn em đi

-phải đấy..cậu ở lại đây..chúng ta sẽ cùng quây..cùng đánh nhau nữa..chúng ta sẽ là 1 tập thể Cá Biệt dễ thương nhất-các bạn trong lớp cũng rơi nước mắt

Những cảnh chia li luôn buồn như thế đấy!

-Em xin lỗi..nhưng em đã k thể ở lại đây nữa rồi..k còn cùng mọi người tham gia bao trò vui nữa...

-Tiểu Từ..tui có thể hỏi bà cậu này k?-Như mập mon men

-Đc.!

-Sao..sao bà lại khóc khi hát thế?

Khóc? nó khóc khi hát à?

Nhật Kí của Mẹ...k chỉ là 1 bài hát..với nó là cả kỉ niệm tươi đẹp...là cuốn nhật kí của mẹ nó..

-Vì tớ nhớ mẹ!-Nó nhẹ nhàng đáp

-Sao cậu k tìm mẹ?

Cậu hỏi ấy vô tình chạm vào nỗi đau mà bấy lâu nay nó cố tránh..

tìm ư? mẹ đã đi rồi..mãi mãi mẹ sẽ k về nữa đâu

-Mẹ đã đi rồi..bỏ tớ..đi đến 1 nơi rất xa..có lẽ cả đời này..tớ cũng k đuổi kịp mẹ

Nước mắt chảy dài trên gò má hồng hào của cô bé lọ lem đáng thương

Những câu nói âu yếm của mẹ ngày nào mãi mãi nó sẽ k đc nghe nữa..

Đau...Nó Đau lắm!!!

-Tớ muốn nghe cậu hát về mẹ..1 lần nữa...có thể k?-Long đề nghị

Nhìn Long đầy ngạc nhiên..nó hỏi

-Tại sao?

-Vì..mẹ tớ..cũng mất rồi..và cậu hát..tớ nhớ mẹ!

Những đứa trẻ nhớ mẹ cùng nỗi đồng cảm đang cùng nhau rơi nước mắt

Có ai hiểu..cảm giác của đứa con mất mẹ..là như thế nào k?

-Được!

Nó lau vệt nước mắt..nhẹ nhàng cất giọng

” Ngày xưa khi còn thơ bé

Con vẫn hay đòi mẹ khóc nhè

Để được mẹ dỗ dành

Và kể con nghe những câu chuyện cổ tích

Từng đêm mẹ vẫn ngồi đây

Để con được những giấc ngủ say

Luôn yên bình trong những giấc mơ đêm về

Tình yêu thương bao la mẹ dành tất cả cho con

”

.....

Như k thể tiếp tục bởi nỗi ghen đấng đang chặn ngang cổ họng..1 vị đắng và đau thật đau!

Nước mắt nó chảy dài xuống môi!!!...

Nó ghen ngào trong cơn đau nhói!

”Mẹ yêu hỡi những vấp ngã trong đời

Có lúc khóc, khi cười thì mẹ luôn sát bên
Những năm tháng tảo tần nuôi lớn con nên người
Trọn đời con sẽ mãi không quên
Và ngày mai khi đã lớn khôn rồi
Con sẽ cố bước đi trên con đường ước mơ
Con vẫn biết có mẹ kề bên và luôn sẻ chia
Con yêu mẹ nhiều lắm.....
”

Kết thúc bài hát với những hàng nước mắt lã lã dài
-Tiểu Từ..yêu mẹ nhiều lắm,..mẹ à!
Long ôm nó vào lòng..
những giọt nước mắt cảm động của bạn bè..thầy cô cứ thế chảy!!!
Mẹ..là người yêu con nhất!Mẹ luôn là vĩ đại nhất!!!!
Nhưng mà..mẹ đi rồi
-Cảm..ơn cậu.Niệm Từ!!!! tớ tin...mẹ sẽ vui khi chúng ta là những con người tốt
Long ôm nó..đẩy tự hào
Và tiệc chia ly đến lúc phải tàn..
Những giọt nước mắt nứu kéo..k nỡ..nó thực sự k nỡ!
-Tiểu Từ..sẽ nhớ mọi người nhiều lắm!
Nước mắt trải đầy lối về..có phải cuộc sống sau này của nó cũng tràn ngập nước mắt
Cơn ác mộng lần nữa sẽ lại đến? Đúng k?
-Mẹ ơi..hãy Cứu Tiểu Từ của mẹ!

37. Chương 37

-Nè...mày biết ai là người đoạt vương miện k hả?-Minh Hoàng thích thú nói với hần
-k biết! k quan tâm!
-Là vị hôn thê của mày đấy..Hạ Niệm Từ
-Royal à?
-K..Minh Đức
Như ngỡ ngàng..hần hỏi
-Sao lại là Minh Đức?
-Sao tao biết
-Hừm..con nhỏ đó chắc khùng lắm rồi!
Và hần..chưa biết Niệm Từ hằng ngày gây gổ với hần..chính là Hạ Niệm Từ đẹp như thiên thần!
Và hần càng k biết..tiểu công chúa năm nào trao móc khóa cho hần..chính là người hần phải cưới
Và chính vì nhiều thứ k biết đó..hần đã lạnh lùng từ bỏ!

-Nè..giờ cậu định làm gì?

-Tớ k biết.tớ k về nhà

-Cậu ở nhà tớ đi!

-k đc..ông ấy sẽ nhanh chóng qua làm phiền tớ!

-Ôi..vậy làm sao?

-k biết nữa!

~~

Nó thần thờ lê bước...đi đâu bây giờ?

Đứng sững trước ngôi biệt thự to lớn đầy sang trọng với hàng chữ

"Tuyển OSin

"..nó như chợt nghĩ ra điều gì đó!

-Nè..làm gì mang cái đó vào nữa rồi

Giao Giao ngạc nhiên khi thấy nó mang bộ mắt đen đúa xấu xí ấy vào!

-Chiến dịch!

Nó nheo mắt...

-Cậu định làm gì vậy trời!

-Chạy trốn chứ gì!

Chỉ nhiều đó...nó bỏ Giao Giao ở lại...và đi...ghi danh làm Ô Sin...cao cấp ..T_T

1 người phụ nữ có tuổi hỏi nó

-Cô đến để thử việc à?

-Vâng!

-Cô là đủ tiêu chuẩn nhất..chúng tôi k tuyển những cô gái xinh đẹp..hiền dịu..mà chỉ cần giỏi làm là đc

Nó khá thắc mắc

-Tại sao ạ? k phải có vẻ ngoài dễ coi sẽ dễ tìm việc làm hơn sao?

-À...k có gì..tôi là quản gia ở đây...tôi tên Quyên!

-Chào dì Quyên

-Ừ,..cô có thể vào làm! mà tôi có điều cần căn dặn..việc của cô sẽ là ô sin riêng cho thiếu gia chúng tôi..cậu ấy sai vặt bất cứ việc gì cô cũng phải hoàn thành..

-sao cơ? osin riêng á?

-Ừm...biệt thự có phu nhân tên Đỗ Mộc Lan..chính là chủ nhà..và là mẹ của thiếu gia..và còn có 1 người em gái tên Đỗ Bảo Mộc Miên...

"Đỗ Bảo Mộc Miên? sao mà quen vậy nè?

"

-Còn thiếu gia tên là.....

-Dì Quyên....Tôi muốn 1 li sữa tươi k đường nhanh đi

Lời thuyết minh của quản gia bị cắt ngang bởi 1 giọng nói khá hách dịch và lãnh đạm

-Vâng!!!

quản gia đáp trả rồi quay sang nó

-việc của cô đấy..mang sữa lên cho thiếu gia đi

-Vâng ạ!

Nó khá thích thú với công việc này đó chứ

đc hầu hạ quen rồi giờ đi hầu hạ người ta..xem cảm giác thế nào

Cộc! Cộc! Cốc!

-Vào đi

”hừm...sao mà thiếu gia gì chẳng thấy sợ..

” Nó bực dọc..và cũng muốn diện kiến cái hung mạo phi phàm ấy

-Sữa của cậu! sữa tươi k đường!

” trời! giọng này nghe ở đâu rồi nhỉ?

”

1s...

2s....

3s.....

-Trời đất..Nhỏ khó ưa?

-Cha bệnh hoạn?

2 đứa trở mắt nhìn nhau...bất động khoảng 5s!

hồ hồ trái đất tròn thật!

-Cậu...cậu làm..làm zì trong...trong nhà tôi!?-Hắn vẫn còn ngạc nhiên

-Nhà..nhà này? của cậu à?-Nó há hốc

-k lẽ giả...à..định ăn trộm à?

-Cậu bị thần kinh à? k thấy tui đến đây làm việc sao?

-Làm việc?

-Ừ..làm ô sin

-làm ô sin?-hắn cứ lặp đi lặp lại câu trả lời của nó

-Ừ..ô sin cao cấp

-Hahahaha

hắn bật cười 1 tràng dài

-Nè..có gì đáng cười..nhìn cậu y hệt thằng khùng á..cười gì mà cười

Nó quê quê nên nổi cáu

-Cười gì kệ tui!

-y như thằng điên vừa trốn trại

-nè nè...tui h' là cậu chủ của cậu đấy nhé

-Thì sao?-Nó cong môi tí tởn

-k nghe là là cho thôi việc đấy

-Hứ...

Nó bắt măn

-Sữa tươi nè!

-Ừ..ngoan lắm mủu

-Mủu...cái đầu cậu! mà lớn rồi..còn sữa tươi...ọe ọe
nó nhái lại..

-Kệ tui!

-Ừ...Sữa tươi k đường...sữa tươi đầy nhá
Nó chọc quê hần..

-Cậu mà bô lô bô la chuyện này ra ngoài thì chết với tui!

-Hừm..để coi cậu có biết điều k đã?

-Hứ..người làm kiểu gì vậy?

-Đã bảo là cao cấp mà

-Cái con nhỏ này
Hần đuổi nó chạy dòng dòng trong phòng
y hết 2 đứa thần kinh vừa trốn trại!

38. Chương 38

-Nè..nhỏ kia! tui muốn ăn mì.

-Từ đi nấu đi-Nó nằm chõng ben trên sofa..lắm bằm

-Cậu làm osin kiểu gì vậy?

-Người ta đã bảo là OSIN CAO CẤP mà..
Hần tức xì khói đầu...

Xuống bếp lục đục

-Ồ..sao thiếu gia lại làm chuyện này?-Quan gia Quyên hỏi
Rồi nhìn tìm nó..bà gắt

-Niệm Từ....cô đâu rồi mà bỏ bê công việc vậy hả?
Nó vặn volum hết cỡ..có nghe thấy gì đâu..

-Cô làm trò gì vậy hả? thuê cô về để làm việc chứ đâu phải xem tivi
Nó ngẩn ngơ..bị phát hiện rồi à?

-Dạ...cháu xin lỗi!

-Nghĩ sao cô để thiếu gia xuống bếp lỡ 2 phu nhân thấy tôi phải ăn nói thế nào
-Nhưng mà 2 phu nhân đâu có thấy

-Còn cãi!

-Híc...tại thiếu gia..nói là tự nấu mà...sợ cháu nấu k ngon!
Hần bưng bát mì...đầu xì xì khói

-Nói vậy mà nghe đc hả? tui kêu cậu nấu...cậu có chịu....

-À..à sữa tươi..thiếu gia nhà mình lớn vẫn thích uống sữa tươi nhỉ?

Nó tí tởn cắt lời hần

Bị quy hiếp...Hần bất mãn

-Thôi...là tôi tự muốn nấu..đừng la cậu ấy nữa

Quản gia Quyên bỏ nó ra..thôi la mắng nó...

Nó cười hài lòng

-Ngoan đấy!!

Hần tức mún nổ đom đóm mà k biết làm gì

~~

-Chào nhị phu nhân!-quản gia cúi đầu lễ phép khi dì hần về

Nó bước ra..và ung dung bước đi k 1 tiếng chào hỏi

-Niệm Từ..sao thấy phu nhân mà k chào?-Quản gia gắt

Eo! lâu nay người ta toàn kính nó chứ nó sợ ai?

-Chào phu nhân

Dì hần khẽ gật đầu

-Cô tên niệm từ à?

-Vâng!!!

Nhìn nó 1 lượt...từ đầu xuống chân

-Đúng là cùng tên chứ k cùng tướng

rồi bà ấy bước đi

-Ồi...cẩn thận

Nó chạy đến đỡ Dì hần khi vấp phải 1 đồng bụi nhùi dưới đất

Tay nó vịn vào tay bà!

-Ồi...gì thế này?-Bà ấy hét lên kinh hoàng

-bà k sao chứ?-Nó hỏi

-Không sao..cảm ơn cháu..

Rồi nhìn nó đầy nghi hoặc..bà ta tiếp

-Nhà cháu..ở đâu?

Như bất ngờ ngoài dự liệu..nó lấp ba lấp bắp

-Dạ..ở quê!

-Làm gì

-Dạ..làm rẫy

”làm rẫy? làm rẫy mà bàn tay trơn tru mịn màng thế cơ à?

”

Đầy nghi hoặc..bà ta gắt đầu rồi bỏ đi

-Liệu con bé đó có phải Hạ Niệm Từ k nhỉ?
Thắc mắc trong tim thức thôi thúc bà tìm câu giải đáp!

-Chào cậu Minh Hoàng..cậu đến chơi

-Ừ...có Nguyên Vũ ở nhà k dì Nguyên

-Dạ có

Minh Hoàng gật nhẹ đầu rồi bước vào nhà

-Vũ ơi Vũ...mày đâu rồi

Nó đang ngủ mà nghe cái giọng nhể nhai đó như muốn nổ tung

-Đứa nào trốn trại buổi trưa vậy?

Để cái đầu tóc lù xù đi ra...nó như tìm thủ phạm

-Trời ơi..k phải Niệm Từ đây sao?

-Ồ..là..là cậu hả

-Cậu..cậu làm gì ở đây??? k lẽ...k lẽ 2 người

Xua xua tay dập tắt cái ý nghĩ đen đúa trong đầu cậu ấy..nó nheo mắt

-Tớ tới...làm osin

-Osin?

-Ừa...

-Ờo...sao k làm osin cho tui mà làm cho thằng Vũ

-Để coi bên nào trả lương cao

Nó cười...

Hắn từ trên lầu đi xuống...thấy 2 người họ tay bắt mặt mừng thì bực dọc

-K lo làm việc đi tán tỉnh trai à?

-Tui tán ai kệ tui

-k đc tán thằng bạn thân tui

-Ồ..hay..chuyện riêng của tui..liên quan gì tới cậu!

-Đi Zô chưa? k đuổi việc h'?-Hắn gắt

Nó bực mình..bỏ vào trong..

-Chả quan tâm tới hai người

~

Mãi 1 tuần nó mới có cơ hội trốn ra khỏi nhà thăm dò tin tức

-Cậu sao rồi? Trốn đâu mà tớ tìm mãi k thấy-Giao Giao lo lắng

-Hức...hức

Nó ức chế kể lại chuyện 1 tuần qua cho Giao Giao

@#\$%^*((^%\$#@

-Trời ơi đúng là oan gia mà!

-Mà nè...ba tớ..có tìm tớ k?

-Có..ổng lục sục tùm lum nhưng mà k thấy

-Phùuuuu

Nó thở hắt...

-Liệu có trốn mãi đc k?

-k biết nữa

-Niệm Từ..2 vị phu nhân đi công tác cả rồi..mai ta lại phải về chăm đứa cháu...cô ở nhà lo cho thiếu gia đằng hoàng nhé

-Èo...Vâng..dì đi đi

Nó thở dài....

Buổi tối!

-Ê...có gì ăn chưa? Đói quá

-Thì tự xuống nấu đi-Nó hiển nhiên mang headphone nghe nhạc vừa trả lời

-Cậu làm osin gì kì vậy? Tui đói rồi này!

-Hi..nhưng mà..tui hém biết nấu cái gì hết trơn á?-Nó thản nhiên!

-Trời! vậy là bỏ đói tui à?

-Có lẽ.

Hắn xanh mặt..trời ơi! thiếu gia có ngày cũng chết đói

Hắn trở xuống với chiếc quần jeans bụi và cái áo Poll đơn giản..trông đẹp kiểu Bụi Bụi sao sao á?

Nó nhìn hắn..chớp chớp mắt ngây thơ

-Sao? có phải tui rất đẹp trai đúng k?

Nó gật đầu răm rắp

-Ừ.....

-Cuối cùng cậu cũng chấp nhận sự thật này-Hắn nhe răng cười nham nhỡ

-Ừ..sự thật lúc nào cũng mất lòng mà..trông cậu giờ..đẹp chắc khác gì vừa trốn viện..hoặc giống như mấy con CHI CHI trong sở thú đang đc bảo tồn á

Tháo chiếc lưới trai trên đầu..hắn ném về phía nó

-Con nhỏ này

Nó cười hề hề..đón nhận cái nón

-Eo ôi...sao mà hôi chua thế?

-Mới có tuần!

Nó lắc đầu ngán ngẩm

-Ở dơ thế?

-Ở dơ sống lâu mà!

Hắn cười đều rồi bỏ ra ngoài

-Đi đâu thế?

-Đi ăn..k lẽ chờ chết đói

Sờ cái bụng đang đánh trống..nó cũng nhận ra..Nó đang đói meo

-Cho đi với

-Cậu tự nấu mà ăn

Híc...!!! Tiêu đời! Đời nào nó xuống bếp mà nấu nướng..biết nấu cái gì?

-Thôi mà..cho tui đi với-Nó xuống nước

Cái bộ dạng của nó lúc này làm hấn phì cười

-k cho.bỏ đói!

-Đừng nhỏ mọn vậy mà

Hấn cười

-Tui có đẹp trai k?

-Đẹp...

-Đẹp cỡ nào?

-Đẹp ơ là đẹp...đẹp quá xá..đẹp hết xẩy..đẹp ơ ơ ơ là đẹp ..nói chung là đẹp!

Hấn cười khanh khách..

Đúng là hết chịu nổi với con nhỏ khùng này

-Ra xe đi

Nó tí tách bước ra xe.!

1 cái quần sort ngắn qua gối và chiếc áo thun...nó tung tăng bước lên xe

-Ồ..sao k nổ?

-Chắc là xe chết máy rồi

-Hơ hơ..vậy sao?

-ai biết!Có cậu đi đúng là Xui Xẻo-Hấn thở dài nhìn nó

-Nè..đừng có xấu xa mà đổ lỗi cho người khác

-Hừm..vừa mới khen tui đẹp trai mà

-Nói dối lòng á

nó thè lưỡi trêu hấn rồi chạy nhanh xuống xe

-Cái con nhỏ này!

~

-Giờ sao?

-Đi bộ chứ sao?

-Hự hự...đi bộ á

-Ừ.đi k?

-k đi nhin đói à?-Nó đáp gồn lộn

Bộ đôi này đi trên đường khiến người khác phải nhìn soi mói

1 người quá đẹp..quá lãng tử mà đi với con nhỏ xấu xí khỏi chê

Bước vào nhà hàng với ánh mắt sùng sộ của mọi người

-Quý khách dùng gì?-phục vụ đưa menu và lịch sự hỏi

Trông khi hắn lật đi lật lại cái menu thỳ nó đáp nhanh nhẩu

-Cái gì ngon mang ra hêt!

Những người ngồi bàn kế bên cùng trở mắt...Hắn cũng thò lò mắt nhìn nó

-Ăn hết k mà gọi giữ vậy trời

Nó cười k đáp!

Ăn chùa mà..ngu gì k ăn

@@

Thức ăn đc dọn ra đầy rẫy cả bàn..nó hít 1 hơi sâu thật sâu rồi ngồm ngoàm xử lí hết đồng thức ăn đó trước con mắt kinh ngạc của hắn..

-Ấy da..nó quá..Nó xoa xoa bụng

-Trời! đúng là kinh dị..cậu k thể lịch sự hơn tí nào à

-Đc ăn sao lại cần lịch sự?

-Nhiều khi tui nghĩ cậu có phải con gái k nữa?-Hắn nhìn nó suy tư

-Nhìn gì..ăn miễn phí ngu gì k ăn..mà lâu rồi tui mới ăn ngon như vậy

-Trời...gần cả 2 triệu 1 bữa ăn mà k ngon!-Hắn ngạc nhiên

Nó thì bình thường như k có chuyện gì

-Tính tiền đi rồi về!-Nó nói với hắn

-Tui chỉ trả tiền phần tui ăn thôi còn cậu ăn thì cậu tự trả chứ

-TRỜI ƠI! CẬU CÓ PHẢI CON TRAI K?-Nó há hốc mồm
tiền đâu trả!:D

Hắn rĩ tai nó..nói nhỏ

-Mún biết tui phải con trai hăm tối nay về

”THỬ

” là biết liền

Hắn cười gian

-Cái đồ lưu manh giả danh tri thức!-Nó xấu hổ...mắng hắn

Cái nheo mắt của hắn đầy nguy hiểm

-Vậy sao nói tui k phải con trai

-Hức...cậu k biết cái gì gọi là galang à?

-Có..nhưng tui chỉ là galang vs người đẹp thôi

-tui cũng là sắc nước hương trời chứ bộ!

-Ọe...hắn bĩu môi!

-Mấy tháng rồi? cậu có thai mấy tháng rồi để tối tui dẫn đi khám thai!

hắn gơ tay gọi phục vụ

-tính tiền phần của tôi nhé!

-Vâng...của anh hết 500trăm còn của cô hết gần 1tr 2

-Hắn hiển nhiên móc đúng tờ 500 rồi đứng dậy trước ánh mắt nai ngơ ngác của nó

-Ồ..cậu..

-Từ từ xử lí nhé-Hắn cười bá đạo

-Mời cô tính tiền-Người phục vụ lên tiếng

-Ồ..Ồ...

Hắn đứng người như thằng bệnh trước cái lúng túng của nó

Nó ngúng nguẩy...

-Nè..cậu...k giúp tui thiệt à?

-hà hà..giúp cậu cậu đền tui cái gì

-Hức...Gì..Gì cũng đc

-Nhớ nhé

Nó can đảm gật đầu!

Lần đầu tiên nó thấy mình giống người hùng như vậy!

Hắn móc tiền ra thanh toán cho người phục vụ rồi ngang nhiên bước ra về

Nó ôm cục tức ngang họng...tức muốn chết!

39. Chương 39

-Ờ...cậu có độc ác quá k?

-Phải đề tiện tí mới là Nam Nhi

-Hứ

Nó nguýt dài...càng nhìn càng thấy ghét

Về nhà

-Rót cho tui ly nước

Cộc!

Nó dằn mạnh ly xuống bàn

-Còn nữa..từ nay k đc nhắc gì đến chuyện sữa tươi đó!

-Hừm..biết rồi

Hắn gom 1 đồng áo quăng vào người tre con mắt kinh ngạc của nó

-Gì vậy-Ngơ ngác nó hỏi

-Mang giặt đi.Giặt bằng tay nhá

-Ồ..có máy sao k giặt

-k thích

”hức...ngta đường đường là 1 tiểu thư..mà phải đi giặt đồ ...

”

Nó nghiêng răng kết kết

-Sao? k phục à?

Nó lựa lựa trong đồng áo hần..

-Cái này k dơ...k giặt

-cái này cũng k dơ...k giặt

....

-k bẩn..khỏi giặt

Hần đứng ngẩn ngơ ngơ khi thấy nó mang cái áo duy nhất mang vào giặt

Còn đồng đồ kia vẫn còn y nguyên?

-Cậu làm gì vậy? tui kiu cậu giặt hết mà?

-Tui chỉ giặt đồ dơ thôi!-Nó chu môi bướng bỉnh

-Cái con nhỏ này!

Báo hại hần k đc giặt đồ mà con thu dọn đồng đồ bữa bọn đó!

-Áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Nó la thất thanh trong phòng tắm

Hần từ trên lầu nghe thấy

-Trời ơi! chuyện gì vậy nhỏ khùng này?

Vội vàng chạy xuống..

Và đập tung Cửa phòng tắm

Rầm!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

1 âm thanh cực kì vui tai bên cạnh là tiếng cười thích thú..

-hahahahahahaha cho cậu chết

-Trời ơi! con nhỏ này..cậu làm cái gì vậy hả?

-Đâu có gì..chỉ là rưới tí xà phòng xuống nền nên nó trơn vậy đó..

Nó thè lưỡi trên hần...tức muốn nổ đom đóm

Hần lồm cồm bò dậy..lấy cái vòi sen bắn nước vào người nó

-À..cậu điên à..uớt đấy

-Cho chết

Nó 3 chân 4 cẳng chạy ra và...

Sầm!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

-Ôi..cái móng yêu quý của Tui...

Nó nằm chống móng lên trời

-hahahaha quả bấu..quả bấu

Chỗ xà phòng nó bày ra để hại hần giờ hại cả nó rồi

-Hức..hức..tại cậu cả!

-Tại ai biết liền!

Hần vừa nói..tay k ngừng bắn nước vào người nó

k thể ngồi yên chịu chết đc..Nó phản ứng lại

Vớ tay lấy nước từ vòi tự động..nó hắt vào hấn
kết quả là 2 đứa đuổi nhau um sùm trong phòng tắm
nước văng vãi ra sàn nhà...
2 đứa ướt như 2 con chuột lột
-Đứng lại chưa? Cái đồ khùng...đứng lại..
nó chạy thật nhanh để rượt theo hấn..và dĩ nhiên..hấn cũng chạy thật mau để nó k bắt kịp
Rầm!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
té lần thứ 2.
Nó nằm bẹp lên người hấn và....
mắt chạm mắt
môi chạm môi
-Ôi...Fisrt Kiss -2 đứa đồng thanh
mặt đỏ như quả cà chua chín...
Nó lấp bắp..
-Ồ..tui...tui vào giặt áo cho cậu
miệng nói đi giặt áo mà chân thỳ bước lên phòng
-Ồ..tui cũng lên phòng thay đồ..
Rầm!!! 2 đứa tông vào cái cột nhà..
chỉ biết là Sao trời đang bay inh ỏi..
Xấu hổ chết!
~~
-Nè..nhỏ khó ưa! từ nhỏ h' cậu thích ai chưa?
thích à? thân phận nó k dễ dàng để tìm 1 người bạn thật lòng..làm sao để tìm đc tình cảm nam nữ chứ?
Lòng nó chợt nghĩ đến cậu bé năm 11 tuổi..1 cậu bé lạnh lùng nhưng đáng yêu!
” supper man...
”
-Có rồi-Nó thần thờ đáp
-Tui cũng vậy...
Như bất ngờ trước thái độ nghiêm túc của hấn..nó hỏi
-hiện tại à?
-k..quá khứ và hiện tại..tôi chỉ thích 1 người...và cậu ấy sẽ mãi trong lòng tôi!
Có chút k vui..và chút thất vọng..chẳng hiểu vì sao
-Cậu ấy ở đâu?
-Tôi k biết?..
-Sao cậu nói thích ngta mà ngta ở đâu cậu k biết?
-Tôi k tìm thấy cậu ấy..chúng tôi lạc nhau từ lúc nhỏ

-Buồn nhĩ..cậu ấy tên gì ní-Nó tò mò
-Mà cậu làm gì soi mói chuyện của tui thế?-Hắn cúi..bỏ lên
Mà nó quan tâm làm gì nhĩ?
(1 chút nữa thôi! là sáng tỏ rồi)

40. Chương 40

Chẳng biết cái quái quỷ gì bám vào đầu nó khiến nó phải suy nghĩ mông lung về những gì hắn vừa nói
”thanh mai trúc mã à? Nó cũng có bạch mã hoàng tử đó chứ? Sao cứ lung tung phèo ra thế nhỉ?”

Vuốt ve mái tóc hung đỏ..nó chun chun lộn tóc trong tay nghịch ngợm...

mỗi lúc như thế..nó cảm thấy rất thoải mái và nhẹ nhàng hẳn

-Niệm Từ...Niệm Từ....-Hắn từ dưới lầu hét lên vang rùm

Nó ba chân bốn cẳng chạy xuống:

-Có chuyện gì mà cậu réo tui ghê thế?-Nó bực

-Tui..tui đang tắm

-Ô hay...tắm thì kệ cậu chứ bảo tui vào nhìn à?-Nó tuôn 1 lèo
hồ hồ

-Con gái gì mà vô duyên thế hử?

-Chứ gì? tự nhiên réo tui?

-Tui...Tui...Tui quên khăn tắm

Oh my God..ô mai gót...

-Trời!...

-Làm ơn lấy giùm đi mà bạn thân yêu!

Nó lắc đầu..mặc đồ cả lên...Lúi thủi đi thủi đi tìm khăn cho hắn

-Cái màu hồng hay màu cam hay màu xanh..mà cậu đàn ông con trai gì màu mè hoa lá hệt tùm lum vậy?
Hắn đỏ cả mặt..thẹn và ngại..

-Cái nào cũng đc

Nó vớ đại chiếc khăn mang vào cho hắn

-Mở cửa ra..k sao tui đưa cho cậu?

-Ồ..Ồ..đợi tí

Hắn kéo nhẹ cửa ra thì....

-Ồi..Gián.....Gián đâu ra thế?????-Nó hét lên kinh hoàng và lao thẳng vào phòng tắm trước sự Bất ngờ của hắn

-Ôi....cậu làm gì thế hử???

Nó vẫn chưa hoàn hồn...Đại Tiểu thư trời k sợ..đất k sợ..duy nhất sợ..đó là gián....mà biệt thự cao cấp sao lại có gián nhĩ?

-Nhà anh đâu mà gián nhiều thế? -Nó vẫn còn xanh mặt..lắp bắp//đâu hay tình trạng của hần

-Hức...Hức...cậu..cậu..-Hần cà lăm

Giờ nó mới hoàn hồn..ngây thơ quay mặt lại

-Khăn của cậu...

Và rồi.....

-Áaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa ..Biến Tháiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

2 đứa nó đồng thanh la lên

-Ôi..mắt của tui...Ôiiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii

Nó đỏ tía tai đâm đu đủ chạy ra ngoài

còn hần thỳ mặt mại méo xệch

-Híc..Còn zin đấy..Đời trai của tui....Hừm hừm

-Mẹ à? Nó muốn trở về đó mẹ..-Mẫn Quân nhìn bà ta đặng đo..

sau cuộc thi Miss Idol..cô đã vô cùng bức dọc khi thấy sự hiện diện của nó

Và cả sự thay đổi thái độ của ba nó trong căn nhà này

-k lẽ nó về để tranh căn nhà với mình sao mẹ?

Sao 1 lúc đặng đo...bà ta tiếp

-Nó sẽ k có cơ hội đó đâu..con gái!

-mẹ..mẹ định làm...làm gì?

Cười hiểm ác..bà ta nói

-Nó sẽ phải biến mất khỏi thế giới này! con ạ!

-Nhưng mình...đâu biết nó ở đâu?

-nó k thể trốn mãi đc..và ngày nó lộ diện..cũng là ngày nó phải chết!

Những con người độc ác vẫn tiếp tục và k bao giờ chịu ngừng tay cả!

-Chào chủ tịch Hạ..rất vui vì ngài đã nhận lời đến đây

Mẹ hần lịch sự mời...

-Ồ..phu nhân đừng nói vậy...chúng ta đã sắp là thông gia rồi!

-Chẳng hay tiểu thư nhà đã tìm đc chưa hay vẫn biệt vô âm tích?

-Hổ thẹn cho người cha này! vẫn chưa tìm đc con bé..nó hận người cha này..và nó..k muốn về!

Bà khẩu ra hiệu cho người làm mang nước ra..

-Niệm Từ..mang nước ra mời khách nào!-Quản gia Quyên giục nó

Vẫn vô tư..và nó k biết khách quý của ngôi nhà này chính là Cha nó...

-mời phu nhân và ông đây dùng nước

khê đặt tách trà xuống trước mặt người khách..nó ngẩn đầu lên

Xoảng!!! tách trà rơi xuống cùng cơn bàng hoàng của nó

Và ông...ông khá ngạc nhiên ..Dù có bất ngờ trước bộ dạng hóa trang của nó.nhưng giọng nói và vóc dáng này..thái độ này..ông sao có thể lầm lẫn đc

-Tiểu...Tiểu..từ? Con..Con làm gì ở đây?

Bà Khấu khá ngạc nhiên và bất ngờ trước cách xưng hô của ngài chủ tịch

-Tiểu Từ..trả lời ba!

Nó nhìn ông..ánh mắt sắc lạnh

-Tôi k có ba! Tôi k phải con gái ông!

-Con nói gì vậy hả? ba sao có thể lầm lẫn con gái mình với người nào khác?

Con tức giận khiến ông k tự chủ đứng phắt dậy lột đi lớp hóa trang xấu xí kia

Sự ngạc nhiên đến tột cùng của mẹ hắn..

1 gương mặt đẹp đến hoàn hảo thoát ẩn thoát hiện!

-Tại s? tại sao k buông tha cho con? Con thực sự rất chán cuộc sống khi phải đối mặt với gđ của ba!

Nó rướm tướm nước mắt

-Theo ba về!

-k..k bao giờ!

-Con định trốn tránh ba mãi sao?

Cười nhạt..nó im lặng mà k đáp

hắn từ trên lầu nghe thấy tiếng cãi nhau văng vẳng..bực mình đi xuống xem có chuyện gì...

Và bất gặp 1 ánh mắt thiên thần đang rơi lệ?

Sao hắn cảm thấy ánh mắt này quen lắm! và như xót thương..như đồng cảm..hắn k muốn cô gái đó khóc

-Niệm Từ....cô đây là con gái của chủ tịch Hạ sao? sao...sao lại...ở trong nhà tôi..làm giúp việc?

Mẹ hắn thắc mắc

Ồ..thế con nhỏ xấu xí chính là cô bé xinh đẹp này sao?...đẹp...1 nét đẹp mê hồn...chính hắn cũng k cưỡng lại đc

Những suy nghĩ lóe lên trong hắn!

Nó k đáp..chỉ lẳng lặng nuốt nước mắt!

-Con k muốn về!

Ông lắc đầu trước sự bướng bỉnh của đứa con..nó đã hận ông đến mức k thể trở về nhà nữa

-Nếu cháu đây k về có thể ở lại đây! đây sớm muộn gì cũng là nhà của cháu!

Nó k muốn ở lại khi thân phận bại lộ..nhưng nó càng k muốn về nhà!

-Đc..cảm ơn Cô..

Thái độ kiêu ngạo quyết của nó khiến ông chịu thôi!

-vậy nhờ phu nhân đây chăm sóc con bé...Haizz

Ông ngáo ngán bước ra ngoài!

Còn hắn..hắn cảm giác đc 1 niềm vui nho nhỏ tồn đọng..và thực chất

Dù nó là con bé xấu xí hay xinh đẹp..hắn cũng k muốn nó đi!

41. Chương 41

-Anh về rồi sao? Có tin tức của con bé k anh? -Bà Mẫn hỏi đầy nghi hoặc

-Anh đã tìm thấy con bé...nhưng nó k tha thứ cho anh..và nó k chịu về!

-Anh k nên ép Tiểu Từ!...Khi nó k muốn về

-Không đâu Mẫn Mẫn à!..nó là con của anh..và hiển nhiên..con bé cần trở về nhà của nó..vì nó là nữ chủ nhân trong căn nhà này!

-Ok...Ok..vậy em là gì? em là vợ của anh!

-Mẫn Mẫn à..Anh nhất định tìm con bé..và vì anh là 1 người cha k tốt nên nó sẽ k tha thứ cho anh!

-Tùy anh vậy!

-Và anh k muốn em chia rẽ tình cảm cha con nữa em hiểu k?

Trầm giọng...ông nói rồi bỏ đi!

Điều đó khiến bản tính độc chiếm của bà ta càng mãnh liệt

Dần mạnh tay xuống mặt bàn..bà ấy rút chiếc đt ra và gọi cho 1 người bí ẩn nào đó:

-Tôi muốn con nhóc đó phải chết!

Nó hiển nhiên ở biệt thự Khẩu gia với thân phận là 1 tiểu thư tôn quý..1 thiếu phu nhân tương lai...

Sự thay hình biến dạng khiến trên dưới Khẩu gia đều ngỡ ngàng và ngạc nhiên..

Và hần..trong hần có chút gì đó xao xuyến và bất ngờ!

-k ngờ cậu lại là vị hôn thê của tui-Hần cười quái gở nói

-Chẳng có gì là thú vị và tui sẽ k lấy cậu khi đó là cuộc hôn nhân chính trị mà ba tôi đã sắp đặt

-Nực cười..cậu nghĩ là cậu đang từ chối tôi đấy à?

-Đương nhiên..và tôi cũng k cam tâm lấy chồng theo sự áp đặt của ông ấy!

-Có vẻ cô rất hận ông ấy

Trợn mắt dữ tợn..nó đáp

-Mặc kệ tui!

-Mà nè! cậu đừng thích tôi làm gì..vì..trong lòng tôi đã có người con gái tôi yêu!

Thoáng chút xót..chút đau..và chút ngỡ ngàng...3 loại cảm xúc hòa vào nhau chính nó cũng k biết nó như thế nào nữa

-Yên tâm!

Hần bỏ lên lầu!

Thực chất ở bên nó..hần cũng rất vui vẻ..cười rất nhiều..và cảm thấy rất ấm áp nữa!

Nhưng có sao phải từ chối chứ?

Rút cái móc khóa nhỏ xinh ra..hần ngắm ngía và buồn giọng

-Nếu em còn k trở về..tôi sẽ bỏ cuộc mất thôi!

Nổi nhớ tràn về..kí ức giữa 2 đứa nhóc 11t cứ thế ngập tràn trong hần...

Đã suốt 5 năm..hần k thiết tha để ý tới người con gái khác...Hần chờ..và hần muốn thực hiện lời hứa

"Nếu 1 ngày cậu cần tôi giúp đỡ..và cần có sự hiện diện của tôi..tôi sẽ về bên cậu

”

Lời hứa chắc chắn của cậu nhóc 11t lạnh lùng và cái gật đầu đầy mãn nguyện của cô bé nhỏ...

-Tôi đã trở về! em ở đâu????

Xiết chặt 2 chữ Tiểu Từ trong tay..hắn khẽ rơi nước mắt..những giọt nước mắt nhớ thương!

Còn nó? Nó vẫn nhớ supper man năm nào cứu nó khỏi tay những đứa bạn ác độc...nó cần nhớ ánh mắt và giọng cười của cậu bé đấy!

Suốt bao năm..nó chờ người con trai ấy trở về..kéo nó ra khỏi cơn ác mộng...nhưng cậu ấy đã k trở về!!!

Càng nghĩ về những lời hắn vừa nói..nó càng thấy khó chịu...

Móc chiếc khóa có chữ

”tiểu Từ

” ra..nó lại nghĩ đến cái còn lại mà nó tặng cho cậu bé...

chúng vốn là 1 đôi..mà sao vẫn k hề tìm thấy nhau

2 cái móc khóa tồn tại duy nhất trên cõi đời này! Chỉ có hắn và nó giữ...

Gần cạnh bên nhau! có sao k tìm thấy?

Càng nghĩ về những lời hắn vừa nói..nó cảm thấy rất khó chịu!

Những điều ấy thôi thúc nó..bắt nó phải rõ ràng tình cảm với hắn

Đập mạnh cửa phòng hắn..Nó hét

-Nguyên Vũ..cậu ra đây cho tôi! Nguyên Vũ!!!!

Vội vàng cắt móc khóa..hắn bước ra

-Có chuyện gì?

-Có phải cậu thích tôi k?-Nó mạnh dạn

Ngẩn ngơ trước cậu hỏi của nó...

Hắn có thích nó k? chính hắn cũng k biết

-K..

-Cậu nói dối! nếu k thích tôi! tại sao cậu lại quan tâm tôi..tại sao cậu k ngại nguy hiểm để vào rừng cứu tôi lúc picnic..tại sao cậu lại vui vẻ khi ở bên tôi..tại sao chứ?

Nó như sắp sửa rơi nước mắt..tại sao nó lại phải kích động như vậy?

-Hạ Niệm Từ..tôi nói cho cậu biết! TÔI KHÔNG THÍCH CẬU..NGHE RÕ CHƯA? TÔI K THÍCH CẬU! những gì tôi làm chỉ vì tình bạn của chúng ta..và tôi cảm thấy quý cậu..vì người trong lòng của tôi cũng mang tên Tiểu Từ..chỉ là sự trùng hợp.! và tôi sẽ k thể thích người con gái khác!

Nó mỉm cười nhạt nhẽo..nó từng đấu tranh tư tưởng rằng muốn biết kết quả..

Khi biết rồi thì rất đau! rất hụt hẫng

-Tôi hiểu rồi!

Cánh cửa vô tình khép lại cũng là lúc 2 người người ngã xuống bên cạnh...lăn những dòng nước mắt k rõ lí do!

Cả 2 đều khóc!

-Xin lỗi..tôi k thể chọn cậu đc..Niệm Từ à!!!!-Hắn đau..và hắn cũng biết quyết định của hắn k sai!

Còn nó...mặc kệ cho nỗi thất vọng tràn về! Nó đã nghĩ quá nhiều

Có phải tình cảm đơn phương luôn đau như thế?

42. Chương 42

Những cái nắng hạ gay gắt đến báo hiệu rằng nó đã là cô thiêu 1 nữ 17t..

1 cái tuổi đẹp như mơ! Nhưng với nó chính là khoảng thời gian ác nghiệt nhất!

Nó và hấn vẫn gặp nhau...và cả 2 tính cách lạnh lùng lại trở về!

Họ biết...k nên nói với nhau câu nào nữa..chỉ làm khó cho nhau mà thôi!

-Nguyên Vũ..tôi nay con dẫn Niệm Từ đi ăn nhé...quản gia và đầu bếp mẹ đã cho nghỉ phép rồi-mẹ hấn nheo mắt..đẩy ấn ý

-Cậu ấy tự đi đc mà mẹ?-Hấn mắt dán chăm chăm vào chiếc Ipad...

-k đc..con phải đưa con bé đi

Nó chỉ ngồi mà thở dài...chẳng biết làm gì cả!

-Thôi đc rồi! Chiều ý mẹ vậy!

Hấn quăng chiếc Ipad bực nhọc bước lên phòng

Thực tế là hấn cũng k phải k vui..tại vì qua chuyện hôm rồi..hấn ngại phải đối diện với nó!

Và nó cũng thế!

Buổi tối

-Nhỏ khó ưa..cậu làm gì lâu vậy?

-từ từ đã...-Nó quạu quạu đáp

-Con gái đúng là 1 loài ngựa cổ mà

Hấn thở dài..dựa người vào tường chờ nó

-xong rồi

Nó bước ra trong chiếc váy xẹp ngắn ngang đùi với kiểu dây cổ chéo rất thời thượng...1 màu hồng phấn khoát lên chiếc váy khiến mái tóc màu hung đỏ và nước da trắng hồng lộ rõ hơn...

Hấn nhìn bất động

-Đi đc rồi!

Nó gỏn lộn nói rồi bước đi trước!

-Đẹp..thật đấy-Hấn buột miệng

-Cậu đang khen tôi đấy à?

- k giống sao?

nó cười nhẹ nhàng...cũng đúng...ai trông thấy bộ dạng nó bây giờ mà k khen! Quá Đẹp mà

Sau bữa ăn tối nhẹ nhàng..hấn và nó thả bộ qua các con phố

Chợt sựng chân khi thấy nó dăm chiêu trước siêu thị mini..hấn hỏi

-Gi thế?

-Hỏi nhỏ..ba tôi..hay gấp thú bông cho tôi..đó là khoảng thời gian vui vẻ nhất mà tôi đc hưởng!

Nó dịu dàng đáp

-Vậy để hôm nay tui làm ba cậu.gấp thú bông cho cậu!

Hắn phấn khởi..cả 2 tiến vào trò chơi..Nó nhiệt tình cổ vũ
 -Cô lên.gần đc rồi...cố lên!!!!
 Trượt..hắn toàn gấp trượt!
 -Sao mà cậu dễ thế..-Nó bất mãn
 -Từ từ..lần này nhất định sẽ đc mà!-Hắn cương quyết
 Lên!!! gần đc...gần đc rồi
 -Hoan hô...đc rồi...cậu hay thật đấy....
 Nó cầm con thù nhồi bông nhỏ xinh trên tay..cười rạng rỡ....
 1 nụ cười hạnh phúc..giống như cảm giác khi nó còn bé vậy...
 -Cậu thôi cười đi..chủ quán với khách chảy máu cam rồi kia-Hắn nheo mắt
 Giật mình quay lại..
 Ô..ngta đang nhìn nó đấm đui!!!
 -Đẹp..đẹp quá....
 Nó ngậm miệng lại..cứ hễ nó cười thực sự..là như thế đấy!nhất định sẽ đổ máu mà!
 -Cảm ơn...tối nay tui rất vuijj..cảm ơn cậu..buổi tối đầy ý nghĩa-Nó dịu dàng
 -k có gì..tôi cũng cảm thấy rất vui..cậu nên cười nhiều hơn..trông cậu khi cười rất đẹp!
 Nó mỉm nhẹ môi..cười à? khó lắm nụ cười ấy mới xuất hiện..và ngày mai..tam biệt nó..cậu ấy sẽ k bao giờ
 thấy nó nữa!

43. Chương 43

-Nè..Minh Hoàng..có phải cậu thích Tiểu Từ k?-giao Giao tò mò hỏi
 -Sao cậu hỏi vậy?
 -Thì...thì tui mún biết
 -k biết nữa..những lúc ở bên cậu ấy..tui cảm thấy rất hồi hộp..rất vui..và khi cậu ấy buồn tui đều k muốn!
 -Haiz...vậy..là thích rồi còn gì?-Giao Giao thở dài đầy chán chường
 -Có lẽ!-cậu ấy cười mỉm
 có biết đâu 1 trái tim rung lên vì cậu đang rất thất vọng và đau đớn
 -Nhưng mà Tiểu Từ sẽ k thích cậu đâu!
 -Tại sao chứ?
 -Tui biết vậy!
 Giao Giao bỏ đi..đầy nản lòng!
 Minh Hoàng đang rất tò mò vì câu nói đấy..tại sao cơ chứ?
 -Nè..Giao Giao..sao cậu nói vậy?-Níu tay Giao Giao lại..cậu hỏi
 -Tui chỉ nói vậy thôi
 -Tại sao cơ chứ? phải có lí do chứ?
 -Bực mình quá

-Nói đi!

-Vì supper man trong lòng Tiểu Từ là người khác!

Như biết mình lỡ lời khi tiết lộ quá nhiều..cô bé vội vàng che miệng và bỏ đi!

Supper man à?

-có 1 lí do khác nữa..tôi k muốn cậu buồn..vì tôi thích cậu đấy đồ ngốc? lắm nhảm 1 mình..cô biết dù có nói to thêm nữa cậu ấy cũng k nghe đc

~~

-Nè...cậu chờ tui với coi-Nó với theo khi nghe hần nói là đi mua kem

-Tối rồi.ở nhà đi

-k.muốn đi

Hần làm lơ..có cái cũng k cãi lại nó!

-Lấy cho tôi 2 xuất kem-Hần gọi rồi tọa vị dưới 1 bàn khuất

Nó ngồi đối diện..mon men ngón tay

-Sao k ăn đi!

Hần dục

Nó mức lên..rồi bỏ xuống trong khi hần đã xử xong cả hộp của mình

-Làm gì nhìn tui ghê zậy?Bộ chưa thấy con trai ăn kem à?-Xấu hổ.hần hỏi

-Thấy thì có rồi nhưng mà nhiệt tình hưởng ứng như cậu thì mới lần đầu gặp

Ngại ngừng trước sự trêu chọc của nó..hần bỏ đi

Chạy theo đây thích thú..nó ghẹo

-Giận à?

-Ai thèm

-Cậu chứ ai...

Cuộc trò chuyện đầy zui zẻ đã bị cắt ngang bởi 1 đám đông...

-Là con nhóc đó...là nó..

đám đông khoảng vài chục người có vẻ du côn và lưu manh đang bao wuanh nó và hần

-Các người là ai?Các người muốn gì?-Nó hỏi..đầy nghi hoặc

-Bọn tao là ai mà k cần biết chỉ mày biết mày phải chết là đc rồi!

Tên đầu nhóm nói man rợn..có thể nghe thấy mùi máu tanh phát ra từ con người đấy

Dứt lời..đám đông tiến đến nó với những khẩu súng dày đạn

-Đừng...đừng đùa vậy chứ..

Nó lắp bắp

Nếu tay đôi có thể có khả năng thắng..nhưng súng..và rất nhiều súng

làm sao nó có thể tránh khỏi họng súng vô tình

Hần đang xem diễn biến.và muốn biết chuyện gì đang xảy ra

-Bắn cho tao!

Lúc tiếng đạn vang lên cũng là lúc hắn kéo nó chạy trốn
Đoàng!!Đoàng!! Đoàng..
Tiếng đạn ác nghiệt vang lên
Va vào những vật dụng xung quanh khiến tay hắn sụt máu
-Đuổi theo..đừng để con nhóc đó thoát
Hắn kéo nó chạy..và chạy luồn lách qua những con hẻm
-Vào trong ngôi nhà Hoang đó trốn mau
Hắn kéo nó núp vào trong ngôi nhà đó trốn bọn người man rợ
-Bọn nó đâu rồi.? Mau tìm đi..đừng để chúng trốn..Vào căn nhà Hoang bên kia tìm cho tao
Bọn áo đen sột soạt bước vào

44. Chương 44

-Hắn ôm chặt nó...bịt nhẹ miệng nó để k xảy ra tiếng động
Nguy hiểm đang đến gần!
-k đc đại ca ơi..trong đó thôi quá..chắc tụi nó k trốn trong đó đâu
Người cầm đầu bước lại gần ngôi nhà đó..mùi hôi từ trong bốc ra khiến hắn khó chịu
-Hừ...ra chỗ # tìm cho tao! nhất định con nhóc đó phải chết!
Bọn chúng giải tán đi..lúc đó mặt nó cũng k còn 1 giọt máu
Ai? ai lại ác độc..ai lại nhẫn tâm như thế chứ?
-Cậu làm gì mà họ phải truy sát cậu thế?
-Tui...tui k biết
Nó nước mắt rưng rưng...những giọt nước mắt hoảng sợ
Nhìn cánh tay rướm máu cũng hắn..nó lo lắng
-Tay cậu làm sao thế?
-k sao..chỉ là chuyện nhỏ
Ngước nhìn 1 vật nhỏ rơi dưới đất..nó vội vàng thụp xuống
Ngỡ ngàng..và ngạc nhiên...mừng rỡ..nó lấp bắp
-Cái này....cái này...ở..ở đâu cậu có?
-Trả cho tôi!Nó rất quan trọng với tôi
-Ở đâu cậu có?
Lưỡng lự 1 hồi lâu..hắn đáp
-Là kỉ niệm lúc nhỏ...chủ nhân của móc khóa đó chính là người con gái tôi yêu!
Nước mắt lăn tròn..nó xúc động
-Có thật..có thật cậu yêu người con gái này k?
-Đúng vậy! xin lỗi cậu
-supper man..thật là cậu rồi!!!

1 vệt nước mắt hạnh phúc lăn dài trên má

-Cậu nói gì?

Móc chiếc móc khóa còn lại trong túi..

2 cái..giống hệt nhau! chúng là 1 đôi

-Cậu...làm sao..làm sao cậu có nó?

Cười nhẹ nhàng..nó đáp

-Cậu đã hứa sẽ trở về..1 khi tôi cần cậu..và giờ..tôi cần cậu!

Ôm nó vào lòng..hắn xiết chặt...

-Tôi sẽ k buông cậu ra...sẽ k buông cậu ra nữa

Nước mắt thấm đẫm bờ áo hắn..nó cười

-Cậu..đã trở về thật rồi!

Đường về trải đầy sương mang theo tâm trạng háo hức của 2 người niềm thiếu

Bước đi bên cạnh hắn..kí ức tươi đẹp năm xưa lại trở về

-k ngờ cậu lại là cô bé đó

-Ừ..k ngờ cậu chính là người giúp tui năm đó

-Mà nghĩ trùng hợp thật nhá

-mà hơn rồi cậu nói k thèm thích tui mà..-Nó chu môi

-thì tui chỉ thích cô bé năm xưa thôi

-Hứ...

-Nhưng mà cậu là cô bé năm xưa..theo tính chất bắc cầu là tui thích cậu

Nó lắc đầu chịu thua..

Cười rạng ngời..1 nụ cười hạnh phúc

~

-Sao? cậu là supper man năm xưa của Tiểu Từ à?-Giao Giao trở mắt ngạc nhiên

-Chính tui cũng k ngờ-Hắn nói

-È..È...xem ra 2 người có duyên lắm nhé!

-Quá khen

-Xem kìa...xem kìa...con bạn tui đang cười tới hạnh phúc luôn..ghanh tị nhé

Giao Giao cười chọc quê nó

~~

-Alo..Tao nè.Hoàng hả

-....

-Có chuyện gì?

-...

-k đc..giờ tao đang có công chuyện gấp....

Tút..Tút..Tút..

Hắn cắn răng

-Có chuyện gì vậy?-Nó hỏi

-Thằng Minh Hoàng có chuyện gì k biết

-Sao? cậu ấy thế nào?-Giao Giao lo lắng

-k biết...hay cuộ đến xem nó đi...tui bận đưa Tiểu Từ vào viện kiểm tra sức khỏe!

Cả 3 khẽ gật đầu.!

-Nè..Minh Hoàng...cậu làm sao thế?

-Ba..mẹ tui đòi ly dị..ổng bả k cần đứa con này nữa!!!!

-Từ từ rồi cũng có cách giải quyết mà

-k..k đâu...

Cậu ta loạng choạng bước ra đường....

Ting!!!Ting!!! Ting!!!!!!

Tiếng còi xe hơi vanmg đội cũng là lúc Giao Giao chạy ra..

Cô bé xô hẳn ngã và bản thân lãnh nhận cú va chạm đó

-Giao Giao..cậu ks chứ?

-Không ..tớ k sao

phù...cũng may là tài xế phanh kịp thời..chì xay sát nhẹ...

-sao cậu khờ thế

-Cậu hiểu mà

Cô bé buồn nói!

-Nếu cậu buồn..chúng ta đến quán bar đi..nơi đó giúp đc cậu

Hoàng khẽ gật

45. Chương 45

-Nè...cậu đi đằng hoàng đi chứ

Giao Giao chau mày khi thấy Minh Hoàng loạng choạng sau khi ra khỏi quán bar

Ngoắc 1 chiếc taxi...cô đẩy cậu vào trong rồi hì hục chui vào

Nóng và nhức cả đầu

Khuôn mặt thiên thần kia đang nhắm hờ mắt đầy mệt mỏi!..vuốt nhẹ những cọng tóc vương vãi trên mặt..Giao giao khẽ nói

-Cậu đã ngủ chưa?

k 1 tiếng đáp lại...

nhẹ nhàng đặt lên trán Minh Hoàng 1 nụ hôn..cô bé thần thờ rơi nước mắt

-Nếu cậu chưa ngủ thì hãy giả vờ ngủ đi...vì tôi 1 muốn cậu thấy bộ dạng của tôi lúc này..bộ dạng của 1 con bé yêu đơn phương.! có bao giờ trong lòng cậu tôi xuất hiện như 1 thiên thần k? đã có khi nào..tôi xuất hiện lằm lủi trong nhất giấc mơ của cậu? tôi k xinh đẹp tựa Tiểu Từ..k dịu dàng..k lạnh lùng cuốn hút..cái tôi có chỉ là bản tính con trai..1 bản tính vốn dĩ k thuộc về con gái..Tôi biết cậu thích Tiểu Từ..và tôi..chẳng là gì cả...nhưng chỉ cần đc nhìn thấy cậu mỗi ngày..nhìn cậu chơi đùa..đc sẽ chia cùng cậu..tôi đã mãn nguyện

rồi..dù những lúc cậu nói thích Tiểu Từ lòng tôi lại thất lên...nó kêu với tôi rằng : Đau Lắm..bảo tôi ngừng tuộc tình đơn phương này đi..nhưng 1 nửa lí trí k cho tôi ngừng lại.và tôi lại tiếp tục thích cậu!..và cậu..sẽ k bao giờ biết điều đó cả..có 1 điều ước,,tôi sẽ mong rằng 1 ngày nào đó..cậu sẽ thích tôi! con người thật của Giao Giao...Vì tôi thực sự yêu cậu đấy.Tô Minh Hoàng!

Nước mắt lăn dài..cô bé ấy thổn thức..con mưa ùn kéo đến đập vào cửa..cô nghe trái tim mình lỗi nhịp! Và đang rất lạnh!

-Niệm Từ là tiểu công chúa năm xưa à?-Minh Hoàng thẩn thờ hỏi

-Ừ...cuối cùng tao cũng tìm đc cậu ấy..-Hắn phấn khởi

-Chúc mừng....

Hoàng hồ hững hờ 1 câu nói...bỏ ra ngoài trc sự ngạc nhiên của hắn

Có chút xót xa...1 chút hụt hẫng..nhưng k quá đau..Cậu cần suy xét lại tình cảm cậu giành cho nó là gì..!!

Đau lòng nhìn căn phòng lâu rồi k nghe thoang thoảng tiếng cười...phòng k...người trống...ba nó nhẹ nhàng lật từng cuốn album ảnh..

Xem từng trang mà nước mắt ông chảy dài..bức ảnh hạnh phúc 3 người đã bị ông làm cho tan nát

Chính ông...Chính ông đã tự tay xé đi nó..tự tay hủy hoại cái gì đình này!!

Và hậu quả ông phải gánh chính là cuộc sông nặng nề bây giờ..chưa 1 ngày tiếng cười trở lại

Ông phải đối diện với sự chối bỏ lạnh lùng của đứa con gái.!!!

Nhưng quá muộn...khi tất cả đã k trở về quỹ đạo của nó..ông đã mất 1 gđ hp.!Thật rồi!

Xoạt....! 1 vật gì nho nhỏ màu đen thẫm rơi ngay sàn nhà....

Là 1 chiếc thẻ nhớ!

” chứng cứ nằm trong này...ba hãy xem đi...con bị oan....ba phải tin con

....

.....

”

Những lần thuyết phục của nó văng vẳng bên tai ông mà 1 lần ngu muội ông k hề tin nó...

Vội vàng lắp chiếc thẻ vào máy tính...Ông bàn hoàng...Sững Sờ...Đau Lòng..khi chứng kiến những sự thật đau lòng!

video đầu tiên quay cảnh Mẫn Quân bỏ heroin vào túi nó...

nó đã bị oan thực sự..nhưng người làm cha này k hề tin nó..còn nhẫn tâm ruồng rẫy nó..khiến nó đau đến tuyệt vọng

Video thứ hai quay cảnh mẹ con bà ta đến buổi tiệc sinh nhật 16t của nó! Chính ông cũng bất ngờ khi ông chưa hề mời bà ta...và điều đó mang cho ông bao nhiêu hỗn loạn

Video thứ 3..Là nó...với những giọt nước mắt tủi hờn...

Cấn chặt môi..đứt ruột khi nghe từng lời nó thủ thỉ!

” Ba à..gđ mình đã tan nát rồi đó ba... Chính ba đã chon gđ nhỏ bé kia và bỏ rơi con và mẹ...

Ba nhẫn tâm ruồng rẫy,đánh đập đứa con gái này ..bà thà chọn tin những người ác độc chứ k hề tin đứa con ruột...Niềm tin của ba đã k giành cho con nữa..

Kể từ khi bà ấy bước vào nhà này...liên tục mỗi thứ đã bị đảo lộn...Mọi thứ thay đổi..

Và con k chấp nhất...nhưng cuối cùng tình yêu ba giành cho con cũng thay đổi..con đã rất đau lòng khi mất mẹ..Và đaulân thứ 2..khi ba có 1 gđ riêng...và con phải sốt chia tình yêu của ba với những người ấy..những người giết gđ mình..Con hận ba..hận tất cả những gì ba làm k công bằng với mẹ..Bao năm qua mẹ luôn giữ tròn bốn phận 1 người vợ..chưa bao giờ mẹ đòi hỏi ba 1 thứ gì..nhưng ba tự hỏi lại trách nhiệm của 1 ng chồng ba đã hoàn thành chưa? Ba nhẩn tâm lắm.!Ba bỏ con và mẹ để chạy theo a hoa bên ngoài.!

Và cuối cùng..ba đã từ bỏ đứa con này..chính ba đã đuổi con ra khỏi nhà

Từ giây phút ấy...Con đã thề...Con sẽ k quay lại đây nữa..VÀ Hạ Niệm Từ....K CÓ BA..

ChúcGĐ ba...hạnh phúc!.

...
”

Vừa nói nước mắt nó lại lăn chã rơi...những hình ảnh ấy..nó đã rất đau đớn khi 1 lần phải nhớ lại.!

Và ông...Ông đã k tin nó...Đã mất nó...

Nó sẽ k bao giờ tha thứ cho ông...tha thứ cho người cha....người chồng mê muội như thế!

46. Chương 46

mẹ Con Mẫn Quân về tới nhà..ngôi biệt thự xa hoa vắng bóng người...nơi bà mẹ con ấy bất chấp giành lấy!

Nhìn ông an tọa trên ghế...đôi mắt thần thờ..bà biết ông vừa khóc

Lí do gì khiến ông khóc khiến bà hụt hẫng..Rỉ tai đứa con..bà nói

-Chắc là nhớ con quỉ cái kia rồi...

-Mà chuyện thuê sát thủ khử nó tới đâu rồi mẹ?

-chưa nghe kết quả!

nện gót dày trên thảm...ông Hạ mở mắt ra..

Cái gì cần đối diện là phải đối diện

Bà ta nhẹ nhẹ choàng tay qua cổ ông..ngọt ngào nói

-Anh yêu...hôm nay anh muốn nay gì? em nấu cho

Mạnh bạo gỡ tay bà ấy ra..ông lạnh lùng

-K cần! anh phải đi tìm tiểu Từ.

-Dượng à..Con biết nó là con gái của Dưỡng..nhưng ngoài đường người ta bàn tán xôn xao..nói nó là 1 đứa con hư hỏng,dùng heroin..thuốc lắc...sao Dưỡng lại tìm nó về?-Mẫn Quân đồng danh82

nhắc đến Heroin..ông lại điên tiết lên

Bốp!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ông thẳng tay tát mạnh vào mặt cô ả...cô ngã khụy xuống nền trước sự ngạc nhiên của bà ta

-Anh làm gì thế?-Bà cúi

-Làm gì à? hãy hỏi con gái yêu của cô đi..nó đã làm gì với Niệm Từ của tôi?

2 mẹ con sợ hãi nhìn nhau..cùng 1 suy nghĩ

liệu đã lộ ra chuyện gì

”

Ơm bờ má sưng đỏ...cô ả ngây thơ

-Có..có phải có chuyện gì hiểu lầm k Dượng

Quắc mắt dữ tợn..bà ta chưa bao giờ thấy ông dữ như thế

-Hiểu lầm? mà tự hỏi mà đã làm gì trong căn nhà này? vì mà tao đã k còn tin Tiểu Từ nữa..mày là ai?

-Dượng...Dượng..có...có..-Cô lắp bắp sợ hãi

-Tao đã biết tất cả...biết những gì mà đã làm vs Tiểu từ..chính mà..chính mà đã bỏ thuốc vào túi xách của con bé...để tao hiểu lầm nó...chính mà đã lần lượt chia rẽ tình cảm cha con tao...chính mà đã làm mọi cách khiến tao k tin nó nữa...

Cương quyết..Ông tiếp

-Và giờ..ngay lập tức..mày dọn ra khỏi nhà tao! Cut ra khỏi nhà con gái tao...mày k có tư cách ở trong căn nhà này...càng k có tư cách gì để dụng tới con gái tao!

-Dượng...con xin lỗi...xin lỗi...Dượng đừng đuổi con đi.....

Gắt tay cô ra khỏi..ông mạnh bạo

-Nếu mà còn k ra..hãy để cảnh sát giải quyết!

Cô quay sang nhìn bà Mẫn...nước mắt tuôn trào

-Mẹ..cứu con đi mẹ,.....

Bà ta thở dài...nhìn ông đầy xin lỗi

-Anh...có thể..bỏ qua cho con bé lần này...em nghĩ..k có..lần sau đâu

-Cô im đi! còn có lần sau tôi sẽ k bao giờ tha cho mạng sống của nó..Nếu cô thương đứa con vậy thì cuốn gói theo nó đi! Tôi thực sự thất vọng khi chính cô đã chia rẽ cha con tôi...và k hi vọng điều gì khiếp đảm hơn mà cô đã từng làm...mong là k có!

Lạnh lùng bỏ lên lầu

Bà ta nhìn Mẫn Quân lắc đầu....

-Mẹ..giờ con làm sao?chắc Royal cũng k cho con học nữa...mẹ

-Con tạm thời tìm nơi ở tạm đi..mẹ ở lại lấy lòng tin của ông ấy..và sẽ đón con về sớm thôi

-Mau nha mẹ...

Cô ả nước mắt chảy dài....1 thời sống tiểu thư nay phải trở về kiếp nghèo hèn!!!!

-Minh Hoàng..Cậu sao thế?-Nó hồi hã đi đến điểm hẹn khi thấy Minh Hoàng đang nhìn dòng nước trôi

-Cậu..đến rồi hả?

-Ừ..có chuyện gì thế?

-Có phải...cậu thích Nguyên Vũ k?-câu hỏi ngớ ngẩn..nhưng cậu ấy cũng muốn biết kết quả..dù đã đoán đc phần nào

Lưỡng lự hồi lâu..Nó đáp

-Phải..tớ thích cậu ấy!

-Vậy..con tôi? có bao giờ..trong lòng cậu tôi có 1 chút địa vị nào k?

Nhìn thẳng vào mắt nó..Minh Hoàng hỏi

Nó bối rối trước câu hỏi này...và cũng rất khó để nó trả lời

-k..Minh Hoàng à..tớ thích Nguyên Vũ..cậu biết mà...tình cảm tớ đã giành trọn cho cậu ấy rồi....

Cười hững hờ...

-Nhưng tôi..cũng thích cậu đấy Tiểu Từ...

-Xin lỗi..Minh Hoàng

-Vì tôi thích cậu...và tôi sẽ để cậu đi....mong là cậu sẽ hạnh phúc

Thật khó khăn để quyết định như thế..cậu ấy đã từ bỏ....

Có 1 chút đau lòng khi nó thắng thắng từ chối...thắng thắng chọn lựa hẳn

Nhưng chỉ 1 chút..và k hiểu....

-Có lẽ..tôi chỉ yêu cậu...như 1 đứa em gái thôi!

Cậu ấy nói rồi cười và chạy đi.....

1 quyết định khó khăn nhưng dũng cảm!

~

Mỉm cười 1 mình khi nhớ lại lời nói của Giao Giao hôm nào

cậu có say..nhưng đủ tỉnh táo để nghe tất cả...nhưng k dám đối diện...

Cậu hèn nhát với Giao Giao..và với bản thân cậu..

-Cô bé Ngốc! Giao Giao!!!!

Cười khẽ..cậu gọi cho giao Giao..đến lúc cần quyết định sáng suốt rồi..

-Alo..Giao giao hả?Minh Hoàng đây

-Có chuyện gì?

-Tôi sắp đi tỏ tình rồi

Cấn chặt môi...cô bé đau lòng

-Ừ...vs Tiểu Từ à?

-k..là 1 người khác...

-Ai..ai thế?

-Cậu k biết đâu

” k biết nghĩa là k phải mình rồi!

”

Giao Giao chực ứa nước mắt

-Ừm..chúc cậu thành công!

-Nèè..gặp nhau đi....

-làm gì?

-muốn cậu làm quân sư cho tôi

-Ừm..

Chạy nhanh vào Toilet...cô bé lau đi dòng nước mắt

cậu ấy..sẽ hạnh phúc....!! nhất định

Chọn 1 chiếc váy chấm bi tươi tắn. kèm với 1 cái nơ nơi đỉnh đầu..trong cô thật nữ tính và dịu dàng..khác hẳn về nam nhi hàng ngày...

k phải muốn níu kéo...chỉ muốn cậu ấy từng nói vs cô

” nếu cô mặc váy và cài nơ thì sẽ ntn nhỉ?

”

Và hôm nay..ngày đầu tiên..cũng là ngày cuối cùng.!!!

Mang đôi giày búp bê..cô nhanh chóng đến điểm hẹn

minh Hoàng đã chờ sẵn ở đó..trên tay còn cầm 1 bó hoa hồng..khá lãn mạn

-tối sớm vậy?-Cô đơn điệu

Quay nhìn bộ dạng của cô....Ôi..

-Là Giao Giao đây sao? thật nhìn k ra đấy

Cười nhạt nhéo

-Cậu gặp tôi có chuyện gì?

-Muốn cậu dạy tôi tỏ tình

-Cậu chỉ cần thành ý...có thể quỳ xuống cũng đc..nói những lời chân thành nhất...là đc rồi

Cô nhiệt tình hướng dẫn..dù người đó k là cô..cô cũng hài lòng...

-Vậy..có thể thử nghiệm với tôi k?

Trố mắt nhìn cậu..cô bé hỏi

-là sao>

-Thì làm thử...tôi sợ 1 hồi tỏ tình rồi bối rối

Lưỡng lự 1 hồi lâu..cô sợ k làm chủ đc cảm xúc

-Đi mà...giúp người thì giúp cho trót

-Ừ...Cậu bắt đầu đi

Minh Hoàng nhẹ nhàng cầm bó hoa đưa cho cô..cậu nói

-Làm bạn gái tôi nhé...

1 giọng nói rất chân thành..rất truyền cảm

-Rất tốt...thành công rồi đó...

Cô bé rơi nước mắt

-Sao cậu khóc

-Vì..tôi cũng cảm động...nên cậu nhất định thành công mà..chúc hạnh phúc

Những giọt nước mắt đau đớn cứ thế rơi...1 lời dối lòng cô đang cố sức nói

-Rất tiếc..chỉ là đóng kịch thôi!

Cô quay đi

Nắm tay cô bé lại..Minh Hoàng khẽ nói

-Nếu k phải đóng kịch thì sao?

Trố mắt ngạc nhiên trước những gì cậu vừa nói...cô hỏi

-Đang đùa với tôi đấy à?

-k..tôi thích cậu..

-Tôi k phải Niệm Từ

-Tôi thích Cậu..Lại Giao Giao...Tôi thích cậu!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Cầu ấy hét lên khiến người đi đường đứng lại...ai cũng tò mò...

-Sao...sao cậu nói phải đi tỏ..tỏ tình?

-Thì tôi đang tỏ tình..và người đó là cậu nè

Đỏ ửng mặt...Cô bé cuối đầu k đáp

-Nhận lời làm bạn gái tôi nha..!!!

rất chân thành!!!!

-Đồng ý đi...Đồng ý đi.....Đồng ý đi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!-Mọi người xung quanh vỗ tay rần rần...lớn tiếng động viên khiến cô ngại ngùng

Khẽ gật đầu!

-Hoan hô.....

Minh Hoàng bế sóc cô bé..xoay vòng trong hạnh phúc

-Mà nè...lần sau cậu k cần mặc váy như vậy đâu!

-Sao vậy? k đẹp hả

-k..rất đẹp..nhưng tôi thích cậu là Cậu...Lại Giao Giao mạnh mẽ..tự tin thôi! k phải bắt chước khuôn khổ người khác

-Cậu.Cậu đã...

-Phải..tôi nghe tất cả những gì cậu nói hôm đó...

Che đi nổi ngượng ngùng...cô bé k đáp

-Và tôi...chỉ yêu con người thật của cậu thôi..Giao Giao à..mà cậu cũng thích tôi lắm chứ nhỉ

Đắm thụt thụt vào ngực cậu ấy..cô bé thẹn

-Thấy mà ghét!!

T__T

47. Chương 47

Cô bé gốc Giao Giao ngày nào đã tìm đc hạnh phúc thật sự?

Còn nó thì sao? cuộc sống bộn bề với bao toan tính khiến nó mệt mỏi phải đối diện..

Bi kịch gia đình 1 ngày chưa kết thúc..nó sao có thể đón nhận thứ tình cảm mới mẻ vậy!

~

tại văn phòng làm việc..

-chào ông Hạ..

-Chào..cho hỏi bà đây là...

-Tôi...Tôi là...là bác sĩ tư của Hạ phu nhân đây..Tôi họ Lí

-Ồ...tôi nhớ rồi.chẳng hay Bà Lí đến đây vì việc gì?

-Tôi...tôi k thể ngày qua ngày lừa dối lương tâm..suốt nửa năm qua lương tâm tôi đã rất cắn rứt!

-Bà có thể nói rõ hơn chứ?

-Thật ra..nửa năm trước..Bà Hạ có đến văn phòng tìm tôi...Bà yêu cầu tôi cấp 1 tờ chứng nhận mang thai giả!

-s...Sao? Bà....bà...-Ông mập mạp

-Thật xin lỗi ông Hạ,...Lúc đó hoàn cảnh gđ đang khó khăn...Tôi lại vì 1 chút lợi ích cá nhân...Tôi đã làm việc có lỗi với gđ Ông...với lương tâm....

-Bà..Bà nói..nói thật sao

-Vâng..ngày hôm nay đến đây..tôi muốn thú tội với ông..và dù ông có thưa kiện tôi..Tôi cũng chấp nhận..suốt thời gian qua..tôi đã ray rứt lắm! cuộc sống bấy giờ rất khổ sở!

-VẬY...VẬY...là vợ tôi...chưa hề có thai..Và..Và...cái thai đó...là giả....?

-vâng...thành thật xin lỗi ông!

Bà Lí để xấp tiền lại và rời khỏi đó..

Ông vẫn chưa khỏi bàn hoàng...

Vậy là...Ông đã bị lừa...Hết sức ngu xuẩn..Và đó..chính là lí do ông đuổi đứa con gái yêu của mình ra khỏi nhà..Tại sao lúc đó ông k hề tin nó?

Ôm mặt khóc rưng rức khi chứng kiến sự thật đau lòng này! Gđ ông đã hoàn toàn tan nát.!

~~

Trung Tâm Tư vấn Tâm Lí:

-Bác sĩ...Cho hỏi con bé có thể bình phục đc k?-Ông Hạ lo lắng

Nhìn đứa bé nhỏ trầm ngâm...người bác sĩ khẽ thở dài

-Chuyện trong lòng con bé thật sự khiến não nó khó hoạt động lại bình thường..và chuyện đó...có lẽ rất kinh khủng với bé!..Nếu bé nói ra đc...tỉ lệ bình phục sẽ rất cao.

-Vậy làm sao con bé mới phục hồi?

-Đó tùy theo khả năng thích ứng của bé,..Hãy cho bé thời gian

-Trông vào bác sĩ..tôi thực sự muốn biết hôm đó đã xảy ra chuyện gì....

Bác sĩ gật nhẹ đầu rồi dẫn Rya vào trong

Cũng đã 4 tiếng trôi qua...Ông Hạ rất sốt ruột...

Liệu con bé có thể nhớ ra chuyện gì?

Cánh cửa cuối cùng cũng bật mở...Bác sĩ Liên trở ra với cô bé nhỏ..trên tay cầm 1 bức tranh khá đẹp do cô bé vẽ...

-Sao rồi bác sĩ?

-Suốt 4 tiếng con bé chỉ mày mò vẽ bức tranh này..và k chịu nói gì dù tôi đã cố gắng trao đổi với bé...

Ngó xuống bức tranh có 3 người....Ông hỏi

-Bức tranh này có ý nghĩa gì?

-Thật khó để nói..có lẽ đây là tâm sự của cô bé

Bác sĩ Ôn tồn hỏi Rya...Cô bé nhỏ ngây thơ..

-Bức tranh này có nghĩa là như thế nào vậy Rya?Nói cho cô biết đi...

Cô bé cười...Có lẽ rất thoải mái khi nó có thể vẽ ra bức tranh này..Bức tranh gồm 3 người..đều là nữ...1 không gian chật hẹp và tối tăm..Và cô bé vẫn k chịu nói!.

-Nào,...Rya ngoan..nói cho cô biết..con vẽ gì trong này
Chỉ vào người con gái nhỏ đứng nép trong vách...cô bé nói
-Này là con..Này là Rya đấy...
-Còn người nằm là ai?
-Là mẹ của Chị Tiểu Từ...là Di Tuệ Nhi đó
-Thế...thế còn người này...
Chỉ vào người còn lại...BS Liên hỏi
-Đó là...là mẹ của con.
-Bà ta đang cầm thứ gì? và làm gì?
Con bé khóc thét lên...khóc dữ dội
-con k thể nói...Con k thể nói
Nó khóc âm ỹ..Ông Hạ Hoàn hốt ôm cô bé vào lòng dỗ dành
-Rya ngoan..sao con lại k nói tiếp?
-Mẹ sẽ đánh con...Con sợ mẹ lắm...ba ơi...huhu
-Nín nào..ngoan..ba sẽ k để mẹ đánh con!
-Nhưng mẹ nói nếu con nói ba sẽ bỏ con mà đi...huhuhu con k muốn nói...huhuhu
Con bé khóc 1 lúc 1 dữ dội hơn...
-Rya bình tĩnh nào con..ba rất yêu con,...ba sẽ k bỏ con đi...Con nói cho ba nghe...Mẹ như thế nào?
-Con...con thấy..Mẹ cầm 1 vật cứng rất cứng...Đập VÀO ĐẦU MẸ CHỊ NIỆM TỪ..VÀ DÌ ẤY NGẢ XUỐNG.....
Con bé sợ hãi nói...Lúc nó nói xong cũng là lúc ông k còn đủ bình tĩnh..đủ năng lực tiếp nhận chuyện này....
người mà ông hết mực yêu thương hơn cả đứa con gái chính là người giết vợ ông...hại con ông!
Ông đã sáng mắt ra chưa? Khi ông đã quá tin bà...Quá yêu bà...Đến nỗi k phân biệt đúng sai?
Quá muộn màng khi ông đã nhận ra điều đó...Và giờ đây..Ông có đủ nhẫn tâm để bắt bà ta chịu hình phạt trước pháp luật,Để công bằng với người vợ quá cố của ông..Với đứa con gái yêu của ông?
Còn Rya...cô bé sẽ mất mẹ...Ông phải làm sao?? làm sao đây?

48. Chương 48

Thần thờ ngồi trên chiếc sofa..Nó lại thêm cảm giác của 1 gđ...Nó nhớ mẹ...Và Ba nó..
Nhưng mà...họ đều bỏ nó mà đi...
Chiếc đt nhẹ nhàng rung trên chân kéo nó về thế giới hiện tại...
1 số điện thoại rất lạ...
-Alo..Ai đó?
-Là...là...Ba..đây
-Gọi con có chuyện gì?
-Con gái yêu...Con hãy về nhà đi...Ba...Ba cần con..Và ba..sẽ li dị với bà ấy...Con về nhà đi..Con yêu

-Ba có cảm thấy quá muộn màng cho con với mẹ k? Khi tình yêu của ba k còn mặn nồng nữa ba lại vứt bỏ người đó để đón con về..Ba...là người ti tiện vậy à?

Nó chối bỏ lạnh lùng...Nhưng..tình phụ tử có dễ dàng chối bỏ như vậy k?

-Con à...Ba xin lỗi...Ba đã sai quá nhiều rồi..Và ba biết...Ba k thể sai hơn nữa...Con hãy về nhà..để ba làm tròn bổn phận của người cha..

-xin lỗi ba..Con đã k thể tha thứ cho những gì ba đã làm với con và mẹ

nó lạnh lùng gác máy..

Cũng đúng thôi! Nó là 1 con người bình thường..Sao có thể quên đi 1 quá khứ thật sự quá tàn nhẫn với nó...sao có thể dễ dàng tha thứ cho người làm nó mất mẹ.? làm nó tổn thương

Và nó quyết định chối bỏ...cái quyết định khiến tim nó 1 lần kêu lên đau nhói

-Có chuyện gì thế-Hắn hỏi khi thấy nó rơi vệt nước mắt

-Ba..vừa gọi cho tôi

-Có chuyện gì à?

-Ba..xin lỗi tớ..và muốn tôi về nhà...

-Quá tốt rồi..thế sao cậu k vui

-Tôi vẫn chưa thể tha thứ cho những gì ông ấy làm...

-Cậu...đừng nên quá cô chấp!

-Thử đặt mình vào hoàn cảnh của tôi! cậu sẽ hiểu!

Nắm nhẹ tay nó..Hãy dịu dàng

-Dù có chuyện gì đi nữa tôi luôn ở bên cạnh động viên cậu..nhớ nhé!

Những giọt nước mắt của nhiều cảm xúc hòa vào nhau...Khiến lòng nó mang nhiều cung bậc!

Tại sao ba nó lại li dị với bà ấy? đã có chuyện gì rồi sao?

~

Ngôi biệt thự Hạ Gia vắng bóng người..lạnh lẽo và u ám....

Tọa vị trên chiếc sofa..Ông nhắm nghiền mắt lại..Ông sao có thể đối diện với người chung chăn gối với mình hằng đêm..mà chính người ấy là người giết vợ mình??

Còn Rya..Con bé sẽ thiếu đi tình yêu của Mẹ..ông phải làm sao?

Ông k thể thiếu công bằng với mẹ nó và k thể trở mặt mặc kệ cảm xúc đứa con nhỏ

Điều ấy rất phức tạp...Và nó làm ông rất đau lòng

-Anh..sao nay anh về sớm vậy?-Bà từ ngoài vào...Giọng ngọt ngào

Chất giọng ngọt ngào đó ông đã k thiết tha nữa..khi chính sự ngọt ngào làm gđ ông tan nát..khiến ông 1 lần sa ngã...mất hết tất cả!

-Em ngồi đi!

k hề mở mắt..ông nói dừng dừng

Cảm thấy thái độ của ông rất bất thường...bà mon men ngồi xuống ghế đối diện...Lo lắng

-Có chuyện gì hả anh?

k đáp..Ông lặng lẽ rút tờ giấy ra...là ĐƠN Li Dị

-Mình li dị đi.

-Sao...Sao?? Anh..anh nói gì vậy?

-Tôi k thể chịu nổi cuộc sống dối trá mà em đã dàn dựng ra

-Em..em nào...nào có làm gì..chuyện của Mẫn Quân..em k hề hay biết...anh..anh hiểu..hiểu lắm em rồi

-k phải đóng kịch đâu Mẫn Mẫn à....Chuyện của em làm ..tất cả tôi đều biết...và tôi..đã k thể tha thứ và chấp nhận em nữa

-Em..em đã làm gì?

-Em đã giết chết Tuệ Nhi

Sầm!!!!!!!

Bà ta ngã bệt xuống nền nhà...bàng hoàng và lo sợ..cái bí mật mà bà cố che đậy bấy lâu nay...

-Em...em k có...em bị oan....

-Rya đã nói hết tất cả

-k thể nào..Con bé k biết gì cả

-em còn muốn lừa gạt tôi đến bao giờ

-Con bé k hiểu gì cả...đó chỉ là tai nạn

-Vậy tại sao em đến đó?

-Em..em....

-k nói đc à? Tôi thật hối hận khi lúc trước k tin Tiểu Từ.....chính em đã giết mẹ con bé..tôi k ngờ lòng dạ em thật ác độc đến thế

-EM...EM k có....k có...

Bà vẫn có biện hộ cho tội lỗi của mình!

-Vậy em muốn tôi gọi cảnh sát để điều tra lại vụ án năm xưa sao? Tôi chỉ k muốn con chúng ta mất mẹ...Em hãy quay đầu lại đi...hãy tự sám hối

-k thể đc..k thể li dị....

-Em vẫn còn tham muốn cái tài sản này sao? tay em đã nhuộm đầy máu tanh...và tôi..sẽ k thể để mồ hôi công sức của Hạ Gia cho 1 người ác độc như thế

-Anh...Anh.....

Bà ta đỏ rắc mặt....1 nỗi hận uất dâng tràn..

-Anh sẽ phải hối hận vì quyết định ngày hôm nay!

49. Chương 49

Tin đồn lan truyền khắp nơi..từ trường học đến công ty..ai cũng biết chủ tịch Hạ Niệm Nam sva2 người vợ thứ sẽ li dị sao gần 1 năm gần kết

Có những lời bình là ông k còn chung tình...và cái tính đào hoa của người đàn ông thành đạt vẫn muốn tìm thêm 1 người xinh đẹp hơn thế

Nhưng phần đông đều cho rằng nội bộ gđ ông mâu thuẫn

Và chẳng ai biết chuyện gì...

Ngồi đối diện với ông trong biệt thự Khẩu Gia..nó vẫn lạnh lùng xa cách

-Ba đã quyết định li dị rồi sao?

-Ừm....

-Tại sao?

-Ba cần công bằng với mẹ và con..

-Ba có cảm thấy quá muộn màng?

-Tiểu Từ..ba biết tội lỗi của mình rất lớn...và ba k yêu cầu con phải tha thứ cho ba,..chỉ xin con cho ba hoàn thành trách nhiệm 1 người cha!

-Con k nghĩ sẽ phải tha thứ cho ba...nhưng..tại sao ba lại phải li dị.,

-vì..ba biết...bà ấy chính là người đã giết mẹ con

-Ba đã biết

-ừm..Ba đã biết hết tất cả!

-Vậy...Ba chỉ li dị....bà ta đã giết người...là mạng người..ba ta cần trả công bằng trước pháp luật!

-Con gái à...

-Ba muốn xin xỏ cho bà ta sao? Con k thể tha thứ cho bà ấy..Bà ta đã giết mẹ...Giết mẹ của con.....

Nó kích động mãnh liệt,!!!!

-Vì Rya..Ba k muốn con bé mất mẹ,,,

Nó nước mắt chảy dài...mỗi lần nhắc lại..nó lại đau lắm..như có trăm ngàn mũi kim xoáy vào tim nó....

Nó..cũng là đứa trẻ mất mẹ..nó hiểu cảm giác đấy

-rya..cũng là em của con!!!!

-Nhưng con.....con k thể tha thứ đc...con k thể..

-Con gái...bà ta và ba sẽ k còn liên hệ..chỉ xin con..hãy để em con có mẹ...ba k muốn con bé phải đau đớn như con

Nó hận!!! Rất hận bà ta...Nhưng Rya..em nó..Nó rất yêu đứa em gái này!!! Nó từng nếm trải cảm giác mất mẹ đau thế nào...Nó hiểu

Lặng lặng k đáp...Nó cứ thế và khóc

Đt nó đổ chuông inh ỏi....

-Alo....

-....

-Alo..ai đấy?

-là tao!

-Bà...Bà muốn gì???

-Tao biết...ba mày đang ở đó..đang cố sức nắn nỉ mày về..mày hài lòng rồi chứ gì?

-Bà muốn gì?

-tao cho mày và ong ấy 40 phút để đến đây! nếu k..Con bé Rya ...Sẽ mãi mãi biến mất.....Đưa đt cho ông ấy..Nhanh lên

Nó rụng rời khi nghe bà ta nói thế...vội vàng chuyển máy

-Mẫn Mẫn,,cô định làm gì/

-Mang tất cả quyền chuyển nhượng tài sản đến đây..nếu 2 người k đến..Tôi sẽ cho Rya biến mất!

-Cô điên rồi.

-Thời gian và địa điểm tôi sẽ thông báo sao!

Bà ta gac máy nhanh chóng.....

Nó và ông bàng hoàng cực độ..

-Ba...Rya...là...là con bà ấy mà.....

Sự lo lắng bồn chồn đẩy 2 cha con vào thế bí...thật sự họ k biết làm thế nào

-Ba về rút hết giấy tờ....k chắc bà ấy sẽ tổn thương con bé..sau khi nhận đc địa chỉ gửi qua cho ba!

Nó gật đầu!

50. Chương 50

Sau 1 hồi cân thăng...cuối cùng cũng biết cái đích cần đến....

Mọi việc đến hồi kết thúc....

Nó bước ra chiếc limo trần thì bị hấn chặn lại...Giọng đầy lo lắng

-Cậu định đi đâu? Tôi đã nghe tất cả...!!!!

-Tôi cần giải quyết rắc rối ở gđ mình..tôi k thể mặc kệ Rya đc..

-Tôi đi với cậu

Nhìn hấn đầy yêu thương..nước mắt chực tuôn ra

-Tôi k thể để cậu mạo hiểm...chưa biết bà ấy sẽ làm gì....

-Nhưng tôi cũng k thể để cậu đến nơi nguy hiểm đó 1 mình...chúng ta sẽ cùng đối mặt

Xiết nhẹ tay nhau..hấn và nó cùng rồ máy.Đi đến Địa Ngục k lối về!!!!!!

1 căn nhà hoang cũ kĩ vắng người qua lại...

Bà ta đang chễm trệ trên chiếc ghê tre ..

-Rya...Rya...-Nó gọi lớn tiếng khi thấy cô bé đang nằm ở dưới...mất sức phản kháng...

-Thật là chị em tình thân..khi nào ba cô tới..Tôi sẽ nói rõ mục đích

Không khí mỗi lúc 1 căn thăng hơn...

Mồ hôi nó từ trên trán tuôn đầm áo..

Hấn xiết nhẹ tay nó trấn an...

Bà ta cười mỉm

-đồng tâm quá nhỉ..chắc nó rất yêu mày phải k Tiểu Từ

Đám ánh nhìn đầy sắc bén về phía hấn,,bà ta nói

-Rya...Ba đến đưa con về đây....

Ba nó từ ngoài hốt hã chạy vào...

Cuộc chiến giờ đây giành cho 4 người....

-Tốt...đến rồi sao?

-Cô điên rồi...nó là con của cô..

-Tôi biết!có mang đủ những thứ tôi cần k?

chia giấy tờ.ông bảo

-Tất cả tài sản đều ở trong này...cô hãy cầm lấy số tiền...hãy lấy cái mà đánh đổi = lương tâm của cô!!!

Quảng xấp giấy sang cho bà ta...sau 1 hồi kiểm nghiệm...bà ta cười khẩy

-Ông tưởng tôi sẽ giết chết con bé sao? k đời nào...nó là con của tôi! Tôi chỉ dùng nó làm môi câu câu 2 người đến đây thôi

-Bà thật ác độc!

-Mày đâu phải lần đầu biết..6 năm trước...tao giết chết con tiện tì Lăng Tuệ Nhi...mới đây..tao lại cho sát thủ truy sát mày..nhưng tiếc là mày mạng lớn...nhưng để xem hôm nay...ai sẽ cứu mày...nữa...hahahaa

Bà ấy nở những nụ cười man rợ...tất cả đều nhuốm mùi tanh của máu!!!!

-Tất cả là tại ông!!!! tại ông quá yêu thương nó...ông k yêu tôi bằng nó..tôi k cam ta6mmtoi6 hận..và tất cả những gì của ông...Đều phải thuộc về tôi...phải thuộc về tôi

-Cô quá nhẫn tâm....

-Sẽ còn...Còn nữa..ông sẽ còn đc chứng kiến nữa

Móc khẩu súng bạc ra..Bà ta quay hòng súng về phía hắn....giọng ác độc

-Mày rất yêu thằng này đúng k? Tao sẽ k giết mày..Tao sẽ cho mày nếm trải cảm giác đau đớn nhất...sẽ đau đớn khi chứng kiến người mình yêu chết trước mặt mình...haha..sẽ đau đấy

Ngón tay bà ấy mỗi lúc 1 cần còi súng hơn....

mỗi lúc 1 gần....

....

...

-Xin đừng.....

Nó thét lên trong Nước mắt....

Đoàng!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

1 dòng máu tươi chảy ra...lan ra khắp mặt đất,,,

51. Chương 51

-Tiểu Từ...Tiểu Từ...tỉnh lại đi...sao cậu ngốc thế???

Hắn lay vai nó khẽ động dậy..

Cặp mắt thiên thần nhắm hờ một mí

Bà ấy cười khanh khách

-Hi sinh vì tình sao??? Thật vĩ đại đấy..tao sẽ cho gđ mày đoàn tụ.....mày luôn ao ước như thế mà

Quay hòng súng sang ông...Bà nhẹ nhàng bóp cò....

-Mẹ ơi..Xin đừng....

Đoàng!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

phát súng thứ 2 nổ ra...

Cô bé nhỏ...đã hứng chịu.thay cho người cha..thay cho ông ấy..cô bé Rya đã đỡ đi viên dn95 ấy..viên đạn ghim vào lòng ngực khiến con bé kêu lên đau đớn...Cô bé Húc lên từng tiếng

Bộp.....Bà ấy đánh rơi khẩu súng xuống đất

nhào đến bên vũng máu đỏ tươi của cô bé nhỏ...ôm cô bé vào lòng...bà gào

-Rya..con làm gì vậy...

-Con gái....sao con khờ đến thế chứ???-Ông đau lòng nói

Cô bé nhỏ đối chọi với con đau đớn..nước mắt lăn dài

Cô cảm thấy ấm áp khi nằm trong lòng mẹ....

Bàn tay bé nhỏ vương đầy máu nắm lấy tay bà...cô bé thều thào

-Mẹ..đừng giết ba.....đừng nha mẹ....

-Rya...

Những giọt nước mắt lăn dài.....cô bé cười như 1 thiên thần

-Hức....Rya..đau lắm mẹ...mẹ ôm Rya đi...ôm chặt vào..Con lạnh lắm

Giọng cô bé mỗi lúc 1 yếu ớt

-Rya..mẹ xin lỗi...mẹ xin lỗi con....con dậy đi...con yêu

-Mẹ ơi...mẹ đừng tay đi mẹ..dừng phạm lỗi nữa...cô giáo sẽ phạt....Mà mẹ..Rya...muốn mẹ hiền như bây giờ...Rya..rất yêu mẹ..Con k sợ mẹ nữa..me...mẹ,,mãi là...là thiên thần...trong lòng....con.....

Cánh tay nhỏ bé đã bất động..Nó k nắm lấy bàn tay của bà nữa...cô bé đã buông tay ra.....

-Rya...Ryaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

BÀ hét lên đau đớn...Những giọt nước mắt hối hận lăn dài trên má

Bà yêu đứa con này...và bà chưa từng muốn nó chết.....

-Rya..dậy đi con...Dậy đi con....

Ông sốc nó ra ngoài đến bệnh viện...

Đoàng!!!!!!!!!!!!!!!!!!

phát súng bà ấy bắn ra...

...

Máu lan tỏa....

xuyên qua não...và ngã khụy...

-Rya..mẹ đi cùng con nhé.....

Bà ta đã hoàn toàn ngã xuống....

1 bi kịch kinh hoàng diễn ra....với gđ nó

~~

-Tiểu Từ..cậu tỉnh lại đi...Tiểu Từ...tôi gọi cứu thương rồi..họ se4 mau chóng đến thôi!

-Nguyên Vũ..tớ lạnh lắm...ôm tớ đi..ôm chặt vào..tớ rất lạnh..Hức...

Nó Hức lên đau đớn khi mảnh đạn ghim sâu vào ngực phải!!!!

Hắn nước mắt đầm đìa trên mặt..ôm nó thật chặt trong vòng tay...

-Cố lên nào,,Đừng ngủ,..đừng ngủ nhé....Cố lên..cậu sẽ không sao....

-Tớ...Tớ k ổn rồi,,Nguyên Vũ..tớ...tớ mệt lắm...rất...mệt

Nó thều thào

-Tình trạng của bệnh nhân k khả quan cho lắm!

-vậy...vậy là...là sao hả bác sĩ?-Ba nó gục đầu xuống tay...bồn chồn hỏi

-Viên đạn ghim quá sâu..chúng tôi đã làm phẫu thuật lấy nó ra..ca phẫu thuật khá thành công..nhưng cô bé có thể tỉnh lại hay k...tùy thuộc vào ý chí của cô ấy...

-Vậy..nghĩa là....

-1 tháng...2thang...1 năm..hay mãi mãi k thể tỉnh lại...tùy thuộc vào ý chí của bệnh nhân..xin lỗi..chúng tôi đã hết khả năng!

Bác sĩ bỏ đi..bỏ lại những con người với những giọt nước mắt

~~

Nhìn nó yên vị trong bộ đồ trắng..nằm bất động..đôi mắt nhắm hờ..

Nhưng k hề cử động....

Hắn đau lòng...nước mắt chực tuôn ra..nắm lấy bàn tay nhỏ bé đó...nước mắt rớt nhẹ xuống tay...

Uớt đầm...

-Cậu...tỉnh lại đi...tỉnh lại đi..nghe tôi nói....tôi nhớ cậu...đừng ngủ nữa...

Vô dụng...dù hắn có nói bao nhiêu..nó vẫn ngủ như thế...nó k chịu tỉnh...Nó bỏ hắn rồi

-Rya đã đi...ba k muốn mất con đâu..Tiểu Từ à....

Mặc cho những lời động viên...Nó vẫn bất động..

đôi mắt thiên thần vẫn nhắm..nhắm mãi...

biết khi nào..Nó mới tỉnh....Khi nào??

Đã ba tháng rồi...Nó vẫn như thế....

Hắn k còn sức sống để chờ nó nữa...Đừng ngủ nữa..Dậy đi chứ...

hôm nay là ngày 104 hắn đến thăm nó,,vẫn k có chút tiến triển...

Nhìn nó yên vị nằm như thế...Hắn nhớ nó..muốn nghe những lời thêu thào của nó....

-Cậu..đã ngủ lâu lắm rồi...đừng ngủ nữa..Tiểu Từ....Cậu đừng bỏ tôi 1 mình nữa..đừng ngủ nữa..dậy đi..chúng ta sẽ cùng đi dạo..cùng đầu khẩu...cùng nhau xây đắp hạnh phúc....

Hôn nhẹ lên đôi tay nó..Hắn nhẹ nhàng hát

"Chuyện tình của chúng ta

Mong hạnh phúc sẽ luôn còn mãi

Không còn cách xa

Không oán trách cũng không giận hờn.

Dây chuyền này đã trao

Anh đã nói yêu em trọn kiếp

Sợi dây chuyền này sẽ minh chứng cho

Tình mình sẽ mãi bên nhau trọn đời.

Ngờ đâu phút chốc em và anh mỗi người mỗi nơi

Người yêu ơi đành lòng ra đi không câu nói gì....

Nơi thiên đường một mình

Em ơi biết chẳng Anh còn nơi đây mong nhớ
Dây chuyền này mình đã khắc ghi tên nhau
Cho dù xa cách em luôn gần anh
Dẫu cuộc đời này dành cướp em mất đi
Nhưng tình yêu anh vẫn luôn còn mãi
Trên trời cao lấp lánh ánh sao
Là ngàn vì sao chứng cho tình mình....
”

Hắn rơi nhẹ nhàng những giọt nước mắt đau đớn....Hắn gọi nó.....
Nghe k?? Đừng ngủ nữa....Hắn đang gọi nó...
nước mắt từ khóe mắt nó lăn trào..nhưng nó vẫn k chịu mở mắt.....
-Cậu đủ rồi...Đừng nằm yên đó nữa...Hãy dậy đi..Tôi cần cậu...nghe k,,Nghe k??
Hắn ôm mặt..khóc..Tim hắn..đang kêu lên từng tiếng đau đớn...
-Tôi cần cậu...Tiểu Từ à..

53. Chương 53

Hôm nay bệnh viện đông đúc hẳn...
Nhất là căn phòng nó đang nằm..
Ý..Đừng hiểu lầm nhé..Nó vẫn nằm đấy..Vẫn bất động...
Trong bộ đồ trắng tinh khiết...đơn giản..Nhưng đẹp...Đôi mắt nó vẫn nhắm hờ hững...
Suốt bao ngày..nó vẫn thế..Nó lạnh lùng k chịu mở mắt
Mọi người đến khá đông đủ..phần đông là người thân và bạn bè thân thiết của nó...
Ai cũng nước mắt đầm đìa..khi thấy nó như thế...
Từ bên ngoài...
Đi vào...1 người con trai với bộ vats trắng tinh dính chiếc hoa hồng nơi ngực...đi cạnh là 1 người cha sứ...
Mọi người đã sẵn sàng để đón nhận....
Bước đến bên nó..Hắn nắm nhẹ tay nó....Hôn và nói
-tôi yêu cậu đấy..Hạ Niệm Từ...
Ông Hạ lau những giọt nước mắt nơi mi...những giọt nước mắt cảm động...
mọi người sụt sùi cho chuyện tình gian khổ này...
1 giọng nói cất lên phá vỡ bầu không khí đau thương!
-Khẩu Nguyên Vũ...Cha đến để làm chứng cho tình yêu chân thành của các con...Con có đồng ý lấy Hạ Niệm Từ làm vợ..luôn yêu thương che chở cô ấy dù có ốm đau bệnh tật..con vẫn giữ lòng chung thủy với cô ấy k?
Hắn cười nhạt...Nụ cười đau xót và hạnh phúc
-Con đồng ý..con đồng ý lấy Hạ Niệm Từ....
Tiếng vỗ tay lát chát vang lên cả căn phòng kín....mọi người k ai cầm đc nước mắt cả...

Hắn rơi những giọt lệ nhớ thương...

-Cha chúc 2 con mãi mãi hạnh phúc....và 2 con hãy trao nhẫn cho nhau đi..!

Hắn mang chiếc nhẫn vào tay mình...và mang chiếc con lại vào tay nó...

Hôn nhẹ bàn tay yếu ớt kia...Hắn nghẹn ngào

-Tôi nguyện dùng cả đời này..để yêu cậu...quan tâm cậu..Và Chờ cậu..k biết cậu có tỉnh lại hay k..Tôi vẫn yêu cậu...Hạ Niệm Từ..Cậu có nghe những gì tôi nói k?...!

Nước mắt rớt ra từ đôi mắt nhắm nghiền ấy....Nhưng vẫn bất động....

Lau đi những giọt nước mắt trên mặt mình...Hắn lớn tiếng tuyên bố..

-Hạ Niệm Từ đã là vợ của tôi..Và tôi sẽ k bao giờ bỏ qua cho những người đã từng làm vợ tôi tổn thương!

Hôn lễ kết thúc với những giọt nước mắt lăn dài trên mi quan khách và thân nhân...

-Nguyên Vũ...Ba giao Niệm Từ cho con!...Người cha này thật hổ thẹn khi chưa hề làm tròn bổn phận của 1 người cha..Và giờ đã k còn cơ hội nữa!

-Con sẽ yêu thương cô ấy...Như chính bản thân con vậy

Nhìn nó đầy cảm thương..Hắn nói

-Thái Tiểu Đan...Triệu Mẫn Quân...2 em bị đuổi học!

-Tại...Tại sao ạ???

-Đây chính là yêu cầu đầu tiên của tân chủ tịch Khẩu Nguyên Vũ....

Những con người luôn rắp tâm hãm hại người khác..luôn nhận cho mình 1 kết cục thê thảm nhất....

Số kiếp nghèo hèn vẫn đeo đẳng Mẫn Quân..Giờ đây cô k còn mẹ...k còn ba..k còn gđ nữa...

Cái mà cô dùng mọi thủ đoạn cướp đoạt mãi mãi cũng k thuộc về cô.!!!

~

Đã nửa năm...lá mùa thu đã rơi vàng sân..

1 người con trai 18 tuổi đang thẫn thờ nhìn dòng lá bay...

Giọt nước mắt đọng lại trên chiếc nhẫn cưới....Hắn nhớ vợ..!

"Reng...Reng...Reng..

"

Tiếng chuông đt kéo hắn về thực tại...

-Alo..Tôi Nguyên Vũ nghe!

-

"

"

-Vợ...Vợ...tôi thế nào....

-

"

"

Bộp!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Đánh rơi chiếc đt xuống mặt đất

Từng dòng nước mắt nghẹn ngào đang tuôn trào....

Cứ thế k ngừng chảy....

-Tiểu từ.....

Hắn gọi thồn thức

54. Chương 54

Bệnh Viện

-Bác sĩ..vợ tôi...Vợ tôi thế nào rồi

-Bệnh nhân có dấu hiệu...Hồi phục...Và huyết áp đã tăng trở lại...có lẽ 1-2 tiếng nữa cô ấy sẽ tỉnh lại...

Những giọt nước mắt vui mừng thi nhau rơi...chắp hai tay hình tháp lại với nhau...Hắn tự bầu mình thật chặt

-Là thật rồi...Là thật rồi..k phải mơ....tôi k mơ

Bác Sĩ vui mừng gật gật đầu như khẳng định..

-Cô ấy tỉnh lại rồi...là thật...là thật!!!!!!

Hắn xúc động mãnh liệt.!

-Chúc mừng...chúc mừng cậu..

-cảm ơn...cảm ơn bác sĩ

Mọi người đều mừng cho hắn..mừng cho mối tình chung thủy này!!!

Cuối cùng..Nó cũng tỉnh

Nhìn nó đang nhắm đôi mắt mệt mỏi sau nửa năm trời..Hắn k khỏi cảm động...

Cuối cùng hắn cũng chờ đc ngày này..Chờ đc ngày nó về bên hắn!!!

Cuối cùng..Nó cũng Tỉnh.!!!

Tỉnh Thật Rồi!

-cuối cùng...cậu cũng chịu mở mắt ra nhìn tôi-Hắn xúc động

-Tôi...tôi đã ngủ...bao lâu rồi?

-Đã nửa năm rồi đấy...cậu thật nhẫn tâm

-Tôi k nghĩ mình có thể tỉnh lại!...-Nó yếu ớt

-Tôi đã phù phép rồi..k cho cậu bỏ tôi đâu-Hắn cười

-Hứ...toàn xạo xạo...

Hắn ôm nó vào lòng..Ấm..rất ấm..

Nó cười ngạo ngạo...mãn nguyện...mãn nguyện rồi..Cái nó cần chỉ là như thế thôi!

Nó khẽ nắm lấy bàn tay hắn...Và...

Chợt giở bàn tay hắn lên..Nó bàn hoàng

-Cậu...cậu đã kết hôn rồi?-Nó ngỡ ngàng

-Phải!-Hắn trả lời k chút do dự

Đẩy mạnh hắn ra..Nó nghẹn ngào

-Vậy cậu còn đến đây với tôi làm gì? Bao ngày qua cậu nói với tôi lời yêu thương toàn là giả dối..Cậu cố sức để gọi tôi làm chi chứ?-Nước mắt tuôn đầm

Lau đi hàng lệ đó..Hắn nói

-Tôi chỉ kết hôn với người tôi yêu thôi!

-Cậu nói láo...Cậu đã kết hôn....Và..cậu k còn yêu tôi nữa....

Đẩy hắn ra..Nó hờn dỗi đau lòng

-Cậu về đi...Về với người cậu yêu đi! tôi k muốn làm người thứ 3!

Hắn bật cười....Nắm lấy bàn tay nó..Hắn nói

-Sao cậu bảo tôi về? Khi vợ tôi ở ngay đây?

Nó hứ 1 tiếng dài...

Nắm bàn tay mang nhẫn cưới của nó..Đưa cho nó xem..

-Minh chứng tình yêu của tôi ở đây!!!

Nó thẹn thùng...Xấu hổ trước sự hấp tấp của mình....

Quay mặt hờn dỗi..Nó đâm vào ngực hắn...

-Đáng ghét...Tôi đã đồng ý lấy cậu đâu?

-k cho cưới cũng cưới

-Hứ...

-Tôi đánh dấu rồi..Cậu chỉ là của tôi thôi!

Nó bật cười...

-Ba tôi đâu?

-Sau khi cậu hồi phục..chúng ta sẽ về nhà..và sẽ gặp ba cậu thôi!

Hắn ôm nó vào lòng..Hôn nhẹ vào mái tóc rồi ấy những nụ hôn tha thiết!

~~

-Ôi....Con gái của ba...con đã về rồi...về với ba rồi....

Ông ôm nó vào lòng...Xúc động nói

-Ba.....-Nó nghẹn ngào

-Ba..Ba xin lỗi con....Ba xin lỗi

-Con hiểu rồi....Con k giận..k trách ba nữa...con hiểu tất cả rồi....

-Con gái...

2 cha con họ trùng phùng khiến người chứng kiến phải rơi nước mắt

-Con đã tỉnh..và gia nghiệp của ba..ba giao lại cho 2 đứa!

-Ba..Ba định đi đâu?định bỏ con?-Nó ngơ ngẩn

-Ba muốn đưa hai cốt của mẹ con đi du lịch khắp nơi..Điều mà ba chưa từng làm với bà ấy khi còn sống...Và ba muốn những ngày cuối đời..Ba..mẹ con..và cả Rya đã khuất cùng ở bên nhau..

-Rya..Em con....?

-Phải..con bé đã hi sinh vì ba...Và ba muốn làm chút gì cho họ.!

Nó ôm ba nó..Cái ôm chào tạm biệt chứa biết bao yêu thương!

Nó đã tha thứ!

Sân bay..Nơi nước mắt của kẻ ở người đi...

Phi trường..máy bay cất cánh...Đưa ba nó đến 1 nơi khác...1 nơi hưởng thụ cuộc sống an nhàn...k đồ kị...k ganh ghét

Ôm nó vào lòng vỗ về..Hắn hỏi

-Giờ vợ muốn làm gì?

-Cái em muốn làm nhất bây giờ....là.....

~

~~

Trường THPT Minh Đức

-Chào thầy...

-Ôi...em là Niệm Từ mà...

-Dạ phải!

-Em ngồi đi..em đến đây? có chuyện gì thế?

-Dạ..em muốn quyên góp số tiền cho trường san sữa toàn bộ...với công nghệ thông tin tiên tiến hơn....Mong là thế hệ sau có điều kiện học tập tốt hơn

-Thầy...Thầy k nằm mơ chứ?

-Dạ..k ạ..Em thành tâm đấy!

Thầy HT cảm động rơi nước mắt...ước mơ của thầy..Cuối cùng cũng đc thực hiện

55. Chương 55 - End

Đoạn Kết:

7 năm sau

Trường THPT Minh Đức

-Hôm nay là ngày khai giảng của Trường THPT Minh Đức của chúng ta....

Thầy HT lớn tiếng tự hào...

Tiếng vỗ tay vang lên rầm rầm

-Đã là lần khai giảng thứ 7 kể từ khi Minh Đức trở nên tiếng bộ như thế....-Thầy xúc động hồi ức

-Các học sinh Minh Đức nên nhớ....Chúng ta có ngày hôm nay..đều nhờ Hạ Niệm Từ...em ấy chính là nữ thần của chúng ta...Minh Đức sẽ mãi mãi khắc tên em ấy lên bản vàng ghi ơn....

-Hạ Niệm Từ là ai thế thầy-1 học sinh thắc mắc

-Em ấy..đã từng là học sinh của Minh Đức..chính em ấy..Chính em ấy đã cho Minh Đức trở thành như ngày hôm nay...chính em ấy đã cho chúng ta có 1 môi trường học tập tuyệt vời như vậy....

-Hoan hô....Hạ Niệm Từ...Hạ Niệm Từ.....

-Hạ Niệm Từ muôn năm

Tiếng hoan hỉ vang khắp khán đài Minh Đức.....

Biệt Thự Hạ Gia

-Hắc Xii

Nó liên tục nhảy mũi từ sáng tới giờ..

Chau mài..nó cởi chiếc tạp zê ra...lau lau mũi khó chịu

-Hức...hông biết ai nói xấu em mà em hắc xì hoài!!!-Nó chu môi...

Từ trên lầu...1 cô bé gái khoảng 5 tuổi chạy xuống...ôm chân nó lay lay..nũng nịu

-Mami..con đói quá....

Hắn ôm hông nó từ phía sau..nhông nhéo nói

-Bà xã ơi..Anh cũng đói nữa

Nó Nghiêm mặt nhìn 2 cha con hắn....

-2 cha con anh định anh vạ em đấy à

Con bé thè lưỡi cười khúc khích..Hắn thì trầm giọng

-Ông xã đói thiệt chứ bộ

Nó cười dịu dàng

-Liza...Con giúp mẹ nhặt rau nhé..

rồi quay sang hắn..Nó thè lưỡi

-Ông xã yêu...việc của anh là đi pha sữa cho con trai chúng ta đi....Cristy đói rồi kìa...Anh làm xong mới đi ăn nhé..

Hắn cười rạng rỡ...mang chiếc tạp zê lọc cộc pha sữa như đầu bếp chuyên nghiệp vậy...

Nó khoanh tay..hài lòng

"Tính Tang....

"

Bước ra mở cổng...

Xuất hiện là 1 cậu bé nhỏ chừng 5-6 tuổi..mới nhìn đã biết là con của 1 hotboy rồi...đuôi mắt dài và khá lạnh chanh....

-Cháu tìm ai?-Nó dịu dàng hỏi

-Cháu hông tìm ai hết..mà là ba mẹ cháu tìm..-Cậu bé ngọng ngịu đáp rồi chỉ tay về phía người đàn ông đang tiến về phía nó

-Nào...Key..đừng chạy lung tung kéo mẹ la con bây giờ...

Vừa nhìn..Nó đã nhận ra ngay người đó là ai

-Ôi..Minh Hoàng...Là cậu sao?

Minh Hoàng cười niềm nở...

-Tiểu Từ...rốt cuộc cậu cũng tỉnh..Tôi về thăm gđ cậu đây..

Nhìn cậu nhóc kháu khỉnh..Nó hỏi

-Quý tử nhà cậu đây à? Đẹp trai thế...mẹ cháu là ai đấy nhỉ?

Vừa ngớt giọng đã nghe 1 giọng nói phát ra trong xe

-Minh Hoàng..Anh hông đỡ em em cho đứa bé trong bụng đau đấy!

Nghe là nó nhận ra liền

-k phải..k phải cô bạn giao giao của tôi chứ?-Nó cười
Minh Hoàng bước ra xe đở lấy vợ mình đang mang thai..dịu dàng nói
-Anh tới nè...vợ yêu!
Nó cười ha hả..
-Trời ơi..Cô bạn Giao Giao nam tính của tui đây sao?
Giao giao ôm nó..Cười hạnh phúc
-tớ nhớ cậu quá..tiểu Từ...xin loi63nhe1..chúng tớ kết hôn ở IsLand nên k kịp gửi thiệp mời cho 2 người
-Chỉ cần cậu hạnh phúc là đc..
Cả 3 tiến vào nhà...Minh Hoàng nhìn bắt giắc xung quanh
-Nguyên Vũ đâu? Nó ra ngoài rồi hả....
Chưa dứt lời đã thấy hấn hớn hỡ cầm ly sữa trên tay...chạy ra.Minh Hoàng ngỡ ngàng
-Hả...thằng bạn hotboy của tui đây sao?
Hấn cười xòa..
-Gđ là nhất mà mày.....
Nó nheo mắt nhìn hấn..
-Con trai chúng ta..đang ở trên đấy....
Mọi người hòa ngập trong những nụ cười hạnh phúc..
Cơn ác mộng khi xưa đã k còn đeo đẳng lấy nó nữa..Căn biệt thự giờ đây trở nên ấm áp và thân thiện với những tâm hồn tràn ngập yêu thương
Hấn Quay mặt đi...Vô tình để rớt 1 vật gì nhỏ nhắn
Cuối nhật nó..Hấn cười rạng rỡ hạnh phúc...Chiếc móc khóa
-Tiểu Từ!
The end

~~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nuoc-mat-lo-lem>